ויאמר לו עלה הקם ליהוה מזבח בגרן
ארנה היבסי׃ ואתא גד לות דויד ביומא ארונה ק
ההוא ואמר ליה סק אקים קדם ייי מדבחא
בבית אדרי דארונן יבוסאה׃ ויעל דוד כדבר
גד כאשר צוה יהוה׃ וסליק דויד כפתגמא
דגד כמא דמליל ייי׃ וישקף ארונה וירא
את המלך ואת עבדיו עברים עליו ויצא
ארונה וישתחו למלך אפיו ארצה׃ ואסתכי
ארונן וחזא ית מלכא וית עבדוהי עברין
עלוהי ונפק ארונן וסגיד למלכא על אפוהי
על ארעא׃ ויאמר ארונה מדוע בא אדני
המלך אל עבדו ויאמר דוד לקנות מעמך את
הגרן לבנות מזבח ליהוה ותעצר המגפה
מעל העם׃ ואמר ארונן מה די אתא רבוני
מלכא לות עבדיה ואמר דויד למזבן מנך
ית בית אדרי למבני מדבחא קדם ייי ויתכלי
מותנא מעל עמא׃ ויאמר ארונה אל דוד
יקח ויעל אדני המלך הטוב בעינו ראה הבקר
לעלה והמרגים וכלי הבקר לעצים׃ ואמר
ארונן לדויד יסב ויסיק רבוני מלכא דתקין
בעינוהי חזי תוריא כשרין לעלתא ומורגיא
ומני תוריא לאעיא׃ הכל נתן ארונה המלך
למלך ויאמר ארונה אל המלך יהוה אלהיך
ירצך׃ כולא יהב ארונן למלכא דבעא מניה
מלכא ואמר ארונן למלכא ייי אלהך יקביל
קרבנך ברעוא׃ ויאמר המלך אל ארונה לא

כי קנו אקנה מאותך במחיר ולא אעלה
ליהוה אלהי עלות חנם ויקן דוד את הגרן
ואת הבקר בכסף שקלים חמשים׃ ואמר
מלכא לארונן לא ארי מזבן אזבון מנך
בדמין ולא אסיק קדם ייי אלהי עלון מגן
וזבן דויד ית בית אדרי וית תוריא בכסף סלעין
חמשין׃ ויבן שם דוד מזבח ליהוה ויעל
עלות ושלמים ויעתר יהוה לארץ ותעצר
המגפה מעל ישראל׃ ובנא תמן דויד מדבחא
קדם ייי ואסיק עלון ונכסת קודשין וקביל ייי צלות
דיירי ארעא ואתכלי מותנא מעל ישראל׃

סכום הפסוקים של ספר שמואל אלף וחמש מאות וששה סימן אך ו״

והמלך דוד זקן בא בימים ויכסהו בבגדים
ולא יחם לו׃ ומלכא דויד סיב על ביומין ומכסן
ליה בלבושין ולא שחין ליה׃ ויאמרו לו
עבדיו יבקשו לאדני המלך נערה בתולה
ועמדה לפני המלך ותהי לו סכנת ושכבה
בחיקך וחם לאדני המלך׃ ואמרו ליה עבדוהי
יבעון לרבוני מלכא עולימא בתולא ותשמיש
קדם מלכא ותהי ליה קריבא ותשכוב לותך
ויחשן לרבוני מלכא׃ ויבקשו נערה יפה
בכל גבול ישראל וימצאו את אבישג השונמית
ויבאו אתה למלך׃ ובעו עולימא שפירא בכל
תחום ארעא דישראל ואשכחו ית אבישג

וחם ג׳ וסימנה׳ וחם השמש ונמס ושכבה בחיקך וחם אם ישכבו וחם להם ׃ כל המבזה את הבגדים לסוף אינו נהנה מהן למדנו זה מדוד׃

ומן שונם ואיתיו יתה למלכא׃ והנערה
יפה עד מאד ותהי למלך סכנת ותשרתהו
והמלך לא ידעה׃ ועולימתא שפירא עד
לחדא והות למלכא מקרבא ומשמשא ליה
ומלכא לא ידעה׃ ואדניה בן חגית מתנשא
לאמר אני אמלך ויעש לו רכב ופרשים
וחמשים איש רצים לפניו׃ ואדניה בר חגית
מתרברב למימר אנא אמלוך ועבד ליה
רתכין ופרשין וחמשין גברא רדופין
קדמוהי׃ ולא עצבו אביו מימיו לאמר
מדוע ככה עשית וגם הוא טוב תאר מאד
ואתו ילדה אחרי אבשלום׃ ולא אכלמיה
אבוהי מיומוהי למימר מדין כדין את עביד
ואף הוא שפיר בריוא לחדא ויתיה ילידת
בתר אבשלום׃ ויהיו דבריו עם יואב בן
צרויה ועם אביתר הכהן ויעזרו אחרי אדניה
והוו פתגמוהי בעיצא עם יואב בר צרויה
ועם אביתר כהנא וסעדין בתר אדניה׃ וצדוק
הכהן ובניהו בן יהוידע ונתן הנביא ושמעי
ורעי והגבורים אשר לדוד לא היו עם
אדניהו׃ וצדוק כהנא ובניה בר יהוידע ונתן
נביא ושמעי ורעי וגבריא דילדויד לא הוו
בעיצת אדניה׃ ויזבח אדניהו צאן ובקר
ומריא עם אבן הזחלת אשר אצל עין רגל
ויקרא את כל אחיו בני המלך ולכל אנשי
יהודה עבדי המלך׃ ונכס אדניה עאן ותורין

ופטימין עם אבן סכותא דבסטר עין קצרא
וזמין ית כל אחוהי בני מלכא ולכל גברי
שיבט יהודה עבדי מלכא׃ ואת נתן הנביא
ובניהו ואת הגבורים ואת שלמה אחיו לא קרא׃
וית נתן נביא ובניה וית גבריא וית שלמה אחוהי
לא זמין׃ ויאמר נתן אל בת שבע אם שלמה
לאמר הלוא שמעת כי מלך אדניהו בן חגית
ואדנינו דוד לא ידע׃ ואמר נתן לבת שבע
אמיה דשלמה למימר הלא שמעת ארי מלך
אדניה בר חגית ורבוננא דויד לא ידע׃ ועתה
לכי איעצך נא עצה ומלטי את נפשך ואת
נפש בנך שלמה׃ וכען איתא אמלכניך כען
מלכא ושיזיבי ית נפשיך וית נפש בריך
שלמה׃ לכי ובאי אל המלך דוד ואמרת אליו
הלא אתה אדני המלך נשבעת לאמתך לאמר
כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי
ומדוע מלך אדניהו׃ איזילי ותיעולין לות
מלכא דויד ותימרין ליה הלא את רבוני
מלכא קיימתא לאמתך למימר ארי שלמה
בריך ימלוך בתרי והוא יתיב על כורסי מלכותי
ומדין מלך אדניה׃ הנה עודך מדברת שם עם
המלך ואני אבוא אחריך ומלאתי את דבריך׃
הא עד דאת ממללא תמן קדם מלכא ואנא
איעול בתרך ואקיים ית פתגמיכי׃ ותבא בת
שבע אל המלך החדרה והמלך זקן מאד
ואבישג השונמית משרת את המלך׃ ועלת

אדניה ואדניה ט׳ וסימנ׳ והרביעי וחב מתנשא ויעזרו ועתה והשמעה ועמהם בבן בבני וגם הוא ג׳ וסימ׳ יגל על אבד ילד להרפה וחב טוב תאר חכם ויבא

בת שבע לקדם מלכא לאדרון בית משכבא
ומלכא סיב לחדא ואבישג דמן שונם משמשא
קדם מלכא׃ ותקד בת שבע ותשתחו למלך
ויאמר המלך מה לך׃ וכרעת בת שבע וסגידת
למלכא ואמר מלכא מא ליך׃ ותאמר לו אדני
אתה נשבעת ביהוה אלהיך לאמתך כי שלמה
בנך ימלך אחרי והוא ישב על כסאי׃ ואמרת
ליה רבוני את קיימתא במימרא דיי אלהך
לאמתך ארי שלמה בריך ימלוך בתרי
והוא יתיב על כרסי מלכותי׃ ועתה הנה
אדניה מלך ועתה אדני המלך לא ידעת׃ וכען
הא אדניה מלך וכען רבוני מלכא לא ידעתא׃
ויזבח שור ומריא וצאן לרב ויקרא לכל
בני המלך ולאביתר הכהן וליאב שר הצבא
ולשלמה עבדך לא קרא׃ ונכס תורין ופטימין
ועאן לסגי וזמין לכל בני מלכא ולאביתר כהנא
וליואב רב חילא ולשלמה עבדך לא זמין׃
ואתה אדני המלך עיני כל ישראל עליך להגיד
להם מי ישב על כסא אדני המלך אחריו׃ ואת
רבוני מלכא עיני כל ישראל סבירן עלך
לחואה להון מן יתיב על כרסי מלכותא
דרבוני מלכא בתרוהי׃ והיה כשכב אדני
המלך עם אבתיו והייתי אני ובני שלמה
חטאים׃ ויהי כד ישכוב רבוני מלכא עם
אבהתוהי ואיהי אנא וברי שלמה מתרחקין׃
והנה עודנה מדברת עם המלך ונתן הנביא

בא׃ והא עד היא ממללא קדם מלכא
ונתן נביא על׃ ויגידו למלך לאמר הנה נתן
הנביא ויבא לפני המלך וישתחו למלך
על אפיו ארצה׃ וחויאו למלכא למימר הא
נתן נביא ואתא לקדם מלכא וסגיד למלכא
על אפוהי על ארעא׃ ויאמר נתן אדני
המלך אתה אמרת אדניהו ימלך אחרי והוא
ישב על כסאי׃ ואמר נתן רבוני מלכא את
אמרת אדניה ימלוך בתרי והוא יתיב על
כרסי מלכותי׃ כי ירד היום ויזבח שור
ומריא וצאן לרב ויקרא לכל בני המלך
ולשרי הצבא ולאביתר הכהן והנם אכלים
ושתים לפניו ויאמרו יחי המלך אדניהו׃
ארי נחת יומא דין ונכס תורין ופטימין ועאן
לסגי וזמין לכל בני מלכא ולרבני חילא
ולאביתר כהנא והא אנון אכלין ושתן קדמוהי
ואמרו יצלח מלכא אדניה׃ ולי אני עבדך
ולצדק הכהן ולבניהו בן יהוידע ולשלמה
עבדך לא קרא׃ ולי דאנא עבדך ולצדוק
כהנא ולבניה בר יהוידע ולשלמה עבדך
לא זמין׃ אם מאת אדני המלך נהיה הדבר
הזה ולא הודעת את עבדך מי ישב על כסא
אדני המלך אחריו׃ אם מן רבוני מלכא הוה
פתגמא הדין ולא הודעתא ית עבדך מן
יתיב על כרסי מלכותא דרבוני מלכא
בתרוהי׃ ויען המלך דוד

וסימנ׳ עורנה עמך איש אלהים אנשים עברים נביא אחר ׃ ולצדק ב׳ חד חס וחד מל׳ וסימנ׳ אני עבדך חס ׃ ולצדוק לכהן מל׳

ויאמר קראו לי לבת שבע ותבא לפני המלך
ותעמד לפני המלך: ואתיב מלכא דויד ואמר
קרו לי לבת שבע ואתת לקדם מלכא וקמת
קדם מלכא: וישבע המלך ויאמר חי יהוה
אשר פדה את נפשי מכל צרה: וקיים מלכא
ואמר קיים הוא דפרק ית נפשי מכל עקא:
כי כאשר נשבעתי לך ביהוה אלהי ישראל
לאמר כי שלמה בנך ימלך אחרי והוא ישב
על כסאי תחתי כי כן אעשה היום הזה: ארי
כמא דקיימית לך במימרא דיי אלהא
דישראל למימר ארי שלמה בריך ימלוך
בתרי והוא יתיב על כרסי מלכותי תחותי
ארי כין אעביד יומא הדין: ותקד בת שבע
אפים ארץ ותשתחו למלך ותאמר יחי אדני
המלך דוד לעלם: וכרעת בת שבע על אפהא
על ארעא וסגידת למלכא ואמרת יתקיים
רבוני מלכא דויד לעלם:

ויאמר המלך דוד קראו לי לצדוק
הכהן ולנתן הנביא ולבניהו בן יהוידע ויבאו
לפני המלך: ואמר מלכא דויד קרו לי לצדוק
כהנא ולנתן נביא ולבניה בר יהוידע ואתו
לקדם מלכא: ויאמר המלך להם קחו עמכם
את עבדי אדניכם והרכבתם את שלמה בני
על הפרדה אשר לי והורדתם אתו אל גחון:
ואמר מלכא להון דברו עמכון ית עבדי
רבונכון ותרכבון ית שלמה ברי על כודנתא

דילי ותחתון יתיה לשילוחא: ומשח אתו שם
צדוק הכהן ונתן הנביא למלך על ישראל
ותקעתם בשופר ואמרתם יחי המלך שלמה:
וימשח יתיה תמן צדוק כהנא ונתן נביא
למהוי מלכא על ישראל ותתקעון בשופרא
ותימרון יצלח מלכא שלמה: ועליתם אחריו
ובא וישב על כסאי והוא ימלך תחתי ואתו
צויתי להיות נגיד על ישראל ועל יהודה:
ותסקון בתרוהי וייתי ויתיב על כרסי מלכותי
והוא ימלוך תחותי ויתיה פקידית למהוי מלכא
על ישראל ועל דבית יהודה: ויען בניהו בן
יהוידע את המלך ויאמר אמן כן יאמר יהוה
אלהי אדני המלך: ואתיב בניה בר יהוידע ית
מלכא ואמר אמן כין תהי רעוא מן קדם יי
אלהיה דרבוני מלכא: כאשר היה יהוה עם
אדני המלך כן יהי עם שלמה ויגדל את
כסאו מכסא אדני המלך דוד: כמא דהוה
מימרא דיי בסעדיה דרבוני מלכא כן יהי
בסעדיה דשלמה ויסגי ית כורסוהי מכרסי
מלכותא דרבוני מלכא דויד: וירד צדוק
הכהן ונתן הנביא ובניהו בן יהוידע והכרתי
והפלתי וירכבו את שלמה על פרדת המלך
דוד וילכו אתו על גחון: ונחת צדוק כהנא
ונתן נביא ובניה בר יהוידע וקשתיא וקלעיא
וארכיבו ית שלמה על כודנתא דמלכא
דויד ואובילו יתיה לשילוחא: ויקח צדוק

יהיה ק

ל ג וחס כת כן ואנון בענ

אל גחון ל׳ על גחון ל׳ אל גבעת ל׳ על גבעת ל׳ אל בת ל׳ על בת ל׳ אל בגדי ל׳ על בגדי ל׳ אל גבולו ל׳ על גבולו ל׳ אל שפך ל׳ על שפך ל׳

הַכֹּהֵן אֶת צָדוֹק הַכֹּהֵן וְאֶת נָתָן הַנָּבִיא וְאֶת בְּנָיָהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע
וְאֶת הַשִּׁמְעִי וְאֶת רֵעִי וְהַגִּבֹּרִים אֲשֶׁר לְדָוִד לֹא הָיוּ עִם אֲדֹנִיָּהוּ׃
וַיִּשְׁחַט אֲדֹנִיָּהוּ צֹאן וּבָקָר וּמְרִיא עִם אֶבֶן הַזֹּחֶלֶת אֲשֶׁר אֵצֶל עֵין רֹגֵל
וַיִּקְרָא אֶת כָּל אֶחָיו בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶת כָּל אַנְשֵׁי יְהוּדָה עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ׃
וְאֶת נָתָן הַנָּבִיא וּבְנָיָהוּ וְהַגִּבֹּרִים וְאֶת שְׁלֹמֹה אָחִיו לֹא קָרָא׃
וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל בַּת שֶׁבַע אֵם שְׁלֹמֹה לֵאמֹר הֲלוֹא שָׁמַעַתְּ כִּי מָלַךְ אֲדֹנִיָּהוּ
בֶּן חַגִּית וַאֲדֹנֵינוּ דָּוִד לֹא יָדָע׃ וְעַתָּה לְכִי יָעַצְתִּי נָא עֵצָה וּמַלְטִי אֶת נַפְשֵׁךְ
וְאֶת נֶפֶשׁ בְּנֵךְ שְׁלֹמֹה׃ לְכִי וּבוֹאִי אֶל הַמֶּלֶךְ דָּוִד וְאָמַרְתְּ אֵלָיו הֲלֹא אַתָּה
אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ נִשְׁבַּעְתָּ לְאָמָתְךָ לֵאמֹר כִּי שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא
יֵשֵׁב עַל כִּסְאִי וְאַתָּה מַדּוּעַ מָלַךְ אֲדֹנִיָּהוּ׃ הִנֵּה עוֹדֵךְ מְדַבֶּרֶת עִם הַמֶּלֶךְ
וַאֲנִי אָבוֹא אַחֲרַיִךְ וּמִלֵּאתִי אֶת דְּבָרָיִךְ׃ וַתֵּלֶךְ בַּת שֶׁבַע אֶל הַמֶּלֶךְ
הַחֲדֶרָה וְהַמֶּלֶךְ זָקֵן מְאֹד וַאֲבִישַׁג הַשּׁוּנַמִּית מְשָׁרֶתֶת אֶת הַמֶּלֶךְ׃
וַתִּקֹּד בַּת שֶׁבַע וַתִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַה לָּךְ׃ וַתֹּאמֶר אֵלָיו
אֲדֹנִי אַתָּה נִשְׁבַּעְתָּ בַּיהוָה אֱלֹהֶיךָ לְאָמָתֶךָ לֵאמֹר כִּי שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ
אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל כִּסְאִי׃ וְעַתָּה הִנֵּה אֲדֹנִיָּהוּ מָלָךְ וַאֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לֹא יָדָעְתָּ׃
וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא וְצֹאן לָרֹב וַיִּקְרָא לְכָל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְלַאֲבִיָתָר הַכֹּהֵן
וְלִיוֹאָב שַׂר הַצָּבָא וְאֶת שְׁלֹמֹה עַבְדְּךָ לֹא קָרָא׃ וְאַתָּה אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עֵינֵי כָל
יִשְׂרָאֵל עָלֶיךָ לְהַגִּיד לָהֶם מִי יֵשֵׁב עַל כִּסֵּא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו׃
וְהָיָה כְּשִׁכְבַת אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ עִם אֲבֹתָיו וְהָיִיתִי אֲנִי וּבְנִי שְׁלֹמֹה חַטָּאִים׃
וְהִנֵּה עוֹדֶנָּה מְדַבֶּרֶת עִם הַמֶּלֶךְ וְנָתָן הַנָּבִיא בָּא׃ וַיַּגִּידוּ לַמֶּלֶךְ לֵאמֹר
הִנֵּה נָתָן הַנָּבִיא וַיָּבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ עַל אַפָּיו אָרְצָה׃
וַיֹּאמֶר נָתָן אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אַתָּה אָמַרְתָּ אֲדֹנִיָּהוּ יִמְלֹךְ אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב
עַל כִּסְאִי׃ כִּי יָרַד הַיּוֹם וַיִּזְבַּח שׁוֹר וּמְרִיא וְצֹאן לָרֹב וַיִּקְרָא לְכָל בְּנֵי הַמֶּלֶךְ
וְלִשְׂרֵי הַצָּבָא וְלַאֲבִיָתָר הַכֹּהֵן וְהִנָּם אֹכְלִים וְשֹׁתִים לְפָנָיו וְאָמְרוּ יְחִי
הַמֶּלֶךְ אֲדֹנִיָּהוּ׃ וְאוֹתִי עַבְדֶּךָ וְאֶת צָדוֹק הַכֹּהֵן וְאֶת בְּנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע
וְאֶת שְׁלֹמֹה עַבְדְּךָ לֹא קָרָא׃ הַאֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ נִהְיָה הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא הוֹדַעְתָּ
אֶת עַבְדֶּךָ מִי יֵשֵׁב עַל כִּסֵּא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ אַחֲרָיו׃ וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיֹּאמֶר
קְרָא לִי לְבַת שָׁבַע וַתָּבֹא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃
וַיִּשָּׁבַע הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר חַי יְהוָה אֲשֶׁר פָּדָה אֶת נַפְשִׁי מִכָּל צָרָה׃
כִּי כַאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְךָ בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כִּי שְׁלֹמֹה בְנֵךְ יִמְלֹךְ
אַחֲרָי וְהוּא יֵשֵׁב עַל כִּסְאִי תַּחְתָּי כִּי כֵן אֶעֱשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה׃
וַתִּקֹּד בַּת שֶׁבַע אַפַּיִם אָרְצָה וַתִּשְׁתַּחוּ לַמֶּלֶךְ וַתֹּאמֶר יְחִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ
דָּוִד לְעֹלָם׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ דָּוִד קִרְאוּ לִי לְצָדוֹק הַכֹּהֵן וְלִנְתָן הַנָּבִיא
וּלְבְנָיָהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע וַיָּבֹאוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר לָהֶם הַמֶּלֶךְ קְחוּ אִתָּכֶם
אֶת עַבְדֵי אֲדֹנֵיכֶם וְהִרְכַּבְתֶּם אֶת שְׁלֹמֹה בְנִי עַל הַפִּרְדָּתִי וְהוֹרַדְתֶּם
אֹתוֹ גִּיחֹנָה׃ וְיִמְשְׁחוּ שָׁם צָדוֹק הַכֹּהֵן וְנָתָן הַנָּבִיא לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל
וּתְקַעְתֶּם בַּשֹּׁפָר וַאֲמַרְתֶּם יְחִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה׃ וַעֲלִיתֶם אַחֲרָיו וּבָא וְיָשַׁב
עַל כִּסְאִי וְהוּא יִמְלֹךְ תַּחְתָּי וְאֹתוֹ צִוִּיתִי לִהְיוֹת נָגִיד עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל יְהוּדָה׃
וַיַּעַן בְּנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע אֶת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אָמֵן כֹּה יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ׃
כַּאֲשֶׁר הָיָה יְהוָה עִם אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כֵּן יִהְיֶה עִם שְׁלֹמֹה וְיַגְדֵּל אֶת כִּסְאוֹ
מִכִּסֵּא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ דָּוִד׃ וַיֵּרֶד צָדוֹק הַכֹּהֵן וְנָתָן הַנָּבִיא וּבְנָיָהוּ בֶן יְהוֹיָדָע
וְהַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי וַיַּרְכִּבוּ אֶת שְׁלֹמֹה עַל פִּרְדַּת הַמֶּלֶךְ דָּוִד וַיּוֹלִכֻהוּ
אֶל גִּיחֹן׃ וַיִּקַּח צָדוֹק הַכֹּהֵן אֶת הַקֶּרֶן מִן הָאֹהֶל וַיִּמְשַׁח אֶת שְׁלֹמֹה
וַיִּתְקְעוּ בַּשֹּׁפָר וַיֹּאמְרוּ כָל הָעָם יְחִי הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה׃
וַיַּעֲלוּ כָל הָעָם אַחֲרָיו וְהָעָם מְחַלְלִים בֶּחָלִיל וְשִׂמְחִים שִׂמְחָה גְּדוֹלָה וַתִּבָּקַע הָאָרֶץ
בְּקוֹלָם׃ וַיִּשְׁמַע אֲדֹנִיָּהוּ וְכָל הַקְּרוּאִים אִתּוֹ וְהֵם כִּלּוּ לֶאֱכֹל וַיִּשְׁמַע יוֹאָב אֶת קוֹל
הַשּׁוֹפָר וַיֹּאמֶר מַדּוּעַ קוֹל הַקִּרְיָה הוֹמָיָה׃
וּשְׁמֹעַ אַרְנְיָהוּ וְכָל זְמִינָיו דְּעַמִּיהּ וְאִנּוּן
סוֹפִיקִין לְמֵיכַל וּשְׁמַע יוֹאָב יָת קָל שׁוֹפָרָא
וְאָמַר מַדּוּעַ קוֹל קִרְיַת אֶשְׁתְּגִישַׁת עוֹרָנוּ׃
מְמַלֵּל וְהָנֵּה יוֹנָתָן בֶּן אֶבְיָתָר הַכֹּהֵן בָּא וַיֹּאמֶר
אַרְנְיָהוּ לֵיהּ אֵישׁ חַיִל אַתָּה וְטוֹב בְּשׂוֹרוֹת תְּבַשֵּׂר׃
עַד דְּהוּא מְמַלֵּיל וְהָא יוֹנָתָן בַּר אֶבְיָתָר
כָּהֲנָא אֲתָא וַאֲמַר אַרְנְיָה עוֹל אֲרֵי גַבַּר דְּחַיִל
חָטָאִין אֲתוֹ וְטָבְתָא תְּפַסַּר׃ וַיַּעַן יוֹנָתָן וַיֹּאמֶר
לַאֲרַנְיָהוּ אֲבָל לַאֲדֹנֵינוּ הַמֶּלֶךְ דָּוִד הִמְלִיךְ אֶת
שְׁלֹמֹה וְאַתִּיב יוֹנָתָן וַאֲמַר לַאֲרַנְיָה בְּקִשְׁטָא
רְבוֹנָנָא מַלְכָּא דָּוִד אַמְלִיךְ יָת שְׁלֹמֹה יָתֵיהּ׃
אִתּוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת צָדוֹק הַכֹּהֵן וְאֶת נָתָן הַנָּבִיא
וּבְנָיָהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע וְהַכְּרֵתִי וְהַפְּלֵתִי וַיַּרְכִּבוּ
אֹתוֹ עַל פִּרְדַּת הַמֶּלֶךְ׃ וַיִּשְׁלַח עִמּוֹ מַלְכָּא

לשלמה לאמר הנה אדניהו ירא את המלך
שלמה והנה אחז בקרנות המזבח לאמר
ישבע לי כיום המלך שלמה אם ימית את
עבדו בחרב׃ ואתחוה לשלמה למימר הא
אדוניה דחיל מן מלכא שלמה והא אחד
בקרנת מדבחא למימר יקיים לי כיומא דין
מלכא שלמה דלא יקטול ית עבדיה בחרבא׃
ויאמר שלמה אם יהיה לבן חיל לא יפל
משערתו ארצה ואם רעה תמצא בו ומת׃
ואמר שלמה אם יהי לגבר דחיל חטאין
לא יפול מסער רישיה לארעא ואם בישתא
תשתכח ביה יתקטיל׃ וישלח המלך שלמה
וירדהו מעל המזבח ויבא וישתחו למלך
שלמה ויאמר לו שלמה לך לביתך׃ ושלח
מלכא שלמה ואחתוהי מעל מדבחא
ואתא וסגיד למלכא שלמה ואמר ליה שלמה
איזיל לביתך׃ ויקרבו ימי דוד 2
למות ויצו את שלמה בנו לאמר׃ וקריבו יומי
דויד לממת ופקיד ית שלמה בריה למימר׃
אנכי הלך בדרך כל הארץ וחזקת והיית
לאיש׃ אנא אזיל באורח כל ארעא ותתקף
ותהי לגבר דחיל חטאין׃ ושמרת את משמרת
יהוה אלהיך ללכת בדרכיו לשמר חקתיו
מצותיו ומשפטיו ועדותיו ככתוב בתורת
משה למען תשכיל את כל אשר תעשה
ואת כל אשר תפנה שם׃ ותטר ית מטרת

מימרא דיוי אלהך למהך באורחן דתקנן
קדמוהי למטר קימוהי פקודוהי ודינוהי
וסהדותיה כמא דכתיב באוריתא דמשה בדיל
דתצלח ית כל דתעביד ובכל אתר דתתפני
לתמן׃ למען יקים יהוה את דברו אשר דבר
עלי לאמר אם ישמרו בניך את דרכם ללכת
לפני באמת בכל לבבם ובכל נפשם לאמר
לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל׃ בדיל
דיקיים יוי ית פתגמוהי דמליל עלי למימר
אם יטרון בנך ית אורחהון למהך קדמי
בקשוט בכל לבהון ובכל נפשהון למימר
לא יפסוק לך גבר מעל כרסי מלכותא דישראל׃
וגם אתה ידעת את אשר עשה לי יואב בן
צרויה אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל
לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר ויהרגם וישם
דמי מלחמה בשלם ויתן דמי מלחמה בחגרתו
אשר במתניו ובנעלו אשר ברגליו׃ ואף את
ידעת ית דעבד לי יואב בר צרויה דעבד
לתרין רבני חילותא דישראל לאבנר בר נר
ולעמשא בר יתר דקטילנון בערימותיה
ודמי ית חשיב דמהון עלוהי כדם תבירי
קרבא ויתיב להון בכמנת שלמא ואשד
דמהון באספניקי דבחרציה ובסנטליתא
דברגלוהי׃ ועשית כחכמתך ולא תורד
שיבתו בשלם שאל׃ ותעביד כחכמתך ולא
תחית סיבתיה בשלמא לשאול׃ ולבני ברזלי

ימית ח וסימנ׳ גאל הדם וחב שלחו את ארון אלהי יש׳ אדמהו הנמלט וברוח שפתיו אם שוט ועדותיו ה בליש׳ וסימ׳ ושמרת ומאסו ויעמד ויעמד מפני

הגלעדי תעשה חסד והיו באכלי שלחנך
כי כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך:
ולבני ברזלי גלעדאה תעביד טיבו ויהון
באכלי פתורך ארי אנון ספיקו צרכי במערקי
מן קדם אבשלום אחוך: והנה עמך שמעי
בן גרא בן הימיני מבחרים והוא קללני קללה
נמרצת ביום לכתי מחנים והוא ירד לקראתי
הירדן ואשבע לו ביהוה לאמר אם אמיתך
בחרב: והא עמך שמעי בר גרא בר שיבט
בנימין מעלמת והוא לטני ליטן מריר
ביומא דאזלית למחנים והוא נחת לקדמותי
לירדנא וקיימית ליה במימרא דיי למימר
דלא אקטלנך בחרבא: ועתה אל תנקהו כי
איש חכם אתה וידעת את אשר תעשה לו
והורדת את שיבתו בדם שאול: וכען לא
תזכיניה ארי גבר חכים את ותידע ית דתעביד
ליה ותחית ית סיבתיה בקטולא לשאול: וישכב
דוד עם אבתיו ויקבר בעיר דוד: ושכיב דוד
עם אבהתוהי ואתקבר בקרתא דדויד:
והימים אשר מלך דוד על
ישראל ארבעים שנה בחברון מלך שבע
שנים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנים
ויומיא דמלך דויד על ישראל ארבעין שנין
בחברון מלך שבע שנין ובירושלם מלך
תלתין ותלת שנין: ושלמה ישב על כסא
דוד אביו ותכן מלכתו מאד: ושלמה יתיב

על כרסי דויד אבוהי ואתקנת מלכותיה
לחדא: ויבא אדניהו בן חגית
אל בת שבע אם שלמה ותאמר השלום
באך ויאמר שלום: ואתא אדניה בר חגית
לות בת שבע אמיה דשלמה ואמרת
השלם מיתך ואמר שלם: ויאמר דבר לי
אליך ותאמר דבר: ואמר פתגם אית לי
למללא עמיך ואמרת מליל: ויאמר את
ידעת כי לי היתה המלוכה ועלי שמו כל
ישראל פניהם למלך ותסב המלוכה ותהי
לאחי כי מיהוה היתה לו: ואמר את ידעת
ארי דילי הות מלכותא ועלי שויאו כל
ישראל אפיהון למהוי מלכא ואסתחרת
מלכותא והות לאחי ארי מן קדם יי הות
ליה: ועתה שאלה אחת אנכי שאל מאתך
אל תשבי את פני ותאמר אליו דבר: וכען
שאלא חדא אנא שאיל מנך לא תתיב ית
אפי ואמרת ליה מליל: ויאמר אמרי נא אל
שלמה המלך כי לא ישיב את פניך ויתן
לי את אבישג השונמית לאשה: ואמר אמרי
כען לשלמה מלכא ארי לא יתיב ית אפך ויתן
לי ית אבישג דמן שונם לאתו: ותאמר בת
שבע טוב אנכי אדבר עליך אל המלך:
ואמרת בת שבע טב אנא אמליל עלך
קדם מלכא: ותבא בת שבע אל המלך
שלמה לדבר לו על אדניהו ויקם המלך

בחרים ג חס בל״ש וסימנ׳ וילך אתה אישה שמעי בן גרא אז תשמח ״ מאתך ה וסימנ׳ והיה הקשית שאלה שאלה שתים שאלתי מאתך

לקראתה וישתחו לה וישב על כסאו וישם
כסא לאם המלך ותשב לימינו׃ ואתת בת
שבע לקדם מלכא שלמה למללא עמיה
על אדניה וקם מלכא לקדמותה וסגיד לה
ויתיב על כורסוהי ושוי כרסא לאמא דמלכא
ויתיבת לימיניה׃ ותאמר שאלה אחת קטנה
אנכי שאלת מאתך אל תשב את פני ויאמר
לה המלך שאלי אמי כי לא אשיב את פניך׃
ואמרת שאלא חדא זעירא אנא שאלא מנך
לא תתיב ית אפי ואמר לה מלכא שאלי אמי
ארי לא אתיב ית אפך׃ ותאמר יתן את אבישג
השנמית לאדניהו אחיך לאשה׃ ואמרת
יתיהיב ית אבישג דמן שונם לאדוניה אחוך
לאתו׃ [illegible] ויאמר לאמו
ולמה את שאלת את אבישג השנמית
לאדניהו ושאלי לו את המלוכה כי הוא אחי
הגדול ממני ולו ולאביתר הכהן וליואב בן
צרויה׃ ואתיב מלכא שלמה ואמר לאמיה
ולמא את שאלא ית אבישג דמן שונם
לאדוניה ושאלי ליה ית מלכותא ארי הוא
אחי קשיש מני הלא בעיצא חדא הוו הוא
ואביתר כהנא ויואב בר צרויה׃
וישבע המלך שלמה
ביהוה לאמר כה יעשה לי אלהים וכה
יוסיף כי בנפשו דבר אדניהו את הדבר הזה׃
וקיים מלכא שלמה במימרא דיי למימר
כדין יעביד לי יי וכדין יוסיף ארי בנפשיה
מליל אדוניה ית פתגמא הדין׃ ועתה חי יהוה
אשר הכינני ויושיביני על כסא דוד אבי ואשר
עשה לי בית כאשר דבר כי היום יומת אדניהו׃
וכען קיים הוא יי דאתקנני ואותבני על כרסי
מלכותא דדויד אבא ודקיים לי מלכו כמא
דמליל ארי יומא דין יתקטיל אדוניה׃ וישלח
המלך שלמה ביד בניהו בן יהוידע ויפגע בו
וימת׃ ושלח מלכא שלמה ביד בניה בר יהוידע
ושליט ביה וקטליה׃
ולאביתר הכהן אמר המלך
ענתת לך על שדיך כי איש מות אתה וביום
הזה לא אמיתך כי נשאת את ארון אדני יהוה
לפני דוד אבי וכי התענית בכל אשר התענה
אבי׃ ולאביתר כהנא אמר מלכא לענתות
איזיל לך לקרוך ארי גבר חייב קטול את
וביומא הדין לא אקטלנך ארי נטלתא ית
ארון קימא דיי אלהים קדם דויד אבא וארי
אתעניתא בכל דאתעני אבא׃ ויגרש שלמה
את אביתר מהיות כהן ליהוה למלא את דבר
יהוה אשר דבר על בית עלי בשלה׃ ותריך
שלמה ית אביתר מלמהוי כהין משמיש קדם
יי לקיימא ית פתגמא דיי דמליל על בית
עלי בשילו׃ והשמעה
באה עד יואב כי יואב נטה אחרי אדניה ואחרי
אבשלום לא נטה וינס יואב אל אהל יהוה

יתן ז׳ וסימנ׳ זרע לרב את הארץ לנו אבישג בנעמן סבור וחד ויתן בין השמים והגבעונים כת׳ יגתן ולויואב ב׳ חד חס וא׳ מל׳ וסימ׳ שר הצבא ולאביתר

וַיְחַזֵּק בְּקַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וּבְסוּרֹתָא מִטְּתַע
יוֹאָב אֲרֵי יוֹאָב אֶתְפְּנֵי בָּתַר אֲדֹנִיָּה וְכָתַר
אַבְשָׁלוֹם לָא אֶתְפְּנֵי וְאִפֵּיק יוֹאָב לְמִשְׁכְּנָא דְּיְיָ
וְאִתְקֵיף בְּקַרְנָת מַדְבְּחָא וַיֹּאמֶר לַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה
כֹּה אָמַר יוֹאָב וְכֹה יֹאמֶר יְהוָה וְהִנֵּה אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ
וַיִּשְׁלַח שְׁלֹמֹה אֶת בְּנָיָהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע לֵאמֹר
לֵךְ פְּגַע בּוֹ: וְאִתְחַזֵּי לְמַלְכָּא שְׁלֹמֹה אֲרֵי אֶפֵּיק
יוֹאָב לְמִשְׁכְּנָא דְּיְיָ וְהָא כְּסֵטַר מַדְבְּחָא וְשָׁלַח
שְׁלֹמֹה יָת כְּנָיָה בַּר יְהוֹיָדָע לְמֵימַר אִיזֵיל
שְׁלוֹט בֵּיהּ: וַיָּבֹא בְּנָיָהוּ אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר
אֵלָיו כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ צֵא וַיֹּאמֶר לֹא כִּי פֹה אָמוּת
וַיָּשֶׁב בְּנָיָהוּ אֶת הַמֶּלֶךְ דָּבָר לֵאמֹר כֹּה דִבֶּר
יוֹאָב וְכֹה עָנַנִי: וַאֲתָא כְּנָיָה לְמִשְׁכְּנָא דְּיְיָ וְאָמַר
לֵיהּ כְּדֵין אָמַר מַלְכָּא פּוֹק וְאָמַר לָא אֲרֵי כָּא
אֶתְקְטִיל וְאָתֵיב כְּנָיָה יָת מַלְכָּא פִּתְגָמָא לְמֵימַר
כְּדֵין מַלִּיל יוֹאָב וּכְדֵין אֲתֵיבַנִי: וַיֹּאמֶר לוֹ
הַמֶּלֶךְ עֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר וּפְגַע בּוֹ וְקָבְרְתּוֹ
וְהָסִירוֹתָ דְּמֵי חִנָּם אֲשֶׁר שָׁפַךְ יוֹאָב מֵעָלָי
וּמֵעַל בֵּית אָבִי: וְאָמַר לֵיהּ מַלְכָּא עֲבֵיד כְּמָא
דְּמַלִּיל וְתִשְׁלוֹט בֵּיהּ וְתִקְבְּרִנֵּיהּ וְתִפְלֵי חוֹבַת
דְּמָא זַכְיָא דְּאִשְׁדֵּי יוֹאָב מִנִּי מִנִּי וּמִן בֵּית אֲבָא:
וְהֵשִׁיב יְהוָה אֶת דָּמָיו עַל רֹאשׁוֹ אֲשֶׁר פָּגַע
בִּשְׁנֵי אֲנָשִׁים צַדִּיקִם וְטוֹבִים מִמֶּנּוּ וַיַּהַרְגֵם
בַּחֶרֶב וְאָבִי דָוִד לֹא יָדַע אֶת אַבְנֵר בֶּן נֵר שַׂר
צְבָא יִשְׂרָאֵל וְאֶת עֲמָשָׂא בֶּן יֶתֶר שַׂר צְבָא
יְהוּדָה: וְיָתִיבוּ חוֹבַת קְטוֹלֵיהּ בְּרֵישֵׁיהּ

וְיִשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרָא לִשְׁמְעִי
וַיֹּאמֶר לוֹ בְּנֵה לְךָ בַיִת בִּירוּשָׁלַם וְיָשַׁבְתָּ שָׁם
וְלֹא תֵצֵא מִשָּׁם אָנָה וָאָנָה: וּשְׁלַח מַלְכָּא וּקְרָא
לְשִׁמְעִי וַאֲמַר לֵיהּ כְּנִי לָךְ בֵּיתָא בִּירוּשְׁלֵם
וְתִתֵּיב תַּמָּן וְלָא תִפּוֹק מִתַּמָּן לְכָא וּלְכָא: וְהֵיךְ
בְּיוֹם תִּפּוֹק וְתַעְבַּר יָת נַחֲלָא דְּקִדְרוֹן יָדָעְתָּ
כֵּי מוֹתָא תְּמוּת דָּמָךְ יְהֵי בְּרֵאשָׁךְ: וַהֲוָה בְּיוֹמָא
מִפְּקָךְ וְתַעְבַּר יָת נַחֲלָא דְּקִדְרוֹן מְדַּעְתָּךְ
אֲרֵי מְמָת תְּמוּת וְחוֹבַת קְטוֹלָךְ תְּהֵי בְּרֵישָׁךְ:
וַאֲמַר שִׁמְעִי לַמַּלְכָּא טָב הַמִּלָּה כְּמָא דְּפִקַּד

וטוביס ג וס ימנ׳ והשיב באזנ׳ רעיס ב מנה מל ו׳ חס ״ -- ולא ותצא ו וסיג אנה ואנה בתוכס רבת חלאתה ביצבאותינו וחב ״ והיה ביוסה וסי הנחילו

אַרְנִי הַמֶּלֶךְ כֵּן יַעֲשֶׂה עַבְדֶּךָ וַיֵּשֶׁב שִׁמְעִי
בִּירוּשָׁלַם יָמִים רַבִּים וַיֹּאמֶר שִׁמְעִי לַמַּלְכָּא
תַּקִּין פִּתְגָמָא כְּמָא דְּמַלֵּיל רִבּוֹנִי מַלְכָּא כֵּן
יַעְבֵּיד עַבְדָּךְ וִיתֵיב שִׁמְעִי בִּירוּשְׁלַם יוֹמִין
סַגִּיאִין׃ וַיְהִי מִקֵּץ שָׁלֹשׁ שָׁנִים
וַיִּבְרְחוּ שְׁנֵי עַבְדֵי לְשִׁמְעִי אֶל אָכִישׁ בֶּן
מַעֲכָה מֶלֶךְ גַּת וַיַּגִּידוּ לְשִׁמְעִי לֵאמֹר הִנֵּה
עֲבָדֶיךָ בְּגַת וַיְהוֹה מִסּוֹף תְּלָת שְׁנִין וְעַרְקוּ
תַּקִּין עַבְדִּין לְשִׁמְעִי לוֹת אָכִישׁ בַּר מַעֲכָה
מַלְכָּא דְּגַת וְחַוְיָאוּ לְשִׁמְעִי לְמֵימַר הָא
עַבְדָּךְ בְּגַת וְיָקֵם שִׁמְעִי וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמֹרוֹ
וַיֵּלֶךְ גַּתָּה אֶל אָכִישׁ לְבַקֵּשׁ אֶת עֲבָדָיו וַיֵּלֶךְ
שִׁמְעִי וַיָּבֵא אֶת עֲבָדָיו מִגַּת וְקָם שִׁמְעִי
וְזָרִיז אֶת חֲמָרֵיהּ וְאָזַל לְגַת לוֹת אָכִישׁ לְמִבְעֵי
אֶת עַבְדּוֹהִי וְאָזַל שִׁמְעִי וְאֵיתִי אֶת עַבְדּוֹהִי
מִגַּת וַיָּבֵא לִשְׁלֹמֹה כְּיָהֲבָךְ שִׁמְעִי מִירוּשָׁלַם
גַּתָּה וַיֵּשֶׁב וְאִתְחָזֵי לִשְׁלֹמֹה אֲרִי אָזַל שִׁמְעִי
מִירוּשְׁלַם לְגַת וְתָבִי׃
וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ וַיִּקְרָא לְשִׁמְעִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו
הֲלוֹא הִשְׁבַּעְתִּיךָ בַּיהוָה וָאָעִד בְּךָ לֵאמֹר
בְּיוֹם צֵאתְךָ וְהָלַכְתָּ אֲנָה וָאָנָה יָדֹעַ תֵּדַע כִּי
מוֹת תָּמוּת וַתֹּאמֶר אֵלַי טוֹב הַדָּבָר שָׁמַעְתִּי
וְשִׁלַּח מַלְכָּא וּקְרָא לְשִׁמְעִי וַאֲמַר לֵיהּ הֲלָא
קַיְּמִית עֲלָךְ בְּמֵימְרָא דְיְי וְאַסְהַדִית בָּךְ
לְמֵימַר בְּיוֹם מִפְּקָךְ וְתֵהָךְ לְכָא וּלְכָא מַדָּע
תֵּדַע אֲרֵי מְמָת תְּמוּת וְאָמַרְתְּ לִי תַּקִּין

פִּתְגָמָא שַׁמַּעְתִּי וְמַדַּע לָא שַׁמַּרְתָּ אֶת
שְׁבֻעַת יְהוָה וְאֶת הַמִּצְוָה אֲשֶׁר צִוִּיתִי עָלֶיךָ
וּמַדַּע לָא נְטַרְתָּא יָת שְׁבוּעְתָּא דַּיְיָ וְיָת
תְּפָקִידְתָּא דְּפָקִידִית עָלָךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
אֶל שִׁמְעִי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת כָּל הָרָעָה אֲשֶׁר
יָדַע לִבֶּךָ אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְדָוִד אָבִי וְהֵשִׁיב
יְהוָה אֶת רָעָתְךָ בְּרֹאשֶׁךָ׃ וְאָמַר מַלְכָּא לִשְׁמְעִי
אַתְּ יְדַעְתְּ יָת כָּל בִּשְׁתָּא דִּידַע לִבָּךְ דְּעַבַדְתָּא
לְדָוִד אֲבָא וְאָתֵיבַ יְיָ יָת בִּשְׁתָּךְ בְּרֵישָׁךְ׃
וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בָּרוּךְ וְכִסֵּא דָוִד יִהְיֶה נָכוֹן
לִפְנֵי יְהוָה עַד עוֹלָם׃ וַיְצַו הַמֶּלֶךְ אֶת בְּנָיָהוּ בֶּן יְהוֹיָדָע
וַיֵּצֵא וַיִּפְגַּע בּוֹ וַיָּמָת וְהַמַּמְלָכָה נָכוֹנָה בְּיַד
שְׁלֹמֹה׃ וּפְקִיד מַלְכָּא יָת כְּנָעָה בַּר יְהוֹיָדָע
וּנְפַק וְקַטְלֵיהּ וּמַלְכוּתָא אִתְקְנָת בִּידָא דִשְׁלֹמֹה׃
וַיִּתְחַתֵּן שְׁלֹמֹה אֶת פַּרְעֹה
מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיִּקַּח אֶת בַּת פַּרְעֹה וַיְבִיאֶהָ
אֶל עִיר דָּוִד עַד כַּלֹּתוֹ לִבְנוֹת אֶת בֵּיתוֹ וְאֶת
בֵּית יְהוָה וְאֶת חוֹמַת יְרוּשָׁלַם סָבִיב׃ וְאֶת הָעָם
שְׁלֹמֹה נָפַר עַד מַלְכָּא דְּמִצְרַיִם וּמַדַּר יָתַהּ
פַּרְעֹה וְאֵיתֵיהּ לְקִרְתָּא דְּדָוִד עַד דְּשֵׁיצִי יָת
לְמִכְנֵי יָת בֵּיתֵיהּ וְיָת בֵּית מַקְדְּשָׁא דִּיְיָ וְיָת
שׁוּר יְרוּשְׁלֵם סְחוֹר סְחוֹר׃ רַק הָעָם מְזַבְּחִים
בַּבָּמוֹת כִּי לֹא נִבְנָה בַיִת לְשֵׁם יְהוָה עַד הַיָּמִים
הָהֵם לְחוֹד עַמָּא מַדְכְּחִין עַל בְּמָתָא אֲרֵי לָא

וכסא ג וסימנ׳ כבוד דוד ומנוחה ׳׳ ויביאה ו צ מלוג חס וסימנ׳ את האדם האהלה בתפרשה וישקד ב קדמיו חס ׳׳ נבונה ל ית כותש

אתבני ביתא לשמא דיי עד יומיא האנון׃
ויאהב שלמה את יהוה
ללכת בחקות דוד אביו רק בבמות הוא מזבח
ומקטיר׃ ורחים שלמה ית פלחנא דיי למיזל
בגזירת דויד אבוהי לחוד על במתא הוא
מדבח ומסיק בסמין׃ וילך המלך גבענה
לזבח שם כי היא הבמה הגדולה אלף
עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא׃ ואזל
מלכא לגבעון לדבחא תמן ארי היא במתא
רבתא אלף עלון יסיק שלמה על מדבחא
ההוא׃ בגבעון נראה יהוה
אל שלמה בחלום הלילה ויאמר אלהים
שאל מה אתן לך׃ בגבעון אתגלי יי לשלמה
בחלמא דליליא ואמר יי שאל מא אתין לך׃
ויאמר שלמה אתה עשית עם עבדך דוד
אבי חסד גדול כאשר הלך לפניך באמת
ובצדקה ובישרת לבב עמך ותשמר לו את
החסד הגדול הזה ותתן לו בן ישב על כסאו
כיום הזה׃ ואמר שלמה את עבדתא עם עבדך
דויד אבא חסדא רבא כמא דהליך קדמך
בקשוט ובזכו ובתריצות לבא קדמך ונטרת
ליה ית חסדא רבא הדין ויהבת ליה בר יתיב
על כרסוהי כיומא הדין׃ ועתה יהוה אלהי ח
אתה המלכת את עבדך תחת דוד אבי ואנכי
נער קטן לא אדע צאת ובא׃ וכען יי אלהי ג
את אמליכתא ית עבדך תחות דויד אבא ואנא

ינוק זעיר לית אנא ידע למפק ולמיעל׃
ועבדך בתוך עמך אשר בחרת עם רב
אשר לא ימנה ולא יספר מרב׃ ועבדך בגו
עמך דאתרעיתא עם סגי דלא יתחשבון
ולא יתמנון מסגי׃ ונתת לעבדך לב שמע
לשפט את עמך להבין בין טוב לרע כי מי
יוכל לשפט את עמך הכבד הזה׃ ותתין
לעבדך לב סבר למדן ית עמך למסבר
בין טב לביש ארי מן יכיל למדן ית עמך
סגיא הדין׃ וייטב הדבר בעיני אדני כי
שאל שלמה את הדבר הזה׃ ושפר פתגמא
קדם יי ארי שאיל שלמה ית פתגמא הדין׃
ויאמר אלהים אליו יען אשר שאלת את
הדבר הזה ולא שאלת לך ימים רבים ולא
שאלת לך עשר ולא שאלת נפש איביך
ושאלת לך הבין לשמע משפט׃ ואמר יי
ליה חלף דשאילתא ית פתגמא הדין ולא
שאילת לך יומין סגיאין ולא שאילת לך
עותרא ולא שאילתא נפש בעלי דבבך
ושאילת לך סברותא למשמע דינא׃ הנה
עשיתי כדברך הנה נתתי לך לב חכם
ונבון אשר כמוך לא היה לפניך ואחריך
לא יקום כמוך׃ הא עבדית כפתגמך הא
יהבית לך לב חכים וסכלתן דכותך לא הוה
קדמך ובתרך לא יקום כותך׃ וגם אשר
לא שאלת נתתי לך גם עשר גם כבוד אשר

ק׳ ל׳
ה׳
וסימ׳
ושאלת
והכלבים
זועה
כפרד
חכמת
ה׳
זק
בנביׄ

אלהי ח קמ׳ וסימ׳ לעבד לשמע למה המלכת ויתמדד הרעות שפטני בינה וכל אתג׳ וסו׳ פיס כות במ״ב וסימנ׳ שמרה בחצריך ובא״ג וס׳ לא אדע

לא היה כמוך איש במלכים כל ימיך: ואף
דלא שאלתא איהבית לך דאף עותרא אף יקרא
דלא הוה כותך גבר במלכיא כל יומך: ואם
תלך בדרכי לשמר חקי ומצותי כאשר
הלך דויד אביך והארכתי את ימיך: ואם
תהך באורחן דתקנן קדמי למטר קימי
ופקודי כמא דהליך דויד אבוך ואוריך ית
יומך: ויקץ שלמה והנה
חלום ויבוא ירושלם ויעמד לפני ארון
ברית יהוה ויעל עלות ויעש שלמים ויעש
משתה לכל עבדיו: ואתער שלמה והא
חלמא ואתא לירושלם וקם קדם ארון
קימא דיי ואסיק עלון ונכיס נכסת קדשין
ועבד משתיא לכל עבדוהי:

אז תבאנה שתים נשים זנות אל
המלך ותעמדנה לפניו: בכין אתאה תרתין
נשין פונדקאן למדן קדם מלכא וקמא
קדמוהי: ותאמר האשה האחת בי אדני אני
והאשה הזאת ישבת בבית אחד ואלד
עמה בבית: ואמרת איתתא חדא בבעו רבוני
אנא ואיתתא הדא יתבן בביתא חד וילידית
עמה בביתא: ויהי ביום השלישי ללדתי
ותלד גם האשה הזאת ואנחנו יחדו ואין זר
אתנו בבית זולתי שתים אנחנו בבית: והוה
ביומא תליתאה למילדי וילידת אף איתתא
הדא ואנחנא כחדא לית נוכראי עמנא בביתא

אלהין תרתין אנחנא בביתא: וימת בן האשה
הזאת לילה אשר שכבה עליו: ומית ברא דאיתתא
הדא בליליא דשכיבת עלוהי: ותקם בתוך
בתוך הלילה ותקח את בני מאצלי ואמתך
ישנה ותשכיבהו בחיקה ואת בנה המת
השכיבה בחיקי: וקמת בגו ליליא ונסיבת
ית ברי מלותי ואמתך דמכא ואשכיבתיה
לותה וית ברה מיתא אשכיבת לותי: ואקם
בבקר להיניק את בני והנה מת ואתבונן אליו
בבקר והנה לא היה בני אשר ילדתי: וקמית
בצפרא לאונקא ית ברי והא מית ואסתכלית
ביה בצפרא והא לא הוה ברי דילידית: ותאמר
האשה האחרת לא כי בני החי ובנך המת
וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי ותדברנה
לפני המלך: ואמרת איתתא אחרנתא לא כין
ברי חייא וברך מיתא ודא אמרא לא כין
בריך מיתא וברי חייא ודינן קדם מלכא:
ויאמר המלך זאת אמרת זה בני החי ובנך
המת וזאת אמרת לא כי בנך המת ובני החי:
ואמר מלכא דא אמרא דין ברי חייא ובריך
מיתא ודא אמרא לא כין בריך מיתא וברי
חייא: ויאמר המלך קחו לי
חרב ויבאו החרב לפני המלך: ואמר מלכא
איתו לי חרבא ואיתיאו חרבא לקדם מלכא:
ויאמר המלך גזרו את הילד החי לשנים
ותנו את החצי לאחת ואת החצי לאחת: ואמר

סימן דמטעמ׳ קדמא׳ והמת אל תמיתהו בתרא׳ והמת לא תמיתהו וחד פיסו סימנ׳ ∴ אל בני כילת טובה ׳ ישנה ב׳ וסימנה ואמתך ולבי ער

מלכא פסקו ית רביא חייא לתרין והבו פלגיה
לחדא ופלגיה לחדא: ותאמר האשה אשר
בנה החי אל המלך כי נכמרו רחמיה על בנה
ותאמר בי אדני תנו לה את הילוד החי והמת
אל תמיתהו וזאת אמרת גם לי גם לך לא יהיה
גזרו: ואמרת איתתא דברה חייא למלכא ארי
אתגוללו רחמהא על ברה ואמרת בבעו רבוני
הבו לה ית רביא חייא ומקטל לא תקטלוניה
ודא אמרא אף דילי אף דילך לא יהי פסקו:
ויען המלך ויאמר תנו לה את הילוד החי
והמת לא תמיתהו היא אמו: ואתיב מלכא
ואמר הבו לה ית רביא חייא ומקטל לא
תקטלוניה היא אמיה: וישמעו כל ישראל
את המשפט אשר שפט המלך ויראו מפני
המלך כי ראו כי חכמת אלהים בקרבו לעשות
משפט: ושמעו כל ישראל ית דינא דדן
מלכא ודחילו מן קדם מלכא ארי חזו ארי
חכמתא דייי במעוהי למעבד דינא: ויהי
המלך שלמה מלך על כל ישראל: והוה
מלכא שלמה מלכא על כל ישראל:

ואלה השרים אשר
לו עזריהו בן צדוק הכהן: ואלין רברביא
דיליה עזריה בר צדוק כהנא: אליחרף
ואחיה בני שישא ספרים יהושפט בן אחילוד
המזכיר: אליחרף ואחיה בני שישא ספריא
יהושפט בר אחילוד ממנא על דכרניא: ובניהו

בן יהוידע על הצבא וצדוק ואביתר כהנים:
ובניה בר יהוידע ממנא על חילא וצדוק
ואביתר כהניא: ועזריהו בן נתן על הנצבים
וזבוד בן נתן כהן רעה המלך: ועזריה בר
נתן ממנא על אסטרטיגיא וזבוד בר נתן
כהנא שושבינא דמלכא: ואחישר על הבית
ואדנירם בן עבדא על המס: ואחישר ממנא
על ביתא ואדונירם בר עבדא ממנא על מסקי
מסין: ולשלמה שנים עשר
נצבים על כל ישראל וכלכלו את המלך
ואת ביתו חדש בשנה יהיה על אחד לכלכל:
ולשלמה תרי עסר אסטרטיגין ממנן על
כל ישראל ומסוברין ית מלכא וית אנש
ביתיה ירחא בשתא מטי לחד למסוברא:

ואלה שמותם בן חור בהר
אפרים: ואלין שמהתהון בר חור בטורא
דבית אפרים: בן דקר במקץ ובשעלבים
ובית שמש ואילון בית חנן: בר דקר במקץ
ובשעלבים ובית שמש ואילון דמבית חנן:
בן חסד בארבות לו שכה וכל ארץ חפר: בר
חסד בארבות דיליה סוכו וכל ארע חפר: בן
אבינדב כל נפת דאר טפת בת שלמה היתה
לו לאשה: בר אבינדב כל פלכי דור טפתבת
שלמה הות ליה לאתו: בענא בן אחילוד
תענך ומגדו וכל בית שאן אשר אצל צרתנה
מתחת ליזרעאל מבית שאן עד אבל מחולה

במקץ ל׳ ... ובשעלבים ב׳ וסימנ׳ ויואל האמרי במקץ ... ואת ביתו ג׳ וסימנ׳ נגעים ידעתו ויעברו ולשלמה שלמה שלש עשרה וזה דבר המס ויהי

עד מעבר ליקמעם׃ בענה בר אחילוד
תענך ומגדו וכל בית שאן דבסטר צרתן
מלרע ליזרעאל מבית שאן עד מישר
מחולה עד מעיבר ליקמעם׃ בן גבר ברמת
גלעד לו חות יאיר בן מנשה אשר בגלעד
לו חבל ארגב אשר בבשן ששים ערים
גדלות חומה ובריח נחשת׃ בר גבר ברמת
גלעד ליה כפרני יאיר בר מנשה דבגלעד
דיליה בית פלך טרכונא דבמתנן שתין
קרוין רברבן מקפן שור רסריהון עברין
דנחשא׃ אחינדב בן עדא מחנימה׃ אחינדב
בר עדוא דיליה מחנים׃ אחימעץ בנפתלי
גם הוא לקח את בשמת בת שלמה לאשה׃
אחימעץ בשבטא דבית נפתלי אף הוא
נסיב ית בשמת בת שלמה לאתו׃ בענא בן
חושי באשר ובעלות׃ בענה בר חושי
בשיבטא אשר ובעלות׃ יהושפט בן פרוח
ביששכר׃ יהושפט בר פרוח בשבטא
דיששכר׃ שמעי בן אלא בבנימן׃ שמעי
בר אלא בשבטא דבית בנימין׃ גבר בן ארי
בארץ גלעד ארץ סיחון מלך האמרי ועג
מלך הבשן ונציב אחד אשר בארץ׃ גבר
בר אורי בארע גלעד ארע סיחון מלכא
אמוראה ועוג מלכא דמתנן ואסטרטיגא
חד דממנא בארעא׃ יהודה וישראל רבים
כחול אשר על הים לרב אכלים ושתים

ושמחים׃ יהודה וישראל סגיאין כחלא
דעל ימא לסגי אכלין ושתן וחדן׃ ושלמה
היה מושל בכל הממלכות מן הנהר ארץ
פלשתים ועד גבול מצרים מגשים מנחה
ועבדים את שלמה כל ימי חייו׃ ושלמה
הוה שליט בכל מלכותא מן פרת ארע
פלשתאי ועד תחום מצרים מקרבין קרבנא
ופלחין ית שלמה כל יומי חיוהי׃
ויהי לחם שלמה ליום אחד
שלשים כר סלת וששים כר קמח׃ והוה
לחמא דשלמה ליומא חד תלתין כורין
סלתא ושתין כורין קמחא׃ עשרה בקר
בראים ועשרים בקר רעי ומאה צאן לבד
מאיל וצבי ויחמור וברברים אבוסים׃
עסרא תורין דפטמא ועסרין תורין דרעא
ומאה ענא בר מאילין וטבין ויחמורין ועופא
ופטימא׃ כי הוא רדה בכל עבר הנהר מתפסח
ועד עזה בכל מלכי עבר הנהר ושלום היה
לו מכל עבריו מסביב׃ ארי הוא מפלח בכל
עבר פרת מתפסח ועד עזה בכל מלכי עבר
פרת ושלמא הוה ליה מכל עברוהי מסחור
סחור׃ וישב יהודה וישראל לבטח איש
תחת גפנו ותחת תאנתו מדן ועד באר שבע
כל ימי שלמה׃ ויתיב יהודה וישראל לרחצן
גבר תחות פירי גפנוהי ותחות פירי תינוהי
מדן ועד באר שבע כל יומי שלמה׃

מגישים ג׳ חד חס וב׳ מל׳ וסימנ׳ מגישים מנחה מגישים אליה והיא מוצקת מגישים על מזבחי לחם מגאל׃ רדה ב׳ וסימ׳ כי הוא רדה

ויהי לשלמה ארבעים אלף
ארות סוסים למרכבו ושנים עשר אלף
פרשים: והוה לשלמה ארבעין אלפין אורון
סוסון לרתכוהי ותרי עסר אלפין פרשין:
וכלכלו הנצבים האלה את המלך שלמה
ואת כל הקרב אל שלחן המלך שלמה איש
חדשו לא יעדרו דבר: ומסוברין אסטרטיגא
האלין ית מלכא שלמה וית כל דקריב
לפתורא דמלכא שלמה גבר ירחיה לא
מחסרין מדעם: והשערים והתבן לסוסים ולרכש
יבאו אל המקום אשר יהיה שם איש כמשפטו:
ושעריא ותבנא לסוסותא ולרכשא מיתן
לאתרא דיהי תמן גבר כהלכתיה:
ויתן אלהים חכמה לשלמה
ותבונה הרבה מאד ורחב לב כחול אשר
על שפת הים: ויהב יי חכמתא לשלמה
וסכלתנותא סגי לחדא ופתיות לבא כחלא
דעל כיף ימא: ותרב חכמת שלמה מחכמת
כל בני קדם ומכל חכמת מצרים: וסגיאת
חכמת שלמה מחכמת כל בני מדנחא
ומכל חכמת מצרים: ויחכם מכל האדם
מאיתן האזרחי והימן וכלכל ודרדע בני
מחול ויהי שמו בכל הגוים סביב: וחכם
מכל אנשא מאיתן בר זרח והימן וכלכל
ודרדע בני מחול והוה שמיה סגי בכל
עממיא סחור סחור: וידבר שלשת אלפים
משל ויהי שירו חמשה ואלף: ומליל תלתא
אלפין מתלין והואה תשבחתיה אלף וחמיש:
וידבר על העצים מן הארז אשר בלבנון
ועד האזוב אשר יצא בקיר וידבר על
הבהמה ועל העוף ועל הרמש ועל הדגים:
ואתנבי על מלכי בית דויד דעתידין
למשלט בעלמא הדין ובעלמא דמשיחא
ואתנבי על בעירא ועל עופא ועל רחשא
ועל נוניא: ויבאו מכל העמים לשמע את
חכמת שלמה מאת כל מלכי הארץ אשר
שמעו את חכמתו: ואתו מכל עממיא
למשמע ית חכמת שלמה מן כל מלכי
ארעא דשמעין ית חכמתיה:
וישלח חירם מלך צור
את עבדיו אל שלמה כי שמע כי אתו משחו
למלך תחת אביהו כי אהב היה חירם לדוד
כל הימים: ושלח חירם מלכא דצור ית
עבדוהי לות שלמה ארי שמע ארי יתיה
משחו למהוי מלכא תחות אבוהי ארי רחמא
הוה חירם לדויד כל יומיא:
וישלח שלמה אל חירם
לאמר: ושלח שלמה לות חירם למימר:
אתה ידעת את דוד אבי כי לא יכל לבנות
בית לשם יהוה אלהיו מפני המלחמה אשר
סבבהו עד תת יהוה אתם תחת כפות רגלו:
את ידעת ית דויד אבא ארי לא יכיל למבני

שירו ב׳ חד פת׳ וו וג׳ כת׳ וסימנ׳ ויהי שירו ובלילה שירה · י׳ הקרב ג׳ וסימנ׳ והדר ד׳ כל הקרב הקרב וכלכלו הנצבים האלה את המלך

ביתא

ביתא לשמא דיי אלהיה מן קדם עבדי קרבא
דאקפוהי עד דמסר יי יתהון תחות פרסת
רגלוהי: ועתה הניח יהוה אלהי לי מסביב
אין שטן ואין פגע רע: וכען אניח יי אלהי
לי מסחור סחור לית סטן ולית פגע ביש:
והנני אמר לבנות בית לשם יהוה אלהי כאשר
דבר יהוה אל דוד אבי לאמר בנך אשר אתן
תחתיך על כסאך הוא יבנה הבית לשמי:
והא אנא אמר למבני ביתא לשמא דיי
אלהי כמא דמליל יי עם דויד אבא למימר
ברך דאתין תחותך על כרסי מלכותך הוא
יבני ביתא לשמי: ועתה צוה ויכרתו לי
ארזים מן הלבנון ועבדי יהיו עם עבדיך
ושכר עבדיך אתן לך ככל אשר תאמר
כי אתה ידעת כי אין בנו איש ידע לכרת
עצים כצידנים: וכען פקיד ויקצון לי ארזין
מן לבנן ועבדי יהון עם עבדך ואגר עבדך
אתין לך ככל דתימר ארי את ידעת ארי לית
בנא גברא דידע למקץ אעין כצידונאי:
ויהי כשמע חירם את דברי
שלמה וישמח מאד ויאמר ברוך יהוה היום
אשר נתן לדוד בן חכם על העם הרב הזה:
והוה כד שמע חירם ית פתגמי שלמה וחדי
לחדא ואמר בריך יי יומא דין דיהב לדויד
בר חכים על עמא סגיאה הדין: וישלח
חירם אל שלמה לאמר שמעתי את אשר

שלחת אלי אני אעשה את כל חפצך בעצי
ארזים ובעצי ברושים: ושלח חירם לות
שלמה למימר שמעית ית דשלחתא לותי
אנא אסופיק ית כל צורכך באעי ארזין
ובאעי ברותין: עבדי ירדו מן הלבנון ימה
ואני אשימם דברות בים עד המקום אשר
תשלח אלי ונפצתים שם ואתה תשא ואתה
תעשה את חפצי לתת לחם ביתי: עבדי יחתון
מן לבנן לימא ואנא אשוינון תרגסין בימא
עד אתרא דתשלח לי ואדמינון תמן ואת
תטול ואת תסופיק ית צרכי למתן מזון לאנש
ביתי: ויהי חירום נתן לשלמה עצי ארזים
ועצי ברושים כל חפצו: והוה חירום יהיב
לשלמה אעי ארזין ואעי ברותין כל צרכיה:
ושלמה נתן לחירם עשרים אלף כר חטים
מכלת לביתו ועשרים כר שמן כתית כה
יתן שלמה לחירם שנה בשנה: ושלמה יהב
לחירם עסרין אלפין כורין חטין פרנוס
לאנש ביתיה ועסרין כורין משחא כתישא
כדין יתין שלמה לחירם שנא בשנא:
ויהוה נתן חכמה לשלמה
כאשר דבר לו ויהי שלם בין חירם ובין שלמה
ויכרתו ברית שניהם: ויי יהב חכמתא
לשלמה כמא דמליל ליה והוה שלמא בין
חירם ובין שלמה וגזרו קים תרויהון: ויעל
המלך שלמה מס מכל ישראל ויהי המס

יורידו ב̇ וסימנ̇ המשכן מל̇ דמל̇ מן הלבנון חס̇ דחס̇ ·· חירוס ג̇ ומל̇ וסימנ̇ והוה ופסל ועבד ·· וי̇י̇ ן̇ בטע̇ וסימ̇ המטיר הטיל נתן חכמה נתן

שלשים אלף איש׃ ומני מלכא שלמה
מסקי מסין מכל ישראל והוו מסקי מסין
תלתין אלפין גברא׃ וישלחם לבנונה עשרת
אלפים בחדש חליפות חדש יהיו בלבנון שנים
חדשים בביתו ואדנירם על המס׃ ושלחנון
ללבנן עסרא אלפין בירחא משתנן ירחא
הון בלבנן תרין ירחין גבר בביתיה ואדונירם
ממנא על מסקי מסין׃ ויהי
לשלמה שבעים אלף נשא סבל ושמנים
אלף חצב בהר׃ והוו לשלמה שבעין אלפין
דנטלין בכתפא ותמנן אלפין דפסלין בטורא׃
לבד משרי הנצבים לשלמה אשר על
המלאכה שלשת אלפים ושלש מאות
הרדים בעם העשים במלאכה׃ בר מרבני
אסטרטיגיא דממנן על עבידתא דשלמה
תלתה אלפין ותלת מאה דמפלחין בעמא
דעבדין בעבידתא׃ ויצו המלך ויסעו אבנים
גדלות אבנים יקרות ליסד הבית אבני גזית׃
ופקיד מלכא ועקרו אבנין רברבן אבנין טבן
לשכללא ביתא אבנין פסילן׃ ויפסלו בני
שלמה ובני חירום והגבלים ויכינו העצים
והאבנים לבנות הבית׃ ופסלו ארדיכלי שלמה
וארדיכלי חירום וארגובליא ואתקינו אעיא
ואבניא למבני ביתא׃ ויהי
בשמונים שנה וארבע מאות שנה לצאת בני
ישראל מארץ מצרים בשנה הרביעית

בחדש זו הוא החדש השני למלך שלמה
על ישראל ויבן הבית ליהוה׃ והוה בארבע
מאה ותמנן שנין למפק בני ישראל מארעא
דמצרים בשתא ארביעיתא בירח זיו נצניא
הוא ירחא תנינא למימלך שלמה על ישראל
ובנא ביתא קדם יי׃ והבית אשר בנה המלך
שלמה ליהוה ששים אמה ארכו ועשרים
רחבו ושלשים אמה קומתו׃ וביתא דבנא
מלכא שלמה קדם יי שתין אמין ארכיה
ועסרין פתייה ותלתין אמין רומיה׃ והאולם
על פני היכל הבית עשרים אמה ארכו על
פני רחב הבית עשר באמה רחבו על פני
הבית׃ ואולמא על אפי היכלא דביתא עסרין
אמין ארכיה על אפי פתיא דביתא עסר
אמין פתייה על אפי ביתא׃ ויעש לבית
חלוני שקפים אטמים׃ ועבד לביתא כוין
פתיחן מלגיו וסתימן מלברא וחפין כלינסא
בית אבהת רישי שריתא ארזיא׃ ויבן על קיר
הבית יצוע סביב את קירות הבית סביב
להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב׃ ובנא
על כתלי ביתא זיזא סחור סחור אקיף ית
כתלי ביתא סחור סחור להיכלא ולבית
כפורי ועבד מחיצא סחור סחור׃ היצוע
התחתנה חמש באמה רחבה והתיכנה שש
באמה רחבה והשלישית שבע באמה
רחבה כי מגרעות נתן לבית סביב חוצה

לצלעתי אחז בקירות הבית׃ מחצתא ארעיתא
חמיש אמין פתיה ומציעתא שית אמין
פתיה ותליתיתא שבע אמין פתיה ארי
נפקתא עבד לביתא סחור סחור לגיו ולברא
מן מחציא למהוי רישי שריתא נייחן על
זיזיא ולא יהוין שריתא מעברן בכותלי
ביתא׃ והבית בהבנתו אבן שלמה מסע
נבנה ומקבות והגרזן כל כלי ברזל לא
נשמע בבית בהבנתו׃ וביתא באתבנאותיה
אבנין שלמן מטקסא אתבניא וארזופין וחולין
וכל מן דברזל לא אשתמע בביתא באתבנאותיה׃
פתח הצלע התיכנה אל כתף הבית הימנית
ובלולים יעלו על התיכנה ומן התיכנה
אל השלשים׃ תרעא דמחצתא ארעיתא
פתיה לעיבר ביתא מימינא ובמסבתא סלקין
מן ארעיתא לעליתא באורח מציעתא׃
ויבן את הבית ויכלהו ויספן את הבית גבים
ושדרת בארזים׃ ובנא ית ביתא ושכלליה
וטליל ית ביתא בהנתוכין ועילא מנהון
סדרא דרכפת דמריש אעי ארזיא׃ ויבן את
היציע על כל הבית חמש אמות קומתו
ויאחז את הבית בעצי ארזים׃ ובנא ית תקא
על כל ביתא חמיש אמין רומיה וטליל
ית ביתא באעי ארזיא׃
ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר׃ והוה פתגם
נבואה מן קדם יי׳ עם שלמה למימר׃ הבית

הזה אשר אתה בנה אם תלך בחקתי ואת
משפטי תעשה ושמרת את כל מצותי
ללכת בהם והקמתי את דברי אתך אשר
דברתי אל דוד אביך׃ ביתא הדין דאת בני
אם תהך בקימי ויתדיני תעביד ותטר ית
כל פקודי למהך בהון ואקיים ית פתגמי עמך
דמלילית עם דויד אבוך׃ ושכנתי בתוך בני
ישראל ולא אעזב את עמי ישראל׃ ואשרי
שכינתי בגו בני ישראל ולא ארחיק ית עמי
ישראל׃ ויבן שלמה את
הבית ויכלהו׃ ובנא שלמה ית ביתא ושכלליה׃
ויבן את קירות הבית מביתה בצלעות ארזים
מקרקע הבית עד קירות הספן צפה עץ
מבית ויצף את קרקע הבית בצלעות ברושים׃
ובנא ית כותלי ביתא מלגיו במחצת ארזיא
מארעית ביתא עד כותליא עד מטי רישי
שריתא חפי נסרין דארזא מלגיו וחפא ית
אושי ביתא במחצת בירון׃ ויבן את עשרים
אמה מירכותי הבית בצלעות ארזים מן
הקרקע עד הקירות ויבן לו מבית לדביר
לקדש הקדשים׃ ובנא ית עסרין אמין
מסיפי ביתא במחצת ארזיא מן אשיא עד
כותליא ובנא ליה ביתא מגיו לבית כפורי
לקודש קודשיא׃ וארבעים באמה היה הבית
הוא ההיכל לפני׃ וארבעין אמין הוה ביתא
הוא היכלא לקבליה׃ וארז אל הבית פנימה

דברי יג׳ וסימנ׳ היקרך הקילתני הבית הזה התשבי יצא מפי אביט היטבת הנביא ג׳ בו באש מלאות היותי לא ישנו ... שדרת ב׳ חס׳ בליש׳ וסימ׳

מקלעת פקעים ופטורי צצים הכל ארז
אין אבן נראה: ונסרין דארזא דחפי ביתא
מלגיו וגלף חיזו ביעין ואטונן שושנין כל
ביתא חפי נסרין דארזא לית אבנא מתחזא:
ודביר בתוך הבית מפנימה הכין לתתן שם
את ארון ברית יהוה: ובית כפורי בגו ביתא
מלגיו אתקין למתן תמן ית ארון קימא דיי:
ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים
אמה רחב ועשרים אמה קומתו ויצפהו
זהב סגור ויצף מזבח ארז: וקדם בית כפורי
עסרין אמין ארכא ועסרין אמין פתיא
ועסר אמין רומיה וחפהי דהבא טבא וחפא
ביתא נסרין דארזא: ויצף שלמה את הבית
מפנימה זהב סגור ויעבר ברתיקות זהב
לפני הדביר ויצפהו זהב: וחפא שלמה ית
ביתא מלגיו דהבא טבא ואעבר בשישלן
דדהב קדם בית כפורי וחפהי דהבא: ואת כל
הבית צפה זהב עד תם כל הבית וכל המזבח
אשר לדביר צפה זהב: וית כל ביתא חפא דהבא
עד דשלים כל ביתא וכל מדבחא דלבית
כפורי חפא דהבא: ויעש בדביר שני כרבים
עצי שמן עשר אמות קומתו: ועבד בבית
כפורי תרין כרובין דאעי זיתא עסר אמין
רומיה: וחמש אמות כנף הכרוב האחת וחמש
אמות כנף הכרוב השנית עשר אמות מקצות
כנפיו ועד קצות כנפיו: וחמיש אמין כנפא

דכרובא חד וחמיש אמין כנפא דכרובא
תנינא עסר אמין מקצת כנפוהי ועד קצת
כנפוהי: ועשר באמה הכרוב השני מדה
אחת וקצב אחד לשני הכרבים: ועסר אמין
כרובא תנינא משחא חדא ועבדא חד לתרין
כרוביא: קומת הכרוב האחד עשר באמה
וכן הכרוב השני: רומיה דכרובא חד עסר
אמין וכן כרובא תנינא: ויתן את הכרובים
בתוך הבית הפנימי ויפרשו את כנפי הכרבים
ותגע כנף האחד בקיר וכנף הכרוב השני נגעת
בקיר השני וכנפיהם אל תוך הבית נגעת כנף
אל כנף: ויהב ית כרוביא בגו ביתא גואה ופרסו
ית כנפי כרוביא ומטיא כנפא חד בכותלא
וכנפא דכרובא תנינא מטיא בכותלא תנינא
וכנפיהון לגו ביתא מטין כנף דכן: ויצף את
הכרובים זהב: וחפא ית כרוביא דהבא: ואת
כל קירות הבית מסב קלע פתוחי מקלעות
כרבים ותמרת ופטורי צצים מלפנים ולחיצון
וית כל כתלי ביתא אקיף ציורין וגלף קלין
כרובין וצורת דקלין ואטונן שושנין מלגיו
ולברא: ואת קרקע הבית צפה זהב לפנימה
ולחיצון: וית ארעית ביתא חפא דהבא מלגיו
ולברא: ואת פתח הדביר עשה דלתות עצי
שמן האיל מזוזות חמשית: ותרעא בית כפורי
עבד דשין דאעי זיתא אלהיס פהי מטקסין
ושתי דלתות עצי שמן וקלע עליהם מקלעות

כְּרוּבִים וְתָמָרֹת וּפְטוּרֵי צִיצִים וְצִפָּה זָהָב
וְיָרֵךְ עַל הַכְּרוּבִים וְעַל הַתְּמָרוֹת אֶת הַזָּהָב
וְתַרְתֵּין דְּשִׁין דְּאִנּוּן זִיתָא וּגְלַף עֲלֵיהוֹן קְלִיעִין
כְּרוּבִין וְצוּרַת דְּקְלִין וְאַטּוּנִין שׁוּשַׁנִּין וְחַפֵּי
דְּהַאי וְנַסִּיךְ עַל כְּרוּבֵיָּא וְעַל צוּרַת דְּקְלֵיָּא
יְתֵר הַהֵיכָל וְכֵן עָשָׂה לְפֶתַח הַהֵיכָל מְזוּזוֹת
עֲצֵי שֶׁמֶן מֵאֵת רְבִעִית וְכֵן עֹבֶד לְתַרְעָ
הֵיכְלָא סְפִין דְּאִנּוּן זִיתָא מְן אַרְבְּעָה סְטְרֵיהוֹן
מְרַבְּעִין וּשְׁתֵּי דַּלְתוֹת עֲצֵי בְרוֹשִׁים שְׁנֵי צְלָעִים
הַדֶּלֶת הָאַחַת גְּלִילִים וּשְׁנֵי קְלָעִים הַדֶּלֶת הַשֵּׁנִית
גְּלִילִים וְתַרְתֵּין דְּשִׁין דְּאִנּוּן בִּירוֹז תְּרֵין
צִירִין דְּדָשָׁא חַד סַגְלַגְלִין וְתַרְתֵּין צִירִין
דְּדָשָׁא תִּנְיָתָא סַגְלַגְלִין וְקָלַע כְּרוּבִים וְתָמֹרוֹת
וּפְטוּרֵי צִיצִים וְצִפָּה זָהָב מְיֻשָּׁר עַל הַמְּחֻקָּה
וְגָלַף כְּרוּבִין וְצוּרַת דְּקְלִין וְאַטּוּנִין שׁוּשַׁנִּין
וְחַפֵּי דְּהַאי מַכְבָּשׁ עַל צוּרְתַיְהוּ וְעָבַד אִתְחֲצַר
הַפְּנִימִית שְׁלֹשָׁה טוּרֵי גָּזִית וְטוּר כְּרִיתֹת
אֲרָזִים וּבְנָיָא דְּדָרְתָּא גַּוָּאִיתָא תְּלָתָא סְדָרִין
דְּאַבְנִין גְּזִיתָן וְסַדְרָא חַד דְּמַרְישׁ אֲעִי אַרְזָיָא
בְּשָׁנָה הָרְבִיעִית יִסַּד בֵּית יְהוָה בְּיֶרַח זִו נִשְׂתָּ
רְבִיעָיְתָא שָׁרֵי לְאַשְׁתְּכְלָלָא בֵּיתָא מִקַּדְשָׁא וְ
בְּיַרְחָא זִו נִצְנָיָא וּבְשָׁנָה הָאַחַת עֶשְׂרֵה בְּיֶרַח
בּוּל הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי כָּלָה הַבַּיִת לְכָל דְּבָרָיו
וּלְכָל מִשְׁפָּטוֹ וַיִּבְנֵהוּ שֶׁבַע שָׁנִים וּבְשָׁתָּא
חְדָא עֲסַר בְּיַרְחָא מַסֵּק אַבְנָא הוּא יַרְחָא
תְּמִינָאָה אִשְׁתְּכְלָלָא בֵּיתָא לְכָל גְּזִירָתֵיהּ וּלְכָל

וְדַחֲזִיָּה וּכְנֻחֵי שְׁבַע שָׁנִין וְאִתְבְּנִיתוּ בְּנָהּ
שְׁלֹמֹה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְכַל אֶת כָּל בֵּיתוֹ
וְיָתְבִית בְּנָא שְׁלֹמֹה תְּלָת עֲסַר שְׁנִין וְשַׁכְלֵל
יָתְכָל בֵּיתֵיהּ וַיִּבֶן אֶת בֵּית יַעַר הַלְּבָנוֹן מֵאָה
אַמָּה אָרְכּוֹ וְחֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבּוֹ וּשְׁלֹשִׁים
אַמָּה קוֹמָתוֹ עַל אַרְבָּעָה טוּרֵי עַמּוּדֵי אַרְזִים ג
וּקְרִיתוֹת אַרְזִים עַל הָעַמּוּדִים וּבְנָא יָתְבִית וּמָל
מִקְּדַת מִלְּבָא מְאָה אַמִּין אָרְכֵּיהּ וְחַמְשִׁין
אַמִּין פְּתֵיהּ וּתְלָתִין אַמִּין רוּמֵיהּ עַל אַרְבְּעָא
סְדְרֵי עַמּוּדֵי אַרְזָא וְקָרוֹנָתְהוֹן דְּאַרְזָא עַל
עַמּוּדַיָּא וְסַפְּנָן בַּאֲרָז מִלְּעֵל עַל הַצְּלָעוֹת אֲשֶׁר
עַל הָעַמּוּדִים אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה עָשָׂר
הַטּוּר וְחַפֵּי נְסָרִין דְּאַרְזָא מִלְּעֵילּוֹי מֵחֲצָא עַל ה וְחַפ
עַמּוּדַיָּא אַרְבְּעִין וְחַמִּשׁ חַמִּשׁ עֲסַר סְדָרָא
וּשְׁקָפִים שְׁלֹשָׁה טוּרִים וּמַחֲזָה אֶל מַחֲזָה
שָׁלֹשׁ פְּעָמִים וְכֹל הַפְּתָחִים וְהַמְּזוּזוֹת רְבָעִים
חָזֵי תְּלָת זִמְנִין וְכָל הַפְּתָחִים וְהַמְּזוּזוֹת רְבָעִין
שָׁקְפָא וּמוּל מַחֲזָה אֶל מַחֲזָה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים ג
וְכֹל תְּרֵעָא וְסַפְּיָא מְרַבְּעִין וְחַפְּן כְּלִינְסָא וּמָל
וּמִקְּבֵיל חָזֵי לְקִבֵּיל חָזֵי תְּלָת זִמְנִין וְאִתְעֲבַד
הָעַמּוּדִים עֲשָׂה חֲמִשִּׁים אַמָּה אָרְכּוֹ וּשְׁלֹשִׁים
אַמָּה רָחְבּוֹ וְאוּלָם עַל פְּנֵיהֶם וְעַמּוּדִים וְעָבְיָן ב
פְּנֵיהֶם וְיָתְאוּלְמָא דְּעַמּוּדַיָּא עֶבְרָא חַמְשִׁין חוּ
אַמִּין אָרְכֵּיהּ וְתְלָתִין אַמִּין פְּתֵיהּ וְאוּלְמָא עַל
אַפֵּיהוֹן וְעַמּוּדַיָּא וְסִקּוֹפְתָא עַל אַפֵּיהוֹן וְאוּלָם
הַכִּסֵּא אֲשֶׁר יְשַׁפֵּט שָׁם אֻלָם הַמִּשְׁפָּט עָשָׂה

האחת ג וסימן — שני עלעים הדלת האחת אופניהל — בול ב וסימן — בירח בול הוי בול הדים ישאול חד לשון חדש

וְסַפּוּן בָּאֲרָז מִן הַקְּרָקַע עַד הַקִּרְקָע וְאוּלְמָא
לְאִתְקָנָא תַּמָּן כַּרְסֵי בֵּית דִּינָא דְּלָאו תַּמָּן
פַּרְדֵּסָא לְבֵית דִּינָא עִלָּוֵי וְחַפֵּי נִסְרִין דְּאַרְזָא
מְאִשִּׁיָּא עַד אִשִּׁיָּא וּבֵיתוֹ אֲשֶׁר יֵשֵׁב שָׁם
חֵיצֵר הָאַחֶרֶת מִבֵּית לָאוּלָם בְּמַעֲשֵׂה הַזֶּה הָיָה
וְבַיִת יַעֲשֶׂה לְבַת פַּרְעֹה אֲשֶׁר לָקַח שְׁלֹמֹה
כְּאוּלָם הַזֶּה וּבֵיתֵיהּ דְּיָתִיב תַּמָּן דְּרַתָּא אָחֳרִינָא
מִבְּיוֹ לְאוּלְמָא כְּעוֹבְדָא הָדֵין הֵוָה וּבֵיתָא עִלָּוֵי
לְבַת פַּרְעֹה דְּנָסִיב שְׁלֹמֹה כְּאוּלְמָא הָדֵין׃
כָּל אֵלֶּה אֲבָנִים יְקָרוֹת כְּמִדּוֹת גָּזִית מְגֹרָרוֹת
בַּמְּגֵרָה מִבַּיִת וּמִחוּץ עַד הַחָצֵר הַגְּדוֹלָה׃
כָּל אִלֵּין אַבְנִין טָבָן כְּמִשְׁחַת גָּזִית מִמְסָרִין
נְסִירִין מִגְּוֵיהוֹן וּמִלְּבָרָא וּמִשְׁכְלִלִין כְּפִשְׁכָּא
וּמִלְּבָרָא עַד דְּרַתָּא רַבְּתָא וּמִיסָּר אַבְנִים
יְקָרוֹת אַבְנֵי עֲשָׂר אַמּוֹת וְאַבְנֵי
שְׁמֹנֶה אַמּוֹת׃ וּמִשְׁכְלִלִין אַבְנִין טָבָן אַבְנִין
דְּכַרְכָּן אַבְנֵי עֶסֶר אַמִּין וְאַבְנֵי תְּמָנֵי אַמִּין׃
וּמִלְּמַעְלָה אַבָּנִים יְקָרוֹת כְּמִדּוֹת גָּזִית וָאָרֶז׃
וְכָל לְאִלֵּין אַבְנִין טָבָן כְּמִשְׁחַת גָּזִית וְחַפֵּי
נִסְרִין דְּאַרְזָא וְחֵצֵר הַגְּדוֹלָה סָבִיב שְׁלֹשָׁה
טוּרִים גָּזִית וְטוּר כְּרֻתֹת אֲרָזִים וְלַחֲצַר בֵּית
יְהוָה הַפְּנִימִית וּלְאֻלָם הַבָּיִת וַדְּרַתָּא דְּכַרְכָּא
סְחוֹר סְחוֹר תְּלָתָה סִדְרִין דְּאַבְנִין טָבָא וְסִדְרָא
חַד דְּמַרִישׁ אֲעִי אַרְזָא וּלְדַרְתָּא בֵּית מַקְדְּשָׁא
דְּעַיְבוּתָא וּלְאוּלְמָא דְּבֵיתָא׃
וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה

וַיִּקַּח אֶת חִירָם מִצֹּר וַיִּשְׁלַח מִלְכָּאשְׁלֹמֹה
וְכַרְיְתָא חִירָם מִצּוֹר בְּאִשְׁתָּא אַלְמָנָה הוּא
מִמַּטֵּה נַפְתָּלִי וְאָבִיו אִישׁ צֹרִי חֹרֵשׁ נְחֹשֶׁת
וַיִּמָּלֵא אֶת הַחָכְמָה וְאֶת הַתְּבוּנָה וְאֶת הַדַּעַת
לַעֲשׂוֹת כָּל מְלָאכָה בַּנְחֹשֶׁת וַיָּבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ
שְׁלֹמֹה וַיַּעַשׂ אֶת כָּל מְלַאכְתּוֹ׃ כַּר אֶת תְּרֵי
אַרְמַלְתָּא הוּא מִשְׁבְּטָא דְּבֵית נַפְתָּלִי וְאָבוֹהִי
גַּבָּר צוֹרְיָאוּמָן בְּעִבְדַת נְחָשָׁא וְאִתְמְלִי יָת
חָכְמְתָא וְיָת סְכָלְתָנוּתָא וְיָת דַּעְתָּא לְמֶעְבַּד
כָּל עִבְדָּא בְּנְחָשָׁא וְאֵתָא לְוָת מַלְכָּא שְׁלֹמֹה
וְעַבַּד יָת כָּל עִבְדָּתֵיהּ׃ וַיְצַר אֶת שְׁנֵי הָעַמּוּדִים
נְחֹשֶׁת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמַת הָעַמּוּד
הָאֶחָד וְחוּט שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אַמָּה יָסֹב אֶת
הָעַמּוּד הַשֵּׁנִי׃ וְצָרִית תְּרֵין עַמּוּדַיָּא נְחָשָׁא
תְּמָנֵי עֶסְרֵי אַמִּין רוּמֵיהּ דְּעַמּוּדָא חַד וְחוּט
מְשַׁח תְּרֵתֵיהוֹן עֶסְרֵי אַמִּין מְקַפְלִיהּ וְכֵן
לְעַמּוּדָא תִּנְיָנָא׃ וּשְׁתֵּי כְתָרִין עֲבַד לְמֶתֶּךְ עַל
רֵאשֵׁי הָעַמּוּדִים מֵצַק נְחֹשֶׁת חֲמֵשׁ אַמּוֹת
קוֹמַת הַכֹּתֶרֶת הָאֶחָת וְחָמֵשׁ אַמּוֹת קוֹמַת
הַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית׃ וְתַרְתֵּין קְרִנְתּוֹן עַבַד לְמִתַּן
עַל רֵישֵׁי עַמּוּדַיָּא מִתַּךְ נְחָשָׁא חֲמֵשׁ אַמִּין
רוּמֵהּ דְּקַרְנְתָּא חָדָא וְחַמֵּשׁ אַמִּין רוּמֵהּ
דְּקַרְנְתָּא תִּנְיְתָא׃ וְשַׁבָּכִים מַעֲשֵׂה שְׁבָכָה
גְּדִלִים מַעֲשֵׂה שַׁרְשְׁרוֹת לַכֹּתָרֹת אֲשֶׁר עַל
רֹאשׁ הָעַמּוּדִים שִׁבְעָה לַכֹּתֶרֶת הָאַחַת
וְשִׁבְעָה לַכֹּתֶרֶת הַשֵּׁנִית׃ סְרִיגִין עוֹבַד סְרִיגִין

ומלאו וסימנך שבעת ימים את החכמה הבית בית הבעל המן המן ב פיסי אית בהון אבני ואבני וסימ אבני שתים ומיסד אבנים יקרות

קוּלְעִין עוֹבֵד גְּדִילוֹ לִקְרַנְתּוֹן דְּעַל רֵישׁ
עַמּוּדֵיא שִׁבְעָה לִקְרַנְתָּא חָדָא וְשִׁבְעָה
לִקְרַנְתָּא תִּנְיְתָא: וַיַּעַשׂ אֶת־הָעַמֻּדִים שְׁנֵי
טוּרִים סָבִיב עַל־הַשְּׂבָכָה הָאֶחָת לְכַסּוֹת אֶת־ ג
הַכְּתֶרֶת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הָרִמֹּנִים וְכֵן עָשָׂה ה
לִכְתֶּרֶת הַשֵּׁנִית וְעָבַד יָת עַמּוּדֵיא וְתַרְתֵּין
סְדָרִין סְחוֹר סְחוֹר עַל סְרִיגְתָּא חָדָא לְכַסָּאָה
יָת קְרַנְתּוֹן דְּעַל רֵישׁ רִמּוֹנָא וְכֵן עָבַד
לִקְרַנְתָּא תִּנְיְתָא: וְכֶתֶרֶת אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ
הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה שׁוֹשַׁן בָּאוּלָם אַרְבַּע ד
אַמּוֹת: וּקְרַנְתּוֹן דְּעַל רֵישׁ עַמּוּדֵיא עוֹבַד
שׁוֹשַׁנְתָּא לְקֵיטָא בְּאוּלְמָא אַרְבַּע אַמִּין:
וְכֶתֶרֶת עַל שְׁנֵי הָעַמּוּדִים גַּם מִמַּעַל לְעֻמַּת
הַבֶּטֶן אֲשֶׁר לְעֵבֶר ׀ שְׁבָכָה וְהָרִמֹּנִים
מָאתַיִם טוּרִים סָבִיב עַל הַכְּתֶרֶת הַשֵּׁנִית
וּקְרַנְתּוֹן עַל תְּרֵין עַמּוּדֵיא אַף מִלְּעֵילָא
מִלְּקֳבֵיל רִכְסָא דִּי לְעֵיבֶר סְרִיגְתָּא וְרִמּוֹנָא
מִתַּן סְדָרִין עֲבִידִין לָהּ סְחוֹר סְחוֹר עַל קְרַנְתָּא
תִּנְיְתָא: וַיָּקֶם אֶת־הָעַמֻּדִים לְאוּלָם הַהֵיכָל כ ב
וַיָּקֶם אֶת־הָעַמּוּד הַיָּמִין וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יָכִין
וַיָּקֶם אֶת־הָעַמּוּד הַשְּׂמָאלִי וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ
בֹּעַז: וְאָקִים יָת עַמּוּדֵיא לְאוּלְמָא דְּהֵיכְלָא
וְאָקִים יָת עַמּוּדָא מִימִינָא וּקְרָא יָת שְׁמֵיהּ
יָכִין וְאָקִים יָת עַמּוּדָא מִסְּמָלָא וּקְרָא יָת
שְׁמֵיהּ בֹּעַז: וְעַל רֹאשׁ הָעַמּוּדִים מַעֲשֵׂה
שׁוֹשָׁן וַתֵּתֶּם מְלֶאכֶת הָעַמּוּדִים: ב

עַמּוּדֵיא עוֹבַד שׁוֹשַׁנְתָּא וּשְׁלִימַת עֲבִידַת
עַמּוּדֵיא: וְיַעַשׂ אֶת־הַיָּם מוּצָק
עֶשֶׂר בָּאַמָּה מִשְּׂפָתוֹ עַד שְׂפָתוֹ עָגֹל סָבִיב
וְחָמֵשׁ בָּאַמָּה קוֹמָתוֹ וְקָוֶה שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וקו ל
יָסֹבֶב אֹתוֹ סָבִיב: וְעָבֵד יָת יַמָּא מְתַךְ עֲשַׂר אַמִּין
מִסְּפָתֵיהּ עַד סְפָתֵיהּ סְגַלְגַּל סְחוֹר סְחוֹר
וְחַמֵּשׁ אַמִּין רוּמֵיהּ וְחוּט מְשַׁחְתַּל לְתַלָּתִין אַמִּין
מְקַף לֵיהּ סְחוֹר סְחוֹר: וּפִקְעִים מִתַּחַת לִשְׂפָתוֹ
סָבִיב סָבִיב אֹתוֹ עֲשָׂר בָּאַמָּה מַקְּפִים אֶת וחס
הַיָּם סְבִיבוֹת שְׁנֵי טוּרִים הַפְּקָעִים יְצֻקִים
בְּיִצְקָתוֹ: וְצוּרְתָא בְּיַמָּא מְרַעְיָא לִסְפָתֵיהּ סְחוֹר
סְחוֹר מְקַפִּין לֵיהּ עֲשַׂר אַמִּין מְקַפִּין יָתַיָּא
סְחוֹר סְחוֹר תְּרֵין סְדָרִין דְּצוּרְתָא בְּיַמָּא מִתְיְצִין
בְּאִתְכּוֹתֵיהּ: עוֹמֵד עַל שְׁנֵי עֲשָׂר בָּקָר שְׁלֹשָׁה ו
פֹנִים צָפוֹנָה וּשְׁלֹשָׁה פְּנִים יַמָּה וּשְׁלֹשָׁה
פְּנִים נֶגְבָּה וּשְׁלֹשָׁה פְּנִים מִזְרָחָה וְהַיָּם
עֲלֵיהֶם מִלְמָעְלָה וְכָל־אֲחֹרֵיהֶם בָּיְתָה הֵיכָלִין ג
עַל תְּרֵי עֲשַׂר תּוֹרִין תַּלְתָּה אַפֵּיהוֹן לִצְפוֹנָא
וְתַלְתָּה אַפֵּיהוֹן לְמַעְרְבָּא וְתַלְתָּה אַפֵּיהוֹן
לְדָרוֹמָא וְתַלְתָּה אַפֵּיהוֹן לְמַדְנְחָא וְיַמָּא
מִתְקַן עֲלֵיהוֹן מִלְּעֵילָא וְכָל אֲחוֹרֵיהוֹן
לְגָיוֹ: וְעָבְיָן טְפַח וּשְׂפָתוֹ כְּמַעֲשֵׂה שְׂפַת טפח
כּוֹס פֶּרַח שׁוֹשַׁן אַלְפַּיִם בַּתִּים יִכֶּיל וּסְמִיכָה טפח
פּוּשְׁכָּא וְסִפְתֵּיהּ כְּעוֹבַד סְפַת כַּס סַגְלַגַּל נב/ב
לְקֵיטָא שׁוֹשַׁנְתָּא תְּרֵין אַלְפִין בַּתִּין
בְּרַטִּינָא מְחַסַּיְלָא: ב וחס

ג חס ה׳ בראש הדבר וסימנ׳ הדבר השלם הגבורים השבכה אמת ויקשר וישמח האחד העם הארץ המלכים העם הארץ״ — ״שושן בוסיות מעשה שושן עדות פ

ויעש את המכנות עשר נחשת ארבע באמה
ארך המכונה האחת וארבע באמה רחבה
ושלש באמה קומתה: ועבד ית בסיסיא עסרא
דנחשא ארבע אמין ארכא דבסיסא חדא
וארבע אמין פתייה ותלת אמין רומיה: וזה
מעשה המכונה מסגרות להם ומסגרת בין
השלבים: ודין עובד בסיסיא גדנפין להון
וגדנפין בין שליביא: ועל המסגרות אשר
בין השלבים אריות בקר וכרובים ועל
השלבים כן ממעל ומתחת לאריות ולבקר
ליות מעשה מורד: ועל גדנפא דבין שליביא
צייר אריון תורין וכרובין ועל שליביא כנתא
מלעילא ומלרע לאריון ולתורין מדבק עובד
כיבוש: וארבעה אופני נחשת למכונה האחת
וסרני נחשת וארבעה פעמתיו כתפת להם
מתחת לכיר הכתפת יצקות מעבר איש ליות
וארבעה גלגלי נחשא לבסיסא חדא ונסרין
דנחש וארבע זויתיה כתפין להון מלרע
לכיורא כתפין מתכין מכבש עובד דבוק:
ופיהו מבית לכתרת ומעלה באמה ופיה
עגל מעשה כן אמה וחצי האמה וגם על
פיה מקלעות ומסגרתיהם מרבעות לא עגלות:
ופומיה מגיו לקרנתהון ולעילא באמתא ופומיה
סגלגל עובד כנתא אמתא ופלגות אמתא
ואף על פומה קליען וגדנפיהון מרבעין לא
סגלגלין: וארבעת האופנים למתחת למסגרות

וידות האופנים במכונה וקומת האופן האחד
אמה וחצי האמה: וארבעה גלגליא למלרע
לגדנפיא ואשרת גלגליא בבסיסא ורומיה
דגלגל חד אמתא ופלגות אמתא: ומעשה
האופנים כמעשה אופן המרכבה ידותם
וגביהם וחשקיהם וחשריהם הכל מוצק:
ועובד גלגליא כעובד גלגלי מרכבת יקרא
אשרתהון וגביהון וחפיהון וכבושהון כולא
מתך: וארבע כתפות אל ארבע פנות המכנה
האחת מן המכנה כתפיה: וארבע כתפין על
ארבע זוין דבסיסא חדא מן בסיסא כתפהא:
ובראש המכונה חצי האמה קומה עגל סביב
ועל ראש המכנה ידתיה ומסגרתיה ממנה:
ובריש בסיסא פלגות אמתא רומא סגלגל
סחור סחור ועל ריש בסיסא אשרתהא וגדנפהא
מנה: ויפתח על הלחת ידתיה ועל מסגרתיה
כרובים אריות ותמרת כמער איש וליות
סביב: וגלף על לוחיא אשרתהא ועל גדנפהא
כרובין אריון וצורת דקלין כיבש חד ומדבק
סחור סחור: כזאת עשה את עשר המכנות
מוצק אחד מדה אחת קצב אחד לכלהנה:
כהדא עבד ית עסר בסיסיא מתך חד משחא
חדא עברא חד לכלהון: ויעש
עשרה כירות נחשת ארבעים בת יכיל הכיור
האחד ארבע באמה הכיור האחד כיור אחד
על המכנה האחת לעשר המכנות: ועבד

הלשכות בתרי ומתחותה ב״ת ... כיר ב׳ חס וסימנ׳ מתחת לכיר ויסר מעליהם וכל אורי׳ כות חס ב׳ מג׳ מל׳ וס׳ ועשית כיור ואת הכיור ואת כנו ורחצו

עסרא כיורין דנחשא ארבעין כתין נתיעא
מחסיל כיורא חד ארבעא אמין כיורא חד כיור
חד על בסיסא חדא לעסר בסיסיא ויתן את
המכנות חמש על כתף הבית מימין וחמש
על כתף הבית משמאלו ואת הים נתן מכתף
הבית הימנית קדמה ממול נגב וירכת
בסיסיא חמיש על עיבר ביתא ממינא וחמיש
על עיבר ביתא ממלא ית ימא יהכ מעיבר
ביתא ממינא קדומא מקביל דרומא׃

ויעש חירום את הכיורות
ואת היעים ואת המזרקות ויכל חירם לעשות
את כל המלאכה אשר עשה למלך שלמה
בית יהוה׃ עבד חירום ית כיוריא ואת מגרופיתא
וית מזרקיא ושיצי חירם למעבד ית כל
עבידתא דעבד למלכא שלמה בית מקדשא
דייי׃ עמודים שנים וגלת הכתרת אשר על
ראש העמודים שתים ושבכות שתים לכסות
את שתי גלות הכתרת אשר על ראש העמודים׃
ורמונין לשבכה האחת לכסות את שתי גלות
הכתרת אשר על פני העמודים ית רמונא
ארבע מאה לתרתין סריגתא תרין סדרין
רמונין לסריגתא חדא לכסאה ית תרתין
אגני קרנתון דעל ריש עמודיא ואת הרמנים
ארבע מאות לשתי השבכות שני טורים
רמנים לשבכה האחת לכסות את שתי גלות
הכתרת אשר על פני העמודים ית רמונא
ארבע מאה לתרתין סריגתא תרין סדרין
רמונין לסריגתא חדא לכסאה ית תרתין
אגני קרנתון דעל ריש עמודיא ואת המזבחות
עשר ואת הכיורת עשרה על המכנות׃ וית
בסיסיא עסר וית כיוריא עסרא על בסיסיא׃
ואת הים האחד ואת הבקר שנים עשר תחות
הים׃ וית ימא חד וית תורי תרי עסר תחות ימא׃
ואת הסירת ואת היעים ואת המזרקות ואת
כל המנין האלה אשר עשה חירם למלך
שלמה בית יהוה נחשת ממרט׃ וית תורייא
וית מגרופיתא וית מזרקיא וית כל מנא
האלין כעובד מני משכנא דעבד משה כין
עבד חירם למלכא שלמה בית מקדשא
נחש טב׃ בכבר הירדן יצקם המלך במעבה
הארמה בין סכות ובין צרתן במישרי ירדנא
אתיכנון מלכא בעובי גרגישתא בין סכות
ובין צרתן׃ ויניח שלמה את כל המנין מרב
מאד מאד לא נחקר משקל הנחשת׃ ואתעבד
שלמה ית כל מנא מסגי לחדא לחדא לית
סוף למתקל נחשא׃ ויעש שלמה את כל
המנין אשר בית יהוה את מזבח הזהב ואת
השלחן אשר עליו לחם הפנים זהב׃ ועבד
שלמה ית כל מנא דבבית מקדשא דייי׃ ית
מדבחא דדהבא וית פתורא דעלוהי לחים
אפיא דהנא׃ ואת המנרות חמש מימין וחמש
משמאל לפני הדביר זהב הכפורים והפרחים והנרות
והמלקחים זהב׃ וית מגרתא חמיש מימינא
וחמיש מסמלא קדם בית כפורי דהבא טבא

וְהַמִּזְמָרוֹת וְהַמִּזְרָקוֹת וְהַכַּפּוֹת וְהַמַּחְתּוֹת זָהָב סָגוּר וְהַפְּתוֹת לְדַלְתוֹת הַבַּיִת הַפְּנִימִי לְקֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים לְדַלְתֵי הַבַּיִת לַהֵיכָל זָהָב וּקְוֹלְיָא וּמִזְמְרִיָא וּמִזְרְקִיָא וּכַזּוֹפְיָא וּמַחְתִּיתָא דְּהֵעָא טָבָא וּמִגְרְסָיָא לְדַשְׁיֵי בֵּיתָא גּוֹאָה לְקוֹדֶשׁ קַדְשִׁיָא לְדַשְׁיֵי בֵּיתָא לְהֵיכְלָא דְּהֵכָא׃

ג אפטר דיום שני שלחג הסכות

וַתִּשָּׁלֵם כָּל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בֵּית יְהוָה וַיָּבֵא שְׁלֹמֹה אֶת קָדְשֵׁי דָוִיד אָבִיו אֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הַזָּהָב וְאֶת הַכֵּלִים נָתַן בְּאֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה׃ וּשְׁלִימַת כָּל עִבִידְתָּא דְּעָבַד מַלְכָּא שְׁלֹמֹה בֵּיתָא דְּקוּדְשָׁא דַּיְיָ וְאַיְתִי שְׁלֹמֹה יָת קֻדְשֵׁי דָּוִיד אֲבוּהִי יָת דְּהַבָּא וְיָת כַּסְפָּא וְיָת מָנְיָא יְהַב בְּאוֹצְרֵי בֵּית מַקְדְּשָׁא דַּיְיָ׃

אָז יַקְהֵל שְׁלֹמֹה אֶת זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת כָּל רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת נְשִׂיאֵי הָאָבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה יְרוּשָׁלַ͏ִם לְהַעֲלוֹת אֶת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה מֵעִיר דָּוִד הִיא צִיּוֹן׃ וְנִכְנְשׁ שְׁלֹמֹה יָת סָבֵי יִשְׂרָאֵל וְיָת כָּל רֵישֵׁי שִׁבְטַיָא רַבְרְבֵי אֲבָהָתָא לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְוָת מַלְכָּא שְׁלֹמֹה לִירוּשְׁלֵם לְאַסָּקָא יָת אֲרוֹן קְיָמָא דַּיְיָ מִקִּרְתָּא דְּדָוִד הִיא צִיּוֹן׃ וְיִקָּהֲלוּ אֶל הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל בְּיֶרַח הָאֵיתָנִים בֶּחָג הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי׃ וְאָתְכְּנִישׁוּ לְוָת מַלְכָּא שְׁלֹמֹה כָּל אֱנָשׁ יִשְׂרָאֵל בְּיַרְחָא דְּתִשְׁרֵי הוּא יַרְחָא שְׁבִיעָאָה וַיָּבֹאוּ כָּל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת הָאָרוֹן׃ וְאַתּוֹ כָּל סָבֵי יִשְׂרָאֵל וְנָטְלוּ כָּהֲנַיָא יָת אֲרוֹנָא׃ וַיַּעֲלוּ אֶת אֲרוֹן יְהוָה וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת כָּל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּאֹהֶל וַיַּעֲלוּ אֹתָם הַכֹּהֲנִים וְהַלְוִיִּם׃ וְאַסִּיקוּ יָת אֲרוֹנָא דְּיָי וְיָת מַשְׁכַּן זִמְנָא וְיָת כָּל מָנֵי קוּדְשָׁא דְּבְמַשְׁכְּנָא וְאַסִּיקוּ יָתְהוֹן כָּהֲנַיָא וְלֵוָאֵי׃ וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה וְכָל עֲדַת יִשְׂרָאֵל הַנּוֹעָדִים עָלָיו אִתּוֹ לִפְנֵי הָאָרוֹן מְזַבְּחִים צֹאן וּבָקָר אֲשֶׁר לֹא יִסָּפְרוּ וְלֹא יִמָּנוּ מֵרֹב׃ וְעָלַל מַלְכָּא שְׁלֹמֹה וְכָל כְּנִשְׁתָּא דְּיִשְׂרָאֵל דְּאִזְדַּמְּנוּ עִלּוֹהִי קֳדָמוֹהִי עַל אֲרוֹנָא מְנַכְּסִין עָן וְתוֹרִין דְּלָא יִתְחַשְׁבוּן וְלָא יִתְמְנוּן מִסְּגִי׃ וַיָּבִיאוּ הַכֹּהֲנִים אֶת אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה אֶל מְקוֹמוֹ אֶל דְּבִיר הַבַּיִת אֶל קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים אֶל תַּחַת כַּנְפֵי הַכְּרוּבִים׃ וְאַעִילוּ כָּהֲנַיָא יָת אֲרוֹן קְיָמָא דַּיְיָ וְאַתְרֵיהּ לְבֵית כַּפּוּרֵי דְּמִתְקַן לֵיהּ בְּגוֹ בֵּיתָא לְקוֹדֶשׁ קַדְשַׁיָּא לְתַחוֹת כְּנָפֵי כְרוּבַיָּא׃ כִּי הַכְּרוּבִים פֹּרְשִׂים כְּנָפַיִם אֶל מְקוֹם הָאָרוֹן וַיָּסֹכּוּ הַכְּרוּבִים עַל הָאָרוֹן וְעַל בַּדָּיו מִלְמָעְלָה׃ אֲרֵי כְרוּבַיָּא פָּרְשִׂין גַּדְפֵיהוֹן עַל אֲתַר אֲרוֹנָא וּמְטַלְלִין כְּרוּבַיָּא עַל אֲרוֹנָא וְעַל אֲרִיחוֹהִי מִלְעֵילָא׃

ב חד חס וי"ן מל

וַיַּאֲרִכוּ הַבַּדִּים וַיֵּרָאוּ רָאשֵׁי הַבַּדִּים מִן הַקֹּדֶשׁ עַל פְּנֵי הַדְּבִיר וְלֹא יֵרָאוּ חוּצָה וַיְהִי שָׁם עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וַאֲרִיכוּ אֲרִיחַיָּא וְאִתְחֲזָן רֵישֵׁי בַּדַּיָּא מִן קֻדְשָׁא עַל אַפֵּי דְּבִירָא וְלָא אִתְחֲזָן לְבָרָא וַהֲווֹ תַּמָּן עַד יוֹמָא הָדֵין׃

ואת השלחן ג וסימנ ואת כל כליו ואת כלין ויעש שלמה דמלכ ׃ — ותשלם ג וסימנ המלאכה המלאכה החומה ׃ — ואת הכלים ג וסי׳

אַרְיֵה אָמַן קָדְשָׁא עַל אַפֵּי כַּפּוֹרְיָא
מִתְחַזֵּן לְבָרָא וְהַוָּת תַּמָּן עַד יוֹמָא הָדֵין אֵין
בָּאָרוֹן רַק שְׁנֵי לֻחוֹת הָאֲבָנִים אֲשֶׁר הִנִּיחַ
שָׁם מֹשֶׁה בְּחֹרֵב אֲשֶׁר כָּרַת יְהוָה עִם בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם ׃ כְּאַרְעָא
מְחַתִּין תְּרֵין לוּחֵי אַבְנַיָּא דְּאַצְנַעְתָּן מֹשֶׁה
בְּחוֹרֵב דְּעָלֵיהוֹן כְּתִיבִין עִסְרָא פִּתְגָמִין דְּמֵימְרָא
דְּגָזַר בֵּי עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִפְקְהוֹן מֵאַרְעָא
דְּמִצְרַיִם ׃ וְיְהִי בְּצֵאת הַכֹּהֲנִים מִן הַקֹּדֶשׁ
וְהֶעָנָן מָלֵא אֶת בֵּית יְהוָה ׃ וְהוֹא כְּמִפְקָא כָּהֲנַיָּא
מִן קָדְשָׁא וְעַנְנָא אַמְסְתָּא אֶת מַלֵּי יְתֵב בֵּית
מַקְדְּשָׁא דְּיְיָ ׃ וְלָא יְכִילוּ כָּהֲנַיָּא לְמִקַּם לְשַׁמָּשָׁא
מִן קֳדָם עַנְנָא אֲרֵי אֶת מַלֵּי יְקָרָא דְּיְיָ יָת
בֵּית מַקְדְּשָׁא דְּיְיָ ׃ אָז אָמַר
שְׁלֹמֹה יְהוָה אָמַר לִשְׁכֹּן בָּעֲרָפֶל ׃ בְּכֵן
אָמַר שְׁלֹמֹה בַּי אִתְרְעִי לְאַשְׁרָאָה שְׁכִינְתֵּיהּ
בִּירוּשְׁלֵם ׃ בָּנֹה בָנִיתִי בֵּית זְבֻל לָךְ מָכוֹן
לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים ׃ מִכְנָא בְנֵיתִי בֵּית מַקְדְּשָׁא
קֳדָמָךְ אֲתַר מִתְקַן לְכֵית שְׁכִינְתָךְ עִלָּמִין
וַיִּסֹּב הַמֶּלֶךְ אֶת פָּנָיו וַיְבָרֶךְ אֶת כָּל קְהַל
יִשְׂרָאֵל וְכָל קְהַל יִשְׂרָאֵל עֹמְדִים ׃ וְאִסְתְּחַר
מַלְכָּא יָת אַפּוֹהִי וּבָרִיךְ יָת כָּל קְהָלָא דְּיִשְׂרָאֵל
וְכָל קְהָלָא דְּיִשְׂרָאֵל קָאִים ׃ וַיֹּאמֶר בָּרוּךְ יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּפִיו אֶת דָּוִד אָבִי

וּבְיָדָיו מִלֵּא לֵאמֹר ׃ וְאָמַר כָּרִיךְ הֵי אֱלָהָא
דְּיִשְׂרָאֵל דְּגָזַר כְּמֵימְרֵיהּ עִם דָּוִיד אַבָּא
וּכְרַעוּתֵיהּ קַיֵּים לְמֵימַר מִן יוֹמָא דְּאַפֵּיקִית יָת עַמִּי
הוֹצֵאתִי אֶת עַמִּי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם לֹא
בָּחַרְתִּי בְּעִיר מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לִבְנוֹת
בַּיִת לִהְיוֹת שְׁמִי שָׁם וָאֶבְחַר בְּדָוִד לִהְיוֹת
עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל ׃ מִן יוֹמָא דְּאַפֵּיקִית יָת עַמִּי
יָת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם לָא אִתְרְעִיתִי בְּקִרְתָּא
מִכָּל שִׁבְטַיָּא דְּיִשְׂרָאֵל לְמִבְנֵי בַיְתָא לְאִשְׁרָאָה
שְׁכִינְתִּי תַּמָּן וְאִתְרְעִיתִי בְּדָוִיד לְמִהְוֵי מַלְכָּא
עַל עַמִּי יִשְׂרָאֵל ׃ וַיְהִי עִם לְבַבְךָ דָּוִד אָבִי לִבְנוֹת
בַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל ׃ וַיהוָה בְּלִבָּא
דְּדָוִיד אַבָּא לְמִבְנֵי בַיְתָא לִשְׁמָא דַּייָ אֱלָהָא
דְּיִשְׂרָאֵל ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל דָּוִד אָבִי יַעַן אֲשֶׁר
הָיָה עִם לְבָבְךָ לִבְנוֹת בַּיִת לִשְׁמִי הֱטִיבֹתָ כִּי
הָיָה עִם לְבָבֶךָ ׃ וְאָמַר יְיָ לְדָוִד אַבָּא חֲלָף
דַּהֲוָה עִם לִבָּךְ לְמִבְנֵי בַיְתָא לִשְׁמִי אֶתְקֵינְתָּא
אֲרֵי הֲוָה עִם לִבָּךְ רַק אַתָּה לֹא תִבְנֶה הַבַּיִת
כִּי אִם בִּנְךָ הַיֹּצֵא מֵחֲלָצֶיךָ הוּא יִבְנֶה הַבַּיִת
לִשְׁמִי ׃ לְחוֹד אַתְּ לָא תִבְנֵי בַיְתָא אֱלָהִין בַּר
דְּתוֹלִיד הוּא יִבְנֵי בַיְתָא לִשְׁמִי ׃ וַיָּקֶם יְהוָה
אֶת דְּבָרוֹ אֲשֶׁר דִּבֵּר וָאָקוּם תַּחַת דָּוִד אָבִי וָאֵשֵׁב
עַל כִּסֵּא יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה וָאֶבְנֶה
הַבַּיִת לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל ׃ וְאָקִימִית יָת
פִּתְגָמוֹהִי דְּמַלֵּיל וְקַמִית תְּחוֹת דָּוִד אַבָּא
וְיָתֵבִית עַל כָּרְסֵי מַלְכוּתָא דְּיִשְׂרָאֵל כְּמָא

כפרת וחב פרשי כנפים מלכים כי חכרבים פרשים כנפים וב ימ ויהיו הכרבים פרשים כנפים ׃ לשבתך ג וסימ מכון ומכון ׃

דמליל ייי ובניתי ביתא לשמא דייי אלהא
דישראל: ואשם שם מקום לארון אשר שם
ברית יהוה אשר כרת עם אבתינו בהוציאו
אתם מארץ מצרים: ושויתי תמן אתר
מתקן לארונא דביה מחתין תרין לוחי אבנא
דעליהון קימא דייי דגזר עם אבהתנא
באפקותיה יתהון מארעא דמצרים: ויעמד
שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל קהל ישראל
ויפרש כפיו השמים: וקם שלמה קדם מדבחא
דייי לקביל כל קהלא דישראל ופרס ידוהי
בצלו לצית שמיא: ויאמר יהוה אלהי ישראל
אין כמוך אלהים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת שמר הברית והחסד לעבדיך ההלכים
לפניך בכל לבם: ואמר ייי אלהא דישראל
לית בר מנך את הוא אלהא דשכינתך בשמיא
מלעילא ושליט על ארעא מלרע נטר קימא
וחסדא לעבדך דמהלכין קדמך בכל לבהון:
אשר שמרת לעבדך דוד אבי את אשר
דברת לו ותדבר בפיך ובידך מלאת כיום
הזה: דנטרתא לעבדך דויד אבא ית דמלילתא
ליה וגזרתא במימרך וברעותך קיימתא
כיומא הדין: ועתה יהוה אלהי ישראל
שמר לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו
לאמר לא יכרת לך איש מלפני ישב על כסא
ישראל רק אם ישמרו בניך את דרכם ללכת
לפני כאשר הלכת לפני: וכען ייי אלהא

דישראל טר לעבדך דויד אבא ית דמלילתא
ליה למימר לא יפסוק לך גבר מן קדמי יתיב
על כרסי מלכותא דישראל לחוד אם יטרון
בנך ית אורחתהון להלכא קדמי כמא דהלכתא
קדמי: ועתה אלהי ישראל יאמן נא דבריך
אשר דברת לעבדך דוד אבי: וכען אלהא
דישראל יתקיימון כען פתגמך דמלילתא
לעבדך דויד אבא: כי האמנם ישב אלהים
על הארץ הנה השמים ושמי השמים לא
יכלכלוך אף כי הבית הזה אשר בניתי: ארי
מן סבר ומן דמי בקשטא אתרעי ייי לאשראה
שכינתיה בגו בני אנשא דדיירין על ארעא
הא שמיא ושמי שמיא לא יכלון לסוברא
יקרך אף אלהין ביתא הדין דבניתי: ופנית
אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי לשמע
אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך מתפלל
לפניך היום: ותתפני לצלותא דעבדך ולבעותיה
ייי אלהי לקבלא צלותא ובעותא דעבדך מצלי
קדמך יומא דין: להיות עינך פתחת אל הבית
הזה לילה ויום אל המקום אשר אמרת יהיה
שמי שם לשמע אל התפלה אשר יתפלל
עבדך אל המקום הזה: למהוי רעוא קדמך
לאגנא על ביתא הדין ליליא ויממא לאתרא
דאמרתא יהי שמי תמן לקבלא צלותא
דיצלי עבדך לאפי אתרא הדין: ושמעת
אל תחנת עבדך ועמך ישראל אשר יתפללו

ואשם ה׳ חס וסימנ׳ תנס הלחות מקום דברי על מתנ׳

האמנם ד׳ וחס וסימנ׳ לא אוכל ישב וחב׳ אלס צדק וג׳ האף אמנס

135

ד' אור
כל המחלה
מלכים כל מחלה
דברי ימים וכל מחלה

אל המקום הזה ואתה תשמע אל מקום
שבתך אל השמים ושמעת וסלחת: ותקביל
בעות עבדך ועמך ישראל דיצלון לאפי
אתרא הדין ואת תקביל מאתר בית שכינתך
מן שמיא ותקביל צלותהון ותשבוק לחוביהון:
את אשר יחטא איש לרעהו ונשא בו אלה
להאלתו ובא אלה לפני מזבחך בבית הזה:
ית דיחוב גבר לחבריה וירשי ביה מומי
לאומיותיה וייתי ויומיניה קדם מדבחך
בביתא הדין: ואתה תשמע השמים ועשית
ושפטת את עבדיך להרשיע רשע לתת
דרכו בראשו ולהצדיק צדיק לתת לו כצדקתו:
ואת תקביל מן שמיא ותעבד ותדין ית עבדך
לחייבא חייבא למתן אורחיה ברישיה ולזכאה
זכאה למתן ליה כזכותיה:
בהנגף עמך ישראל לפני אויב אשר יחטאו
לך ושבו אליך והודו את שמך והתפללו
והתחננו אליך בבית הזה: כד יתמחון עמך
ישראל קדם בעלי דבביהון דיחובון קדמך
ויתובון לפלחנך ויודון לשמך ויצלון ויבעון
מן קדמך בביתא הדין: ואתה תשמע השמים
וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם
אל האדמה אשר נתת לאבותם: ואת תקביל
מן שמיא ותשבוק לחובי עמך ישראל
ותתיבנון לארעא דיהבתא לאבהתהון:
בהעצר שמים ולא יהיה מטר

כי יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה והודו
את שמך ומחטאתם ישובון כי תענם: כד
יתכלון שמיא ולא יהי מטרא ארי יחובון
קדמך ויצלון לאפי אתרא הדין ויודון
לשמך ומחוביהון יתובון ארי תקביל
צלותהון: ואתה תשמע השמים וסלחת
לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם את
הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתת מטר על
ארצך אשר נתתה לעמך לנחלה: ואת תקביל
מן שמיא ותשבוק לחובי עבדך ועמך ישראל
ארי תליפנון ית אורח תקנא דיהכון בה ותתן
מטרא על ארעך דיהבתא לעמך לאחסנא:
רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה
שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה כי יצר לו
איבו בארץ שעריו כל נגע כל מחלה: כפנא
ארי יהי בארעא מותא ארי יהי שדפנא
וירקנא גובא שמוטא ארי יהי ארי יעיקון
להון בעלי דבביהון בארע קרויהון כל
מכתש וכל מרע: כל תפלה כל תחנה אשר
תהיה לכל האדם לכל עמך ישראל אשר
ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית
הזה: כל צלותא כל בעותא דתהי לכל אנשא
לכל עמך ישראל דידעון גבר מכתשי לביה
ויפרוס ידוהי בצלו לאפי ביתא הדין: ואתה
תשמע השמים מכון שבתך וסלחת ועשית
ונתת לאיש ככל דרכיו אשר תדע את לבבו

כִּי אַתָּה יָדַעְתָּ לְבַדְּךָ אֶת לִבֹּת כָּל בְּנֵי הָאָדָם׃
וְאַתְּ תַּקְשִׁיב מִן שְׁמַיָּא מֵאַתַר בֵּית שְׁכִינָתָךְ
וְתִשְׁבּוֹק לְחוֹבֵיהוֹן וְתַעֲבֵיד בְּעוֹתְהוֹן וְתִתֵּין
לְגַבַּר כְּכָל אוֹרְחָתֵיהּ דִּגְלוֹ קֳדָמָךְ לְבֵיהּ אֲרֵי
אַתְּהוּא לִית כַּר מִנָּךְ קֳדָמָךְ לְחוֹד גְּלִין לִבְנֵי
נָשָׁא׃ וּלְמַעַן יִרְאוּךָ כָּל הַיָּמִים
אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה
לַאֲבֹתֵינוּ׃ כְּדִיל דְּיִדְחְלוּן מִן קֳדָמָךְ כָּל יוֹמַיָּא
דְּאִנּוּן קַיְמִין עַל אַפֵּי אַרְעָא דִּיהַבְתָּ לַאֲבָהָתָנָא
וְגַם אֶל הַנֵּכְרִי אֲשֶׁר לֹא מֵעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל הוּא
וְאָתָא מֵאַרְעָא רְחוֹקָה לְמַעַן שִׁמְךָ׃ וְאִתְמְגַר
עַמְמִין דְּלָא מֵעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל הוּא וְיֵיתֵי מֵאוֹרַע
רְחִיקָא כְּדִיל שְׁמָךְ׃ כִּי יִשְׁמְעוּן אֶת שִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְאֶת יָדְךָ הַחֲזָקָה וּזְרֹעֲךָ הַנְּטוּיָה וְאָתָא
וְהִתְפַּלֵּל אֶל הַבַּיִת הַזֶּה׃ אֲרֵי יִשְׁמְעוּן יָת שְׁמָךְ
וְלֵיתֵי לְאַפֵּי בֵּיתָא הָדֵין׃ אַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם
מְכוֹן שִׁבְתְּךָ וְעָשִׂיתָ כְּכֹל אֲשֶׁר יִקְרָא אֵלֶיךָ
הַנֵּכְרִי לְמַעַן יֵדְעוּן כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ אֶת שְׁמֶךָ
לְיִרְאָה אוֹתְךָ כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְלָדַעַת כִּי שִׁמְךָ
נִקְרָא עַל הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר בָּנִיתִי׃ אֶת תַּקְנֵיל
מִן שְׁמַיָּא מֵאַתַר בֵּית שְׁכִינָתָךְ וְתַעֲבֵיד כְּכֹל
דְּיִצְלֵי קֳדָמָךְ כַּר עַמְמִין כְּדִיל דְּיִדְעוּן כָּל
עַמְמֵי אַרְעָא יָת שְׁמָךְ לְמִדְחַל קֳדָמָךְ כְּעַמָּךְ
יִשְׂרָאֵל וּלְמִדַּע אֲרֵי שְׁמָךְ אִתְקְרִי עַל בֵּיתָא
הָדֵין דִּבְנֵיתִי׃ כִּי יֵצֵא עַמְּךָ

לַמִּלְחָמָה עַל אֹיְבוֹ בְּדֶרֶךְ אֲשֶׁר תִּשְׁלָחֵם
וְהִתְפַּלְלוּ אֵלֶיךָ יְהוָה דֶּרֶךְ הָעִיר אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ
בָּהּ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר בָּנִיתִי לִשְׁמֶךָ׃ אֶרֶי יִפּוֹק
עַמָּךְ לְאַגָּחָא קְרָבָא עַל בַּעֲלֵי דְּבָבֵיהוֹן
בְּאוֹרְחָא דְּתִשְׁלְחִנּוּן וְיִצְלוֹן קֳדָמָךְ לְאַפֵּי
אוֹרַח קִרְתָּא וְאַתְרָעְתָּא דְּהוֹכַיְתָא וְכֵיתָא דְּבְנֵיתִי
לִשְׁמָךְ׃ וְשָׁמַעְתָּ הַשָּׁמַיִם אֶת תְּפִלָּתָם וְאֶת
תְּחִנָּתָם וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם׃ וְתִקְבֵּיל מִן שְׁמַיָּא
יָת צְלוֹתְהוֹן וְיָת בָּעוּתְהוֹן וְתִתְפְּרַע עֶלְבָּנְהוֹן
כִּי יֶחֶטְאוּ לָךְ כִּי אֵין אָדָם אֲשֶׁר לֹא יֶחֱטָא
וְאַנַפְתָּם בָּם וְנָתַתָּם לִפְנֵי אוֹיֵב וְשָׁבוּם שׁוֹבֵיהֶם
אֶל אֶרֶץ הָאוֹיֵב רְחוֹקָה אוֹ קְרוֹבָה׃ אֲרֵי יְחוֹבוּן
קֳדָמָךְ אֲרֵי לֵית אֱנָשׁ דְּלָא חָטֵי וְיִתּוֹל רְגָזָךְ
בְּהוֹן וְתִמְסְרִנּוּן קֳדָם בַּעֲלֵי דְּבָבֵיהוֹן וְיִשְׁבְּנוּן
שָׁבְיֵהוֹן לְאַרְעָא דְּבַעֲלֵי דְּבָבֵיהוֹן דְּרָחִיקָא אוֹ
דְּקָרִיבָא׃ וְהֵשִׁיבוּ אֶל לִבָּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבּוּ
שָׁם וְשָׁבוּ וְהִתְחַנְּנוּ אֵלֶיךָ בְּאֶרֶץ שׁוֹבֵיהֶם
לֵאמֹר חָטָאנוּ וְהָעִוִּינוּ רָשָׁעְנוּ׃ וְתָיְבוּן
לְלִבְּהוֹן בְּאַרְעָא דְּאִשְׁתְּבִיוּ לְתַמָּן וְיִתּוּבוּן
וְיִבְעוּן מִן קֳדָמָךְ בְּאַרְעָא דִּשְׁבִיהוֹן לְמֵימַר
חַבְנָא וְאַטְפְּשְׁנָא סָרְחְנָא׃ וְשָׁבוּ אֵלֶיךָ בְּכָל
לְבָבָם וּבְכָל נַפְשָׁם בְּאֶרֶץ אוֹיְבֵיהֶם אֲשֶׁר שָׁבוּ
אוֹתָם וְהִתְפַּלְלוּ אֵלֶיךָ דֶּרֶךְ אַרְצָם אֲשֶׁר נָתַתָּ
לַאֲבוֹתָם הָעִיר אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ וְהַבַּיִת אֲשֶׁר
בָּנִיתִי לִשְׁמֶךָ׃ וְתִתּוֹבוּן לְפוּרְקָנָךְ בְּכָל לִבְּהוֹן
וּבְכָל נַפְשְׁהוֹן בְּאַרְעָא דְּשִׁבְיֵהוֹן דְּשָׁבוּ

ישמעון ה׳ וסימנ׳ — האזנת אחל ושמרתם ועבדתם את שמך ומלכ׳ — איבוך וסימנ׳ — יוצא נבוכדראצר כי יצא שעתם ומלכ׳ —

יתהון ויצלון קדמך לאפי ארח ארעהון
דיהבתא לאבהתהון קרתא דאתרעיתא
וביתא דבניתי לשמך: ושמעת השמים
מכון שבתך את תפלתם ואת תחנתם ועשית
משפטם: ותקביל מן שמיא מאתר בית
שכינתך ית צלותהון וית בעותהון ותתפרע
עלבנהון: וסלחת לעמך אשר חטאו לך
ולכל פשעיהם אשר פשעו בך ונתתם
לרחמים לפני שביהם ורחמום: ותשבוק
לעמך דחבו קדמך ולכל מרדיהון דמרדו
במימרך ותתיננון לרחמין קדם שביהון
וירחמון עליהון: כי עמך ונחלתך הם אשר
הוצאת ממצרים מתוך כור הברזל: ארי
עמך ואחסנתך אנון דאפיקתא ממצרים
מגו כורא דברזלא: להיות עיניך פתחת אל
תחנת עבדך ואל תחנת עמך ישראל לשמע
אליהם בכל קראם אליך: למהוי רעוא קדמך
לקבלא בעות עבדך ובעות עמך ישראל
לקבלא צלותהון בכל עדן דאנון מצלן
קדמך: כי אתה הבדלתם לך לנחלה מכל
עמי הארץ כאשר דברת ביד משה עבדך
בהוציאך את אבתינו ממצרים אדני יהוה:
ארי את אפרשתנון לך לאחסנא מכל עממי
ארעא כמא דמלילתא ביד משה עבדך
באפקותך ית אבהתנא ממצרים יי אלהים:
ויהי ככלות שלמה להתפלל אל

לראשון שלשמיני עצרת

יהוה את כל התפלה והתחנה הזאת קם מלפני
מזבח יהוה מכרע על ברכיו וכפיו פרשות
השמים: והוה כד שיצי שלמה לצלאה
קדם יי ית כל צלותא ובעותא הדא קם מן
קדם מדבחא דיי מדהוה כריע על ברכוהי
וידוהי פריסן בצלו לצית שמיא: ויעמד ויברך
את כל קהל ישראל קול גדול לאמר: וקם
ובריך ית כל קהלא דישראל קל רב למימר:
ברוך יהוה אשר נתן מנוחה לעמו ישראל
ככל אשר דבר לא נפל דבר אחד מכל דברו
הטוב אשר דבר ביד משה עבדו: בריך יי
דיהב נחא לעמיה ישראל ככל דמליל לא
בטיל פתגמא חד מכל פתגמוהי תקניא דמליל
בידא דמשה עבדיה: יהי יהוה אלהינו עמנו
כאשר היה עם אבתינו אל יעזבנו ואל יטשנו:
יהי מימרא דיי אלהנא בסעדנא כמא דהוה
בסעדא דאבהתנא לא ישבקננא ולא ירחקננא:
להטות לבבנו אליו ללכת בכל דרכיו ולשמר
מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את אבתינו:
לאפנאה לבנא לדחלתיה למהך בכל אורחן
דתקנן קדמוהי ולמטר פקודוהי וקימוהי ודינוהי
דפקיד ית אבהתנא: ויהיו דברי אלה אשר
התחננתי לפני יהוה קרבים אל יהוה אלהינו
יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט
עמו ישראל דבר יום ביומו: ויהון פתגמיא אלין
דבעיתי מן קדם יי מתקבלין קדם יי אלהנא

ונתתם ג̇ וסימנ׳ ⁘ אויב אויב לרחמים בכלי חרש צוארך וישאל דדברי ומיס ⁘ לבבנו ד̇ וחס וסימנ׳ ⁘ המסו ונשמע וימס להטות נשא לבבנו

יְמֵי וְלֵילֵי לְמַעַבְדֵיךְ עַבְדֵיהּ וְעַל כָּל עַמֵּיהּ
יִשְׂרָאֵל פְּתַגַּם יוֹם בְּיוֹמֵיהּ לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי
הָאָרֶץ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד׃ בְּדִיל
דְּיִדְעוּן כָּל עַמְמֵי אַרְעָא אֲרֵי יְיָ הוּא אֱלָהִים
לֵית עוֹד׃ וַהֲיֵה לְבַבְכֶם שָׁלֵם עִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לָלֶכֶת בְּחֻקָּיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו כַּיּוֹם הַזֶּה׃ וִיהִי
לְכָכוּץ שְׁלִים בְּרַחֲמָא דַּיְיָ אֱלָהָנָא לְמֶהֱךְ
בְּקְיָמוֹהִי וּלְמִטַּר פִּקּוּדוֹהִי כְּיוֹמָא הָדֵין׃ וְהַמֶּלֶךְ
וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ זֹבְחִים זֶבַח לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיִּזְבַּח
וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִנְכְּסִין נִכְסַת קוּדְשַׁיָּא קֳדָם
יְיָ׃ וַיִּזְבַּח שְׁלֹמֹה אֶת זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר
זָבַח לַיהוָה בָּקָר עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם אֶלֶף וְצֹאן
מֵאָה וְעֶשְׂרִים אֶלֶף וַיַּחְנְכוּ אֶת בֵּית יְהוָה
הַמֶּלֶךְ וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְנִכְסַת שְׁלָמָה דִּי נְכָסַת
קוּדְשַׁיָּא דִּנְכָסוּ קֳדָם יְיָ תּוֹרִין רִבְּוָן וְתַרְתִּין
אַלְפִין וְעָנָא תְּרֵתָא עֶסְרֵי רִבְּוָן וְחַנִּיכוּ יָת בֵּית
מַקְדְּשָׁא דַּיְיָ מַלְכָּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

בַּיּוֹם הַהוּא קִדַּשׁ הַמֶּלֶךְ
אֶת תּוֹךְ הֶחָצֵר אֲשֶׁר לִפְנֵי בֵּית יְהוָה כִּי עָשָׂה
שָׁם אֶת הָעֹלָה וְאֶת הַמִּנְחָה וְאֶת חֶלְבֵּי הַשְּׁלָמִים
כִּי מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה קָטֹן מֵהָכִיל
אֶת הָעֹלָה וְאֶת הַמִּנְחָה וְאֶת חֶלְבֵּי הַשְּׁלָמִים׃
בְּיוֹמָא הָהוּא קַדִּישׁ מַלְכָּא יָת גּוֹ דְּרְתָא דְּקֳדָם
בֵּית מַקְדְּשָׁא דַּיְיָ אֲרֵי עֲבַד תַּמָּן יָת עֲלְתָא
וְיָת מִנְחְתָא וְיָת תַּרְבֵּי נִכְסַת קוּדְשַׁיָּא אֲרֵי
מַדְבְּחָא דִּנְחָשָׁא דְּקֳדָם יְיָ זְעִיר מִלְּסוֹבְלָא

וְיַעַשׂ שְׁלֹמֹה בָּעֵת הַהִיא אֶת הֶחָג וְכָל יִשְׂרָאֵל
עִמּוֹ קָהָל גָּדוֹל מִלְּבוֹא חֲמָת עַד נַחַל מִצְרַיִם
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שִׁבְעַת יָמִים וְשִׁבְעַת יָמִים
אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם׃ וְעָבַד שְׁלֹמֹה בְּעִדָּנָא הַהוּא
יָת חַגָּא וְכָל יִשְׂרָאֵל עִמֵּיהּ קְהָלָא רַב מִמְּעָלָא
דְּחֲמָת עַד נַחְלָא דְּמִצְרַיִם קֳדָם יְיָ אֱלָהָנָא
שִׁבְעָה יוֹמִין וְחַנוּכַת בֵּיתָא וְשִׁבְעָא יוֹמִין חַגָּא
אַרְבְּעַת עֲסַר יוֹמִין׃ בְּיוֹמָא הַשְּׁמִינָי שַׁלַּח אֶת
הָעָם וַיְבָרְכוּ אֶת הַמֶּלֶךְ וַיֵּלְכוּ לְאָהֳלֵיהֶם
שְׂמֵחִים וְטוֹבֵי לֵב עַל כָּל הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה לְדָוִד עַבְדּוֹ וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ׃ בְּיוֹמָא
תְּמִינָאָה שַׁלַּח יָת עַמָּא וּבָרִיכוּ יָת מַלְכָּא
וְאָזְלוּ לְקִרְוֵיהוֹן כַּד חֶדְוָן וְשַׁפִּיר לִבָּא עַל
כָּל טָבְתָא דְּעָבַד יְיָ לְדָוִד עַבְדֵּיהּ וּלְיִשְׂרָאֵל
עַמֵּיהּ וַהֲוָה כְּכַלּוֹת שְׁלֹמֹה לִבְנוֹת אֶת בֵּית יְהוָה
וְאֶת בֵּית הַמֶּלֶךְ וְאֵת כָּל חֶשְׁקָ שְׁלֹמֹה אֲשֶׁר
חָפֵץ לַעֲשׂוֹת׃ וְהוָה כַּד שֵׁצִי שְׁלֹמֹה לְמִבְנֵי
יָת בֵּית מַקְדְּשָׁא דַּיְיָ וְיָת בֵּית מַלְכָּא וְיָת כָּל
רְעוּת שְׁלֹמֹה דְּאִתְרְעִי לְמֶעְבַּד׃

וַיֵּרָא יְהוָה אֶל שְׁלֹמֹה שֵׁנִית כַּאֲשֶׁר
נִרְאָה אֵלָיו בְּגִבְעוֹן׃ וַאֲתְגְלִי יְיָ לִשְׁלֹמֹה
תִּנְיָנוּת כְּמָא דְּאִתְגְּלִי לֵיהּ בְּגִבְעוֹן׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֵלָיו שָׁמַעְתִּי אֶת תְּפִלָּתְךָ וְאֶת תְּחִנָּתְךָ אֲשֶׁר
הִתְחַנַּנְתָּה לְפָנַי הִקְדַּשְׁתִּי אֶת הַבַּיִת הַזֶּה אֲשֶׁר
בָּנִיתָה לָשׂוּם שְׁמִי שָׁם עַד עוֹלָם וְהָיוּ עֵינַי

ביום השמיני ג ריש פיסו ופימנ ÷ נשיא עשרת שלח את העם ־ וטובי ג ומל ופימנ ÷ שמחים וטוב לבים אשר אין בהם כל מום וטובי

ולבי שם כל הימים׃ ואמר יי ליה שמיעא
קדמי צלותך ובעותך דבעיתא מן קדמי
אקדישית ית ביתא הדין דבניתא לאשראה
שכינתי תמן עד עלמא ותהי שכינתי שריא
ביה ואם רעותי מתעבדא תמן כל יומיא׃
ואתה אם תלך לפני כאשר הלך דוד אביך
בתם לבב ובישר לעשות ככל אשר צויתיך
חקי ומשפטי תשמר׃ ואת אם תהך קדמי
כמא דהליך דויד אבוך בקשיטות לבא
ובתריצותא למעבד ככל דפקידתך קימי
ודיני תטר׃ והקמתי את כסא ממלכתך
על ישראל לעלם כאשר דברתי על דוד
אביך לאמר לא יכרת לך איש מעל כסא
ישראל׃ [illegible] מלכותך על ישראל
לעלם כמא דמלילית עם דויד אבוך למימר
לא יפסוק לך גבר מעל כרסי מלכותא דישראל׃
אם שוב תשבון אתם ובניכם מאחרי ולא
תשמרו מצותי חקתי אשר נתתי לפניכם
והלכתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם
להם׃ אם מתבתתובון אתון ובניכון מבתר
פלחני ולא תטרון פקודי וקימי דיהבית
קדמיכון ותהכון ותפלחון לטעות עממיא
ותסגדון להון׃ והכרתי את ישראל מעל פני
האדמה אשר נתתי להם ואת הבית אשר
הקדשתי לשמי אשלח מעל פני והיה
ישראל למשל ולשנינה בכל העמים׃ ואשיצי

ית ישראל מעל אפי ארעא דיהבית להון
וית ביתא דאקדישית לשמי ארחיק מקביל
מימרי ויהי ישראל למתל ולשועי בכל
עממיא׃ והבית הזה יהיה עליון כל עבר עליו
ישם ושרק ואמרו על מה עשה יהוה ככה
לארץ הזאת ולבית הזה׃ וביתא הדין דהוה
עלאי יהי חרוב כל דיעבר עלוהי יכלי ויניד
ויימרון על מא עבד יי כדין לארעא הדא
ולביתא הדין׃ ואמרו על אשר עזבו את יהוה
אלהיהם אשר הוציא את אבתם מארץ
מצרים ויחזקו באלהים אחרים וישתחו
להם ויעבדם על כן הביא יהוה עליהם את
כל הרעה הזאת׃ ויימרון על דשבקו ית
פולחנא דיי אלההון דאפיק ית אבהתהון
מארעא דמצרים ואתקיפו בטעות עממיא
וסגידו להון ופלחונון על כין איתי יי עליהון
ית כל בישתא הדא׃ ויהי מקצה
עשרים שנה אשר בנה שלמה את שני הבתים
את בית יהוה ואת בית המלך׃ והוה מסוף
עסרין שנין דבנא שלמה ית תרין בתיא
ית בית מקדשא דיי וית בית מלכא׃ חירם
מלך צר נשא את שלמה בעצי ארזים ובעצי
ברושים ובזהב לכל חפצו אז יתן המלך
שלמה לחירם עשרים עיר בארץ הגליל׃
חירם מלכא דצור סובר ית שלמה באעי
ארזין ובאעי ברותין ובדהבא לכל צרכיה

ויהי מקצה ה׳ וסימנ׳ — השטרים כרתי להם עשרים דמלכים ותשב האשה שבעת ימים דיחזקאל׳ — ׳

בכרין יהב מלכא שלמה לחירם עסרין קרוין
בארע גליל׃ ויצא חירם מצר לראות את
הערים אשר נתן לו שלמה ולא ישרו
בעיניו׃ ונפק חירם מצר למסער ית קרויא
דיהב ליה שלמה ולא כשרא בעינוהי׃ ויאמר
מה הערים האלה אשר נתתה לי אחי ויקרא
להם ארץ כבול עד היום הזה׃ ואמר מא
קרויא האלין דיהבתא לי אחי וקרא להון
ארע כבול עד יומא הדין׃

וישלח חירם למלך מאה ועשרים
ככר זהב׃ ושדר חירם למלכא מאה ועסרין
ככרי דהבא׃ וזה דבר המס אשר העלה
המלך שלמה לבנות את בית יהוה ואת ביתו
ואת המלוא ואת חומת ירושלם ואת חצר
ואת מגדו ואת גזר׃ ודין פתגם מסקי מסין
דמני מלכא שלמה למבני ית בית מקדשא
דיי׳ וית ביתיה וית מליתא וית שורא דירושלם
וית חצור וית מגדו וית גזר׃ פרעה מלך
מצרים עלה וילכד את גזר וישרפה באש
ואת הכנעני הישב בעיר הרג ויתנה שלחים
לבתו אשת שלמה׃ פרעה מלכא דמצרים
סליק וכבש ית גזר ואוקדה בנורא וית כנענאה
דיתיב בקרתא קטיל ויהבה מתנא לברתיה
אתת שלמה׃ ויבן שלמה את גזר ואת בית
חרן תחתון׃ ובנא שלמה ית גזר וית בית
חורון ארעאה׃ ואת בעלת ואת תמר במדבר

בארץ׃ וית בעלת וית תדמור במדברא בארעא
ואת כל ערי המסכנות אשר היו לשלמה
ואת ערי הרכב ואת ערי הפרשים ואת חשק
שלמה אשר חשק לבנות בירושלם ובלבנון
ובכל ארץ ממשלתו׃ וית כל קרוי בית אוצריא
דהואה לשלמה וית קרוי רתכיא וית קרוי
פרשיא וית רעות שלמה דאתרעי למבני
בירושלם ובלבנן ובכל ארע שלטנה׃ כל העם
הנותר מן האמרי החתי הפרזי החוי והיבוסי
אשר לא מבני ישראל המה׃ כל עמא דאשתאר
מן אמוראי חתאי פרזאי חואי ויבוסאי דלא
מבני ישראל אנון׃ בניהם אשר נתרו
אחריהם בארץ אשר לא יכלו בני ישראל
להחרימם ויעלם שלמה למס עבד עד היום
הזה׃ בניהון דאשתארו בתריהון בארעא דלא
יכילו בני ישראל לגמרותהון ומנינון שלמה
למסקי מסין פלחין עד יומא הדין׃ ומבני
ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי
המלחמה ועבדיו ושריו ושלישיו ושרי
רכבו ופרשיו׃ ומבני ישראל לא מני שלמה
למהוי פלחין ארי אנון גברי עבדי קרבא
ועבדוהי ורברבוהי וגברוהי ורבני רתכוהי
ופרשוהי׃ אלה שרי הנצבים
אשר על המלאכה לשלמה חמשים וחמש
מאות הרדים בעם העשים במלאכה׃ ארין
רבני אסטרטיגיא דממנן על עבידתא

וזה דבר ג׳ וסימנ׳ הרצח השמטה המס ׳ פרעה ב׳ ריש פיס וסימנ׳ קצף מלך מצרים ׳ מלכים כי הם אנשי דבר ימ׳ המה אנשי וסימ׳ ארבעה

די לשלמה חמש מאה וחמשין דמפלחין
בעמא דעבדין בעבידתא: אך בת פרעה
עלתה מעיר דוד אל ביתה אשר בנה לה אז
בנה את המלוא: ברם ברתא דפרעה סליקת
מקרתא דדויד לביתה דבנא לה בכין בנא
ית מליתא: והעלה שלמה שלש פעמים
בשנה עלות ושלמים על המזבח אשר בנה
ליהוה והקטיר אתו אשר לפני יהוה ושלם
את הבית: ואסיק שלמה תלת זמנין בשתא
עלון ונכסת קודשין על מדבחא דבנא קדם
יי ואקטר עלוהי קטורת בסמין דקדם יי
ושלים ית ביתא: ואני עשה המלך שלמה
בעציון גבר אשר את אלות על שפת ים
סוף בארץ אדום: [illegible] עבד מלכא
שלמה בעציון גבר דעם אילות על כיף
ימא דסוף בארעא דאדום: וישלח חירם
באני את עבדיו אנשי אניות ידעי הים עם
עבדי שלמה: ושדר חירם בספינתא ית
עבדוהי גברין ספנין דאומנין לדברא בימא
עם עבדי שלמה: ויבאו אופירה ויקחו
משם זהב ארבע מאות ועשרים ככר
ויבאו אל המלך שלמה: ואתו לאופיר
ונסיבו מתמן דהבא ארבע מאה ועסרין
ככרין ואיתיאו לות מלכא שלמה:
ומלכת שבא שמעת 10
את שמע שלמה לשם יהוה ותבא לנסתו
בחידוון: ומלכת שבא שמעת ית שימע
שלמה ואתת לנסיותיה במתלין: ותבא
ירושלמה בחיל כבד מאד גמלים נשאים
בשמים וזהב רב מאד ואבן יקרה ותבא אל
שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם
לבבה: ואתת לירושלם במשריין סגיאין
לחדא גמלין טעינן בוסמין ודהבא סגי
לחדא ואבנין טבן ואתת לות שלמה ומלילת
עמיה ית כל דהוה עם לבה: ויגד לה שלמה
את כל דבריה לא היה דבר נעלם מן המלך
אשר לא הגיד לה: וחוי לה שלמה ית כל
פתגמהא לא הוה מדעם דאתכסא מן מלכא
דלא חוי לה: ותרא מלכת שבא את כל חכמת
שלמה והבית אשר בנה: וחזת מלכת שבא
ית כל חכמת שלמה וביתא דבנא: ומאכל
שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתו
ומלבשיהם ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית
יהוה ולא היה בה עוד רוח: ומיכל פתוריה ואסחרות
עבדוהי ומקם משמשנוהי ולבושיהון ושקיותיה
ועלתיה דמסיק בית מקדשא דיי ולא אשתארת
בה עוד רוח: ותאמר אל המלך אמת היה
הדבר אשר שמעתי בארצי על דבריך
ועל חכמתך: ואמרת למלכא קשטא הוה
פתגמא דשמעית בארעי על פתגמך ועל
חכמתך: ולא האמנתי לדברים עד אשר
באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי החצי

ושלם ג' וסימנ' אתו הבית ... ומאכל ד' פת' וסימנ' סלה בנפשה פתורה וחברה פירוש' והעוף אכל והמתו חיתו ומאכל

הוספת חכמה וטוב אל השמועה אשר
שמעתי: ולא הימינית לפתגמיא עד דאתיתי
וחזאה עיני והא לא אתחוה לי פלגות מא
דחזיתי אוסיפתא חכמתא וטיבותא על
שמועתא דשמעית: אשרי אנשיך אשרי
עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים
את חכמתך: טובי גברך טובי עבדך אלין
דקימין קדמך תדירא דשמעין ית חכמתך:
יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך
על כסא ישראל באהבת יהוה את ישראל
לעלם וישימך למלך לעשות משפט וצדקה:
יהי יי אלהך בריך דאתרעי בך למתנך על
כרסי מלכותא דישראל ברחמת יי ית ישראל
לעלם ומניך למהוי מלכא למעבד דין
דקשוט וזכו: ותתן למלך מאה ועשרים
ככר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה
לא בא כבשם ההוא עוד לרב אשר נתנה
מלכת שבא למלך שלמה: ויהבת למלכא
מאה ועסרין ככרי דהבא ובסמנין סגי לחדא
ואבנין טבן לא אתו כבסמניא האנון עוד
לסגיאי דיהבת מלכת שבא למלכא שלמה:
וגם אני חירם אשר נשא זהב מאופיר הביא
מאפיר עצי אלמגים הרבה מאד ואבן יקרה:
ואף ספינתא דחירם דמתיא דהבא מאופיר
איתי מאופיר אעי אלמוגיא סגי לחדא
ואבנין טבן: ויעש המלך את עצי האלמגים

מסעד לבית יהוה ולבית המלך וכנרות
ונבלים לשרים לא בא כן עצי אלמגים ולא
נראה עד היום הזה: ועבד מלכא ית אעי
אלמוגיא סעיד לבית מקדשא דיי ולבית
מלכא וכנריא ונבליא לבני לוי לא אתו כין
אעי אלמוגיא ולא אתחזיאו עד יומא הדין:
והמלך שלמה נתן למלכת שבא את כל
חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן לה
כיד המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא
ועבדיה: ומלכא שלמה יהב למלכת שבא
ית כל רעותה דשאילת בר מדמנה לה כעותר
יקרא דמלכא שלמה ואתפניאת ואזלת לארעה
היא ועבדהא: ויהי משקל
הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת שש
מאות ששים ושש ככר זהב: והוה מתקל
דהבא דאתא לשלמה בשתא חדא שית מאה
שתין ושית ככרי דהבא: לבד מאנשי התרים
ומסחר הרכלים וכל מלכי הערב ופחות
הארץ: בר מאגראומניא וסחורת תגריא
וכל מלכי סמכותא ושלטוני ארעא: ויעש
המלך שלמה מאתים צנה זהב שחוט שש
מאות זהב יעלה על הצנה האחת: ועבד
מלכא שלמה מתן תריסין דדהבא טבא
שית מאה דהבא מסק על תריסא חדא:
ושלש מאות מגנים זהב שחוט שלשת
מנים זהב יעלה על המגן האחת ויתנם

האמנתי ־ סימן וזאת אופר אופר כל׳ ־ הביא מאפיר ללכת אפירה אפיר כת׳ ושו׳ קר׳ מל׳ ־ התריס ג׳ וסימנ׳ ויהושע לבד מאנשי לבד מאנשי

המלך

המלך בית יער הלבנון: ותלת מאה מגנין
דדהבא טבא תלתא מנין דהבא מסיק על
מגנא חדא ומנינון מלכא בית מקירת
מלכיא: ויעש המלך כסא שן
גדול ויצפהו זהב מופז: ועבד מלכא כורסיא
דשינא רבא וחפהי דהבא טבא: שש מעלות
לכסה וראש עגל לכסה מאחריו וידת מזה
ומזה אל מקום השבת ושנים אריות עמדים
אצל הידות: שתא דרגין לכרסיא וריש
סגלגל לכרסיא מאחורוהי ואשרתא מכא
ומכא על אתר מותבא ותרין ארוון קימין
כסטר אשרתא: ושנים עשר אריים עמדים
שם על שש המעלות מזה ומזה לא
נעשה כן לכל ממלכות: ותרי עסר ארוון
קימין תמן על שתא דרגין מכא ומכא לא
אתעביד כין לכל מלכותא: וכל כלי משקה
המלך שלמה זהב וכל כלי בית יער הלבנון
זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה
למאומה: וכל מני משתיא דמלכא שלמה
שלמה דהבא וכל מני בית מקירת מלכיא
דהבא טבא לית כספא לא אתחשיב ביומי
שלמה למדעם: כי אני תרשיש למלך בים
עם אני חירם אחת לשלש שנים תבוא אני
תרשיש נשאת זהב וכסף שנהבים וקפים
ותכיים: ארי ספינת אפרקא למלכא בימא
עם ספינת חירם חדא לתלת שנין אתיא

ספינת אפרקא טעינא דהב וכסף שן דפיל
וקופין וטוסין: ויגדל המלך
שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה:
וסגי מלכא שלמה מכל מלכי ארעא לעותר
ולחכמה: וכל הארץ מבקשים את פני שלמה
לשמע את חכמתו אשר נתן אלהים בלבו:
וכל דיירי ארעא בען למחזי ית סבר אפי
שלמה למשמע ית חכמתיה דיהב יי בליביה:
והמה מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי
זהב ושלמות ונשק ובשמים סוסים ופרדים
דבר שנה בשנה: ואנון מיתן גבר קרבניה
מנין דכסף ומנין דדהב ולבושין ומני זינא
ובוסמנין סוסון וכודנון גזירת שנא בשנא:
ויאסף שלמה רכב ופרשים
ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים עשר
אלף פרשים וינחם בערי הרכב ועם המלך
בירושלם: וכנש שלמה רתכין ופרשין והוו
ליה אלף וארבע מאה רתכין ותרי עסר אלפין
פרשין ואשרינון בקרוי רתכיא ובר מדהוו
עם מלכא בירושלם: ויתן המלך את הכסף
בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים
אשר בשפלה לרב: ויהב מלכא ית כספא
בירושלם כאבניא וית ארזיא יהב כשקמיא
דבשפילתא לסגי: ומוצא הסוסים אשר
לשלמה ממצרים ומקוה סחרי המלך יקחו
מקוה במחיר: ומתפקין כסוסותא דלשלמה

לכסה ב' כות הי בליש וסימ' שש מעלות ב' בו מאחז פנכסה ... ידות ג' חס בליש וסימ' וארבע הידות שוי ידות בתרו וידות מזה ומזה ... וכל הארץ ה' וסימ'

מִמִּצְרַיִם וְסוּס תַּגְרֵי מַלְכֵי אֲרָם בְּיָדָם יוֹצִיאוּ׃
וְעָלָה וְיֹצֵא מֶרְכָּבָה מִמִּצְרַיִם בְּשֵׁשׁ מֵאוֹת
כֶּסֶף וְסוּס בַּחֲמִשִּׁים וּמֵאָה בְּכֶסֶף וְכָל מַלְכֵי הַחִתִּים
וּמַלְכֵי אֲרָם בְּיָדָם יוֹצִיאוּ׃ וַיִּשְׁכַּב שְׁלֹמֹה עִם אֲבֹתָיו
וַיִּקָּבֵר בְּעִיר דָּוִד אָבִיו וַיִּמְלֹךְ רְחַבְעָם בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃
וְרְחַבְעָם בֶּן אַרְבָּעִים וְאַחַת שָׁנָה בְּמָלְכוֹ וּשְׁבַע עֶשְׂרֵה
שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם הָעִיר אֲשֶׁר בָּחַר יְהוָה לָשׂוּם אֶת
שְׁמוֹ שָׁם מִכֹּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל וְשֵׁם אִמּוֹ נַעֲמָה הָעַמֹּנִית׃
וַיַּעַשׂ הָרַע כִּי לֹא הֵכִין לְבָבוֹ לִדְרוֹשׁ אֶת יְהוָה׃
וְדִבְרֵי רְחַבְעָם הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרֹנִים הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים
עַל סֵפֶר דִּבְרֵי שְׁלֹמֹה וְעַל סֵפֶר דִּבְרֵי שְׁמַעְיָה הַנָּבִיא
וְעִדּוֹ הַחוֹזֶה לְהִתְיַחֵשׂ וְהָיוּ מִלְחָמוֹת בֵּין רְחַבְעָם וּבֵין
יָרָבְעָם כָּל יְמֵיהֶם׃ וַיִּשְׁכַּב רְחַבְעָם עִם אֲבֹתָיו
וַיִּקָּבֵר עִם אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וְשֵׁם אִמּוֹ נַעֲמָה הָעַמֹּנִית
וַיִּמְלֹךְ אֲבִיָּה בְנוֹ תַּחְתָּיו׃ בִּשְׁנַת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה
שָׁנָה לַמֶּלֶךְ יָרָבְעָם מָלַךְ אֲבִיָּה עַל יְהוּדָה׃
שָׁלֹשׁ שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלַם וְשֵׁם אִמּוֹ מִיכָיָהוּ בַּת
אוּרִיאֵל מִגִּבְעָה וּמִלְחָמָה הָיְתָה בֵּין אֲבִיָּה וּבֵין יָרָבְעָם׃
וַיַּעֲרֹךְ אֲבִיָּה הַמִּלְחָמָה בְּחַיִל גִּבּוֹרֵי מִלְחָמָה אַרְבַּע
מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ בָּחוּר וְיָרָבְעָם עָרַךְ עִמּוֹ מִלְחָמָה
בִּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ גִּבּוֹר חַיִל אַנְשֵׁי גִבּוֹרֵי חָיִל׃
וַיָּקָם אֲבִיָּה מֵעַל לְצֶמַח בְּהַר צְמָרַיִם אֲשֶׁר בְּהַר אֶפְרָיִם
וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּנִי יָרָבְעָם וְכָל יִשְׂרָאֵל׃ הֲלוֹא לָכֶם לָדַעַת
כִּי יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל נָתַן מַמְלָכוּת עַל יִשְׂרָאֵל לְדָוִד
לְעוֹלָם לוֹ וְלִבָנָיו בְּרִית מֶלַח׃ וַיָּקָם יָרָבְעָם בֶּן נְבָט
עֶבֶד שְׁלֹמֹה בֶּן דָּוִד וַיִּמְרֹד עַל אֲדֹנָיו׃ וַיִּקָּבְצוּ עָלָיו
אֲנָשִׁים רֵקִים בְּנֵי בְלִיַּעַל וַיִּתְאַמְּצוּ עַל רְחַבְעָם בֶּן שְׁלֹמֹה
וְרְחַבְעָם הָיָה נַעַר וּרְפֵה לְבָבָב וְלֹא הִתְחַזַּק לִפְנֵיהֶם׃
וְעַתָּה אַתֶּם אֹמְרִים לְהִתְחַזֵּק לִפְנֵי מַמְלֶכֶת יְהוָה בְּיַד
בְּנֵי דָוִד וְאַתֶּם הֲמוֹן רָב וְעִמָּכֶם עֶגְלֵי זָהָב אֲשֶׁר עָשָׂה
לָכֶם יָרָבְעָם לֵאלֹהִים׃ הֲלוֹא הֲדַחְתֶּם אֶת כֹּהֲנֵי יְהוָה
אֶת בְּנֵי אַהֲרֹן וְאֶת הַלְוִיִּם וַתַּעֲשׂוּ לָכֶם כְּמִנְהֲגֵי הָעַמִּים
הָאֲרָצוֹת כָּל הַבָּא לְמַלֵּא יָדוֹ בְּפַר בֶּן בָּקָר וְאֵילִם שִׁבְעָה
וְהָיָה כֹהֵן לְלֹא אֱלֹהִים׃ וַאֲנַחְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְלֹא עֲזַבְנֻהוּ
וְכֹהֲנִים מְשָׁרְתִים לַיהוָה בְּנֵי אַהֲרֹן וְהַלְוִיִּם בִּמְלָאכֶת׃
וּמַקְטִרִים לַיהוָה עוֹלוֹת בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר וְקֹטֶרֶת הַסַּמִּים
וְלֶחֶם הַמַּעֲרֶכֶת עַל הַטָּהֹרָה וְנֵר מְנוֹרַת הַזָּהָב לְהַדְלִיק
נֵרוֹתֶיהָ בָּעֶרֶב בָּעֶרֶב כִּי שֹׁמְרִים אֲנַחְנוּ אֶת מִשְׁמֶרֶת
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתֶּם עֲזַבְתֶּמוּהוּ׃ וְהִנֵּה עִמָּנוּ בָרֹאשׁ
הָאֱלֹהִים וְכֹהֲנָיו וַחֲצֹצְרוֹת הַתְּרוּעָה לְהָרִיעַ עֲלֵיכֶם
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַל תִּלָּחֲמוּ עִם יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם כִּי
לֹא תַצְלִיחוּ׃ וְיָרָבְעָם הֵסֵב אֶת מַאֲרָבוֹ לָבוֹא מֵאֲחֹרֵיהֶם
וַיְהִי לִפְנֵי יְהוּדָה וְהַמַּאֲרָב מֵאֲחֹרֵיהֶם׃ וַיִּפְנוּ יְהוּדָה
וְהִנֵּה לָהֶם הַמִּלְחָמָה פָּנִים וְאָחוֹר וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְהוָה
וְהַכֹּהֲנִים חִצְּרוּ בַּחֲצֹצְרוֹת׃ וַיָּרִיעוּ אִישׁ יְהוּדָה וַיְהִי
בְּהָרִיעַ אִישׁ יְהוּדָה וַיהוָה נָגַף אֶת יָרָבְעָם וְכָל יִשְׂרָאֵל
לִפְנֵי אֲבִיָּה וּלְיִשְׂרָאֵל׃ וַיָּנֻסוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי יְהוּדָה
וַיִּתְּנֵם אֱלֹהִים בְּיָדָם׃ וַיַּכּוּ בָהֶם אֲבִיָּה וְעַמּוֹ מַכָּה רַבָּה
וַיִּפְּלוּ חֲלָלִים מִיִּשְׂרָאֵל חֲמֵשׁ מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ בָּחוּר׃
וַיִּכָּנְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בָּעֵת הַהִיא וַיִּתְגְּברוּ בְנֵי יְהוּדָה
כִּי נִשְׁעֲנוּ עַל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם׃ וַיִּרְדֹּף אֲבִיָּה אַחֲרֵי
יָרָבְעָם וַיִּלְכֹּד מִמֶּנּוּ עָרִים אֶת בֵּית אֵל וְאֶת בְּנוֹתֶיהָ
וְאֶת יְשָׁנָה וְאֶת בְּנוֹתֶיהָ וְאֶת עֶפְרוֹן וְאֶת בְּנוֹתֶיהָ׃
וְלֹא עָצַר כֹּחַ עוֹד אֲבִיָּה בִּימֵי יָרָבְעָם וַיִּגְּפֵהוּ יְהוָה
וַיָּמֹת׃ וַיִּתְגַּבֵּר אֲבִיָּה וַיִּשָּׂא לוֹ נָשִׁים אַרְבָּעָה עָשָׂר
וַיּוֹלֶד עֶשְׂרִים וּשְׁנֵי בָנִים וְשִׁשָּׁה עָשָׂר בָּנוֹת׃
וְיֶתֶר דִּבְרֵי אֲבִיָּה וּדְרָכָיו וְאִמְרָתָיו כְּתוּבִים עַל סִפְרֵי
הַנָּבִיא עִדּוֹ׃ וַיִּשְׁכַּב אֲבִיָּה עִם אֲבֹתָיו וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ
בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אָסָא בְנוֹ תַּחְתָּיו בִּימָיו שָׁקְטָה
הָאָרֶץ עֲשֶׂר שָׁנִים׃ וַיַּעַשׂ אָסָא הַטּוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֵי
יְהוָה אֱלֹהָיו׃ וַיָּסַר אֶת מִזְבְּחוֹת הַנֵּכָר וְהַבָּמוֹת וְשִׁבַּר
הַמַּצֵּבוֹת וְגִדַּע הָאֲשֵׁרִים׃ וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה לְבַקֵּשׁ אֶת
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם לַעֲשׂוֹת הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוָה׃
וַיָּסַר מִכָּל עָרֵי יְהוּדָה אֶת הַבָּמוֹת וְאֶת הַחַמָּנִים וַתִּשְׁקֹט
הַמַּמְלָכָה לְפָנָיו׃ וַיִּבֶן עָרֵי מִבְצָר בִּיהוּדָה כִּי שָׁקְטָה
הָאָרֶץ וְאֵין עִמּוֹ מִלְחָמָה בַּשָּׁנִים הָאֵלֶּה כִּי הֵנִיחַ לוֹ יְהוָה׃
וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה נִבְנֶה אֶת הֶעָרִים הָאֵלֶּה וְנָסַבּ חוֹמָה
וּמִגְדָּלִים דְּלָתַיִם וּבְרִיחִים פְּתוּחִים בְּעוֹדֶנּוּ הָאָרֶץ לְפָנֵינוּ
כִּי דָרַשְׁנוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דָּרַשְׁנוּ וַיָּנַח לָנוּ מִסָּבִיב׃
וַיִּבְנוּ וַיַּצְלִיחוּ׃ וַיְהִי לְאָסָא חַיִל נֹשְׂאֵי צִנָּה וָרֹמַח מִיהוּדָה
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וּמִבִּנְיָמִן נֹשְׂאֵי מָגֵן וְדֹרְכֵי קָשֶׁת
מָאתַיִם וּשְׁמוֹנִים אֶלֶף כָּל אֵלֶּה גִּבּוֹרֵי חָיִל׃
וַיֵּצֵא אֲלֵיהֶם זֶרַח הַכּוּשִׁי בְּחַיִל אֶלֶף אֲלָפִים וּמַרְכָּבוֹת
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיָּבֹא עַד מָרֵשָׁה׃ וַיֵּצֵא אָסָא לְפָנָיו וַיַּעַרְכוּ
מִלְחָמָה בְּגֵי צְפָתָה לְמָרֵשָׁה׃ וַיִּקְרָא אָסָא אֶל יְהוָה אֱלֹהָיו
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵין עִמְּךָ לְעֵזֹר בֵּין רָב לְאֵין כֹּחַ עָזְרֵנוּ
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי עָלֶיךָ נִשָּׁעְנוּ וּבְשִׁמְךָ בָּאנוּ עַל הֲמוֹן
הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אַתָּה אַל יֶעְצָר עִמָּךְ אֱנוֹשׁ׃
וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת הַכּוּשִׁים לִפְנֵי אָסָא וְלִפְנֵי יְהוּדָה וַיָּנֻסוּ
הַכּוּשִׁים׃ וַיִּרְדְּפֵם אָסָא וְהָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ עַד גְּרָר וַיִּפֹּל
מִכּוּשִׁים לְבִלְתִּי הָיְתָה לָהֶם מַחְיָה כִּי נִשְׁבְּרוּ לִפְנֵי יְהוָה
וְלִפְנֵי מַחֲנֵהוּ וַיִּשְׂאוּ שָׁלָל הַרְבֵּה מְאֹד׃ וַיַּכּוּ אֶת כָּל
הֶעָרִים סְבִיבוֹת גְּרָר כִּי הָיָה פַחַד יְהוָה עֲלֵיהֶם וַיָּבֹזּוּ אֶת
כָּל הֶעָרִים כִּי בִזָּה רַבָּה הָיְתָה בָּהֶם׃ וְאָהֳלֵי מִקְנֶה הִכּוּ
וַיִּשְׁבּוּ צֹאן לָרֹב וּגְמַלִּים וַיָּשׁוּבוּ יְרוּשָׁלָ͏ִם׃
וַעֲזַרְיָהוּ בֶן עֹדֵד הָיְתָה עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים׃ וַיֵּצֵא לִקְרַאת
אָסָא וַיֹּאמֶר לוֹ שִׁמְעוּנִי אָסָא וְכָל יְהוּדָה וּבִנְיָמִן יְהוָה
עִמָּכֶם בִּהְיוֹתְכֶם עִמּוֹ וְאִם תִּדְרְשֻׁהוּ יִמָּצֵא לָכֶם וְאִם
תַּעַזְבוּהוּ יַעֲזֹב אֶתְכֶם׃ וְיָמִים רַבִּים לְיִשְׂרָאֵל בְּלֹא אֱלֹהֵי
אֱמֶת וּבְלֹא כֹהֵן מוֹרֶה וּבְלֹא תוֹרָה׃ וְיָשֻׁבוּ בַּצָּרָתָם
אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וַיְבַקְשֻׁהוּ וַיִּמָּצֵא לָהֶם׃
וּבָעִתִּים הָהֵמָּה אֵין שָׁלוֹם לַיּוֹצֵא וְלַבָּא כִּי מְהוּמוֹת רַבּוֹת
עַל כָּל יוֹשְׁבֵי הָאֲרָצוֹת׃ וְנִכְתְּתָה גּוֹי בְּגוֹי וְעִיר בְּעִיר
כִּי אֱלֹהִים הֲמָמָם בְּכָל צָרָה׃ וְאַתֶּם חִזְקוּ וְאַל יִרְפּוּ
יְדֵיכֶם כִּי יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלַּתְכֶם׃ וְכִשְׁמֹעַ אָסָא הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וְהַנְּבוּאָה עֹדֵד הַנָּבִיא הִתְחַזַּק וַיַּעֲבֵר שִׁקּוּצִים
מִכָּל אֶרֶץ יְהוּדָה וּבִנְיָמִן וּמִן הֶעָרִים אֲשֶׁר לָכַד מֵהַר
אֶפְרָיִם וַיְחַדֵּשׁ אֶת מִזְבַּח יְהוָה אֲשֶׁר לִפְנֵי אוּלָם יְהוָה׃
וַיַּקְהֵל אֶת כָּל יְהוּדָה וּבִנְיָמִן וְהַגֵּרִים עִמָּהֶם מֵאֶפְרַיִם
וּמְנַשֶּׁה וּמִשִּׁמְעוֹן כִּי נָפְלוּ עָלָיו לָרֹב מִיִּשְׂרָאֵל בִּרְאֹתָם
כִּי יְהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ׃ וַיִּקָּבְצוּ יְרוּשָׁלַ͏ִם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי
לִשְׁנַת חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְמַלְכוּת אָסָא׃ וַיִּזְבְּחוּ לַיהוָה
בַּיּוֹם הַהוּא מִן הַשָּׁלָל שִׁבְעִים בָּקָר וְשִׁבְעַת אֲלָפִים צֹאן׃
וַיָּבֹאוּ בַבְּרִית לִדְרוֹשׁ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם בְּכָל לֵבָב
וּבְכָל נָפֶשׁ׃ וְכָל אֲשֶׁר לֹא יִדְרֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
יוּמָת לְמִן קָטֹן וְעַד גָּדוֹל לְמֵאִישׁ וְעַד אִשָּׁה׃
וַיִּשָּׁבְעוּ לַיהוָה בְּקוֹל גָּדוֹל וּבִתְרוּעָה וּבַחֲצֹצְרוֹת וּבְשֹׁפָרוֹת׃
וַיִּשְׂמְחוּ כָל יְהוּדָה עַל הַשְּׁבוּעָה כִּי בְכָל לְבָבָם נִשְׁבָּעוּ
וּבְכָל רְצוֹנָם בִּקְשׁוּהוּ וַיִּמָּצֵא לָהֶם וַיָּנַח יְהוָה לָהֶם מִסָּבִיב׃
וְגַם מַעֲכָה אֵם אָסָא הַמֶּלֶךְ הֲסִירָהּ מִגְּבִירָה אֲשֶׁר עָשְׂתָה
מִפְלֶצֶת לָאֲשֵׁרָה וַיִּכְרֹת אָסָא אֶת מִפְלַצְתָּהּ וַיָּכֶת וַיִּשְׂרֹף
בְּנַחַל קִדְרוֹן׃ וְהַבָּמוֹת לֹא סָרוּ מִיִּשְׂרָאֵל רַק לֵבַב אָסָא
הָיָה שָׁלֵם כָּל יָמָיו׃ וַיָּבֵא אֶת קָדְשֵׁי אָבִיו וְקָדְשָׁיו בֵּית
הָאֱלֹהִים כֶּסֶף וְזָהָב וְכֵלִים׃ וּמִלְחָמָה לֹא הָיְתָה עַד שְׁנַת
שְׁלֹשִׁים וַחֲמֵשׁ שָׁנָה לְמַלְכוּת אָסָא׃ וּבַשָּׁנָה הַשְּׁלֹשִׁים
וְשִׁשׁ שָׁנָה לְמַלְכוּת אָסָא עָלָה בַעְשָׁא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עַל
יְהוּדָה וַיִּבֶן אֶת רָמָה לְבִלְתִּי תֵּת יוֹצֵא וָבָא לְאָסָא מֶלֶךְ
יְהוּדָה׃ וַיּוֹצֵא אָסָא כֶּסֶף וְזָהָב מֵאֹצְרוֹת בֵּית יְהוָה וּבֵית
הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח אֶל בֶּן הֲדַד מֶלֶךְ אֲרָם הַיּוֹשֵׁב בְּדַמֶּשֶׂק
לֵאמֹר׃ בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֶךָ בֵּין אָבִי וּבֵין אָבִיךָ הִנֵּה שָׁלַחְתִּי
לְךָ כֶּסֶף וְזָהָב לֵךְ הָפֵר אֶת בְּרִיתְךָ אֶת בַּעְשָׁא מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל וְיַעֲלֶה מֵעָלָי׃ וַיִּשְׁמַע בֶּן הֲדַד אֶל הַמֶּלֶךְ אָסָא
וַיִּשְׁלַח אֶת שָׂרֵי הַחֲיָלִים אֲשֶׁר לוֹ עַל עָרֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּכּוּ
אֶת עִיּוֹן וְאֶת דָּן וְאֶת אָבֵל מָיִם וְאֶת כָּל מִסְכְּנוֹת עָרֵי
נַפְתָּלִי׃ וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ בַּעְשָׁא וַיֶּחְדַּל מִבְּנוֹת אֶת רָמָה
וַיִּשְׁבֹּת אֶת מְלַאכְתּוֹ׃ וְהַמֶּלֶךְ אָסָא הִשְׁמִיעַ אֶת כָּל
יְהוּדָה אֵין נָקִי וְנָשְׂאוּ אֶת אַבְנֵי הָרָמָה וְאֶת עֵצֶיהָ אֲשֶׁר
בָּנָה בַּעְשָׁא וַיִּבֶן בָּהֶם אֶת גֶּבַע בִּנְיָמִן וְאֶת הַמִּצְפָּה׃
וּבָעֵת הַהִיא בָּא חֲנָנִי הָרֹאֶה אֶל אָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיֹּאמֶר
אֵלָיו בְּהִשָּׁעֶנְךָ עַל מֶלֶךְ אֲרָם וְלֹא נִשָּׁעַנְתָּ עַל יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ עַל כֵּן נִמְלַט חֵיל מֶלֶךְ אֲרָם מִיָּדֶךָ׃ הֲלוֹא הַכּוּשִׁים
וְהַלּוּבִים הָיוּ לְחַיִל לָרֹב לְרֶכֶב וּלְפָרָשִׁים לָרֹב מְאֹד
בְּהִשָּׁעֶנְךָ עַל יְהוָה נְתָנָם בְּיָדֶךָ׃ כִּי עֵינֵי יְהוָה מְשׁוֹטְטוֹת
בְּכָל הָאָרֶץ לְהִתְחַזֵּק עִם שְׁלֵמִים לְבָבָם אֵלָיו נִבְעַלְתָּ
בְּזֹאת וּמֵעַתָּה כִּי מֵעַתָּה עִמְּךָ מִלְחָמוֹת׃ וַיִּכְעַס אָסָא
עַל הָרֹאֶה וַיִּתְּנֵהוּ בֵּית הַסֹּהַר כִּי עַל זֹאת קָצַף עָלָיו
וַיָּרֶגֶז מֵעִתִּים אֶת עָם בָּעֵת הַהִיא׃ וְהִנֵּה דִּבְרֵי אָסָא
הָרִאשֹׁנִים וְהָאַחֲרֹנִים הִנָּם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר מַלְכֵי יְהוּדָה
וְיִשְׂרָאֵל׃ וַיַּחֲלֶא אָסָא בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וְתֵשַׁע שָׁנָה
לְמַלְכוּתוֹ חֳלִי עַד מְאֹד בְּרַגְלָיו וְגַם בְּחָלְיוֹ לֹא דָרַשׁ אֶת
יְהוָה כִּי אֶל הָרֹפְאִים׃ וַיִּשְׁכַּב אָסָא עִם אֲבֹתָיו וַיָּמָת
בִּשְׁנַת אַחַת וְאַרְבָּעִים שָׁנָה לְמָלְכוֹ׃ וַיִּקְבְּרֻהוּ בְּקִבְרוֹתָיו
אֲשֶׁר כָּרָה לוֹ בְּעִיר דָּוִד וַיִּשְׁכִּבֻהוּ בְּמִטָּה אֲשֶׁר מִלְּאוּ
בְשָׂמִים וְתַרְכֵּחַ מְרֻקָּחִים מַעֲשֵׂה רֹקֵחַ וַיִּשְׂרְפוּ לוֹ שְׂרֵפָה
גְּדוֹלָה עַד מְאֹד׃ וַיִּמְלֹךְ יְהוֹשָׁפָט בְּנוֹ תַּחְתָּיו וַיִּתְחַזַּק
עַל יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּתֵּן חַיִל בְּכָל עָרֵי יְהוּדָה הַבְּצֻרוֹת וַיָּשֶׂם
נְצִבִים בְּאֶרֶץ יְהוּדָה וּבְעָרֵי אֶפְרַיִם אֲשֶׁר לָכַד אָסָא אָבִיו׃
וַיְהִי יְהוָה עִם יְהוֹשָׁפָט כִּי הָלַךְ בְּדַרְכֵי דָוִד אָבִיו הָרִאשֹׁנִים
וְלֹא דָרַשׁ לַבְּעָלִים׃ כִּי לֵאלֹהֵי אָבִיו דָּרָשׁ וּבְמִצְוֹתָיו הָלָךְ
וְלֹא כְמַעֲשֵׂה יִשְׂרָאֵל׃ וַיָּכֶן יְהוָה אֶת הַמַּמְלָכָה בְּיָדוֹ
וַיִּתְּנוּ כָל יְהוּדָה מִנְחָה לִיהוֹשָׁפָט וַיְהִי לוֹ עֹשֶׁר רַב וְכָבוֹד
לָרֹב׃ וַיִּגְבַּהּ לִבּוֹ בְּדַרְכֵי יְהוָה וְעוֹד הֵסִיר אֶת הַבָּמוֹת
וְאֶת הָאֲשֵׁרִים מִיהוּדָה׃ וּבִשְׁנַת שָׁלוֹשׁ לְמָלְכוֹ שָׁלַח
לְשָׂרָיו לְבֶן חַיִל וּלְעֹבַדְיָה וּלְזְכַרְיָה וּלְנְתַנְאֵל וּלְמִיכָיְהוּ
לְלַמֵּד בְּעָרֵי יְהוּדָה׃ וְעִמָּהֶם הַלְוִיִּם שְׁמַעְיָה וּנְתַנְיָה
וּזְבַדְיָה וַעֲשָׂהאֵל וּשְׁמִרָמוֹת וִיהוֹנָתָן וַאֲדֹנִיָּה וְטוֹבִיָּה
וְטוֹבַדֹנִיָּה הַלְוִיִּם וְאֶלִישָׁמָע וִיהוֹרָם הַכֹּהֲנִים׃
וַיְלַמְּדוּ בִיהוּדָה וְעִמָּהֶם סֵפֶר תּוֹרַת יְהוָה וַיָּסֹבּוּ בְּכָל עָרֵי
יְהוּדָה וַיְלַמְּדוּ בָעָם׃ וַתְּהִי פַּחַד יְהוָה עַל כָּל מַמְלְכוֹת
הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר סְבִיבוֹת יְהוּדָה וְלֹא נִלְחֲמוּ אֶת יְהוֹשָׁפָט׃
וּמִן פְּלִשְׁתִּים מְבִיאִים לִיהוֹשָׁפָט מִנְחָה וְכֶסֶף מַשָּׂא וְגַם
הָעַרְבִיִּים הֵבִיאוּ לוֹ צֹאן אֵילִים שִׁבְעַת אֲלָפִים וּשְׁבַע מֵאוֹת
וְתָיִשִׁים שִׁבְעַת אֲלָפִים וּשְׁבַע מֵאוֹת׃ וַיִּגְדַּל יְהוֹשָׁפָט
הָלוֹךְ וְגָדוֹל עַד לְמָעְלָה וַיִּבֶן בִּיהוּדָה בִּירָנִיּוֹת וְעָרֵי מִסְכְּנוֹת׃
וּמְלָאכָה רַבָּה הָיָה לוֹ בְּעָרֵי יְהוּדָה וְאַנְשֵׁי מִלְחָמוֹת גִּבּוֹרֵי
חַיִל בִּירוּשָׁלָ͏ִם׃ וְאֵלֶּה פְקֻדָּתָם לְבֵית אֲבֹתֵיהֶם לִיהוּדָה
שָׂרֵי אֲלָפִים עַדְנָה הָרֹאשׁ וְעִמּוֹ גִּבּוֹרֵי חַיִל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת
אָלֶף׃ וְעַל יָדוֹ יְהוֹחָנָן הָרֹאשׁ וְעִמּוֹ מָאתַיִם וּשְׁמוֹנִים אָלֶף׃
וְעַל יָדוֹ עֲמַסְיָה בֶן זִכְרִי הַמִּתְנַדֵּב לַיהוָה וְעִמּוֹ מָאתַיִם
אֶלֶף גִּבּוֹר חָיִל׃ וּמִבִּנְיָמִן גִּבּוֹר חַיִל אֶלְיָדָע וְעִמּוֹ נֹשְׁקֵי
קֶשֶׁת וְצִנָּה מָאתַיִם אֶלֶף׃ וְעַל יָדוֹ יְהוֹזָבָד וְעִמּוֹ מֵאָה
וּשְׁמוֹנִים אֶלֶף חֲלוּצֵי צָבָא׃ אֵלֶּה שֵׁרְתוּ אֶת הַמֶּלֶךְ מִלְּבַד
אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ בְּעָרֵי מִבְצָר בְּכָל יְהוּדָה׃
וַיְהִי לִיהוֹשָׁפָט עֹשֶׁר וְכָבוֹד לָרֹב וַיִּתְחַתֵּן לְאַחְאָב׃
וַיֵּרֶד לְקֵץ שָׁנִים אֶל אַחְאָב שֹׁמְרוֹן וַיִּזְבַּח לוֹ אַחְאָב צֹאן
לָרֹב וּבָקָר וְלָעָם אֲשֶׁר עִמּוֹ וַיְסִיתֻהוּ אֶל רָמוֹת גִּלְעָד׃
וַיֹּאמֶר אַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה
הֲתֵלֵךְ אִתִּי רָמוֹת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר כָּמוֹנִי כָמוֹךָ וְכָעַמְּךָ עַמִּי
עִמְּךָ בַּמִּלְחָמָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל דְּרֹשׁ
נָא כַיּוֹם אֶת דְּבַר יְהוָה׃ וַיִּקְבֹּץ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת הַנְּבִיאִים
כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַאֵלֵךְ אֶל רָמוֹת גִּלְעָד
לַמִּלְחָמָה אִם אֶחְדָּל וַיֹּאמְרוּ עֲלֵה וְיִתֵּן הָאֱלֹהִים בְּיַד
הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוֹשָׁפָט הֲאֵין פֹּה נָבִיא לַיהוָה עוֹד
וְנִדְרְשָׁה מֵאוֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוֹשָׁפָט עוֹד
אִישׁ אֶחָד לִדְרוֹשׁ אֶת יְהוָה מֵאֹתוֹ וַאֲנִי שְׂנֵאתִיו כִּי לֹא
יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אִם רָע מִיכָיְהוּ בֶן יִמְלָה וַיֹּאמֶר
יְהוֹשָׁפָט אַל יֹאמַר הַמֶּלֶךְ כֵּן׃ וַיִּקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל
סָרִיס אֶחָד וַיֹּאמֶר מַהֵר מִיכָיְהוּ בֶן יִמְלָה׃ וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל
וִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹבְשִׁים בְּגָדִים מְלוּכִים וְיֹשְׁבִים
אִישׁ עַל כִּסְאוֹ וְהֵם יֹשְׁבִים בְּגֹרֶן פֶּתַח שַׁעַר שֹׁמְרוֹן
וְכָל הַנְּבִיאִים מִתְנַבְּאִים לִפְנֵיהֶם׃ וַיַּעַשׂ לוֹ צִדְקִיָּהוּ בֶן
כְּנַעֲנָה קַרְנֵי בַרְזֶל וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה בְּאֵלֶּה תְּנַגַּח
אֶת אֲרָם עַד כַּלּוֹתָם׃ וְכָל הַנְּבִיאִים נִבְּאִים כֵּן לֵאמֹר עֲלֵה
רָמוֹת גִּלְעָד וְהַצְלֵחַ וְנָתַן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ׃ וְהַמַּלְאָךְ
אֲשֶׁר הָלַךְ לִקְרֹא לְמִיכָיְהוּ דִּבֶּר אֵלָיו לֵאמֹר הִנֵּה דִבְרֵי
הַנְּבִיאִים פֶּה אֶחָד טוֹב אֶל הַמֶּלֶךְ יְהִי נָא דְבָרְךָ כִּדְבַר
אַחַד מֵהֶם וְדִבַּרְתָּ טּוֹב׃ וַיֹּאמֶר מִיכָיְהוּ חַי יְהוָה כִּי אֶת
אֲשֶׁר יֹאמַר אֱלֹהַי אֹתוֹ אֲדַבֵּר׃ וַיָּבֹא אֶל הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר
אֵלָיו הַמֶּלֶךְ מִיכָיְהוּ הֲנֵלֵךְ אֶל רָמוֹת גִּלְעָד לַמִּלְחָמָה אִם
אֶחְדָּל וַיֹּאמֶר עֲלוּ וְהַצְלִיחוּ וְיִנָּתְנוּ בְּיַד הַמֶּלֶךְ׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ עַד כַּמָּה פְעָמִים אֲנִי מַשְׁבִּיעֶךָ אִם
תְּדַבֵּר אֵלַי רַק אֱמֶת בְּשֵׁם יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר רָאִיתִי אֶת כָּל
יִשְׂרָאֵל נְפֹצִים עַל הֶהָרִים כַּצֹּאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רוֹעֶה
וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא אֲדֹנִים לָאֵלֶּה יָשׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ בְּשָׁלוֹם׃
וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל יְהוֹשָׁפָט הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ לֹא
יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אִם רָע׃ וַיֹּאמֶר לָכֵן שִׁמְעוּ דְבַר יְהוָה
רָאִיתִי אֶת יְהוָה יֹשֵׁב עַל כִּסְאוֹ וְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם עֹמְדִים
עָלָיו מִימִינוֹ וּמִשְּׂמֹאלוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה מִי יְפַתֶּה אֶת אַחְאָב
וְיַעַל וְיִפֹּל בְּרָמוֹת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר זֶה אֹמֵר כָּכָה וְזֶה אֹמֵר
כָּכָה׃ וַיֵּצֵא הָרוּחַ וַיַּעֲמֹד לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲנִי אֲפַתֶּנּוּ
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו בַּמָּה׃ וַיֹּאמֶר אֵצֵא וְהָיִיתִי רוּחַ שֶׁקֶר
בְּפִי כָּל נְבִיאָיו וַיֹּאמֶר תְּפַתֶּה וְגַם תּוּכָל צֵא וַעֲשֵׂה כֵּן׃
וְעַתָּה הִנֵּה נָתַן יְהוָה רוּחַ שֶׁקֶר בְּפִי כָּל נְבִיאֶיךָ אֵלֶּה
וַיהוָה דִּבֶּר עָלֶיךָ רָעָה׃ וַיִּגַּשׁ צִדְקִיָּהוּ בֶן כְּנַעֲנָה וַיַּךְ
עַל לְחִי מִיכָיְהוּ וַיֹּאמֶר אֵי זֶה הָלַךְ רוּחַ יְהוָה מֵאִתִּי
לְדַבֵּר אוֹתָךְ׃ וַיֹּאמֶר מִיכָיְהוּ הִנְּךָ רֹאֶה בַּיּ

המלכה מעליך ונתתיה לעבדך׃ ואמר יי׳
לשלמה חלף דהות דא עמך ולא נטרתא
פקודי וקימי דפקידית עלך אעדאה אעדי ית
ית מלכותא מנך ואתננה לעבדך׃ אך בימיך
לא אעשנה למען דוד אביך מיד בנך אקרענה׃
ברם ביומך לא אעבדנה בדיל דויד אבוך מיד
ברך אעדינה׃ רק את כל הממלכה לא אקרע
שבט אחד אתן לבנך למען דוד עבדי ולמען
ירושלם אשר בחרתי׃ לחוד ית כל מלכותא
לא אעדי שבטא חד אתין לבנך בדיל דויד
עבדי ובדיל ירושלם דאתרעיתי׃
ויקם יהוה שטן לשלמה
את הדד האדמי מזרע המלך הוא באדום׃
ואקים יי׳ סטן לשלמה ית הדד אדומאה
מזרעא דמלכא הוא באדום׃ ויהי בהיות דוד
את אדום בעלות יואב שר הצבא לקבר את
החללים ויך כל זכר באדום׃ והוה כד הוה דויד
באדום כד סליק יואב רב חילא לאחלצא קטילא
וקטל כל דכורא באדום׃ כי ששת חדשים
ישב שם יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר
באדום׃ ארי שתא ירחין יתיב תמן יואב
וכל ישראל עד דשיצי כל דכורא באדום׃
ויברח אדד הוא ואנשים אדמיים מעבדי
אביו אתו לבוא מצרים והדד נער קטן׃ וערק
הדד הוא וגברין אדומאין מעבדי אבוהי
עמיה למיעל למצרים והדד ינוק זעיר׃

ויקמו ממדין ויבאו פארן ויקחו אנשים
עמם מפארן ויבאו מצרים אל פרעה מלך
מצרים ויתן לו בית ולחם אמר לו וארץ נתן
לו׃ וקמו ממדין ואתו לפארן ודברו גברין
עמהון מפארן ואתו למצרים לות פרעה מלכא
דמצרים ויהב ליה ביתא ומזון אמר לספקא
ליה וארעא יהב ליה׃ וימצא הדד חן בעיני
פרעה מאד ויתן לו אשה את אחות אשתו
אחות תחפניס הגבירה׃ ואשכח הדד רחמין
בעיני פרעה לחדא ויהב ליה אתתא ית אחת
אתתיה אחתה דתחפניס מלכתא׃ ותלד לו
אחות תחפניס את גנבת בנו ותגמלהו תחפנס
בתוך בית פרעה ויהי גנבת בית פרעה בתוך
בני פרעה׃ וילידת ליה אחתה דתחפניס ית גנבת
בריה וחסלתיה תחפנס בגו בית פרעה והוה
גנבת רבי בית פרעה בגו בני פרעה׃ והדד
שמע במצרים כי שכב דוד עם אבתיו וכי מת
יואב שר הצבא ויאמר הדד אל פרעה שלחני
ואלך אל ארצי׃ והדד שמע במצרים ארי
שכיב דויד עם אבהתוהי וארי מית יואב רב
חילא ואמר הדד לפרעה שלחני ואהך לארעי׃
ויאמר לו פרעה כי מה אתה חסר עמי והנך
מבקש ללכת אל ארצך ויאמר לא כי שלח
תשלחני׃ ואמר ליה פרעה ארי מא את חסיר
עמי דאת בעי למיזל לארעך ואמר לא ארי
שלחא תשלחנני׃ ויקם אלהים לו שטן את

ישבטו׳ וסימנ׳ אברס ב׳ בו בשחת אלהים בלעד בעבר ואיש ואשה ויהי מספר ויהי כי ישב דוד ויהי כאשר וגם ישב ושלמה ישב כי ששת וירבעם המעלה

רזון בן אלידע אשר ברח מאת הדדעזר
מלך צובה אדניו׃ ואקים יי׳ ליה סטן ית
רזון בר אלידע דערק מן קדם הדדעזר
מלכא דצובה רבוניה׃ ויקבץ עליו אנשים
ויהי שר גדוד בהרג דוד אתם וילכו דמשק
וישבו בה וימלכו בדמשק׃ וכנש עלוהי
גברין והוה רב משריתא כד קטל דויד יתהון
ואזלו לדמשק ויתיבו בה ומלכו בדמשק׃ ויהי
שטן לישראל כל ימי שלמה ואת הרעה
אשר הדד ויקץ בישראל וימלך על ארם׃
והוה סטן לישראל כל יומי שלמה וית
בישתא דעבד הדד ומריד בישראל ומלך
על ארם׃ וירבעם בן נבט אפרתי
מן הצרדה ושם אמו צרועה אשה אלמנה
עבד לשלמה וירם יד במלך׃ וירבעם בר
נבט אפרתי מן צרדה ושום אמיה צרועה
אתתא ארמלתא עבדא לשלמה ואריס ידיה
במלכא׃ וזה הדבר אשר הרים יד במלך
שלמה בנה את המלוא סגר את פרץ עיר
דוד אביו׃ ודין פתגמא דאריס ידא במלכא
שלמה בנא ית מליתא אחד ית תרעת קרתא
דדויד אבוהי׃ והאיש ירבעם גבור חיל וירא
שלמה את הנער כי עשה מלאכה הוא ויפקד
אתו לכל סבל בית יוסף׃ וגברא ירבעם
גבר חילא וחזא שלמה ית עולימא ארי עביד
עבידתא הוא ומני יתיה לכל מסקי מסין דבית

יוסף׃ ויהי בעת ההיא וירבעם
יצא מירושלם וימצא אתו אחיה השלני
הנביא בדרך והוא מתכסה בשלמה חדשה
ושניהם לבדם בשדה׃ והוה בעדנא ההוא
וירבעם נפק מירושלם ואשכח יתיה אחיה
שילונאה נביא באורחא והוא מתכסי בכסותא
חדתא ותרויהון בלחודיהון בחקלא׃ ויתפש
אחיה בשלמה החדשה אשר עליו ויקרעה
שנים עשר קרעים׃ ואחד אחיה בכסותא
חדתא דעלוהי וסדקה לתרי עסר סדקין׃
ויאמר לירבעם קח לך עשרה קרעים כי
כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני קרע את
הממלכה מיד שלמה ונתתי לך את עשרה
השבטים׃ ואמר לירבעם סב לך עסרא
סדקין ארי כדנן אמר יי׳ אלהא דישראל
האנא מעדי ית מלכותא מידא דשלמה
ואתין לך ית עסרה שבטין׃ והשבט האחד
יהיה לו למען עבדי דוד ולמען ירושלם
העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי ישראל׃
ושבטא חד יהי ליה בדיל עבדי דויד ובדיל
ירושלם קרתא דאתרעיתי בה מכל שבטיא
דישראל׃ יען אשר עזבוני וישתחוו
לעשתרת אלהי צדנין לכמוש אלהי
מואב ולמלכם אלהי בני עמון ולא הלכו
בדרכי לעשות הישר בעיני וחקתי
ומשפטי כדוד אביו׃ חלף דשבקו פלחני

וסגידו לעשתרות טעות צידונאי לכמוש
טעות מואבאי ולמלכום טעות בני עמון
ולא הליכו באורחן דתקנן קדמי למעבד
דכשר קדמי וקימי ודיני כדויד אבוהי: ולא
אקח את כל הממלכה מידו כי נשיא אשתנו
כל ימי חייו למען דוד עבדי אשר בחרתי
אתו אשר שמר מצותי וחקתי: ולא אסב
ית כל מלכותא מנה ארי מלכא אשויניה כל
יומי חיוהי בדיל דויד עבדי דאתרעיתי ביה
דנטר פקודי וקימי: ולקחתי המלוכה מיד
בנו ונתתיה לך את עשרת השבטים: ואסב
מלכותא מיד בריה ואתנה לך ית עסרא
שבטין: ולבנו אתן שבט אחד למען היות
ניר לדויד עבדי כל הימים לפני בירושלם
העיר אשר בחרתי לי לשום שמי שם:
ולבריה אתין שבטא חד בדיל דקימא מלכו
לדויד עבדי כל יומיא קדמי בירושלם קרתא
דאתרעיתי בה לאשראה שכינתי תמן: ואתך
אקח ומלכת בכל אשר תאוה נפשך והיית
מלך על ישראל: ויתך אקריב ותמלוך בכל
דרעיא נפשך ותהי מלכא על ישראל: והיה
אם תשמע את כל אשר אצוך והלכת בדרכי
ועשית הישר בעיני לשמור חקותי ומצותי
כאשר עשה דוד עבדי והייתי עמך ובניתי
לך בית נאמן כאשר בניתי לדוד ונתתי לך
את ישראל: ויהי אם תקביל ית כל דאפקדנך

ותהך באורחן דתקנן קדמי ותעביד דכשר
קדמי למטר קימי ופקודי כמא דעבד דויד
עבדי ויהי מימרי בסעדך ואקיים לך מלכו
קימא כמא דקיימית לדויד ואתין לך ית
ישראל: ואענה את זרע דוד למען זאת
אך לא כל הימים: ואעני ית זרעא דדויד בדיל
דאברם ולא כל יומיא: ויבקש
שלמה להמית את ירבעם ויקם ירבעם
ויברח מצרים אל שישק מלך מצרים
ויהי במצרים עד מות שלמה: ובעא שלמה
למקטל ית ירבעם וקם ירבעם וערק למצרים
לות שישק מלכא דמצרים והוה במצרים
עד דמית שלמה: ויתר דברי שלמה וכל
אשר עשה וחכמתו הלוא הם כתבים על
ספר דברי שלמה: ושאר פתגמי שלמה
וכל דעבד וחכמתיה הלא אנון כתיבין
על ספר פתגמי שלמה: והימים אשר מלך
שלמה בירושלם על כל ישראל ארבעים
שנה: ויומיא דמלך שלמה בירושלם על
כל ישראל ארבעין שנין: וישכב שלמה
עם אבתיו ויקבר בעיר דוד אביו וימלך
רחבעם בנו תחתיו: ושכיב שלמה עם
אבהתוהי ואתקבר בקרתא דדויד אבוהי
ומלך רחבעם בריה תחותוהי:

12
וילך רחבעם שכם כי שכם
בא כל ישראל להמליך אתו: ואזל רחבעם

יצוך ב' רפי בליש וסימנ' למען תירא והיה אם תשמע. דירבעם וסי' תירא תשמע ~ אצוך ג' בליש וסי' אותה תעבר והיה אם תשמע ואותה תחזר

לשכם ארי לשכם אתו כל ישראל לממלכ
יתיה ויהי כשמעו ירבעם בן נבט והוא עודנו
במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה
וישבו ירבעם במצרים ויהוה כד שמע
ירבעם כר נבט והוא עד כען במצרים ערק
מן קדם מלכא שלמה ויתיב ירבעם במצרים
וישלחו ויקראו לו ויבאו ירבעם וכל קהל
ישראל וידברו אל רחבעם ויאמרו ושלחו
וקרו ליה ואתא ירבעם וכל קהלא דישראל
ומלילו עם רחבעם למימר אבוך הקשה
את עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אבוך
הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו ונעבדך
אכול אקשי ית נירא ואת כעין אקיל
מפלחנא דאבוך קשיא ומנירא תקיפא
דיהב עלנא ונפלחך ויאמר אלהם לכו
עד שלשה ימים ושובו אלי וילכו העם
ואמר להון איזילו ואורכו עד תלתה יומין
ותובו לותי ואזלו עמא ויועץ המלך רחבעם
את הזקנים אשר הוו עמדים את פני שלמה
אביו בהיותו חי לאמר איך אתם נועצים
להשיב את העם הזה דבר ואת מלין מלכא
רחבעם ית סבייא דהוו משמשין קדם שלמה
אבוהי כד הוה קיים למימר איכדין אתון
מתמלכין ואתכא ית עמא הדין פתגמא
וידברו אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם
הזה ועבדתם ועניתם ודברת אליהם דברים

ט בטעמ בקפ

ויבא ק

ה

יד חפ

גה חפ

וידברו ק ו קמ׳ ושיב׳

טובים והיו לך עבדים כל הימים ומלילו
עמיה למימר אם יומא דין תתעליב לעמא
הדין ותפלחנון ותענינון מלין טבין ותמלל
עמהון פתגמין תקנין ויהון לך עבדין כל
יומיא ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצהו
ויועץ את הילדים אשר גדלו אתו לאמר כה תאמרו לעם הזה
אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד את עלנו
ואתה הקל מעלינו כה תדבר אליהם קטני
עבה ממתני אבי ומלילו עמיה זנקיא דרכיאן
עמיה למימר כדין תימרון לעמא הדין דמלילו
עמך למימר אבוך אתקיף ית נירא ואת תקיל
מנא כדין תמלילון עמהון חלשותי תקיפא
מעורימותיה דאבא ועתה אבי העמים
עליכם על כבד ואני אוסיף על עלכם אבי
יסר אתכם בשוטים ואני אייסר אתכם בעקבים
וכען אבא רמא עליכון ניר תקיף ואנא אוסיף
על נירכון אבא רדא יתכון בשרטיטין ואנא

יפנה שכח תשא ועניתם ודברת אליהם ׳׳ בהיותו ג וחפ וסימנ ÷ חי וחפ עצור ׳׳ נועצים ה וסימנ — איך אתם מה אתם וב חפ דגש ימים חכמה ׳׳

ארדי יתכון במורגנין׃ ויבו ירבעם וכל
העם אל רחבעם ביום השלישי כאשר דבר
המלך לאמר שובו אלי ביום השלישי׃ ואתא
ירבעם וכל עמא לות רחבעם ביומא תליתאה
כמא דמליל מלכא למימר תובו לותי ביומא
תליתאה׃ ויען המלך את העם קשה ויעזב
את עצת הזקנים אשר יעצהו׃ ואתיב מלכא
ית עמא פתגמין קשין ושבק ית מלכא דסבא
דמלכוהי׃ וידבר אליהם כעצת הילדים
לאמר אבי הכביד את עלכם ואני אסיף על
עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני איסר
אתכם בעקרבים׃ ומליל עמהון כמלכא
דינקיא למימר אבא אתקיף ית נירכון ואנא
אוסיף על נירכון אבא רדא יתכון בשורבטין
ואנא ארדי יתכון במורגנין׃ ולא שמע המלך
אל העם כי היתה סבה מעם יהוה למען הקים
את דברו אשר דבר יהוה ביד אחיה השילני
אל ירבעם בן נבט׃ ולא קביל מלכא מן עמא
ארי הות פלגותא מן קדם יי בדיל לקימא
ית פתגמיה דמליל יי ביד אחיה שילונאה
על ירבעם בר נבט׃ וירא כל ישראל כי לא
שמע המלך אליהם וישבו העם את המלך
דבר לאמר מה לנו חלק בדוד ולא נחלה בבן
ישי לאהליך ישראל עתה ראה ביתך דוד
וילך ישראל לאהליו׃ וחזו כל ישראל ארי
לא קביל מלכא מנהון ואתיבו עמא ית מלכא

פתגמא למימר מא לנא חולק בדויד ולא אחסנא
גבר לקרוך ישראל כען מלוך על אנש ביתך
דויד ואזלו ישראל לקרווהי׃ ובני ישראל
הישבים בערי יהודה וימלך עליהם רחבעם׃
ובני ישראל דיתבין בקרויא דבית יהודה
ומלך עליהון רחבעם׃
וישלח המלך רחבעם את אדרם אשר על
המס וירגמו כל ישראל בו אבן וימת והמלך
רחבעם התאמץ לעלות במרכבה לנוס
ירושלם׃ ושלח מלכא רחבעם ית אדורם
דממנא על מסקי מסין ורגמו כל ישראל
יתיה באבנא ומית ומלכא רחבעם אתקף
למסק ברתכא למיפך לירושלם׃ ויפשעו
ישראל בבית דוד עד היום הזה׃ ומרדו
ישראל בבית דויד עד יומא הדין׃
ויהי כשמע כל ישראל כי שב
ירבעם וישלחו ויקראו אתו אל העדה
וימליכו אתו על כל ישראל לא היה אחרי
בית דוד זולתי שבט יהודה לבדו׃ והוה כד
שמעו כל ישראל ארי תב ירבעם ושלחו
וקרו יתיה לכנשתא ואמליכו יתיה על כל
ישראל לא הוה בתר בית דויד אלהין שבטא
דבית יהודה בלחודוהי׃ ויבאו רחבעם ירושלם
ויקהל את כל בית יהודה ואת שבט בנימן מאה
ושמונים אלף בחור עשה מלחמה להלחם
עם בית ישראל להשיב את המלוכה לרחבעם

יח דבר תקון סופרים וסימנ׳ ואברהם עודנו עמד ואל אראה ברעתי מרחם אמו חצי בשרו מקללים להם יראה ייי בעיני לאהליך ישראל דמל׳ דרחבעם וילך

בן שלמה: ואתא רחבעם לירושלם וכנש
ית כל דבית יהודה וית שבטא דבית בנימין
מאה ותמנן אלפין גבר גבר עבדי קרבא
לאגחא קרבא עם בית ישראל לאתבא ית
מלכותא לרחבעם בר שלמה:
ויהי דבר האלהים אל שמעיה
איש האלהים לאמר: והוה פתגם נבואה מן
קדם יי עם שמעיה נביא דיי למימר: אמר
אל רחבעם בן שלמה מלך יהודה ואל כל
בית יהודה ובנימין ויתר העם לאמר: אימר
לרחבעם בר שלמה מלך שבטא דבית
יהודה ולכל בית יהודה ובנימין ושארא
דעמא למימר: כה אמר יהוה לא תעלו ולא
תלחמון עם אחיכם בני ישראל שובו איש
לביתו כי מאתי נהיה הדבר הזה וישמעו
את דבר יהוה וישבו ללכת כדבר יהוה:
כדנן אמר יי לא תסקון ולא תגיחון קרב
עם אחיכון בני ישראל תובו גבר לביתיה
ארי מן קדם מימרי הוה פתגמא הדין
וקבילו ית פתגמא דיי ותבו למיזל כפתגמא
דיי: ויבן ירבעם את שכם
בהר אפרים וישב בה ויצא משם ויבן את
פנואל: ובנא ירבעם ית שכם בטורא דבית
אפרים ויתיב בה ונפק מתמן ובנא ית פנואל:
ויאמר ירבעם בלבו עתה תשוב הממלכה
לבית דוד: ואמר ירבעם בליביה כען דלמא

תתוב מלכותא לבית דויד: אם יעלה העם
הזה לעשות זבחים בבית יהוה בירושלם
ושב לב העם הזה אל אדניהם אל רחבעם
מלך יהודה והרגני ושבו אל רחבעם מלך
יהודה: אם יסק עמא הדין למעבד נכסת
קדשין בבית מקדשא דיי בירושלם ויתפני
לביה דעמא הדין בתר רבונהון בתר רחבעם
מלך שבטא דבית יהודה ויקטלנני ויתובון
לות רחבעם מלך שבטא דבית יהודה: ויועץ
המלך ויעש שני עגלי זהב ויאמר אלהם
רב לכם מעלות ירושלם הנה אלהיך ישראל
אשר העלוך מארץ מצרים: ואתמליך
מלכא ועבד תרין עגלי דדהבא ואמר להון
סגיאה לכון אורחא מלמיסק לירושלם
האנון דחלתך ישראל דאסקוך מארעא
דמצרים: וישם את האחד בבית אל ואת
האחד נתן בדן: ושוי ית חד בבית אל וית חד
יהב בדן: ויהי הדבר הזה לחטאת וילכו העם
לפני האחד עד דן: והוה פתגמא הדין לחובא
ואזלו עמא קדם חד עד דן: ויעש את בית
במות ויעש כהנים מקצות העם אשר לא
היו מבני לוי: ועבד ית בית במן ועבד כומריא
מן קצת עמא דלא הוו מבני לוי: ויעש ירבעם
חג בחדש השמיני בחמשה עשר יום לחדש
כחג אשר ביהודה ויעל על המזבח כן עשה
בבית אל לזבח לעגלים אשר עשה והעמיד

בנימין י״ג מל׳ וסימנ׳ בצאת נפשה ואת אחיו שבלתי זאת האנשים אשר אמרתם המדבר בבקר וממטה דיהוש׳ משכים לישר׳ גבור חיל ואלף וידבר אל

בית אל ג׳ בטעמ׳ בשופר וסימנ׳ ... וישנו מבית אל ולא נשאר והעמיד ... נולד ד׳ קמ׳ וסימנ׳ שלמה יאשיהו יבאו ... הביתה יח׳ וסימנ׳ ... את לוט

143

בבית אל את כהני הבמות אשר עשה ועבד
ירבעם חגא בירחא תמינאה בחמישת עסרא
יומא לירחא כחגא דבשיבט יהודה ואסיק
על איגורא כין עבד בבית אל לדבחא לעגליא
דעבד ואקים בבית אל ית כומרי במתא
דעבד ויעל על המזבח אשר עשה בבית
אל בחמשה עשר יום בחדש השמיני
בחדש אשר בדא מלבו ויעש חג לבני
ישראל ויעל על המזבח להקטיר ואסיק
על איגורא דעבד בבית אל בחמישת עסרא
יומא לירחא תמינאה בירחא דעבד מרעותיה
ועבד חגא לבני ישראל וסליק על איגורא
לאקטרא והנה איש אלהים
בא מיהודה בדבר יהוה אל בית אל וירבעם
עמד על המזבח להקטיר והא נביא דיי
אתא משיבט יהודה כפתגמא דיי לבית
אל וירבעם קאים על איגורא לאקטרא ויקרא
על המזבח בדבר יהוה ויאמר מזבח מזבח
כה אמר יהוה הנה בן נולד לבית דוד יאשיהו
שמו וזבח עליך את כהני הבמות המקטירים
עליך ועצמות אדם ישרפו עליך ואתנבי
על איגורא בפתגמא דיי ואמר מדבחא
מדבחא כדנן אמר יי הא ברא מתיליד
לבית דויד יושיה שמיה ויכוס עלך ית
כמרי במתא דאסיקו בסמין עלך וגרמי
אנשא יוקדון עלך ונתן ביום ההוא מופת
לאמר זה המופת אשר דבר יהוה הנה המזבח
נקרע ונשפך הדשן אשר עליו ויתין ביומא
ההוא אתא למימר דא אתא דתדעון דשלחני
יי הא מדבחא מתבזע ומשתפיך קטמא
דעלוהי ויהי כשמע המלך את דבר איש
האלהים אשר קרא על המזבח בבית אל
וישלח ירבעם את ידו מעל המזבח לאמר
תפשהו ותיבש ידו אשר שלח עליו ולא יכל
להשיבה אליו והוה כד שמע מלכא ית
פתגמא דנביא דיי דאתנבי על איגורא בבית
אל ואושיט ירבעם ית ידיה מעלוי מדבחא
למימר אחדוהי ויבישת ידיה דאושיט עלוהי
ולא יכיל לאתבותה ליה והמזבח נקרע וישפך
הדשן מן המזבח כמופת אשר נתן איש
האלהים בדבר יהוה ומדבחא אתבזע
ואשתפיך קטמא מן מדבחא כאתא דיהב
נביא דיי בפתגמא דיי ויען המלך ויאמר
אל איש האלהים חל נא את פני יהוה אלהיך
והתפלל בעדי ותשב ידי אלי ויחל איש
האלהים את פני יהוה ותשב יד המלך אליו
ותהי כבראשנה ואתיב מלכא ואמר לנביא
דיי צלי כען קדם יי אלהך ובעו מן קדמוהי
ותתוב ידי לי וצלי נביא דיי קדם יי ותבת
ידא דמלכא ליה והות כד בקדמיתא וידבר
המלך אל איש האלהים באה אתי הביתה
וסעדה ואתנה לך מתת ומליל מלכא עם

ויפתח לעשות. וירא יוסף ויבא יוסף הבא האספי ויסורו משם עברים אנחנו ועשו עגלה וישלח דוד למה הציתו מיכל המים וסעדה לך אתי ויקח אליהו ויבא

נביא דשני עול עמי לבית ואל סעיר ואתין
לך מתנא ויאמר איש האלהים אל המלך
אם תתן לי את חצי ביתך לא אבא עמך
ולא אכל לחם ולא אשתה מים במקום הזה
ואמר נביא דשני למלכא אם תתין לי ית
פלגות ביתך לא איעול עמך ולא איכול
לחמא ולא אשתי מיא באתרא הדין כדין
צוה אתי בדבר יהוה לאמר לא תאכל לחם
ולא תשתה מים ולא תשוב במרך אשר
הלכת בארח כנש פקיד יתי בפתגמא דשני
למימר לא תיכול לחמא ולא תשתי מיא ולא
תתוב באורחא דאזלת ויהך באורח אחר
ולא שב באורח אשר בא בה לבית אל ואזל
ונביא אחד זקן ישב
בבית אל ויתו ובנוי וספרו לו את כל המעשה
אשר עשה איש האלהים היום בבית אל
את הדברים אשר דבר אל המלך ויספרום
לאבוהם ונבי שקרא אחד סבא יתיב בבית
ואתא כריה ואשתעי ליה ית כל עובדא דעבד
נביא דשני יומא דין בבית אל ית פתגמיא
דמליל עם מלכא ואשתעיון לאבוהון
ויהב אלהם אבוהם אי זה הדרך הלך וירו
בניו את הדרך אשר הלך איש האלהים אשר
בא מיהודה ומליל עמהון אבוהון כאיזה
אורחא אזל ואחזיאו בנוהי ית אורחא דאזל

נביא דשני ואתא משכט יהודה ויאמר
אלהם חבשו לי החמור ויחבשו להחמור
וירכב עליו ואמר לבנוהי זרזיו לי חמרא
וזרזיו ליה חמרא ורכיב עלוהי וילך אחרי
איש האלהים וימצאהו ישב תחת האלה
ויאמר אליו האתה איש האלהים אשר
באת מיהודה ויאמר אני ואזל בתר נביא
דשני ואשכחיה יתיב תחות כטמא ואמר
ליה האת נביא דשני ואתית משכט יהודה
ואמר אנא ויאמר אליו לך אתי הביתה
ואכל לחם ואמר ליה איתא עמי לבית
ואכול לחמא ויאמר לא אוכל לשוב אתך
ולבוא אתך ולא אכל לחם ולא אשתה אתך
במים במקום הזה ואמר לא אכול למתב
עמך ולמיעל עמך ולא איכול לחמא ולא
אשתי עמך מיא באתרא הדין כדבדבר אלי
בדבר יהוה לאמר לא תאכל לחם ולא תשתה שם
מים לא תשוב ללכת בדרך אשר הלכת
אריגזירא עלי כפתגמא דשני לא תיכול
לחמא ולא תשתי תמן מיא ולא תתוב למיזל
באורחא דאזלת אבה ויאמר לו גם אני נביא
כמוך ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר
השיבהו אתך אל ביתך ויאכל לחם וישת
מים כבחש לו ואמר ליה אף אנא נביא
כותך ומלאכא מליל עמי בפתגמא דשני
למימר אתיבהי עמך לבייתך ויכול לחמא

וישתי מיא לריבליה וישפאתון ויאכל
לחם בביתהון וישתמים ותבעמיה ואכל
לחמא בביתיה ושתי מיא ויהם ישפים
אלהשלחן ויהי דבריהוה
אלהנביא אשר השיבו יהוה עד האנון
מסחרין על פתורא והוה פתגם נבואה מן
קדם ני עם נביא דאתיבית ויקרא לאיש
האלהים אשר בא מיהודה לאמר כהאמר
יהוה יען כי מריתפי יהוה ולא שמרת
את תמצותה אשר צוך יהוה אלהיך ואתנבי
על נביא דשי דאתא משיבט יהודה למימר
כדנן אמר שי חלף דסריבתא על מימרא
דשי ולא נטרתא ית תפקידתא דפקדך שי
אלהך ותשבותא לחמא ושתיתא מיא
במקום אשר דבר אליך אל תאכל לחם ואל
תשתמים לא תתבוא נבלתך לקברא
תבתא ואכלתא לחמא ושתיתא מיא
בתרתא דמליל עמך לא תיכול לחמא ולא
תשתי מיא לא תתכנש נבילתך לקברא
דאבהתך ויהי אחרי אכלו לחם ואחרי
שתותן ויחבש לו החמור לנביא אשר השיבו
והוה כתר דאכל לחמא וכתר דשתי ויזרין
ליה חמרא לנביא דאתיבית ויזל וימצאהו
אריה בארחא ומרחא וחמרא ואריא
קימין בסטר נבילתא לא אכל אריא ית
נבילתא ולא תבר ית חמרא ויש אהנביא
את נבלת איש האלהים וינחהו אל החמור
וישבהו ויבא אל עיר הנביא הזקן לספד

קדמאה דעב׳ וילך וימצאהו אריה תניא דעב׳ וילך וימצא את נבלתו וכו׳ — אריא קים נבילתיה רביעה ׳ — ׳ — ׳ — ׳

ז

ולקברו: ונטל נבי שקרא ית נבילתא דנביא
דיי ואחתיה על חמרא ואתיביה ואתו לקרתא
דנבי שקרא סבא למספד עלוהי ולמקבר
יתיה: וינח את נבלתו בקברו ויספדו עליו
הוי אחי: ואחית ית נבילתיה בקבריה וספדו
עלוהי וי על אחי: ויהי אחרי קברו אתו ויאמר
אל בניו לאמר במותי וקברתם אתי בקבר
אשר איש האלהים קבור בו אצל עצמתיו
הניחו את עצמתי: והוה בתר דקבר יתיה
ואמר לבנוהי למימר כד אמות ותקברון יתי
בקברא דנביא דיי קביר ביה בסטר גרמוהי
אחיתו ית גרמי: כי היה יהיה הדבר אשר
קרא בדבר יהוה על המזבח אשר בבית
אל ועל כל בתי הבמות אשר בערי שמרון:
ארי אתקימא יתקיים פתגמא דאתנבי בפתגמא
דיי על אגורא דבבית אל ועל כל בתי במתא
דבקרוי שומרון: אחר הדבר
הזה לא שב ירבעם מדרכו הרעה וישב ויעש
מקצות העם כהני במות החפץ ימלא את ידו
ויהי כהני במות: בתר פתגמא הדין לא תב
ירבעם מאורחיה בישתא ותב ועבד קצת מן
עמא כמרי במתא דירעי מקריב ית קורבנה
והוי כמרין לבמתא: ויהי בדבר הזה לחטאת
בית ירבעם ולהכחיד ולהשמיד מעל פני
האדמה: והוה פתגמא הדין לחובי בית ירבעם
ולגמרא ולשיצאה מעל אפי ארעא:

14 בעת ההיא חלה אביה בן
ירבעם: בעדנא ההוא מרע אביה בר ירבעם:
ויאמר ירבעם לאשתו קומי נא והשתנית
ולא ידעו כי את אשת ירבעם והלכת שלה
הנה שם אחיה הנביא הוא דבר עלי למלך
על העם הזה: ואמר ירבעם לאתתיה קומי
כען ותשתנן ולא ידעון דאת אתת ירבעם
ותהכין לשילו והא תמן אחיה נביא הוא
מליל עלי למהוי מלכא על עמא הדין: ולקחת
בידך עשרה לחם ונקדים ובקבק דבש ובאת
אליו הוא יגיד לך מה יהיה לנער: ותסבין בידין
עסר טלמין דלחים וכיסנין וזלוע דדבש
ותהכין לותיה הוא יחוי ליך מא יהי לרביא:
ותעש כן אשת ירבעם ותקם ותלך שלה ותבא
בית אחיה ואחיהו לא יכל לראות כי קמו עיניו
משיבו: ועבדת כין אתת ירבעם וקמת ואזלת
לשילו ואתת לבית אחיה ואחיה לא יכיל
למחזי ארי קמא עינוהי מסיביה: ויהוה אמר
אל אחיהו הנה אשת ירבעם באה לדרש דבר
מעמך אל בנה כי חלה הוא כזה וכזה תדבר
אליה ויהי כבאה והיא מתנכרה: ויי אמר
לאחיה הא אתת ירבעם אתיא למתבע פתגמא
מנך על ברה ארי מרע הוא כדין וכדין
תמליל עמה והוה כמיעלה והיא משתניא:
ויהי כשמע אחיהו את קול רגליה באה בפתח
ויאמר באי אשת ירבעם למה זה את מתנכרה

עצמותי ה חס בליש וסימנה והעלתם ויקח משה אצל עצמתיו עצור בעצמותי ושפו עצמתיו ממרום שלח אש בעצמתי

ואנכי שלוח אליך קשה׃ והוה כד שמע אחיה
ית קל רגלהא עלת בתרעא ואמר עולי אתת
ירבעם למא דנן את משתניא ואנא שליח
לאתנבאה עלך פתגמין קשין׃ לכי אמרי
לירבעם כה אמר יהוה אלהי ישראל יען
אשר הרימתיך מתוך העם ואתנך נגיד
על עמי ישראל׃ איזילי אמרי לירבעם
כדנן אמר יי אלהא דישראל חלף דאפרשתך
מגו עמא ומניתך למהוי מלכא על עמי
ישראל׃ ואקרע את הממלכה מבית דוד
ואתנה לך ולא היית כעבדי דוד אשר שמר
מצותי ואשר הלך אחרי בכל לבבו לעשות
רק הישר בעיני׃ ואעדיתי ית מלכותא
מבית דויד ויהבתה לך ולא הויתא כעבדי
דויד דנטר פקודי ודהליך בתר פלחני בכל
לביה למעבד לחוד דכשר קדמי׃ ותרע
לעשות מכל אשר היו לפניך ותלך ותעשה
לך אלהים אחרים ומסכות להכעיסני ואתי
השלכת אחרי גוך׃ ואבאישתא למעבד
מכל דהוו קדמך ואזלתא ועבדתא לך
טעות עממיא ומתכן לארגזא קדמי ופולחני
ארחיקתא מקביל עינך׃ לכן הנני מביא רעה
אל בית ירבעם והכרתי לירבעם משתין
בקיר עצור ועזוב בישראל ובערתי אחרי
בית ירבעם כאשר יבער הגלל עד תמו׃
בכין הא אנא מיתי בשתא על בית ירבעם
ואשיצי לירבעם ידע מדע אחיד ושביק
בישראל ואפלי בתר בית ירבעם כמא דמנדרין
בגוללא עד דמסיפין׃ המת לירבעם בעיר
יאכלו הכלבים והמת בשדה יאכלו עוף
השמים כי יהוה דבר׃ דימות לירבעם בקרתא
ייכלון כלביא ודימות בחקלא ייכלון עופא
דשמיא ארי במימרא דיי גזיר כין׃ ואת
קומי לכי לביתך בבאה רגליך העירה ומת
הילד׃ ואת קומי איזילי לביתיך במיעל
רגליך לקרתא ימות רביא׃ וספדו לו כל
ישראל וקברו אתו כי זה לבדו יבא לירבעם
אל קבר יען נמצא בו דבר טוב אל יהוה
אלהי ישראל בבית ירבעם׃ ויספדון עלוהי
כל ישראל ויקברון יתיה ארי דין בלחודוהי
יתכניש לירבעם לקבורא חלף דאשתכח
ביה פתגם דתקין קדם יי אלהא דישראל
בבית ירבעם׃ והקים יהוה לו מלך על ישראל
אשר יכרית את בית ירבעם זה היום ומה גם
עתה׃ ויקיים יי קדמוהי מלכא על ישראל
דישיצי ית בית ירבעם מן דקיים יומא דין
ואף דיתיליד מבכין ולהלאה׃ והכה יהוה
את ישראל כאשר ינוד הקנה במים ונתש
את ישראל מעל האדמה הטובה הזאת אשר
נתן לאבותיהם וזרם מעבר לנהר יען אשר
עשו את אשריהם מכעיסים את יהוה׃ וימחי
יי ית ישראל כמא דנאיד קניא במיא ויעקר

להכעיסני ו׳ כת׳ כן בליש׳ וסימ׳ ירבעם בעשא תחת הזמורה בעל ושא׳ הכעיסני כת׳ [illegible] שלוח ד׳ וסימנ׳ אליך שמרונה עמקי מלאך עזוב העזובה מ״ל

ית ישראל מעל ארעא טבתא הדא דיהב
לאבהתהון ויגלינון מעיבר פרת חלף דעבדו
ית אשיריהון מרגזין קדם יי׳ ויתן את ישראל ג׳
בגלל חטאות ירבעם אשר חטא ואשר ב׳
החטיא את ישראל וימסר יי׳ ית ישראל
בדיל חובי ירבעם דחב ודחייב ית ישראל
ב׳ ותקם אשת ירבעם ותלך ותבא תרצתה היא
באה בסף הבית והנער מת וקמת אתת ירבעם
ואזלת ואתת לתרצה היא עלת בספא דביתא
ורביא מית ויקברו אתו ויספדו לו כל ישראל
כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדו אחיהו הנביא
וקברו יתיה וספדו עלוהי כל ישראל כפתגמא
דיי׳ דמליל ביד עבדיה אחיה נביא ויתר דברי
ירבעם אשר נלחם ואשר מלך הנם כתובים יב׳
על ספר דברי הימים למלכי ישראל ושאר
פתגמי ירבעם דאגיח ודמלך האנון כתיבין
על ספר פתגמי יומיא למלכי ישראל והימים
אשר מלך ירבעם עשרים ושתים שנה
וישכב עם אבתיו וימלך נדב בנו תחתיו
ויומיא דמלך ירבעם עסרין ותרתין שנין
ושכיב עם אבהתוהי ומלך נדב בריה תחותוהי
ורחבעם בן שלמה
מלך ביהודה בן ארבעים ואחת שנה רחבעם
במלכו ושבע עשרה שנה מלך בירושלם ושבע פ״ג
העיר אשר בחר יהוה לשום את שמו שם
מכל שבטי ישראל ושם אמו נעמה העמנית

ורחבעם בר שלמה מלך על דבית יהודה
בר ארבעין וחדא שנין רחבעם כד מלך
ושבע עסרי שנין מלך בירושלם קרתא
דאתרעי יי׳ לאשראה ית שכינתיה תמן
מכל שבטיא דישראל ושום אמיה נעמה
דמבני עמון ויעש יהודה הרע בעיני יהוה
ויקנאו אתו מכל אשר עשו אבתם בחטאתם ב׳ חס
אשר חטאו ועבדו דבית יהודה דביש קדם בנב׳ ג׳
יי׳ וארגיזו קדמוהי מכל דעבדו אבהתהון סו פ״ס בנב
בחוביהון דחבו ויבנו גם המה להם במות
ומצבות ואשרים על כל גבעה גבהה ותחת
כל עץ רענן ובנו אף אנון להון קמן ואשירן
על כל רמא מנטלא ותחות כל אילן עבוף
וגם קדש היה בארץ עשו ככל התועבת
הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל
ואף נפקת בראהוה בארעא עבדו ככל
תועבת עממיא דתריך יי׳ מן קדם בני ישראל
ויהי בשנה החמישית למלך כ״א ג׳
רחבעם עלה שושק מלך מצרים על ירושלם מ״ל שישק ק׳
והוה בשתא חמישיתא למלכא רחבעם
סליק שישק מלכא דמצרים על ירושלם
ויקח את אצרות בית יהוה ואת אוצרות בית
המלך ואת הכל לקח ויקח את כל מגני הזהב
אשר עשה שלמה ונסיב ית אוצרי בית
מקדשא דיי׳ וית אוצרי בית מלכא וית כולא
נסיב ונסיב ית כל מגני דהבא דעבד שלמה

ואשר החטיא ב׳ וסימנ׳ בגלל חטאות ירבעם על חטאות ירבעם ויקנאו אתו ב׳ וסימנ׳ פלשתים ויעש יהודה

וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ רְחַבְעָם תַּחְתָּם מָגֵנֵי נְחֹשֶׁת
וְהִפְקִיד עַל־יַד שָׂרֵי הָרָצִים הַשֹּׁמְרִים פֶּתַח
בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ וְעִבֵּד מְלֹכָא רְחַבְעָם חֲלוּפֵיהוֹן
מָגֵנֵי נְחָשָׁא וּמְמַנֵּי עַל יְדָא רַבָּנֵי רָהֲטַיָּא
דְּנָטְרִין תְּרָעֵי בֵּית מַלְכָּא׃ וַיְהִי מִדֵּי־אָבוֹא הַמֶּלֶךְ
בֵּית יְהוָה יְשָׂאוּם הָרָצִים וְהֵשִׁיבוּם אֶל־תָּא
הָרָצִים׃ וְהָוֹה כִּזְמַן דְּעָיל מַלְכָּא לְבֵית
מַקְדְּשָׁא דְיְיָ נְסָבִין לְהוֹן רָהֲטַיָּא וּמְתִיבִין
לְהוֹן לְדוּכָא דְּרָהֲטַיָּא׃ וְיֶתֶר דְּבָרֵי רְחַבְעָם
וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵמָּה כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר
דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ וּשְׁאָר פִּתְגָמֵי
רְחַבְעָם וְכָל דְּעָבַד הֲלָא אִנּוּן כְּתִיבִין עַל
סִפְרָא פִּתְגָמֵי יוֹמַיָּא לְמַלְכֵי לְבֵית יְהוּדָה׃
וּמִלְחָמָה הֲיְתָה בֵּין רְחַבְעָם וּבֵין יָרָבְעָם כָּל
יְמֵי חַיָּיו׃ וְקָרָבָא הֲוָה בֵּין רְחַבְעָם וּבֵין
יָרָבְעָם כָּל יוֹמֵי חַיָּיהוֹן׃ וְיָתֵר דְּבָרֵי אֲבִיָּם וְכָל
אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה וּמִלְחָמָה הֲיְתָה בֵּין
אֲבִיָּם וּבֵין יָרָבְעָם׃ וּשְׁאָר פִּתְגָמֵי אֲבִיָּם וְכָל
דְּעָבַד הֲלָא אִנּוּן כְּתִיבִין עַל סִפְרָא פִּתְגָמֵי
יוֹמַיָּא לְמַלְכֵי לְבֵית יְהוּדָה וְקָרָבָא הֲוָה
בֵּין אֲבִיָּם וּבֵין יָרָבְעָם׃ וְיִשְׁכַּב אֲבִיָּם עִם
אֲבָהָתוֹהִי וְאִתְקְבַר עִם אֲבָהָתוֹהִי בְּקִרְתָּא דְּדָוִד וּמָלַךְ אָסָא
וְשׁוֹם אִמֵּיהּ מַעֲכָה בַּת־אֲבִישָׁלוֹם׃ וַיְהִי בְּכָל

חֻקּוֹתָיו אֲבִיו אֲשֶׁר עָשָׂה לִפָּנָיו וְלֹא הָיָה
לְבָבוֹ שָׁלֵם עִם יְהוָה אֱלֹהָיו כִּלְבַב דָּוִד אָבִיו׃
לְמַעַן דָּוִד נָתַן יְהוָה אֱלֹהָיו
לוֹ נֵר בִּירוּשָׁלַ͏ִם לְהָקִים אֶת־בְּנוֹ אַחֲרָיו וְלַעֲמִיד
אֶת־יְרוּשָׁלַ͏ִם אֲרִי בְּדִיל דָּוִד קָיְמִים יְיָ אֱלָהֵיהּ
לֵיהּ מַלְכוּ בִּירוּשְׁלֵם וְאַקְמָא יָת בְּרֵיהּ כַּתְלוּתֵיהּ
וְלָקְיֵם אֶת יְרוּשָׁלַ͏ִם׃ אֲשֶׁר עָשָׂה דָּוִד אֶת־
הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְהוָה וְלֹא־סָר מִכֹּל אֲשֶׁר צִוָּהוּ כָּל־
יְמֵי חַיָּיו רַק בִּדְבַר אוּרִיָּה הַחִתִּי׃ דְּעָבַד דָּוִד
יָת דְּכָשַׁר קֳדָם יְיָ וְלָא סְטָא מִכֹּל דְּפַקֵּיד יָתֵיהּ כָּל
יוֹמֵי חַיָּיהוֹהִי לְחוֹד בְּפִתְגָם אוּרִיָּה חִתָּאָה׃
וּמִלְחָמָה הֲיְתָה בֵּין רְחַבְעָם וּבֵין יָרָבְעָם
כָּל יְמֵי חַיָּיו׃ וְקָרָבָא הֲוָה בֵּין רְחַבְעָם וּבֵין
יָרָבְעָם כָּל יוֹמֵי חַיָּיהוֹהִי׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי אֲבִיָּם וְכָל
אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה׃ וּמִלְחָמָה הֲיְתָה בֵּין
אֲבִיָּם וּבֵין יָרָבְעָם׃ וּשְׁאָר פִּתְגָמֵי אֲבִיָּם וְכָל
דְּעָבַד הֲלָא אִנּוּן כְּתִיבִין עַל סִפְרָא פִּתְגָמֵי
יוֹמַיָּא לְמַלְכֵי לְבֵית יְהוּדָה וְקָרָבָא הֲוָה
בֵּין אֲבִיָּם וּבֵין יָרָבְעָם׃ וְיִשְׁכַּב אֲבִיָּם עִם
אֲבָהָתוֹהִי וְאִתְקְבַר עִם אֲבָהָתוֹהִי בְּקִרְתָּא דְּדָוִד וּמָלַךְ אָסָא
וְשׁוֹם אִמֵּיהּ מַעֲכָה בַּת־אֲבִישָׁלוֹם׃ וּבְשַׁנַת

שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה לַמֶּלֶךְ יָרָבְעָם בָּנָה מָלַךְ
אֲבִיָּם עַל־יְהוּדָה׃ וּבְשַׁנַת תְּמָנְיָא עַסְרֵי לְמַלְכָּא
יָרָבְעָם כַּד נְגַט מַלְכָּא אֲבִיָּם עַל דְּבֵית יְהוּדָה׃
שָׁלֹשׁ שָׁנִים מָלַךְ בִּירוּשָׁלַ͏ִם וְשֵׁם אִמּוֹ מַעֲכָה
בַּת־אֲבִישָׁלוֹם׃ תְּלָת שְׁנִין מְלַךְ בִּירוּשְׁלֵם

הלא המה ו׳ וסימנ׳ בעבר רחבעם אסא אחזיהו — ובשנת׳ ט מנה ריש פיסו וסימ׳ עשרים שמנה ועשרים וירבעם חמש אחת עשרה דווים לטהר

תחותוהי׃ ובשנת עשרים
לירבעם מלך ישראל מלך אסא על יהודה׃
ובשנת עסרין לירבעם מלכא דישראל
מלך אסא מלך שבטא דבית יהודה׃ וארבעים
ואחת שנה מלך בירושלם ושם אמו מעכה
בת אבישלום׃ וארבעין וחדא שנין מלך
בירושלם ושום אמיה מעכה בת אבישלום׃
ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדוד אביו׃
ועבד אסא דכשר קדם יי׳ כדויד אבוהי׃
ויעבר הקדשים מן הארץ ויסר את כל
הגללים אשר עשו אבתיו׃ ופלי נפקת בלא
מן ארעא ואעדי ית כל טעותא דעבדו אבהתוהי׃
וגם את מעכה אמו ויסרה מגבירה אשר
עשתה מפלצת לאשרה ויכרת אסא את
מפלצתה וישרף בנחל קדרון׃ ואף ית מעכה
אמיה אעדייה ממלכותה דעבדת טעותא
לאשירתא וקץ אסא ית טעותה ואוקיד
בנחלא דקדרון׃ והבמות לא סרו רק לבב
אסא היה שלם עם יהוה כל ימיו׃ ובמתא
לא עטרא לחוד לבא דאסא הוה שלים
ברחלתא דיי׳ כל יומוהי׃ ויבא את קדשי
אביו וקדשו בית יהוה כסף וזהב וכלים׃
ואיתי ית קדשי אבוהי וקודשוהי לבית
מקדשא דיי׳ כספא ודהבא ומנא׃ ומלחמה
היתה בין אסא ובין בעשא מלך ישראל
כל ימיהם׃ וקרבא הוה בין אסא ובין בעשא

מלכא דישראל כל יומיהון׃
ויעל בעשא מלך ישראל על יהודה
ויבן את הרמה לבלתי תת יצא ובא לאסא
מלך יהודה׃ וסליק בעשא מלכא דישראל
על דבית יהודה ובנא ית רמתא בדיל דלא
למשבק נפיק ועליל לאסא מלך שבטא
דבית יהודה׃ ויקח אסא את כל הכסף והזהב
הנותרים באוצרות בית יהוה ואת אוצרות
בית מלך ויתנם ביד עבדיו וישלחם המלך
אסא אל בן הדד בן טברמן בן חזיון מלך
ארם הישב בדמשק לאמר׃ ונסיב אסא ית
כל כספא ודהבא דאשתארו באוצרי בית
מקדשא דיי׳ ובאוצרי בית מלכא ומסרינון
בידא דעבדוהי ושדרנון מלכא אסא לות
בר הדד בר טברמון בר חזיון מלכא דארם
דיתיב בדמשק למימר׃ ברית ביני ובינך בין
אבי ובין אביך הנה שלחתי לך שחד כסף וזהב
לך הפרה את בריתך את בעשא מלך ישראל
ויעלה מעלי׃ קיים ביני ובינך ובין אבא ובין
אבוך הא שדרית לך שוחדא כספא ודהבא
איזיל אשני ית קיימך עם בעשא מלכא
דישראל ויסתלק מני׃ וישמע בן הדד אל
המלך אסא וישלח את שרי החילים אשר
לו על ערי ישראל ויך את עיון ואת דן ואת
אבל בית מעכה ואת כל כנרות על כל ארץ
נפתלי׃ וקביל בר הדד מן מלכא אסא ושדר

ויעבר ט׳ וסימנ׳ ויזכר ויקחם ויעברם שמה שבעה הקדשים ובשמע ובשנת וחברון ויגע׳ ביני ובינך בין ובין ד׳ וסימ׳ אברם דוד אסא וחב׳ [illegible]

ית רבני חילותא דיליה על קרוי ישראל
ומחא ית עיון וית דן וית אבל בית מעכה
וית כל גניסר על כל ארע שיבט נפתלי׃
ויהי כשמע בעשא ויחדל מבנות את הרמה
וישב בתרצה׃ והוה כד שמע בעשא ואתמנע
מלמבני ית רמתא ויתיב בתרצה׃ והמלך
אסא השמיע את כל יהודה אין נקי וישאו
את אבני הרמה ואת עציה אשר בנה בעשא
ויבן בם המלך אסא את גבע בנימן ואת
המצפה׃ ומלכא אסא כנש ית כל דבית
יהודה לית דנקי ונטלו ית אבני רמתא וית
אעהא דבנא בעשא ובנא בהון מלכא
אסא ית גבעתא דבית בנימין וית מצפיא׃
ויתר כל דברי אסא וכל גבורתו וכל אשר
עשה והערים אשר בנה הלא המה כתובים
על ספר דברי הימים למלכי יהודה רק
לעת זקנתו חלה את רגליו׃ ושאר כל פתגמי
אסא וכל גבורתיה וכל דעבד וקרויא דבנא
הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא
למלכיא דבית יהודה לחוד לעדן סיבתיה
מרע ברגלוהי׃ וישכב אסא עם אבתיו
ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך
יהושפט בנו תחתיו׃ ושכיב אסא עם אבהתוהי
ואתקבר עם אבהתוהי בקרתא דדויד אבוהי
ומלך יהושפט בריה תחותוהי׃
ונדב בן ירבעם מלך

על ישראל בשנת שתים לאסא מלך יהודה
וימלך על ישראל שנתים׃ ונדב בר ירבעם
מלך על ישראל בשנת תרתין לאסא מלך
שבטא דבית יהודה ומלך על ישראל תרתין
שנין׃ ויעש הרע בעיני יהוה וילך בדרך
אביו ובחטאתו אשר החטיא את ישראל׃
ועבד דביש קדם יי ואזל באורח אבוהי ובחוביה
דחייב ית ישראל׃ ויקשר עליו בעשא בן אחיה
לבית יששכר ויכהו בעשא בגבתון אשר
לפלשתים ונדב וכל ישראל צרים על גבתון׃
ומריד עלוהי בעשא בר אחייה לבית יששכר
וקטליה בעשא בגבתון דלפלשתאי ונדב
וכל ישראל צירין על גבתון׃ וימתהו בעשא
בשנת שלש לאסא מלך יהודה וימלך תחתיו׃
וקטליה בעשא בשנת תלת לאסא מלך
שבטא דבית יהודה ומלך תחותוהי׃ ויהי
כמלכו הכה את כל בית ירבעם לא השאיר
כל נשמה לירבעם עד השמדו כדבר יהוה
אשר דבר ביד עבדו אחיה השילני׃ והוה
כממלכיה קטל ית כל בית ירבעם לא
אשאר כל נשמא לירבעם עד דשיציה
כפתגמא דיי דמליל ביד עבדיה אחיה
שילונאה׃ על חטאות ירבעם אשר חטא
ואשר החטיא את ישראל בכעסו אשר
הכעיס את יהוה אלהי ישראל׃ על חובי
ירבעם דחב ודחייב ית ישראל בארגזותיה

השמדו ב̇ חס וסימנ׳ ויהי כמלכו הכה את כל בית ירבעם ואחאב ואשר החטיא ב̇ וסימ׳ על חטאות ירבעם בג̇ חטאות ירבעם

דארגיז קדם יי אלהא דישראל׃ ויתר דברי
נדב וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל׃ ושאר פתגמי
נדב וכל דעבד הלא אנון כתיבין על ספר
פתגמי יומיא למלכי ישראל׃ ומלחמה היתה
בין אסא ובין בעשא מלך ישראל כל ימיהם׃
וקרבא הוה בין אסא ובין בעשא מלכא
דישראל כל יומיהון׃ בשנת [ה׳ בטע׳]
שלש לאסא מלך יהודה מלך בעשא בן
אחיה על כל ישראל בתרצה עשרים וארבע
שנה׃ בשנת תלת לאסא מלך שבטא דבית
יהודה מלך בעשא בר אחיה על כל ישראל
בתרצה עסרין וארבע שנין׃ ויעש הרע
בעיני יהוה וילך בדרך ירבעם ובחטאתו
אשר החטיא את ישראל׃ ועבד דביש קדם
יי והליך באורח ירבעם ובחובוהי דחייב
[ג׳] ית ישראל׃ ויהי דבר יהוה אל [16]
יהוא בן חנני על בעשא לאמר׃ והוה פתגם
[ד׳] נבואה מן קדם יי עם יהוא בר חנני על בעשא
למימר׃ יען אשר הרימתיך מן העפר
ואתנך נגיד על עמי ישראל ותלך בדרך
ירבעם ותחטא את עמי ישראל להכעיסני
בחטאתם׃ חלף דאפרישתך מן עפרא
ומניתך למהוי מלכא על עמי ישראל
ואזלתא באורח ירבעם וחייבתא ית עמי
ישראל לארגזא קדמי בחוביהון׃ הנני

מבעיר אחרי בעשא ואחרי ביתו ונתתי את
ביתך כבית ירבעם בן נבט׃ הא אנא מפלי
בתר בעשא ובתר ביתיה ואתין ית ביתך
כבית ירבעם בר נבט׃ המת לבעשא בעיר
יאכלו הכלבים והמת לו בשדה יאכלו עוף
השמים׃ דימות לבעשא בקרתא ייכלון
כלביא ודימות ליה בחקלא ייכלון עופא
דשמיא׃ ויתר דברי בעשא ואשר עשה
וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃ ושאר פתגמי בעשא
ודעבד וגבורתיה הלא אנון כתיבין על ספר
פתגמי יומיא למלכי ישראל׃ וישכב בעשא
עם אבתיו ויקבר בתרצה וימלך אלה בנו
תחתיו׃ ושכיב בעשא עם אבהתוהי ואתקבר
בתרצה ומלך אלה בריה תחותוהי׃ וגם ביד
יהוא בן חנני הנביא דבר יהוה היה אל בעשא
ואל ביתו ועל כל הרעה אשר עשה בעיני
יהוה להכעיסו במעשה ידיו להיות כבית
ירבעם ועל אשר הכה אתו׃ ואף ביד יהוא
בר חנני נביא פתגם נבואה מן קדם יי הוה
על בעשא ועל ביתיה ועל כל בישתא דעבד
קדם יי לארגזא קדמוהי בעובדי ידוהי
למהוי כבית ירבעם ועל דקטל יתיה׃
בשנת עשרים ושש שנה
לאסא מלך יהודה מלך אלה בן בעשא על
ישראל בתרצה שנתים׃ בשנת עסרין ושית

בטע׳ בספר וסימנה׳ שלמה בעשא יהוש פט יהוא יהואחז ואשר עשה ז׳ וסימנה׳ לחיל מצרים לדתן לכם עשה לעינינו עשה לי בית דברי בעשא דברי חזקיהו

שנין

148

שנין לאסא מלך שבטא דבית יהודה
מלך אלה בר בעשא על ישראל בתרצה
תרתין שנין׃ ויקשר עליו עבדו זמרי שר
מחצית הרכב והוא בתרצה שתה שכור
בית ארצא אשר על הבית בתרצה׃ ומריד
עלוהי עבדיה זמרי חד מתרין רבני רתכא וכת א
והוא בתרצה שתי רוי בית ארצה טעותא
דבביתא בתרצה׃ ויבא זמרי ויכהו וימיתהו
בשנת עשרים ושבע לאסא מלך יהודה
וימלך תחתיו׃ ואתא זמרי ומחהי וקטליה
בשנת עסרין ושבע שנין לאסא מלך
שבטא דבית יהודה ומלך תחותוהי׃ ויהי
במלכו כשבתו על כסאו הכה את כל בית
בעשא לא השאיר לו משתין בקיר וגאליו
ורעהו׃ והוה במימלכיה כמתביה על
כרסוהי קטל ית כל בית בעשא לא אשאר
ליה ידע מדע וקריבוהי וחברוהי׃ וישמד
זמרי את כל בית בעשא כדבר יהוה אשר
דבר אל בעשא ביד יהוא הנביא׃ ושיצי
זמרי ית כל בית בעשא כפתגמא דיי
דמליל על בעשא ביד יהוא נביא׃ אל כל ו בספ
חטאות בעשא וחטאות אלה בנו אשר
חטאו ואשר החטיאו את ישראל להכעיס
את יהוה אלהי ישראל בהבליהם׃ על כל
חובי בעשא וחובי אלה בריה דחבו ודחייבו
ית ישראל לארגזא קדם יי אלהא דישראל

בטעותהון׃ ויתר דברי אלה וכל אשר
עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃ ושאר פתגמי אלה וכל דעבד
הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא
למלכי ישראל׃ בשנת עשרים
ושבע שנה לאסא מלך יהודה מלך זמרי
שבעת ימים בתרצה והעם חנים על גבתון
אשר לפלשתים׃ בשנת עסרין ושבע שנין
לאסא מלך שבטא דבית יהודה מלך זמרי
שבעה יומין בתרצה ועמא שרן על גבתון
דלפלשתאי׃ וישמע העם החנים לאמר
קשר זמרי וגם הכה את המלך וימלכו כל ה חס
ישראל את עמרי שר צבא על ישראל ד
ביום ההוא במחנה׃ ושמע עמא דשרן
למימר מרד זמרי ואף קטל ית מלכא
ואמליכו כל ישראל ית עמרי רב חילא על
ישראל ביומא ההוא במשריתא׃ ויעלה ג דגש
עמרי וכל ישראל עמו מגבתון ויצרו על
תרצה׃ וסליק עמרי וכל ישראל עמיה
מגבתון וצרו על תרצה׃ ויהי כראות זמרי ט בטע
כי נלכדה העיר ויבא אל ארמון בית המלך בספר
וישרף עליו את בית מלך באש וימת׃ והוה
כד חזא זמרי ארי אתכבישת קרתא ועל
לאדרון בית מלכא ואוקיד עלוהי ית בית
מלכא בנורא ומית׃ על חטאתו אשר
חטא לעשות הרע בעיני יהוה ללכת בדרך

בשבתו ב̇ וסימנ׳ על כסא ממלכתו על כסאו ויעלה ג̇ דגש וסימנ׳ עמרי אחאב נשיאים קדמאה

יחלק ד׳ בראש׳ וסימנ׳ עליהם לילה אך בגורל יחלק אז יחלק אור קדמ׳ טפי ווי״ו העם ישראל ג׳ וסימ׳ ודקאמ׳ יחלק וכבילות אחלה ״ ויקן ד׳ וסימנ׳

וַיַּרְבְעָם וְכָל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה לְהַחֲטִיא
אֶת־יִשְׂרָאֵל׃ עַל־חוֹבוֹהִי דְּחָכַם לְמַעְבַּד בִּישׁ
קֳדָם יְיָ לְמִיזַל בְּאוֹרַח יַרְבְעָם וּבְחוֹבוֹהִי
דְּעָבַד לְחַיָּבָא יָתֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיָּתֶר דְּבָרֵי זִמְרִי
וְקָשְׁרוֹ אֲשֶׁר קָשָׁר הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־ ב
סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְשֹׁאַר
פִּתְגָמֵי זִמְרִי וּמָרְדִיתֵהּ דְּמָרִיד הֲלָא אִנּוּן
כְּתִיבִין עַל סִפְרָא פִּתְגָמֵי יוֹמַיָּא לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ אָז יֶחֱלַק הָעָם יִשְׂרָאֵל ד ג
לַחֲצִי חֲצִי הָעָם הָיָה אַחֲרֵי תִּבְנִי בֶּן־גִּינַת לְ בלוש
לַהַמְלִיכוֹ וְהֶחָצְיָ אַחֲרֵי עָמְרִי׃ בְּכֵן אִתְפְּלַג
עַמָּא יִשְׂרָאֵל לְתַרְתֵּין פַּלְגוּת עַמָּא
הֲוָה כְּתַר תִּבְנִי בַּר גִּינַת לְאַמְלֻכוֹתֵיהּ וּפַלְגָא ה
כְּתַר עָמְרִי׃ וְיִתְחַזַּק הָעָם אֲשֶׁר אַחֲרֵי עָמְרִי בטע בסף
אֶת־הָעָם אֲשֶׁר אַחֲרֵי תִּבְנִי בֶּן־גִּינַת וַיָּמֹת
תִּבְנִי וַיִּמְלֹךְ עָמְרִי׃ וְתַקִּיף עַמָּא דִּכְתַר
עָמְרִי מִן עַמָּא דִּכְתַר תִּבְנִי בַּר גִּינַת וּמִית
תִּבְנִי וּמְלַךְ עָמְרִי׃ בִּשְׁנַת
שְׁלֹשִׁים וְאַחַת שָׁנָה לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה
מָלַךְ עָמְרִי עַל־יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה שָׁנָה
בְּתַרְעָה מָלַךְ שֵׁשׁ שָׁנִים׃ בִּשְׁנַת תְּלָתִין
וְחַדָּא שְׁנִין לְאָסָא מַלְכָּא דִּיהוּדָה מְלַךְ עָמְרִי
יְהוּדָה מַלְכָּא עַמְרִי עַל יִשְׂרָאֵל תְּרֵתְסַר
עַסְרֵי שְׁנִין כְּתַרְעָה מָלַךְ שִׁית שְׁנִין׃ וְיָקַן ו
אֶת־הָהָר שֹׁמְרוֹן מֵאֵת שֶׁמֶר בְּכִכְּרַיִם כָּסֶף
וַיִּבֶן אֶת־הָהָר וַיִּקְרָא אֶת־שֵׁם הָעִיר אֲשֶׁר בָּנָה

עַל־שֵׁם שֶׁמֶר אֲדֹנֵי הָהָר שֹׁמְרוֹן׃ וַיִּזְבַּן יָת
כַּרְכָּא שֹׁמְרוֹן מִן שֶׁמֶר בְּתַרְתִּין כִּכְּרִין כְּסַף
וּבְנָא יָת כַּרְכָּא וּקְרָא יָת שְׁמָהּ
דְּקָרְתָּא דִּבְנָא עַל שׁוּם שְׁמַר מָרֵיהּ
דְּטוּרָא שׁוֹמְרוֹן׃ וַיַּעַשׂ עָמְרִי הָרַע
בְּעֵינֵי יְיָ וַיָּרַע מִכֹּל אֲשֶׁר לְפָנָיו וְעָבַד
עֲמָרִי דְּבִישׁ קֳדָם יְיָ וְאַכְאִישׁ מִכֹּל דְּקַדְמוֹהִי׃
וַיֵּלֶךְ בְּכָל־דֶּרֶךְ יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וּבְחַטָּאתוֹ ז תו
אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל לְהַכְעִיס אֶת ן
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַבְלֵיהֶם׃ וְאָזַל בְּכָל
אוֹרַח יַרְבְעָם בַּר נְבָט וּבְחוֹבוֹהִי דְּחַיֵּיב
יָת יִשְׂרָאֵל לְאַרְגָּזָא קֳדָם יְיָ אֱלָהָא דְּיִשְׂרָאֵל
בְּטָעוּתְהוֹן׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי עָמְרִי אֲשֶׁר עָשָׂה
וּגְבוּרְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא־הֵם כְּתוּבִים
עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁכַּב
פִּתְגָמֵי עָמְרִי דְּעָבַד וּגְבוּרְתֵּיהּ דְּעָבַד
הֲלָא אִנּוּן כְּתִיבִין עַל סִפְרָא פִּתְגָמֵי יוֹמַיָּא
לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁכַּב עָמְרִי עִם־אֲבֹתָיו
וַיִּקָּבֶר בְּשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ אַחְאָב בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃
וְשָׁכִיב עָמְרִי עִם אֲבָהָתוֹהִי וְאִתְקְבַר
בְּשׁוֹמְרוֹן וּמְלַךְ אַחְאָב בְּרֵיהּ תְּחוֹתוֹהִי׃
וְאַחְאָב בֶּן־עָמְרִי מָלַךְ
עַל־יִשְׂרָאֵל בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וּשְׁמֹנֶה שָׁנָה
לְאָסָא מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ אַחְאָב בֶּן־עָמְרִי
עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה׃
וְאַחְאָב בַּר עָמְרִי מְלַךְ עַל יִשְׂרָאֵל בְּשַׁת

יוסף השדה דוד שמרון ״ אדני ד׳ וסימנ׳ דבר ויקח האיש ההר ו׳ ואדני האדנים ״ שם ו׳ וסימנ׳ אברם אברהם בוכרא נטר קרתא דבריה

תלתין ותמני שנין לאסא מלך שבטא
דבית יהודה ומלך אחאב בר עמרי על
ישראל בשומרון עסרין ותרתין שנין
ועשא אחאב בר עמרי דרע בעיני יהוה
מכל אשר למלאן ועבד אחאב בר עמרי
דיש קדם כ מכל דקדמוהי ויהי הנקל
למהוי בחטאות ירבעם בר נבט ויקח אשה
את איזבל בת אתבעל מלך צידנים וילך
ועבד את הבעל וישתחו לה והוה שית
בעינוהי למיזל בחוקי ירבעם בר נבט
ונסיב את את איזבל בת אתבעל מלכא
דצידונאי ואזל ופלח ית בעלא וסגיד ליה
ויקם מזבח לבעל בית הבעל אשר בנה
בשמרון ועשא אחאב ית אשירתא ואוסיף אחאב
למעבד לארגזא קדם יי אלהא דישראל
מכל מלכי ישראל דהוו קדמוהי בימין
בנה חיאל בית האלי את יריחו באבוהם
בכרו יסדה ובשגיב עעירוהי עציב דלתיה
כפתגם יי אשר דבר ביד יהושע בקטן
יומוהי כנא חיאל בית מומי ית יריחו קטל
אבירם בוכריה כד שרי לשכללותה וסגוב
זעיר בנוהי כד אקים רשהא כפתגמא די

ואמר אליהו התשבי מתשבי
גלעד אל אחאב חי יהה אלהי ישראל
אשר עמדת לפניו אם יהיה השנים האלה
טל ומטר כי אם לפי דברי ויהי דבר יי אליה לימר
סתון כי גלעד לאחאב קיים הוא שני אלהא
דישראל דמשמיש קדמוהי אם יהי שנא
האלין טלא ומטרא אלהין כפתגמי
ויהי דבר יי אליו לימר
הוה פתגם נבואה מן קדם יי עמיה למימר
לך מזדהוף לך קדמה ונסתרת בנחל כרית
אשר על פני הירדן ואזל מכא ותתפנון
לקדומא ותטמר בנחלא דכרית דעל אפי
ירדנא והיה מהנחל תשתה ואתעורבים
צויתי לכלכלך שם ויהי מנחלא תשתי
עורבא פקידית לסוברותך תמן ויהך
ועבד כפתגם יי ואזל ויתב בנחל כרית
אשר על פני הירדן ואזל ועבד כפתגמא
דייי ואזל ויתיב בנחלא דכרית דעל אפי
ירדנא והעורבים מבאים לו לחם ובשר
בצפר ולחם ובשר בעירב ומן נחלא ישתי
ועורבא מיתן ליה לחמא וכסרא בצפרא
ולחמא וכסרא ברמשא ומן נחלא ישתי
ויהי מקץ ימים ויבש הנחל כי לא היה גשם
בארץ והוה מסוף יומין ויבש נחלא דמי
לא הוה מטרא בארעא ויקי

דבר יהוה אליו לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן
קדם יי עמיה למימר׃ קום לך צרפתה
אשר לצידון וישבת שם הנה צויתי שם
אשה אלמנה לכלכלך׃ קום איזיל לצרפת
ותיתיב תמן הא פקידית תמן איתתא ארמלתא
לסוברותך׃ ויקם וילך צרפתה ויבא אל פתח
העיר והנה שם אשה אלמנה מקששת
עצים ויקרא אליה ויאמר קחי נא לי מעט
מים בכלי ואשתה׃ וקם ואזל לצרפת ואתא
לתרע קרתא והא תמן איתתא ארמלתא
מגבבא אעין וקרא לה ואמר סבי כען לי
זעיר מיא במנא ואשתי׃ ותלך לקחת ויקרא
אליה ויאמר לקחי נא לי פת לחם בידך׃
ואזלת למסב וקרא לה ואמר סבי כען לי
פתא דלחמא בידיך׃ ותאמר חי יהוה אלהיך
אם יש לי מעוג כי אם מלא כף קמח בכד
ומעט שמן בצפחת והנני מקששת שנים
עצים ובאתי ועשיתיהו לי ולבני ואכלנהו
ומתנו׃ ואמרת קיים הוא יי אלהך אם אית
לי מדעם אלהין מלי פסת ידא קמחא במנא
וזעיר משחא בצלוחיתא והא אנא מגבבא
תרין אעין ואהך ואעבדנה לי ולברי
וניכלניה ונמות׃ ויאמר אליה אליהו אל
תיראי באי עשי כדברך אך עשי לי משם
עגה קטנה בראשונה והוצאת לי ולך ולבנך
תעשי באחרונה׃ ואמר לה אליה לא תדחלין

עולי עבידי כפתגמכי ברם עבידי לי מתמן
הררא זעירא בקדמיתא ותפקין לי ולך
ולבריך תעבדין בבתריתא׃ כי כה אמר
יהוה אלהי ישראל כד הקמח לא תכלה וצפחת
השמן לא תחסר עד יום תתן יהוה גשם על
פני האדמה׃ ארי כדנן אמר יי אלהא דישראל
מנא דקמחא לא יגמר וצלוחיתא דמשחא
לא תחסר עד יומא דיתין יי מטרא על
אפי ארעא׃ ותלך ותעשה כדבר אליהו
ותאכל הוא והיא וביתה ימים׃ ואזלת ועבדת
כפתגמא דאליה ואכלת היא והוא ואנש ביתה
יומין׃ כד הקמח לא כלתה וצפחת השמן
לא חסר כדבר יהוה אשר דבר ביד אליהו׃
מנא דקמחא לא גמר וצלוחיתא דמשחא
לא חסרת כפתגמא דיי דמליל ביד אליה׃

ויהי אחר הדברים האלה
חלה בן האשה בעלת הבית ויהי חליו חזק
מאד עד אשר לא נותרה בו נשמה׃ והוה
בתר פתגמיא האלין מרע בר איתתא מרת
ביתא והוה מרעיה תקיף לחדא עד דלא
אשתארת ביה נשמא׃ ותאמר אל אליהו
מה לי ולך איש האלהים באת אלי להזכיר
את עוני ולהמית את בני׃ ואמרת לאליה
מא לי ולך נביא דיי אתיתא לותי לאדכרא
ית חובי ולמקטל ית ברי׃ ויאמר אליה תני
לי את בנך ויקחהו מחיקה ויעלהו אל העליה

תת ק
היא והוא ק
ד בטע
בסס
ב ובגע
ב בחנפי

ה כת היא וקר הוא וסימנ׳ ואחשבה ויתרון פרילי וביתה הבינני ג כת הוא וקר היא וסימ׳ ותאכל עריך זמה ולך ד וסימ׳ יפתח לה זכיר

נביא דיי

אשר הוא ישב שם וישכבהו על מטתו׃
ואמר לה הבי לי ית בריך ונסביה מחדה
ואסקיה לעליתא דהוא יתיב תמן ואשכביה
על ערסיה׃ ויקרא אל יהוה ויאמר יהוה
אלהי הגם על האלמנה אשר אני מתגורר
עמה הרעות להמית את בנה׃ וצלי קדם
יי ואמר יי אלהי ברם על ארמלתא דאנא
דאר עמה לא יתבאש להוא ימות ברה׃
ויתמדד על הילד שלש פעמים ויקרא
אל יהוה ויאמר יהוה אלהי תשב נא נפש
הילד הזה על קרבו׃ ואתמקק על רביא
תלת זמנין וצלי קדם יי ואמר יי אלהי
תתוב כען נפשיה דרביא הדין למעוהי׃
וישמע יהוה בקול אליהו ותשב נפש הילד
על קרבו ויחי׃ וקביל יי צלותיה דאליה
ותבת נפשיה דרביא למעוהי וחיא׃ ויקח
אליהו את הילד וירדהו מן העליה הביתה
ויתנהו לאמו ויאמר אליהו ראי חי בנך׃
ונסיב אליה ית רביא ואחתיה מן עליתא
לביתא ויהביה לאמיה ואמר אליה חזא
דחיא בריך׃ ותאמר האשה אל אליהו
עתה זה ידעתי כי איש אלהים אתה ודבר
יהוה בפיך אמת׃ ואמרת איתתא לאליה כען
ידענא ארי נביא דיי את ופתגמא דיי
בפומך קשוט׃ ויהי ימים 18
רבים ודבר יהוה היה אל אליהו בשנה

השלישית לאמר לך הראה אל אחאב ואתנה
מטר על פני האדמה׃ והוה לזמן יומין
סגיאין ופתגם נבואה מן קדם יי הוה עם
אליה בשתא תליתיתא למימר איזיל אתחזי
לאחאב ואתין מטרא על אפי ארעא׃ וילך
אליהו להראות אל אחאב והרעב חזק
בשמרון׃ ואזל אליה לאתחזאה לאחאב
וכפנא תקיף בשמרון׃ ויקרא אחאב אל
עבדיהו אשר על הבית ועבדיהו היה ירא
את יהוה מאד׃ וקרא אחאב לעובדיה דממנא
על ביתא ועובדיה הוה דחיל חטאין מן קדם
יי לחדא׃ ויהי בהכרית איזבל את נביאי
יהוה ויקח עבדיהו מאה נביאים ויחביאם
חמשים איש במערה וכלכלם לחם ומים׃
והוה כד קטילת איזבל ית נביאיא דיי ודבר
עובדיה מאה נביין ואטמרנון חמשין גברא
במערתא וסוברנון בלחמא ובמיא׃ ויאמר
אחאב אל עבדיהו לך בארץ אל כל מעיני
המים ואל כל הנחלים אולי נמצא חציר
ונחיה סוס ופרד ולוא נכרית מהבהמה׃
ואמר אחאב לעובדיה הליך בארעא על
כל מבועי מיא ועל כל נחליא מאים נשכח
עסבא ונקיים סוסון וכודנון ולא נפסוק
מבעירא׃ ויחלקו להם את הארץ לעבר
בה אחאב הלך בדרך אחד לבדו ועבדיהו
הלך בדרך אחד לבדו׃ ופליגו להון ית ארעא

לְמַעַרְכֹתָיו אֲשֶׁר הָלַךְ בָּאוֹרְחָא חֲדָא
בְּלַחֲרוֹהִי וְעוֹבַדְיָה הָלַךְ בָּאוֹרְחָא חֲדָא
בְּלַחֲרוֹהִי וַיְהִי עַבְדְיָהוּ בַּדֶּרֶךְ וְהִנֵּה אֵלִיָּהוּ
לִקְרָאתָו וַיַּכִּרֵהוּ וַיִּפֹּל עַל פָּנָיו וַיֹּאמֶר הַאַתָּה
זֶה אֲדֹנִי אֵלִיָּהוּ וְיהוָה עוֹבַדְיָה אָזִיל לְאוֹרְחָא
הָא אֵלִיָּה לְקַדְמוֹתֵיהּ וְאִשְׁתְּמוֹדַּעְיֵהּ וְנָפַל
עַל אַפּוֹהִי וְאָמַר הַאַתְּיָן רְבוֹנִי אֵלִיָּהוּ וַיֹּאמֶר
לוֹ אֲנִי אֱמֹר לַאדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלִיָּהוּ וַיֹּאמֶר
לֵיהּ אֲנָא אָזִיל אֵימַר לְרִבּוֹנָךְ הָא אֵלִיָּה
וַיֹּאמֶר מֶה חָטָאתִי כִּי אַתָּה נֹתֵן אֶת עַבְדְּךָ
בְּיַד אַחְאָב לַהֲמִיתֵנִי וְאָמַר מָא חֲטֵית אֲרֵי
אַתְּמְסַר יָת עַבְדָּךְ בִּידָא דְּאַחְאָב לְמִקְטְלִי
חַי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אִם יֶשׁ גּוֹי וּמַמְלָכָה אֲשֶׁר
לֹא שָׁלַח אֲדֹנִי שָׁם לְבַקְשֶׁךָ וְאָמְרוּ אַיִן
וְהִשְׁבִּיעַ אֶת הַמַּמְלָכָה וְאֶת הַגּוֹי כִּי לֹא
יִמְצָאֲךָ קַיָּם הוּא וְעַתָּה אַתָּה אֹמֵר לֵךְ אֱמֹר
לַאדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלִיָּהוּ וְהָיָה כַּאֲשֶׁר אֶעְזָב
מֵעָלֶיךָ וְרוּחַ יְהוָה יִשָּׂאֲךָ עַל אֲשֶׁר לֹא אֵדָע
וּבָאתִי לְהַגִּיד לְאַחְאָב וְלֹא יִמְצָאֲךָ וְהָרָגַנִי
וְעַבְדְּךָ יָרֵא אֶת יְהוָה מִנְּעָרָי הֲיֻגַּד לַאדֹנִי
אֵת אֲשֶׁר עָשִׂיתִי בַּהֲרֹג אִיזֶבֶל אֶת נְבִיאֵי יְהוָה וָאַחְבֵּא
מֵאָה אִישׁ חֲמִשִּׁים חֲמִשִּׁים
אִישׁ בַּמְּעָרָה וָאֲכַלְכְּלֵם לֶחֶם וָמַיִם הֲלֹא
אֵת אֲשֶׁר אָמַר לְרִבּוֹנִי יָת דְּעַבְדִית כַּד קְטִילַת
אִיזֶבֶל יָת נְבִיֵּא דַיְיָ וְאַטְמָרִית מִנְּבִיָּא
דַיְיָ מְאָה גִּבָּרָא חַמְשִׁין חַמְשִׁין גִּבָּרָא
כִּמְעָרְתָּא וְסוֹבַרְתִּנוּן לַחְמָא וּמַיָּא וְעַתָּה
אַתָּה אֹמֵר לֵךְ אֱמֹר לַאדֹנֶיךָ הִנֵּה אֵלִיָּהוּ
וְהָרָגַנִי וּכְעַן אַתְּ אָמַר אֵזִיל אֵימַר לְרִבּוֹנָךְ
הָא אֵלִיָּה וְיִקְטְלִנַּנִי וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ חַי יְהוָה
צְבָאוֹת אֲשֶׁר עָמַדְתִּי לְפָנָיו כִּי הַיּוֹם אֵרָאֶה
אֵלָיו וְאָמַר אֵלִיָּה קַיָּם הוּא שְׁמֵי צְלָאוֹת
דְּמִשְׁמֵשְׁנָא קֳדָמוֹהִי אֲרֵי יוֹמָא אִתְחֲזִי
לֵיהּ וַיֵּלֶךְ עַבְדְּיָהוּ לִקְרַאת אַחְאָב וַיַּגֶּד לוֹ
וַיֵּלֶךְ אַחְאָב לִקְרַאת אֵלִיָּהוּ וְאִזֵּל עוֹבַדְיָה
לְקַדְמוֹת אַחְאָב וְחַוִי לֵיהּ וְאִזֵּל אַחְאָב לְקַדְמוֹת
אֵלִיָּהוּ וַיְהִי כִרְאוֹת אַחְאָב אֶת אֵלִיָּהוּ וַיֹּאמֶר
אַחְאָב אֵלָיו הַאַתָּה זֶה עֹכֵר יִשְׂרָאֵל יְהוָה
כַּד חֲזָא אַחְאָב יָת אֵלִיָּה וַאֲמַר אַחְאָב לֵיהּ
הַאַתְּ דֵּין עַכָּרְתָּא דְּיִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לֹא
עָכַרְתִּי אֶת יִשְׂרָאֵל כִּי אִם אַתָּה וּבֵית אָבִיךָ
בַּעֲזָבְכֶם אֶת מִצְוֹת יְהוָה וַתֵּלֶךְ אַחֲרֵי
הַבְּעָלִים וְאָמַר לָא עַכַּרְתְּ יָת יִשְׂרָאֵל אֱלָהִין
אֶת וְבֵית אֲבוּךְ בְּרִשְׁבְקְתּוּן יָת פִּקּוּדַיָּא

ורוח יי׳ ג ושימנ׳ ÷ לבשה סרה מעם שאול ורוח יי׳ ישאך על אשר לא אדע׳ — ׳ אראה ב ושימנ׳ ÷ כי בענן אראה כי היום אראה אליו׳ —

וְאֹזְלְתוּן בַּתַּר בַּעְלֵיהּ וְעַתָּה שְׁלַח חִבֵּץ
אֵלַי אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל אֶל הַר הַכַּרְמֶל וְאֶת
נְבִיאֵי הַבַּעַל אַרְבַּע מְאוֹת וַחֲמִשִּׁים וְנִבְיֵי
הָאֲשֵׁרָה אַרְבַּע מְאוֹת אֲכְלֵי שֻׁלְחַן אִיזֶבֶל:
וְכֵן שְׁלַח כְּנוֹשׁ רוֹתֵי יַת כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוּר
כַּרְמְלָא וְיַת נְבִיֵּי בַּעְלָא אַרְבַּע מְאָה וְחַמְשִׁין
וְנִבְיֵי אֲשֵׁירְתָּא אַרְבַּע מְאָה אֲכְלֵי פָּתּוֹרָא
דְּאִיזֶבֶל: וְיִשְׁלַח אַחְאָב בְּכָל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְבֵּץ אֶת הַנְּבִיאִים אֶל הַר
הַכַּרְמֶל: וְשָׁלַח אַחְאָב בְּכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְכִנֵּשׁ יַת נְבִיֵּי שִׁקְרָא לְטוּר כַּרְמְלָא: וַיִּגַּשׁ
אֵלִיָּהוּ אֶל כָּל הָעָם וַיֹּאמֶר עַד מָתַי אַתֶּם
פֹּסְחִים עַל שְׁתֵּי הַסְּעִפִּים אִם יְהוָה הוּא
הָאֱלֹהִים לְכוּ אַחֲרָיו וְאִם הַבַּעַל לְכוּ אַחֲרָיו
וְלֹא עָנָה הָעָם אֹתוֹ דָּבָר: וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ לְכָל
הָעָם אֲנִי נוֹתַרְתִּי נָבִיא לַיהוָה לְבַדִּי וּנְבִיאֵי הַבַּעַל
אַרְבַּע מְאוֹת וַחֲמִשִּׁים אִישׁ: וְאִתְּנוּ לָנוּ שְׁנַיִם פָּרִים
וְיִבְחֲרוּ לָהֶם הַפָּר הָאֶחָד וַיְנַתְּחֻהוּ וְיָשִׂימוּ עַל הָעֵצִים

ויתנו ג רפי וש״מ: ויבחרו המפקדים נס נא

וְאֵשׁ לֹא יָשִׂימוּ וַאֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת הַפָּר
הָאֶחָד וְנָתַתִּי עַל הָעֵצִים וְאֵשׁ לֹא אָשִׂים:
וְיִתְּנוּ לָכֶם לְנַפְתְּרִין תּוֹרִין וְיִבְחֲרוּן לְהוֹן
תּוֹרָא חַד וְיִתְרְמוּנֵהּ וְיִשְׁוֹן עַל אַעֲשָׁא וְאֵישָׁתָא
לָא יְשַׁוֹן וַאֲנָא אֶעְבֵּיד יַת תּוֹרָא חָד וְאֶתֵּין
עַל אַעֲשָׁא וְאֵישָׁתָא לָא אֲשַׁוֵּי: וְתִקְרְאוּ בְּשֵׁם
אֱלָהֵיכֶם וַאֲנִי אֶקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וְהָיָה הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר יַעֲנֶה בָאֵשׁ הוּא הָאֱלֹהִים וַיַּעַן כָּל הָעָם
וְיֹאמְרוּ טוֹב הַדָּבָר: וְתִקְרוֹן בְּשׁוּם טַעֲוָתְכוֹן
וְלָא תַּעְנוֹן מִן קֳדָם דְּלִית כָּהוֹן עָרוֹךְ בְּרַם
אֲנָא אֶצְלִי בְּשׁוּם דֵּינִי וְיִשְׁלַח מֵימְרֵיהּ
וְיִחֵית אֵישָׁתָא אַרְעָא הוּא אֱלָהִים וְאָתִיב כָּל
עַמָּא וְאָמְרוּ תַּקִּין פִּתְגָמָא: וַיֹּאמֶר אֵלִיָּהוּ
לְנַבְיֵי בַּעְלָא בַּחֲרוּ לְכֶם הַפָּר הָאֶחָד וַעֲשׂוּ
רִאשֹׁנָה כִּי אַתֶּם הָרַבִּים וְקִרְאוּ בְּשֵׁם אֱלֹהֵיכֶם
וְאֵשׁ לֹא תָשִׂימוּ: וַיִּקַּח אֶת הַפָּר אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם
וַיַּעֲשׂוּ וַיִּקְרְאוּ בְּשֵׁם הַבַּעַל מֵהַצָּהֳרַיִם
וְעַד הַצָּהֳרַיִם לֵאמֹר הַבַּעַל עֲנֵנוּ וְאֵין קוֹל
וְאֵין עוֹנֶה וַיְפַסְּחוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר עָשָׂה:
וּנְסִיבוּ יַת תּוֹרָא דְּיָהֲבוּ לְהוֹן וְעַבְדוּ וְקָרוֹ
בְּשׁוּם בַּעְלָא מִצַּפְרָא וְעַד עִדַּן טִיהֲרָא
לְמֵימַר בַּעְלָא עֲנֵנָא וְלֵית קָל וְלֵית דְּעָנֵי
וּמִשְׁתַּטַּן עַל אַגּוֹרָא דְּעַבְדוּ: וַיְהִי בַּצָּהֳרַיִם

וישימו ג רפי וש״מ העצים וישכילו כסלם

ויהתל בהם אליהו ויאמר קראו בקול גדול
כי אלהים הוא כי שיח וכי שיג לו וכי דרך
לו אולי ישן הוא ויקץ׃ והוה כעדן טיהרא
וחייך בהון אליהו ואמר קרו בקל רב ארי
אתון אמרין דחלא הוא דלמא שועי ליה
או אשתדפא אשתדיף או אורח הות ליה
או דלמא דמוך הוא ויתער׃ ויקראו בקול
גדול ויתגדדו כמשפטם בחרבות וברמחים
עד שפך דם עליהם׃ וקרו בקל רב ואתחממו
כנמוסיהון בסיפין וברמחין עד ואשתפיך
דמא עליהון׃ ויהי כעבר הצהרים ויתנבאו
עד לעלות המנחה ואין קול ואין עונה ואין
קשב׃ והוה כמעבר טיהרא ואשתטיאו
עד למסק מנחתא ולית קל ולית דעני ולית
דמצית׃ ויאמר אליהו לכל העם גשו אלי
ויגשו כל העם אליו וירפא את מזבח יהוה
ההרוס׃ ואמר אליה לכל עמא קרבו לותי
וקריבו כל עמא לותיה ובנא ית מדבחא
דיי דהוה מפגר׃ ויקח אליהו שתים עשרה
אבנים כמספר שבטי בני יעקב אשר היה
דבר יהוה אליו לאמר ישראל יהיה שמך׃
ונסיב אליה תרתא עסרי אבנין כמנין
שבטי בני יעקב דהוה פתגמא דיי עמיה
למימר ישראל יהי שמך׃ ויבנה את האבנים
מזבח בשם יהוה ויעש תעלה כבית סאתים
זרע סביב למזבח׃ ובנא ית אבניא מדבחא

בשמא דיי ועבד מזקתא כבית סאתין זרעא
סחור סחור למדבחא׃ ויערך את העצים
וינתח את הפר וישם על העצים׃ וסדר ית
אעיא ונתח ית תורא ושוי על אעיא׃ ויאמר
מלאו ארבעה כדים מים ויצקו על העלה
ועל העצים ויאמר שנו וישנו ויאמר שלשו
וישלשו׃ ואמר מלו ארבעה כדין מיא ואריקו
על עלתא ועל אעיא ואמר תנו ותנו ואמר
תליתו ותליתו׃ וילכו המים סביב למזבח וגם
את התעלה מלא מים׃ ואזלו מיא סחור
סחור למדבחא ואף ית מזקתא מלא מיא׃
ויהי בעלות המנחה ויגש אליהו הנביא
ויאמר יהוה אלהי אברהם יצחק וישראל
היום יודע כי אתה אלהים בישראל ואני
עבדך ובדבריך עשיתי את כל הדברים
האלה׃ והוה במסק מנחתא וקריב אליה
נביא ואמר יי אלהיה דאברהם יצחק
וישראל יומא דין יתידע ארי את יי דשכנתך
שריא בישראל ואנא עבדך ובפתגמך עבדית
ית כל פתגמיא האלין׃ ענני יהוה ענני וידעו
העם הזה כי אתה יהוה האלהים ואתה הסבת
את לבם אחרנית׃ קביל צלותי יי באישתא
קביל צלותי במטר וידעון עמא הדין
במעבדך להון נסא ארי את יי אלהים ואת
ברחמתך יתהון משתאיל להון מימרך
לאתבותהון לדחלתך ואנון יהבו ית לבהון

ה׳ וסימ׳ ד׳ הלהב יואב המנחה ית דאליהו יוד נבוכדנצר וימן הערים
יח רפי

כעבור ב׳ חד חס וחד מל׳ וסימנ׳ ... הצהרים חס׳ סופה מל׳ ... אברהם יצחק וישראל ד׳ וסימ׳ זכר לאברהם ויהי בעלות יש׳ אלהי אבר׳ שובו אל יי׳

פליג ותפל אשה אחת אכל את עלה ואת
העצים ואת האבנים ואת העפר ואת המים
אשר בתעלה לחכה ונפלת אישתא מן
קדם יי ואכלתית עלתא ואתית אעיא ויתת
אבניא ויתת עפרא ויתת מיא ולכמיזקתא
לחיכת וירא כל העם ויפלו על פניהם
ויאמרו יהוה האלהים יהוה הוא האלהים
וחזו כל עמא ונפלו על אפיהון ואמרו יי
הוא אלהים יי הוא אלהים׃

ויאמר אליהו להם תפשו את נביאי הבעל
איש אל ימלט ממנו ויתפסם אליהו
אל נחל קישון וישחטם שם ואמר אליה
להון אחודו יתנכיי בעלא אנש לא ישתיזב
מנהון ואחדונון ואחתנון אליה לנחל א
דקישון ונכסנון תמן ויאמר אליהו לאחאב
עלה אכול ושתה כי קול המון הגשם ואמר
אליה לאחאב סק אכול ושתי ארי קל
אתרגושת מטרא ויעלה אחאב לאכל
ולשתות ואליהו עלה אל ראש הכרמל
ויגהר ארצה וישם פניו בין ברכיו וסליק
אחאב למיכל ולמשתי ואליה סליק לריש
כרמלא ונחית על ארעא ושוי אפוהי בין
ברכוהי ויאמר לנערו עלה נא הבט דרך
ים ויעל ויבט ויאמר אין מאומה ויאמר
שב שבע פעמים ואמר לעולימיה סק
פשן סכי לאורח מערבא וסליק וסנא ואמר

לית מדעם ואמר תוב שבע זמנין ויהי בשביעת
ויאמר הנה ענן קטנה כפת איש עלה מים
ויאמר עלה אמר לאחאב אסר ורד ולא
יעצרך הגשם והוה כזמנא שכי עיתא
ואמר הא עננא זעירא כפסת ידא גבר סליק
מן מערבא ואמר סק אמר לאחאב אזדרז
וחות ולא יעכבנך מטרא ויהי עד כה ועפה
והשמים התקדרו עבים ורוח וירחי גשם
גדול וירכב אחאב וילך יזרעאלה יהוה עד
דמזרז ונחית ושמיא אתחפיו ענן ורוחא
והוה מטרא סגיו רכיב אחאב ואזל יזרעאלה
ויהי יהוה היתה אל אליהו וישנס מתניו וירץ
לפני אחאב עד כאתה יזרעאלה ורוחגנוא
מן קדם שכינת יי הות עם אליה וזריז חרציה ורחט
קדם אחאב עד דאתא ליזרעאל ויגד אחאב
לאיזבל את כל אשר עשה אליהו ואת כל
אשר הרג את כל הנביאים בחרב ותשלח איזבל
אל נביי שקרא אחרנאין תשלח איזבל מלאך
אל אליהו לאמר כה יעשון אלהים וכה יוספון
כי כעת מחר אשים את נפשך כנפש אחד מהם
ושלחת איזבל אגדא לות אליה למימר כדין
יעבדון דחלתא וכדין יוספון אלהין כעדנא הדין
מחר אשוי ית נפשך כנפש אחד מנהון
וירא ויקם וילך אל נפשו ויבא שבע
אשר ליהודה ויניח את נערו שם וחזא וקם

וישחטם ג וסימנ׳ במדבר אליהו׳ ישמעאל׳ — ויד ש׳ ג וסימנ׳ היתה אל אליהו חזקה בערב׳ — והשמים ב התקדרו עבים ורוח וגשם טוב׳ —

ואזל לשיזבא נפשיה ואתא לבאר שבע
דלשיבט יהודה ושבק ית עולימיה תמן
והוא הלך במדבר דרך יום ויבא וישב תחת
רתם אחת וישאל את נפשו למות ויאמר אחד ק׳
רב עתה יהוה קח נפשי כי לא טוב אנכי
מאבתי והוא הליך במדברא מהלך יומא
ואתא ויתיב תחות רתמא חד ושאיל ית נפשיה
לממת ואמר סגי לי ארכא עד אמתי אנא
מטורף כדין כען יי׳ סב נפשי ארי לא טב
אנא מאבהתי וישכב ויישן תחת רתם אחד
והנה זה מלאך נגע בו ויאמר לו קום אכול
ושכיב ודמוך תחות רתמא חד והא דין
מלאכא קריב ביה ואמר ליה קום אכול ויבט
והנה מראשתיו עגת רצפים וצפחת מים
ויאכל וישת וישב וישכב ואסתכי והא אסדוהי
הררא מעפפא וצלוחיתא דמיא ואכל ושתי
ותב ושכיב וישב מלאך יהוה שנית ויגע בו
ויאמר קום אכול כי רב ממך הדרך ותב
מלאכא דיי׳ תנינות וקריב ביה ואמר קום
אכול ארי סגי מנך אורחא ויקם ויאכל וישתה
וילך בכח האכילה ההיא ארבעים יום וארבעים
לילה עד הר האלהים חרב וקם ואכל ושתי
ואזל בחילה דאכילתא ההיא ארבעין יממין
וארבעין לילון עד דאתא לטורא דאתגלי
עלוהי יקרא דיי׳ לחורב ויבא שם אל המערה
וילן שם והנה דבר יהוה אליו ויאמר לו מה

לך פה אליהו ועל לתמן למערתא ובת תמן
והא פתגמא דיי׳ עמיה ואמר ליה מא לך
כא אליהו ויאמר קנא קנאתי ליהוה אלהי
צבאות כי עזבו בריתך בני ישראל את
מזבחתיך הרסו ואת נביאיך הרגו בחרב
ואותר אני לבדי ויבקשו את נפשי לקחתה
ואמר קנאה קניתי קדם יי׳ אלהי צבאות
ארי שבקו קימך בני ישראל ית מדבחך פגרו
וית נביאך קטילו בחרבא ואשתארית אנא
בלחודי ובעו ית נפשי למקטלי ויאמר צא
ועמדת בהר לפני יהוה והנה יהוה עבר ורוח
גדולה וחזק מפרק הרים ומשבר סלעים
לפני יהוה לא ברוח יהוה ואחר הרוח רעש
לא ברעש יהוה ואמר פוק ותקום בטורא
קדם יי׳ והא יי׳ מתגלי וקדמוהי משרית
מלאכי רוחא מפרקין טוריא ומתברין
כיפיא קדם יי׳ לא במשרית מלאכי רוחא
שכינתא דיי׳ ובתר משרית מלאכי רוחא
משרית מלאכי זיעא לא במשרית מלאכי
זיעא שכינתא דיי׳ ואחר הרעש אש לא
באש יהוה ואחר האש קול דממה דקה ובתר
משרית מלאכי זיעא משרית מלאכי אישתא
לא במשרית מלאכי אישתא שכינתא דיי׳ ובתר
משרית מלאכי אישתא קל דמשבחין בחשי
ויהי כשמע אליהו וילט פניו באדרתו ויצא
ויעמד פתח המערה והנה אליו קול ויאמר

אלהים תרדמה ויישן ויחלם שנית ״ והנה יי׳ ד׳ וסי׳ נצב צא ועמדת ויען השליש תני אנך ״ מזבחתיך ג׳ ב׳ חס וא׳ מל וסי׳ קנא קנאתי וחב גם צפור מל׳

מַה־לְּךָ פֹּה אֵלִיָּהוּ וַיֹּאמֶר קַנֹּא קִנֵּאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי־עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרָסוּ וְאֶת־נְבִיאֶיךָ הָרָגוּ בֶחָרֶב וָאִוָּתֵר אֲנִי לְבַדִּי וַיְבַקְשׁוּ אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ וַיֹּאמֶר צֵא וְעָמַדְתָּ בָהָר לִפְנֵי יְהוָה וְהִנֵּה יְהוָה עֹבֵר וְרוּחַ גְּדוֹלָה וְחָזָק מְפָרֵק הָרִים וּמְשַׁבֵּר סְלָעִים לִפְנֵי יְהוָה לֹא בָרוּחַ יְהוָה וְאַחַר הָרוּחַ רַעַשׁ לֹא בָרַעַשׁ יְהוָה וְאַחַר הָרַעַשׁ אֵשׁ לֹא בָאֵשׁ יְהוָה וְאַחַר הָאֵשׁ קוֹל דְּמָמָה דַקָּה וַיְהִי כְּשָׁמְעַ אֵלִיָּהוּ וַיָּלֶט פָּנָיו בְּאַדַּרְתּוֹ וַיֵּצֵא וַיַּעֲמֹד פֶּתַח הַמְּעָרָה וְהִנֵּה אֵלָיו קוֹל וַיֹּאמֶר מַה־לְּךָ פֹּה אֵלִיָּהוּ וַיֹּאמֶר קַנֹּא קִנֵּאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת כִּי־עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרָסוּ וְאֶת־נְבִיאֶיךָ הָרָגוּ בֶחָרֶב וָאִוָּתֵר אֲנִי לְבַדִּי וַיְבַקְשׁוּ אֶת־נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ וַיֹּאמֶר יְהוָה לוֹ לֵךְ שׁוּב לְדַרְכְּךָ מִדְבְּרָה דַּמֶּשֶׂק וּבָאתָ וּמָשַׁחְתָּ אֶת־חֲזָאֵל לְמֶלֶךְ עַל־אֲרָם וְאֶת־יֵהוּא בֶּן־נִמְשִׁי תִּמְשַׁח לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־אֱלִישָׁע בֶּן־שָׁפָט מֵאָבֵל מְחוֹלָה תִּמְשַׁח לְנָבִיא תַּחְתֶּיךָ וְהָיָה הַנִּמְלָט מֵחֶרֶב חֲזָאֵל יָמִית יֵהוּא וְהַנִּמְלָט מֵחֶרֶב יֵהוּא יָמִית אֱלִישָׁע וְהָיָה הִשְׁתַּזַּב מֵחֶרֶב חֲזָאֵל יָקְטוֹל יֵהוּא וְהִשְׁאַרְתִּי בְיִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים כָּל־הַבְּרֵכַיִם אֲשֶׁר לֹא־כָרְעוּ לַבַּעַל וְכָל־הַפֶּה

אֲשֶׁר לֹא־נָשַׁק לוֹ וַאֲשֶׁר בִּישְׂרָאֵל שִׁבְעָה אֲלָפִים כָּל־הַכּוֹפְאוֹת לֹא כָרְעָה לְבַעַל וְכָל־פֶּה אֲשֶׁר לֹא־נָשַׁק לוֹ וַיֵּלֶךְ מִשָּׁם וַיִּמְצָא אֶת־אֱלִישָׁע בֶּן־שָׁפָט וְהוּא חֹרֵשׁ שְׁנֵים עָשָׂר צְמָדִים לְפָנָיו וְהוּא בִּשְׁנֵים עָשָׂר וַיַּעֲבֹר אֵלָיהוּ וַיַּשְׁלֵךְ אַדַּרְתּוֹ אֵלָיו וַיָּרָץ מֵאַחֲרֵי אֵלִיָּהוּ וַיֹּאמֶר אִשְּׁקָה נָּא לְאָבִי וּלְאִמִּי וְאֵלְכָה אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ שׁוּב כִּי מֶה עָשִׂיתִי לָךְ וַיָּשָׁב מֵאַחֲרָיו וַיִּקַּח אֶת־צֶמֶד הַבָּקָר וַיִּזְבָּחֵהוּ וּבִכְלֵי הַבָּקָר בִּשְּׁלָם הַבָּשָׂר וַיִּתֵּן לָעָם וַיֹּאכֵלוּ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵי אֵלִיָּהוּ וַיְשָׁרְתֵהוּ וַתֵּלֶךְ מִבֵּית רוֹהִי וְנִסֵּיךְ אֶת־פַּרְנַיִן וְהַתּוֹרִיא צְמִידִין קְדֹמוֹהִי וְהוּא בְּחַד מִתְּרֵי עֲסַר וְעִבְרָאִיָּה לוֹתֵיהּ וְרָמָא שׁוּשְׁפִיָּה עֲלוֹהִי וַיַּעַל אֶת־הַבָּקָר וַיִּרְעֵם אֶת־בְּשַׂר הַבָּקָר וּבְכֵלֵי הָרֹעִים אֵלָיהוּ וַיֹּאמֶר אֶשְׁקָה נָּא לְאָבִי וּלְאִמִּי וְאֵלְכָה אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵךְ שׁוּב כִּי מֶה עָשִׂיתִי לָךְ וְשׁוּבְכָא אֶת־תּוֹרִיאוֹרָהּ טַבְתַּרְאֵלָיָהּ וַאֲמַר אֶשֵּׁק לְאַבָּא וּלְאִמָּא וְאֵהָךְ בָּתְרָךְ וַאֲמַר לֵיהּ אִיזֵיל תּוּב אֲרֵי מָא עֲבַדִית לָךְ וַיָּשָׁב מֵאַחֲרָיו וַיִּקַּח אֶת־צֶמֶד הַבָּקָר וַיִּזְבָּחֵהוּ וּבִכְלֵי הַבָּקָר בִּשְּׁלָם הַבָּשָׂר וַיִּתֵּן לָעָם וַיֹּאכֵלוּ וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אַחֲרֵי אֵלִיָּהוּ וַיְשָׁרְתֵהוּ וַתֵּלֶךְ מִבֵּית רוֹהִי וְנִסֵּיךְ אֶת־פַּרְנַיִן וְהַתּוֹרִיא צְמִידִין קְדֹמוֹהִי וְהוּא בְּחַד מִתְּרֵי עֲסַר וְעִבְרָאִיָּה לוֹתֵיהּ וְרָמָא שׁוּשְׁפִיָּה עֲלוֹהִי וַיַּעַל אֶת־הַבָּקָר וַיִּרְעֵם אֶת־בְּשַׂר הַבָּקָר וּבְכֵלֵי הָרֹעִים

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו לֵךְ שׁוּב לְדַרְכְּךָ מִדְבְּרָה דַּמֶּשֶׂק וּבָאתָ וּמָשַׁחְתָּ אֶת־חֲזָאֵל לְמֶלֶךְ עַל־אֲרָם וְאֶת־יֵהוּא בֶּן־נִמְשִׁי תִּמְשַׁח לְמֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־אֱלִישָׁע בֶּן־שָׁפָט מֵאָבֵל מְחוֹלָה תִּמְשַׁח לְנָבִיא תַּחְתֶּיךָ וְהָיָה הַנִּמְלָט מֵחֶרֶב חֲזָאֵל יָמִית יֵהוּא וְהַנִּמְלָט מֵחֶרֶב יֵהוּא יָמִית אֱלִישָׁע וְהָיָה הִשְׁתַּזַּב מֵחֶרֶב חֲזָאֵל יָקְטוֹל יֵהוּא וְהִשְׁאַרְתִּי בְיִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים כָּל־הַבְּרֵכַיִם אֲשֶׁר לֹא־כָרְעוּ לַבַּעַל וְכָל־הַפֶּה

מֶלֶךְ אֲרָם קְבַל אֶת־כָּל־חֵילוֹ וּשְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם מְלָכִים אִתּוֹ וְסוּסִים וְרֶכֶב וַיַּעַל וַיָּצַר עַל־שֹׁמְרוֹן וַיִּלָּחֶם בָּהּ וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל־אַחְאָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל הָעִירָה וַיֹּאמֶר לוֹ כֹּה אָמַר בֶּן־הֲדַד כַּסְפְּךָ וּזְהָבְךָ לִי הוּא וְנָשֶׁיךָ וּבָנֶיךָ הַטּוֹבִים לִי הֵם וַיַּעַן מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כְּדָבָרְךָ אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ לְךָ אֲנִי וְכָל־אֲשֶׁר לִי וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים וַיֹּאמְרוּ כֹּה אָמַר בֶּן־הֲדַד לֵאמֹר כִּי שָׁלֹחַ שָׁלַחְתִּי אֵלֶיךָ לֵאמֹר כַּסְפְּךָ וּזְהָבְךָ וְנָשֶׁיךָ וּבָנֶיךָ לִי תִתֵּן וְכִי־כָעֵת מָחָר אֶשְׁלַח אֶת־עֲבָדַי אֵלֶיךָ וְחִפְּשׂוּ אֶת־בֵּיתְךָ וְאֶת־בָּתֵּי עֲבָדֶיךָ וְהָיָה כָּל־מַחְמַד עֵינֶיךָ יָשִׂימוּ בְיָדָם וְלָקָחוּ וַיִּקְרָא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל לְכָל־זִקְנֵי הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר דְּעוּ נָא וּרְאוּ כִּי רָעָה זֹאת הוּא מְבַקֵּשׁ כִּי שָׁלַח אֵלַי לְנָשַׁי וּלְבָנַי וּלְכַסְפִּי וּלְזָהָבִי וְלֹא מָנַעְתִּי מִמֶּנּוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כָּל־הַזְּקֵנִים וְכָל־הָעָם אַל־תִּשְׁמַע וְלֹא תֹאבֶה וַיֹּאמֶר לְמַלְאֲכֵי בֶן־הֲדַד אִמְרוּ לַאדֹנִי הַמֶּלֶךְ כֹּל אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ אֶל־עַבְדְּךָ בָּרִאשֹׁנָה אֶעֱשֶׂה וְהַדָּבָר הַזֶּה לֹא אוּכַל לַעֲשׂוֹת וַיֵּלְכוּ הַמַּלְאָכִים וַיָּשִׁבוּ לוֹ דָּבָר וַיִּשְׁלַח אֵלָיו וַיֹּאמֶר כֹּה יַעֲשׂוּן לִי אֱלֹהִים וְכֹה יוֹסִיפוּן כִּי אֲבַק שֹׁמְרוֹן לְעַפְרוֹת לְכָל־הָעָם אֲשֶׁר בְּרַגְלָי וַיַּעַן אֶת־מַלְאֲכֵי בֶן־הֲדַד וַיֹּאמֶר שִׂימוּ וְהוּא שָׁתֶה הַסֻּכּוֹת הוּא וְהַמְּלָכִים וַיֹּאמֶר אֶל־תָּשִׁית כְּאֵלֶּה וְכָאֵלֶּה וַיָּשִׂימוּ עַל־עֵלִים וַיַּעֲלוּ עַל־הָעִיר וַיִּבֶן הַנָּבִיא אֶל־אַחְאָב מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה הֲרָאִיתָ אֶת־כָּל־הֲמוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה הִנֵּה אָנֹכִי נֹתְנָהּ בְּיָדְךָ הַיּוֹם וְיָדַעְתָּ כִּי אֲנִי יְהוָה וַיֹּאמֶר אַחְאָב בְּמִי וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה בִּנְעָרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וַיֹּאמֶר מִי יֶאְסֹר הַמִּלְחָמָה וַיֹּאמֶר אַתָּה וַיִּפְקֹד אֶת־נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וַיִּהְיוּ מָאתַיִם שְׁנַיִם וְאַרְבָּעִים וְאַחֲרֵיהֶם פָּקַד אֶת־כָּל־הָעָם כֹּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁבְעַת אֲלָפִים וַיֵּצְאוּ בַּצָּהֳרָיִם וּבֶן־הֲדַד שֹׁתֶה הַסֻּכּוֹת הוּא וְהַמְּלָכִים שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים מְלָכִים עֹזְרִים לוֹ וַיִּקְרְאוּ וַיַּגִּדוּ לְבֶן־הֲדַד לֵאמֹר אֲנָשִׁים יָצְאוּ מִן־שֹׁמְרוֹן וַיֹּאמֶר אִם־לְשָׁלוֹם יָצְאוּ תִּפְשׂוּם חַיִּים וְאִם־לְמִלְחָמָה יָצְאוּ חַיִּים תִּפְשׂוּם וַיֵּצְאוּ אֵלֶּה מִן־הָעִיר נַעֲרֵי שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וְהַחַיִל אֲשֶׁר אַחֲרֵיהֶם וַיַּכּוּ אִישׁ אִישׁ וַיָּנֻסוּ אֲרָם וַיִּרְדְּפֵם יִשְׂרָאֵל וּבֶן־הֲדַד מֶלֶךְ־אֲרָם נִמְלַט עַל־סוּס וּפָרָשִׁים וַיֵּצֵא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל וַיַּךְ אֶת־הַסּוּסִים וְאֶת־הָרֶכֶב וַיַּךְ בַּאֲרָם מַכָּה גְדוֹלָה וַיִּגַּשׁ הַנָּבִיא אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵךְ חֲזַק וְדַע וּרְאֵה אֵת אֲשֶׁר־תַּעֲשֶׂה כִּי לִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה מֶלֶךְ אֲרָם עֹלֶה עָלֶיךָ וַעֲבָדָיו אָמְרוּ אֵלָיו אֱלֹהֵי הָרִים אֱלֹהֵיהֶם עַל־כֵּן חָזְקוּ מִמֶּנּוּ וְאוּלָם נִלָּחֵם אוֹתָם בַּמִּישׁוֹר אִם לֹא נֶחֱזַק מֵהֶם כִּי אִם־חָזוֹק נַחֲזִק מֵהֶם וְעָשִׂיתָ דָּבָר הַזֶּה הָסֵר הַמְּלָכִים אִישׁ מֵעַל כַּנָּיו וְשִׂים פַּחוֹת תַּחְתֵּיהֶם וּפְקֹד אַתָּה לְךָ חַיִל כַּחַיִל אֲשֶׁר נָפַל מִמְּךָ סוּס כְּסוּס וְרֶכֶב כָּרֶכֶב וְנִלָּחֲמָה אוֹתָם בַּמִּישׁוֹר אִם לֹא נֶחֱזַק מֵהֶם כִּי אִם־חָזוֹק נַחֲזִק מֵהֶם וַיִּשְׁמַע לְקוֹלָם וַיַּעַשׂ כֵּן וַיְהִי לִתְשׁוּבַת הַשָּׁנָה וַיִּפְקֹד בֶּן־הֲדַד אֶת־אֲרָם וַיַּעַל אֲפֵקָה לַמִּלְחָמָה עִם־יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נִפְקְדוּ כָל־כְּלִי־חֶמֶד וַיֵּלְכוּ לִקְרָאתָם וַיַּחֲנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל נֶגְדָּם כִּשְׁנֵי חֲמֻלֵי עִזִּים וַאֲרָם מִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ וַיִּגַּשׁ אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה יַעַן אֲשֶׁר אָמְרוּ אֲרָם אֱלֹהֵי הָרִים יְהוָה וְלֹא אֱלֹהֵי עֲמָקִים הוּא וְנָתַתִּי אֶת־כָּל־הֲמוֹן הַגָּדוֹל הַזֶּה בְּיָדֶךָ וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה וַיַּחֲנוּ אֵלֶּה נֹכַח אֵלֶּה שִׁבְעַת יָמִים וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַתִּגַּשׁ הַמִּלְחָמָה וַיַּכּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֲרָם מֵאָה רַגְלִי אֶלֶף אִישׁ בְּיוֹם אֶחָד וַיָּנֻסוּ הַנִּשְׁאָרִים אֲפֵקָה הָעִירָה וַיִּפֹּל הַחוֹמָה עַל עֶשְׂרִים וְשִׁבְעָה אֲלָפִים הָאֲנָשִׁים הַנִּשְׁאָרִים וּבֶן־הֲדַד נָס וַיָּבֹא עִיר בְּעִיר בַּחֶדֶר בַּחֶדֶר וַעֲבָדָיו אָמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה נָא שָׁמַעְנוּ כִּי מַלְכֵי בֵית־הַחֶסֶד מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל הֵם נָשִׂימָה נָּא שַׂקִּים בְּמָתְנֵינוּ וַחֲבָלִים בְּרָאשֵׁינוּ וְנֵצְאָה אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אוּלַי יְחַיֶּה אֶת־נַפְשֶׁךָ וַיַּחְגְּרוּ שַׂקִּים בְּמָתְנֵיהֶם וַחֲבָלִים בְּרָאשֵׁיהֶם וַיָּבֹאוּ אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ עַבְדְּךָ בֶן־הֲדַד אָמַר אֶפְנָה נָּא אֶת־נַפְשִׁי וַיֹּאמֶר הַעוֹדֶנּוּ חַי אָחִי הוּא וְהָאֲנָשִׁים יְנַחֲשׁוּן וַיְמַהֲרוּ וַיַּלְקְטוּ דָּבָר מִמֶּנּוּ וַיֹּאמְרוּ אָחִיךָ בֶן־הֲדַד וַיֹּאמֶר בֹּאוּ הַגִּידוּ לְפָנָיו וַיֵּצֵא בֶן־הֲדַד אֵלָיו וַיַּעֲלֵהוּ אֶל־הַמֶּרְכָּבָה וַיֹּאמֶר אֵלָיו בֶּן־הֲדַד הֶעָרִים אֲשֶׁר לָקַח אָבִי מֵאָבִיךָ אָשִׁיב וְחוּצוֹת תָּשִׂים לְךָ בְּדַמֶּשֶׂק כַּאֲשֶׁר שָׂם אָבִי בְּשֹׁמְרוֹן וַאֲנִי בִּבְרִית אֲשַׁלְּחֶךָּ וַיִּכְרֹת לוֹ בְרִית וַיְשַׁלְּחֵהוּ וְאִישׁ אֶחָד מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים אָמַר בִּדְבַר־יְהוָה אֶל־רֵעֵהוּ הַכֵּנִי נָא וַיַּכֵּהוּ הָאִישׁ וַיַּכֵּהוּ וַיִּפָּצַע וַיֵּלֶךְ הַנָּבִיא וַיִּתְיַצַּב לַמֶּלֶךְ עַל־הַדָּרֶךְ וַיִּתְחַפַּשׂ בָּאֵפֶר עַל־עֵינָיו וַיַּעֲבֹר הַמֶּלֶךְ וַיִּזְעַק אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ יָצָא בְּתוֹךְ הַמִּלְחָמָה וְהִנֵּה אִישׁ סָר וַיָּבֵא אֵלַי אִישׁ וַיֹּאמֶר שְׁמֹר אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה אִם־הִפָּקֹד יִפָּקֵד וְהָיְתָה נַפְשְׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ אוֹ כִכַּר כָּסֶף תִּשְׁקוֹל וְהִנֵּה עַבְדְּךָ עָסוּק פֹּה וָפֹה וְהוּא אֵינֶנּוּ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵלָיו כֵּן מִשְׁפָּטֶךָ אַתָּה הִנָּה וַיְמַהֵר וַיָּסַר אֶת־הָאֵפֶר מֵעַל עֵינָיו וַיַּכֵּר אֹתוֹ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כִּי מִן־הַנְּבִיאִים הוּא וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה יַעַן שַׁלַּחְתָּ מִיָּדְךָ אִישׁ חֵרְמִי וְהָיָה חַיָּיךָ תַּחַת חַיָּיו וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ וַיֵּלֶךְ עַל־מַלְכּוֹ וַיָּבֹא מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל בֵּיתוֹ וַיִּסַּר וַיָּבֹא שֹׁמְרוֹנָה וַיְהִי נָבוֹת הַיִזְרְעֵאלִי הָיָה כֶרֶם אֲשֶׁר בְּיִזְרְעֶאל אֵצֶל הֵיכַל אַחְאָב מֶלֶךְ שֹׁמְרוֹן וַיְדַבֵּר אַחְאָב אֶל־נָבוֹת לֵאמֹר תְּנָה־לִּי אֶת־כַּרְמְךָ וְיִהְיֶה־לִּי לְגַן־יָרָק כִּי הוּא קָרֹב אֵצֶל בֵּיתִי וְאֶתְּנָה־לְךָ תַּחְתָּיו כֶּרֶם טוֹב מִמֶּנּוּ אִם־טוֹב בְּעֵינֶיךָ אֶתֶּן־לְךָ כֶּסֶף מְלֹא מְחִירוֹ וַיֹּאמֶר נָבוֹת אֶל־אַחְאָב חָלִילָה לִּי מֵיְהוָה אִם־אֶתֵּן אֶת־נַחֲלַת אֲבֹתַי לָךְ וַיָּבֹא אַחְאָב אֶל־בֵּיתוֹ סַר וְזָעֵף עַל־הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו נָבוֹת הַיִזְרְעֵאלִי וַיֹּאמֶר לֹא אֶתֵּן לְךָ אֶת־נַחֲלַת אֲבֹתָי וַיִּשְׁכַּב עַל־מִטָּתוֹ וַיַּסֵּךְ אֶת־פָּנָיו וְלֹא אָכַל לָחֶם וַתָּבוֹא אֵלָיו אִיזֶבֶל אִשְׁתּוֹ וַתֹּאמֶר לוֹ מַדּוּעַ רוּחֲךָ סָרָה וְאֵינְךָ אֹכֵל לָחֶם וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ כִּי־דִבַּרְתִּי אֶל־נָבוֹת הַיִזְרְעֵאלִי וָאֹמַר לוֹ תְּנָה־לִּי כַרְמְךָ בְּכֶסֶף וְאִם־חָפַצְתָּ אֶתֶּן כֶּרֶם תַּחְתָּיו וַיֹּאמֶר לֹא אֶתֵּן אֶת־כַּרְמִי וַתֹּאמֶר אִיזֶבֶל אִשְׁתּוֹ אַתָּה עַתָּה תַּעֲשֶׂה מְלוּכָה עַל־יִשְׂרָאֵל קוּם אֱכָל־לֶחֶם וְיִטַב לִבֶּךָ אֲנִי אֶתֶּן לְךָ אֶת־כֶּרֶם נָבוֹת הַיִזְרְעֵאלִי וַתִּכְתֹּב סְפָרִים בְּשֵׁם אַחְאָב וַתַּחְתֹּם בְּחוֹתָמוֹ וַתִּשְׁלַח הַסְּפָרִים אֶל־הַזְּקֵנִים וְאֶל־הַחֹרִים אֲשֶׁר בְּעִירוֹ הַיֹּשְׁבִים אֶת־נָבוֹת וַתִּכְתֹּב בַּסְּפָרִים לֵאמֹר קִרְאוּ צוֹם וְהוֹשִׁיבוּ אֶת־נָבוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם וְהוֹשִׁיבוּ שְׁנֵי אֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיָּעַל נֶגְדּוֹ וְיָעִידוּ אֹתוֹ לֵאמֹר בֵּרַכְתָּ אֱלֹהִים וָמֶלֶךְ וְהוֹצִיאֻהוּ וְסִקְלֻהוּ וְיָמֹת וַיַּעֲשׂוּ אַנְשֵׁי עִירוֹ הַזְּקֵנִים וְהַחֹרִים אֲשֶׁר יֹשְׁבֵי בְעִירוֹ כַּאֲשֶׁר שָׁלְחָה אֲלֵיהֶם אִיזֶבֶל כַּכָּתוּב בַּסְּפָרִים אֲשֶׁר שָׁלְחָה אֲלֵיהֶם קָרְאוּ צוֹם וְהוֹשִׁיבוּ אֶת־נָבוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיָּעַל וַיֵּשְׁבוּ נֶגְדּוֹ וַיָּעִידוּ אֲנְשֵׁי בְלִיָּעַל אֹתוֹ אֶת־נָבוֹת נֶגֶד הָעָם לֵאמֹר בֵּרַךְ נָבוֹת אֱלֹהִים וָמֶלֶךְ וַיּוֹצִיאֻהוּ מִחוּץ לָעִיר וַיִּסְקְלֻהוּ בָאֲבָנִים וַיָּמֹת וַיִּשְׁלְחוּ אֶל־אִיזֶבֶל לֵאמֹר סֻקַּל נָבוֹת וַיָּמֹת וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אִיזֶבֶל כִּי סֻקַּל נָבוֹת וַיָּמֹת וַתֹּאמֶר אִיזֶבֶל אֶל־אַחְאָב קוּם רֵשׁ אֶת־כֶּרֶם נָבוֹת הַיִזְרְעֵאלִי אֲשֶׁר מֵאֵן לָתֶת לְךָ בְּכֶסֶף כִּי אֵין נָבוֹת חָי כִּי אִם־מֵת וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אַחְאָב כִּי מֵת נָבוֹת וַיָּקָם אַחְאָב לָרֶדֶת אֶל־כֶּרֶם נָבוֹת הַיִזְרְעֵאלִי לָרֶשֶׁת אֹתוֹ וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי לֵאמֹר קוּם רֵד לִקְרַאת אַחְאָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּשֹׁמְרוֹן הִנֵּה בְּכֶרֶם נָבוֹת אֲשֶׁר יָרַד שָׁמָּה לָרֶשֶׁת אֹתוֹ וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה הֲרָצַחְתָּ וְגַם יָרָשְׁתָּ וְדִבַּרְתָּ אֵלָיו לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה בִּמְקוֹם אֲשֶׁר לָקְקוּ הַכְּלָבִים אֶת־דַּם נָבוֹת יְלַקְּקוּ הַכְּלָבִים אֶת־דָּמְךָ גַּם־אָתָּה וַיֹּאמֶר אַחְאָב אֶל־אֵלִיָּהוּ הַמְצָאתַנִי אוֹיְבִי וַיֹּאמֶר מָצָאתִי יַעַן הִתְמַכֶּרְךָ לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה הִנְנִי מֵבִיא עָלֶיךָ רָעָה וּבִעַרְתִּי אַחֲרֶיךָ וְהִכְרַתִּי לְאַחְאָב מַשִּׁיחַ בְּיִשְׂרָאֵל וְגַם הִנֵּה אֲנִי נֹתֵן אֶת־בֵּיתְךָ כְּבֵית יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט וְכִבְעשָׁא בֶן־אֲחִיָּה בְּכַעְסוֹ אֲשֶׁר הִכְעִיס וַאֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל וְגַם אֶל־אִיזֶבֶל דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר הַכְּלָבִים יֹאכְלוּ אֶת־אִיזֶבֶל בְּחֵל יִזְרְעֶאל וְהַמֵּת לְאַחְאָב בָּעִיר יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים וְהַמֵּת בַּשָּׂדֶה יֹאכְלוּ עוֹף הַשָּׁמָיִם כִּי לֹא־הָיָה כְּאַחְאָב אֲשֶׁר הִתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֲשֶׁר הֱסִיתָתְהוּ אִיזֶבֶל אִשְׁתּוֹ וַיַּתְעֵב מְאֹד לָלֶכֶת אַחֲרֵי הַגִּלּוּלִים כְּכֹל אֲשֶׁר עָשׂוּ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ אַחְאָב אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּקְרַע בְּגָדָיו וַיָּשֶׂם שַׂק עַל־בְּשָׂרוֹ וַיָּצָם וַיִּשְׁכַּב בַּשָּׂק וַיֵּלֶךְ אַט וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־אֵלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי לֵאמֹר הֲרָאִיתָ כִּי־נִכְנַע אַחְאָב מִפָּנָי יַעַן כִּי־נִכְנַע מִפָּנַי לֹא־אָבִיא הָרָעָה בִּימָיו וַיֵּשְׁבוּ שָׁלוֹשׁ שָׁנִים אֵין מִלְחָמָה בֵּין אֲרָם וּבֵין יִשְׂרָאֵל וַיְהִי בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִשִׁית וַיֵּרֶד יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ־יְהוּדָה אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־עֲבָדָיו הֲיְדַעְתֶּם כִּי לָנוּ רָמֹת בִּגְלָעָד וַאֲנַחְנוּ מַחְשִׁים מִקַּחְתָּהּ מִיַּד מֶלֶךְ אֲרָם וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוֹשָׁפָט הֲתֵלֵךְ אִתִּי לְמִלְחָמָה רָמֹת גִּלְעָד וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כָּמוֹנִי כָמוֹךָ כְּעַמִּי כְעַמֶּךָ כְּסוּסָי כְסוּסֶיךָ וַיֹּאמֶר אֶל־מֶלֶךְ יְהוֹשָׁפָט דְּרָשׁ־נָא הַיּוֹם אֶת־דְּבַר יְהוָה וַיִּקְבֹּץ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־הַנְּבִיאִים כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַאֵלֵךְ אֶל־רָמֹת גִּלְעָד לַמִּלְחָמָה וְאֶחְדָּל וַיֹּאמְרוּ עֲלֵה וְיִתֵּן אֲדֹנָי בְּיַד הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט הַאֵין פֹּה עוֹד נָבִיא לַיהוָה וְנִדְרְשָׁה מֵאוֹתוֹ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט עוֹד אִישׁ אֶחָד לִדְרוֹשׁ אֶת־יְהוָה מֵאֹתוֹ וַאֲנִי שְׂנֵאתִיו כִּי לֹא־יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אִם־רָע וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אַל־יֹאמַר הַמֶּלֶךְ כֵּן וַיִּקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־סָרִיס אֶחָד וַיֹּאמֶר מַהֵר מִיכָיְהוּ בֶן־יִמְלָה וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה לֹבְשִׁים בְּגָדִים אִישׁ עַל־כִּסְאוֹ וְהֵם יֹשְׁבִים בְּגֹרֶן פֶּתַח שַׁעַר שֹׁמְרוֹן וְכָל־הַנְּבִיאִים מִתְנַבְּאִים לִפְנֵיהֶם וַיַּעַשׂ לוֹ צִדְקִיָּהוּ בֶן־כְּנַעֲנָה קַרְנֵי בַרְזֶל וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה בְּאֵלֶּה תְּנַגַּח אֶת־אֲרָם עַד־כַּלּוֹתָם אוֹתָם וְכָל־הַנְּבִיאִים נִבְּאִים כֵּן לֵאמֹר עֲלֵה רָמֹת גִּלְעָד וְהַצְלַח וְנָתַן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְאָךְ אֲשֶׁר הָלַךְ לִקְרֹא לְמִיכָיְהוּ דִּבֶּר אֵלָיו לֵאמֹר הִנֵּה נָא דִּבְרֵי הַנְּבִיאִים פֶּה אֶחָד טוֹב אֶל־הַמֶּלֶךְ וִיהִי נָא דְבָרְךָ כִּדְבַר אַחַד מֵהֶם וְדִבַּרְתָּ טּוֹב וַיֹּאמֶר מִיכָיְהוּ חַי־יְהוָה כִּי אֶת־אֲשֶׁר יֹאמַר אֱלֹהַי אֹתוֹ אֲדַבֵּר וַיָּבֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ מִיכָיְהוּ הֲנֵלֵךְ לָרָמֹת גִּלְעָד לַמִּלְחָמָה אִם־נֶחְדָּל וַיֹּאמֶר עֲלוּ וְהַצְלִיחוּ וְנִתְּנוּ בְּיַד הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר אֵלָיו הַמֶּלֶךְ עַד־כַּמָּה פְעָמִים אֲנִי מַשְׁבִּיעֶךָ אִם־לֹא תְדַבֵּר אֵלַי רַק אֱמֶת בְּשֵׁם יְהוָה וַיֹּאמֶר רָאִיתִי אֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל נְפֹצִים עַל־הֶהָרִים כַּצֹּאן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רוֹעֶה וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא־אֲדֹנִים לָאֵלֶּה יָשׁוּבוּ אִישׁ לְבֵיתוֹ בְּשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט הֲלוֹא אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ לֹא־יִתְנַבֵּא עָלַי טוֹב כִּי אִם־רָע וַיֹּאמֶר

מלאכים אל אחאב מלך ישראל העירה׃
ושלח אזגדין לות אחאב מלכא דישראל
לקרתא׃ ויאמר לו כה אמר בן הדד כספך
וזהבך לי הוא ונשיך ובניך הטובים לי הם׃
ואמר ליה כדנן אמר בר הדד כספך ודהבך
דילי הוא ונשך ובנך שפיריא דילי אנון׃ ויען
מלך ישראל ויאמר כדברך אדני המלך
לך אני וכל אשר לי׃ ואתיב מלכא דישראל
ואמר כפתגמך רבוני מלכא דילך אנא וכל
דילי׃ וישבו המלאכים ויאמרו כה אמר בן
הדד לאמר כי שלחתי אליך לאמר כספך
וזהבך ונשיך ובניך לי תתן׃ ותבו אזגדיא ואמרו
כדנן אמר בר הדד למימר ארי שלחית לותך
למימר כספך ודהבך ונשך ובנך לי תתין׃ כי
אם כעת מחר אשלח את עבדי אליך וחפשו
את ביתך ואת בתי עבדיך והיה כל מחמד
עיניך ישימו בידם ולקחו׃ אלהין כעדנא
הדין מחר אשלח ית עבדי לותך ויבלשון
ית ביתך וית בתי עבדך ויהי כל רגגא דעינך
ישוון בידהון ויסבון׃ ויקרא מלך ישראל
לכל זקני הארץ ויאמר דעו נא וראו כי רעה
זה מבקש כי שלח אלי לנשי ולבני ולכספי
ולזהבי ולא מנעתי ממנו׃ וקרא מלכא דישראל
לכל סבי ארעא ואמר דעו כען וחזו ארי בישתא
דין בעי ארי שלח לי לנשי ולבני ולכספי
ולדהבי ולא מנעית מניה׃ ויאמרו אליו כל

הזקנים וכל העם אל תשמע ולוא תאבה׃
ואמרו ליה כל סביא וכל עמא לא תשמע
ולא תיבי׃ ויאמר למלאכי בן הדד אמרו
לאדני המלך כל אשר שלחת אל עבדך
בראשנה אעשה והדבר הזה לא אוכל
לעשות׃ ואמר לאזגדי בר הדד אמרו
לרבוני מלכא כל דשלחתא לעבדך בקדמיתא
אעביד ופתגמא הדין לא אכול למעבד ואזלו
אזגדיא ואתיבוהי פתגמא׃ וישלח אליו
בן הדד ויאמר כה יעשון לי אלהים וכה יוספו
אם ישפק עפר שמרון לשעלים לכל העם
אשר ברגלי׃ ושלח לותיה בר הדד ואמר
כדין יעבדון לי דחלתא וכדין יוספון אם יספוק
עפרא דשומרון למסב בשעורי פרסת רגלי
עמא דעמי׃ ויען מלך ישראל ויאמר דברו
אל יתהלל חגר כמפתח׃ ואתיב מלכא דישראל
ואמר אמרו ליה לא ישתבח דמזרז ונחית
בקרבא כגבר דנצח וסליק מניה׃ ויהי כשמע
את הדבר הזה והוא שתה הוא והמלכים
בסכות ויאמר אל עבדיו שימו וישימו על
העיר׃ והוה כד שמע ית פתגמא הדין והוא
שתי הוא ומלכיא במטליא ואמר לעבדוהי
אזדרזו וכמנו על קרתא׃ והנה נביא אחד
נגש אל אחאב מלך ישראל ויאמר כה אמר
יהוה הראית את כל ההמון הגדול הזה הנני
נתנו בידך היום וידעת כי אני יהוה׃ והא

וילכו המלאכים וישיבהו דבר

כפיו

והדבר ג׳ וסימנ׳ אשר יקשה אשר דברנו לא אוכל לעשות ישפק ג׳ ב׳ כת׳ ש׳ וחס׳ וא׳ כת׳ ס׳ ומל׳ וסימ׳ עפר שמרון בינינו יספוק עלימו וא׳ ויספק את

154

נביא אחד קריב לות אחאב מלכא דישראל
ואמר כדנן אמר יי החזיתא ית כל המונא
סגיאה הדין האנא מסר ליה בידך יומא
דין ותדע ארי אנא יי ויאמר אחאב בימי
פ״ס איתי ויאמר כהאמר יהוה בנערי שרי המדינות
בהון ויאמר ויאמר אתה אסר המלחמה ויאמר אתה
ויאמר ואמר אחאב במן ואמר כדנן אמר יי
ויאמר בעולימי רברבי מדינתא ואמר מן יסקיס
קרבא ואמר אתון ויפקך את נערי שרי
המדינות ויהיון מאתים שנים ושלשים
ואחריהם פקך את כל העם כני ישראל שבעת
אלפים ומנא ית עולימי רברבי מדינתא
והוו מתן תלתין ותרין וכתריהון מנא ית כל
עמא כני ישראל שבעה אלפין ויצאו
בצהרים ובן הדד שתה שכור בסכות הוא
והמלכים שלשים ושנים מלך עזר אתו
ונפקו כטייהרא וכר הדד שתי רוי במטליא
הוא ומלכיא תלתין ותרין מלכין דסעדין
ליה ויצאו נערי שרי המדינות ברישנה
וישלח בן הדד ויגידו לו לאמר אנשים יצאו
משמרון ונפקו עולימי רברבי מדינתא
בקדמיתא ושלחו הדד וחוי או ליה למימר
גברין נפקו משומרון ויאמר אם לשלום
יצאו תפשום חיים ואם למלחמה יצאו חיים
תפשום ואמר אם לשלום נפקו אחדונון
כד חיין ואם לקרבא נפקו כד חיין אחדונון

ואלה יצאו מן העיר נערי שרי המדינות
והחיל אשר אחריהם ואליו נפקו מן קרתא
עולימי רברבי מדינתא וחיל דכתריהון
ויכו איש אישו וינסו ארם וירדפם ישראל
ויפלט בן הדד מלך ארם על סוס ופרשים
וקטלו גבר גברוהי ואפכו אנש ארם ורפונון
ישראל ואשתיזב בן הדד מלכא דארם על
סוסון ועמהון תריז פרשין ויצא מלך
ישראל ויך את הסוס ואת הרכב והכה ארם
מכה גדולה ונפק מלכא דישראל ומחאת
סוסותא ומגרית תרתיכא ומחא בנש ארם
מחא סגיאה ויגש הנביא אל מלך ישראל
ויאמר לו לך התחזק וראה את אשר
תעשה כי לתשובת השנה מלך ארם עלה
עליך וקריב נביא לות מלכא דישראל ואמר
ליה איזיל אתקף ודע וחזי ית דתעביד ארי
לזמן סופה דשתא מלכא דארם סליק עלך
ועבדי מלכא ארם אמרו אליו
אלהי ההרים אלהיהם על כן חזקו ממנו ואולם
נלחם את אתם במישור אם לא נחזק מהם ועבדי
מלכא דארם אמרו ליה אלהא דשליט על
טוריא אלההון על כן תקיפו מנן וברם
נגיח עמהון במישרא אם לא נתקף מנהון
ואת הדבר הזה עשה הסר המלכים איש
ממקמו ושים פחות תחתיהם ואת פתגמא

יהושע ושיש קטרת והולך מהרה על נס ושיש בפלע קנך ושיש פחות ואזה בעינך עליה כריס מפין תורה ״ — ונלחמה ג ושיש בכנעני בבני עמון

שלטונא חלופוחוץ ואתה תמנה לך חיל
בחיל הנפלמאותך וסוס בסוסיו רכב בדכי
ונלחמה אותם במישור אם לא נחזק מהם
וישמע לקלם ויעש כן ואת תמני לך משרין
כמשרין דעטרא מנך וסוסון כסוסון ורתכין
כרתכין ונגיח עמהון כמישרא אם לא נתקף
מנהון וקביל למימרהון ועבד כין׃

ויהי לתשובת השנה ויפקד
בנחדד את ארם ויעל אפקה רמחמה עם
ישראל והוה לזמן סופה דשתא ומנאפר
החדד ית אנש ארם וסליק לאפיק לאגחא
קרבא עם ישראל ובני ישראל התפקדו
ופרכלון וילכו לקראתם ויחנו בני ישראל
נגדם כשני חשפי עזים וארם מלאו את הארץ
ובני ישראל אתמנאו ואזדרזו ואזלו לקמתהון
ושרו בני ישראל לקבלהון כתרין גזרי עזין
ואנש ארם מלו ית ארעא ויגש אית האלהים
ויאמר אל מלך ישראל ויאמר כה אמר יהוה
יען אשר אמרו ארם אלהי הרים יהוה ולא
אלהי עמקים הוא ונתתי את כל ההמון
הגדול הזה בידך וידעתם כי אני יהוה וקריב
נכיא דיי ואמר למלכא דישראל ואמר
כדנן אמרו חלפך ואמרו אנש ארם לאלהא
דשליט על טוריא הנון ולא אלהא דשליט על
מישריא הוא ואמסר ית כל ההמונא סגיאה
הדין בידך ותדעון ארי אנא ני ויחנו אלה

נכחאלה שבעת ימים ויהי ביום השביעי
ותקרב המלחמה ויכו בני ישראל את ארם
מאה אלף רגלי ביום אחד וישרו הארין רקנין
אלין שכבה יומין והוה ביומא שביעאה
וקריבו עבדי קרבא ומחובני ישראל ית
אנשארם מאה אלפין גברא רגלאה ביומא
חדא ינסו הנותרים אפקה לעיר ותפל
החומה על עשרים ושבעה אלף איש
הנותרים ובן הדד ינס ובא לעיר חדר
בחדר ואפכו ואשתארו לאפק לקרתא ונפל
שורא על עסרין ושבעה אלפין גברא ואשתאר
וכד הדד אפק ועל לקרתא תון בגותון ואמרין
אלין עבדיו הנה נא שמענו כי מלכי בית ישראל
כימלכי חסד הם נשים נא נשקים במתנינו
וחבלים בראשינו ונצא אל מלך ישראל אולי
יחיה את נפשך ואמרו ליה עבדוהי אנש
שמענא ארי מלכי בית ישראל ארי מלכין גמלי
חסדא אנון ניסר כען סקין בחרצנא ואטונין
ברישנא ונפוק לות מלכא דישראל מאם
יקיים ית נפשך ויחגרו שקים במתניהם
וחבלים ברישיהם ויפקו אל מלך ישראל
ואמרו עבדך בן הדד אמר תחיינא נפשי
ויאמר העודנו חי הוא יאחי הוא ואסרו סקין
כחרצין הון ואטונין כריש יהון ואתו לות
מלכא דישראל ואמרו עבדך בר הדד אמר
תתקיים כען נפשי ואמר העד כען קיים

ג
ג
וחס
ב
מל
בשפ
ה
ו
וחס
ב
וחס
ד
בטעמ

אַחִיהוּא וְהָאֲנָשִׁים יְנַחֲשׁוּן וַיַּחֲרִנוּ וַיְחַלְּטוּ
הַמְּנוּן וַיֹּאמְרוּ אָחִיךָ בֶּן הֲדַד וַיֹּאמֶר בֹּאוּ
קְחֻהוּ וַיֵּצֵא אֲלֵיהוּ בֶּן הֲדַד וַיַּעֲלֵהוּ עַל הַמֶּרְכָּבָה׃
וַגַּבְרִיאֵל נַחֲישׁוּ וְאוּחְיוּ וְחַטְפוּהָא מִנֵּיהּ
וְאָמְרוּ אָחוּךְ בַּר הֲדַד וְאָמַר עוּלוּ דְּלוּהִי
וְנִפֵּק לוֹתֵיהּ בַּר הֲדַד וְאַסְקֵיהּ לְרַתְּנָא וַיֹּאמֶר
אֵלָיו הֶעָרִים אֲשֶׁר לָקַח אָבִי מֵאֵת אָבִיךָ
אָשִׁיבָה וְחֻצוֹת תָּשִׂים לְךָ בְּדַמֶּשֶׂק כַּאֲשֶׁר
שָׂם אָבִי בְּשֹׁמְרוֹן וַאֲנִי בְּבְרִית אֲשַׁלְּחֶךָ
וַיִּכְרֹת לוֹ בְּרִית וַיְשַׁלְּחֵהוּ וְאָמַר לֵיהּ קְרוֹיָא
דְּנָסִיב אֲנָא מִן אֲבוּךְ אָתִיב וְשׁוּקִין תַּמְנֵי
לָךְ בְּרַמֶּסֶק כְּמָא דְּמַנִּי אֲבָא בְּשׁוֹמְרוֹן וַאֲנָא
בְּקִים אֲשַׁלַּחְנָךְ וְגָזַר לֵיהּ קְיָם וְשַׁלַּחְיֵהּ׃
וְאִישׁ אֶחָד מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים

אָמַר לְרֵעֵהוּ בִּדְבַר יְהוָה הַכֵּנִי נָא וַיְמָאֵן
הָאִישׁ לְהַכֹּתוֹ וַגַּבְרָא חַד מִתַּלְמִידֵי נְבִיָּא
אָמַר לְחַבְרֵיהּ כַּפְתְּגָמָא דְּיָי מְחֵינִי כְּעַן וְלָא
אֲבָא גַּבְרָא לְמִמְחֵי וַיֹּאמֶר לוֹ יַעַן אֲשֶׁר
לֹא שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה הִנְּךָ הוֹלֵךְ מֵאִתִּי וְהִכָּךְ
הָאֲרְיֵה וַיֵּלֶךְ מֵאֶצְלוֹ וַיִּמְצָאֵהוּ הָאֲרְיֵה וַיַּכֵּהוּ׃
וְאָמַר לֵיהּ חַלָּפְתָּא לָא קְבִילְתָּא לְמֵימְרָא דְּיָי
הָא אַתְּ אָזֵיל מִלְוָתִי וְקָטְלָנָךְ אַרְיָא וְאָזַל
מִלְוָתֵיהּ וְאַשְׁכְּחֵיהּ אַרְיָא וְקָטְלֵיהּ וַיִּמְצָא
אִישׁ אַחֵר וַיֹּאמֶר הַכֵּנִי נָא וַיַּכֵּהוּ הָאִישׁ
הַכֵּהוּ וּפָצַע וְאַשְׁכַּח גַּבְרָא אָחֳרָנָא וְאָמַר
מְחֵינִי כְּעַן וּמְחֵי גַּבְרָא מְחֵי וּפְרַע־יהּ׃

וַיֵּלֶךְ הַנָּבִיא וַיַּעֲמֹד לַמֶּלֶךְ עַל הַדָּרֶךְ וַיִּתְחַפֵּשׂ
בָּאֵפֶר עַל עֵינָיו וַאֲזַל נְבִיָּא וְקָם לְמַלְכָּא עַל
אוּרְחָא וְאִסְתַּכַּר כְּמַעְבְּרָא עַל עֵינוֹהִי וַיִּרְחַי
הַמֶּלֶךְ עֹבֵר וְהוּא צָעַק אֶל הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ
יָצָאתִי בְּקֶרֶב הַמִּלְחָמָה וְהִנֵּה אִישׁ סָר וַיָּבֵא אֵלַי
אִישׁ וַיֹּאמֶר שְׁמֹר אֶת הָאִישׁ הַזֶּה אִם הִפָּקֵד
יִפָּקֵד וְהָיְתָה נַפְשְׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ אוֹ כִכַּר כֶּסֶף
תִּשְׁקוֹל׃ וְהִנֵּה מַלְכָּא עָבַר וְהוּא צָוַח קָדָם
מַלְכָּא וְאָמַר עַבְדָּךְ נְפַק כְּגוֹ קְרָבָא וְהָא גַּבְרָא
אֲרַח וְאֵיתַי לִי גַּבְרָא וְאָמַר טַר יָת גַּבְרָא הָדֵין
אֲמַמְשַׁגָּא יִשְׁגֵּי וְתְהֵי נַפְשָׁךְ חֲלַף נַפְשֵׁיהּ
אוֹ כִכַּרָא דִּכְסַפָּא תִּתְקוֹל׃ וַיְהִי עַבְדְּךָ עֹשֶׂה
הֵנָּה וָהֵנָּה וְהוּא אֵינֶנּוּ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל כֵּן מִשְׁפָּטְךָ אַתָּה חָרַצְתָּ וְהוֹה עַל
דְּעַבְדָּךְ מִתְפַּנֵּי לְכָא וּלְכָא וְהָא לֵיתוֹהִי׃ וְאָמַר
לֵיהּ מַלְכָּא דְּיִשְׂרָאֵל אַתְּ גְּנָאךְ וּפְסָקְתָּ׃
וַיְמַהֵר וַיָּסַר אֶת הָאֵפֶר מֵעַל עֵינָיו וַיַּכֵּר אֹתוֹ
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל כִּי מֵהַנְּבִיאִים הוּא׃ וַאוֹחִי וְאַעְדֵּי
יָת מַעְפְּרָא מֵעַלּוֹהִי עֵינוֹהִי וְאִשְׁתְּמוֹדַע יָתֵיהּ
מַלְכָּא דְּיִשְׂרָאֵל אֲרֵי מִתַּלְמִידֵי נְבִיָּא הוּא׃
וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה יַעַן שִׁלַּחְתָּ אִישׁ
אִישׁ חֲרְמִי מִיָּדֶךָ וְהָיְתָה נַפְשְׁךָ תַּחַת נַפְשׁוֹ
וְעַמְּךָ תַּחַת עַמּוֹ׃ וַאֲמַר לֵיהּ כִּדְנָךְ אֲמַר יְיָ
חֲלַף דְּשֵׁזִיבְתָּא יָת גַּבְרָא חַיָּיבָא מִידָּךְ
וּתְהֵי נַפְשָׁךְ חֲלַף נַפְשֵׁיהּ וְעַמָּךְ חֲלַף עַמֵּיהּ׃
וַיֵּלֶךְ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עַל בֵּיתוֹ סָר וְזָעֲפָן וַיָּבֹא

רוחך סרה ואינך אכל לחם׃ ואתת לותיה
איזבל אתתיה ומלילת עמיה מא דין רוחך
סטיא ולית את אכיל לחמא׃ וידבר אליה
כי אדבר אל נבות היזרעאלי ואמר לו תנה
לי את כרמך בכסף או אם חפץ אתה אתנה
לך כרם תחתיו ויאמר לא אתן לך את כרמי׃
ומליל עמה ארי מלילית עם נבות יזרעילאה
ואמרית ליה הב לי ית כרמך בכספא או אם
רעיאת את אתין לך כרמא חלופוהי ואמר לא
אתין לך ית כרמי׃ ותאמר אליו איזבל אשתו
אתה עתה תעשה מלוכה על ישראל קום
אכל לחם ויטב לבך אני אתן לך את כרם
נבות היזרעאלי׃ ואמרת ליה איזבל אתתיה
את כען תצלח במלכותא על ישראל קום
אכול לחמא וישפר לבך אנא אתין לך ית
כרמא דנבות יזרעילאה׃ ותכתב ספרים
בשם אחאב ותחתם בחתמו ותשלח הספרים
אל הזקנים ואל החרים אשר בעירו הישבים
את נבות׃ וכתבת אגרתא בשמא דאחאב
וחתמת בעזקתיה ושדרת אגרן לסביא
ולתרביניא דבקרתיה דיתבין עם נבות׃
ותכתב בספרים לאמר קראו צום והשיבו
את נבות בראש העם׃ וכתבת באגרתא
למימר גזרו צומא ואותיבו ית נבות בריש
עמא׃ והושיבו שנים אנשים בני בליעל
נגדו ויעדהו לאמר ברכת אלהים ומלך

שמרונה׃ ואזל מלכא דישראל לביתיה נסיס
ודוי ואתא לשומרון׃ ויהי אחר
הדברים האלה כרם היה לנבות היזרעאלי
אשר ביזרעאל אצל היכל אחאב מלך שמרון׃
והוה בתר פתגמיא האלין כרמא הוה לנבות
יזרעאלאה דביזרעאל בסטר היכלא
דאחאב מלכא דשומרון׃ וידבר אחאב אל
נבות לאמר תנה לי את כרמך ויהי לי לגן
ירק כי הוא קרוב אצל ביתי ואתנה לך תחתיו
כרם טוב ממנו אם טוב בעיניך אתנה לך
כסף מחיר זה׃ ומליל אחאב עם נבות למימר
הב לי ית כרמך ויהי לי לגנת ירקא ארי הוא
קריב בסטר ביתי ואתין לך חלופוהי כרמא
דטב מניה אם טב בעינך אתין לך כספא
דמוהי מא דשוי׃ ויאמר נבות אל אחאב
חלילה לי מיהוה מתתי את נחלת אבתי לך׃
ואמר נבות לאחאב חס לי מן קדם יי׳ מלמתן
ית אחסנת אבהתי לך׃ ויבא אחאב אל ביתו
סר וזעף על הדבר אשר דבר אליו נבות
היזרעאלי ויאמר לא אתן לך את נחלת
אבותי וישכב על מטתו ויסב את פניו ולא
אכל לחם׃ ואתא אחאב לביתיה נסיס ודוי
על פתגמא דמליל עמיה נבות יזרעילאה
ואמר לא אתין לך ית אחסנת אבהתי ושכיב
על ערסיה ואסחר ית אפוהי ולא אכל לחמא׃
ותבא אליו איזבל אשתו ותדבר אליו מה זה

[illegible] בל״ש וסימ׳ אתה מדין נחלת אבתי ... בחתמו ו חס בל״ש וסימנ׳ חתמך ופתילך החתמות מעשה חרש ציץ קדש והאבנ׳ בתר׳ בחתמו דמלכ׳ ... ומלך ה׳ וסימ׳ [illegible]

והוציאהו וסקלהו וימת׃ ואותיבו תרין גברין
בני רשעא לקבליה ויסהדוניה למימר
גדיפתא קדם יי ומלכא לטתא ואפקוהי
ורגמוהי ואתקטיל׃ ויעשו אנשי עירו הזקנים
והחרים אשר הישבים בעירו כאשר שלחה
אליהם איזבל כאשר כתוב בספרים אשר
שלחה אליהם׃ ועבדו אנשי קרתיה סביא
ותורבניא דיתבין בקרתיה כמא דשלחת
לותהון איזבל כמא דכתיב באגרתא דשלחת
לותהון׃ קראו צום והשיבו את נבות בראש
העם׃ גזרו צומא ואותיבו ית נבות בריש
עמא׃ ויבאו שני האנשים בני בליעל וישבו
נגדו ויעדהו אנשי הבליעל את נבות נגד
העם לאמר ברך נבות אלהים ומלך ויצאהו
מחוץ לעיר ויסקלהו באבנים וימת׃ ואתו
תרין גברין בני רשעא ויתיבו לקבליה ואסהידו
גברי בני רשעא ית נבות קדם עמא למימר
גדיף נבות קדם יי ומלכא לט ואפקוהי מברא
לקרתא ורגמוהי באבניא ומית׃ וישלחו
אל איזבל לאמר סקל נבות וימת׃ ושלחו
לות איזבל למימר אתרגים נבות ומית׃
ויהי כשמע איזבל כי סקל נבות וימת ותאמר
איזבל אל אחאב קום רש את כרם נבות
היזרעאלי אשר מאן לתת לך בכסף כי
אין נבות חי כי מת׃ והוה כד שמעת איזבל
ארי אתרגים נבות ומית ואמרת איזבל

לאחאב קום אחסין ית כרמא דנבות יזרעאה
דלא אבא למתן לך בכספא ארי לית נבות קיים
אלהין מית׃ ויהי כשמע אחאב כי מת נבות
ויקם אחאב לרדת אל כרם נבות היזרעאלי
לרשתו׃ והוה כד שמע אחאב ארי מית נבות
וקם אחאב למיחת לכרמא דנבות יזרעאה
למירתיה׃ ויהי דבר יהוה אל
אליהו התשבי לאמר׃ והוה פתגם נבואה מן
קדם יי עם אליה דמתשוב למימר׃ קום
רד לקראת אחאב מלך ישראל אשר בשמרון
הנה בכרם נבות אשר ירד שם לרשתו׃ קום
חות לקדמות אחאב מלכא דישראל דבשמרון
הא בכרמא דנבות דנחת לתמן למירתיה׃
ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה הרצחת וגם
ירשת ודברת אליו לאמר כה אמר יהוה
במקום אשר לקקו הכלבים את דם נבות
ילקו הכלבים את דמך גם אתה׃ ותמליל עמיה
למימר כדנן אמר יי הקטלתא ואף אחסינתא
ותמליל עמיה למימר באתרא דלחיכו כלביא
ית דמא דנבות ילחכון כלביא ית דמך אף
את׃ ויאמר אחאב אל אליהו המצאתני איבי
ויאמר מצאתי יען התמכרך לעשות הרע
בעיני יהוה׃ ואמר אחאב לאליה האשכחתא
לי בעיל דבבי ואמר אשכחית חלף דהשכחתא
למעבד דביש קדם יי׃ הנני מבי אליך רעה
ובערתי אחריך והכרתי לאחאב משתין

עידה ד׳ דחס בליש וסימנ׳ העדבנו ואשר בך ויעדהו ויעדהו ·· — ·· ודברת אליו ד׳ וסימ׳ ושמת את הדברים בפיו מכת דבר הרצחת וגם ירשת

בקיר ועצור ועזוב בישראל: האנא מיתי
עלך בישתא ואפלי בתרך ואשיצי לאחאב
ידע מדע ואחיד ושביק בישראל: ונתתי
את ביתך כבית ירבעם בן נבט וכבית בעשא
בן אחיה אל הכעס אשר הכעסת ותחטא
את ישראל: ואתין ית ביתך כבית ירבעם
בר נבט וכבית בעשא בר אחיה על ארגזותא
דארגיזתא ואחיבתא ית ישראל: וגם לאיזבל
דבר יהוה לאמר הכלבים יאכלו את איזבל
בחל יזרעאל: ואף על איזבל גזר יי למימר
כלביא ית איזבל באחסנת יזרעאל: המת
לאחאב בעיר יאכלו הכלבים והמת בשדה
יאכלו עוף השמים: דימות לאחאב בקרתא
ייכלון כלביא ודימות בחקלא ייכלון עופא
דשמיא: רק לא היה כאחאב אשר התמכר
לעשות הרע בעיני יהוה אשר הסתה אתו
איזבל אשתו: לחוד לא הוה כאחאב דחשיב
למעבד דביש קדם יי דאטעיאתיה איזבל
אתתיה: ויתעב מאד ללכת אחרי הגלולים
ככל אשר עשו האמרי אשר הוריש יהוה
מפני בני ישראל: וארשע לחדא למהך
בתר טעותא ככל דעבדו אמוראי דתריך
יי מן קדם בני ישראל: ויהי
כשמע אחאב את הדברים האלה ויקרע
בגדיו וישם שק על בשרו ויצום וישכב
בשק ויהלך אט: והוה כד שמע אחאב ית

פתגמיא האלין ובזע לבושוהי ואסר סקא
על בסריה וצם ושכיב בסקיה והליך יחיף
ויהי דבר יהוה אל אליהו
התשבי לאמר: והוה פתגם נבואה מן קדם
יי עם אליה דמתשוב למימר: הראית כי
נכנע אחאב מלפני יען כי נכנע מפני לא
אבי הרעה בימיו בימי בנו אביא הרעה
על ביתו: החזיתא ארי אתבר אחאב מן קדמי
חלף דאתבר מן קדמי לא איתי בישתא ביומוהי
22 ביומי בריה איתי בישתא על ביתיה: וישבו
שלש שנים אין מלחמה בין ארם ובין ישראל
ויתיבו תלת שנין לית קרבא בין ארם ובין
ישראל: ויהי בשנה השלישית
וירד יהושפט מלך יהודה אל מלך ישראל
והוה בשתא תליתיתא ונחת יהושפט מלך
שבטא דבית יהודה לות מלכא דישראל
ויאמר מלך ישראל אל עבדיו הידעתם כי
לנו רמת גלעד ואנחנו מחשים מקחת אתה
מיד מלך ארם: ואמר מלכא דישראל לעבדוהי
הידעתון ארי דילנא רמות גלעד ואנחנא
שתקין מלמסב יתה מיד מלכא דארם
ויאמר אל יהושפט התלך אתי למלחמה רמת
גלעד ויאמר יהושפט אל מלך ישראל
כמוני כמוך כעמי כעמך כסוסי כסוסיך
ואמר ליהושפט התיזיל עמי לאגחא קרבא
לרמות גלעד ואמר יהושפט למלכא דישראל

על ביתו ח׳ וסימנה׳ ויפקדיהו על ביתו ויירא ויצו יוסף אלקנה הראית כי נכנע אחאב מלפני שמרונה ישען על ביתו

פ׳ פיסוק דמיין ומתחלפין ב׳ במל״ב וב׳ בדב״י וסימנ׳ ויקבץ ויבא דמלכי האלף אם מחרל הנלך אם נחדל דדב״י ויקבץ ויבא הנלך אם נחדל הנלך אם נחדל

וסימ׳ דמל״ב אלף אלף נון נון דדב״י יאיס נון אלף נון אלף

אֲנִי אֹתְךָ עַמִּי כְּעַמֶּךָ סוּסָתִי כְּסוּסֹתֵךְ׃
וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל דְּרָשְׁנָא
כַּיּוֹם אֶת־דְּבַר יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט וּמִדְרָשׁ
יִשְׂרָאֵל תֹּכַע כְּעַן כְּיוֹמָא הָדֵין יִתְפַּתְגָּמָא
דְּיְיָ׃ וַיִּקְבֹּץ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־הַנְּבִיאִים
כְּאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הַאֵלֵךְ
עַל־רָמוֹת גִּלְעָד לַמִּלְחָמָה אֶמְנָע וַיֹּאמְרוּ
עֲלֵה וְיִתֵּן אֲדֹנָי בְּיַד הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ
יִתְנַבְּיוּ שְׁקָרָא כְּאַרְבַּע מְאָה גַּבְרָא וְאָמַר
לְהוֹן הֵאֵזִיל לְרָמוֹת גִּלְעָד וְלָאֱחָא קְרָבָא
אִם־אֶתְמְנַע וְאָמְרוּ סַק וְיִמְסַר יְיָ בִּידָא דְמַלְכָּא׃
וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט הַאֵין פֹּה נָבִיא לַיהוָה עוֹד
וְנִדְרְשָׁה מֵאֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְהוֹשָׁפָט הָלִית כָּא
נְבִיָּא קָדָם יְיָ עוֹד וְנִתְבַּע מִנֵּיהּ׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אֶל־יְהוֹשָׁפָט עוֹד אִישׁ אֶחָד לִדְרֹשׁ
אֶת־יְהוָה מֵאֹתוֹ וַאֲנִי שְׂנֵאתִיו כִּי לֹא יִתְנַבֵּא
עָלַי טוֹב כִּי אִם־רָע מִיכָיְהוּ בֶּן־יִמְלָה וַיֹּאמֶר
יְהוֹשָׁפָט אַל־יֹאמַר הַמֶּלֶךְ כֵּן׃ וַיֹּאמֶר מַלְכָּא
דְּיִשְׂרָאֵל לְיְהוֹשָׁפָט עוֹד גַּבְרָא חַד לְמִתְבַּע
יִתְפַּתְגָּמָא דְיְיָ מִנֵּיהּ וַאֲנָא סְנֵיתֵיהּ אֲרֵי לָא
יִתְנַבֵּי עֲלַי טָב אֶלָּהֵין כִּי אִם הוּא מֵיכָה כַּר
יְמַלֵּה וַאֲמַר יְהוֹשָׁפָט לָא יֵימַר מַלְכָּא כֵּן׃
וַיִּקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־סָרִיס אֶחָד וַיֹּאמֶר
מַהֲרָה מִיכָיְהוּ בֶן־יִמְלָה׃ וּקְרָא מַלְכָּא
דְּיִשְׂרָאֵל לְחַד סָרִיס וַאֲמַר אֲבַע מִיכָיְהוּ בַּר
יִמְלָה׃ וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה

ישְׁבִים אִישׁ עַל־כִּסְאוֹ מְלֻבָּשִׁים בְּגָדִים בְּגֹרֶן
פֶּתַח שַׁעַר שֹׁמְרוֹן וְכָל־הַנְּבִיאִים מִתְנַבְּאִים
לִפְנֵיהֶם׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו צִדְקִיָּהוּ בֶן־כְּנַעֲנָה
קַרְנֵי בַרְזֶל וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה בְּאֵלֶּה תְנַגַּח אֶת
אֲרָם עַד־כַּלּוֹתָם׃ וְכָל־הַנְּבִיאִים נִבְּאִים כֵּן לֵאמֹר עֲלֵה רָמֹת גִּלְעָד
וְהַצְלַח וְנָתַן יְהוָה בְּיַד הַמֶּלֶךְ׃ וְכָל־נְבִיָּא שְׁקָרָא
מִתְנַבֵּי כֵּן לְמֵימַר סַק לְרָמוֹת גִּלְעָד וְאַצְלַח
וְיִמְסַר מֵימְרָא דְמַלְכָּא׃ וְהַמַּלְאָךְ אֲשֶׁר הָלַךְ
לִקְרֹא מִיכָיְהוּ דִּבֶּר אֵלָיו לֵאמֹר הִנֵּה נָא דִּבְרֵי
הַנְּבִיאִים פֶּה אֶחָד טוֹב אֶל־הַמֶּלֶךְ יִהְיוּ נָא דְבָרֶיךָ
כִּדְבַר אַחַד מֵהֶם וְדַבֵּרְתָּ טוֹב׃ וַאֲמַר לֵיהּ
לְמִקְרֵי מֵיכָה מְלֵיל עִמֵּיהּ לְמֵימַר הַאֲפַעַן
פְּתַגָּמֵי נְבִיָּא שְׁקָרָא מִמְּלַל חַד שַׁוֵּי תְקִין
קָדָם מַלְכָּא יְהֵי כְּעַן פִּתְגָּמָךְ כְּפִתְגָּמָא דְחַד
מִנְּהוֹן וְתִמְלֵיל פִּתְגָּמִין תְּקִנִין׃ וַאֲמַר מִיכָיְהוּ
חַי־יְהוָה כִּי אֵת אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֵלַי אֹתוֹ אֲדַבֵּר׃
וַאֲמַר מֵיכָה קַיָּם הוּא דִּי יְתֵי אֲרֵי יָת דְּיֵימַר יְיָ
לִי יָתֵיהּ אֲמַלֵּיל׃ וַיָּבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
אֵלָיו מִיכָיְהוּ הֲנֵלֵךְ אֶל־רָמֹת גִּלְעָד לַמִּלְחָמָה

ימלה ד׳ ב׳ בת ה׳ וב׳ בת אלף וסימנ׳ דמלכים בת ה׳ דדב״י יאיס בת אלף — מהרה ב׳ וסימנ׳ מיכיהו בי פשטו פלשתים

אם נחדל ויאמר אליו עלה והצלח ונתן יהוה
ביד המלך ואתא לות מלכא ואמר מלכא ליה
מיכה הניזיל לרמות גלעד לאגחא קרבא אם
נתמנע ואמר ליה סק ואצלח וימסר יי בידא
דמלכא ויאמר אליו המלך עד כמה פעמים
אני משביעך אשר לא תדבר אלי רק אמת
בשם יהוה ואמר ליה מלכא עד כמא זמנין
אנא מקיים עלך דלא תמליל עמי לחוד קשוט
בשמא דיי ויאמר ראיתי את כל ישראל
נפצים אל ההרים כצאן אשר אין להם רעה
ויאמר יהוה לא אדנים לאלה ישובו איש לביתו
בשלום ואמר חזיתי ית כל ישראל מבדרין
על טוריא כענא דלית להון רעי ואמר יי
לית להון רבונין לא אלין יתובון גבר לביתיה
בשלם ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
הלוא אמרתי אליך לוא יתנבא עלי טוב כי
אם רע ואמר מלכא דישראל ליהושפט
הלא אמרית לך לא יתנבי עלי טב אלהין
ביש ויאמר לכן שמע דבר יהוה ראיתי את
יהוה ישב על כסאו וכל צבא השמים עמד
עליו מימינו ומשמאלו ואמר בכין קביל
פתגמא דיי חזיתי ית יקרא דיי שרי על כרסיה
וכל חילי שמיא קימין קדמוהי מימינה
ומסמליה ויאמר יהוה מי יפתה את אחאב
ויעל ויפל ברמת גלעד ויאמר זה בכה וזה
אמר בכה ואמר יי מן יטעי ית אחאב ויסק

ויפול ברמות גלעד ואמרין דין בכדין ודין
אמר כדין ויצא הרוח ויעמד לפני יהוה
ויאמר אני אפתנו ויאמר יהוה אליו במה
ונפק רוחא וקם קדם יי ואמר אנא אטעיניה
ואמר יי ליה במא ויאמר אצא והייתי רוח
שקר בפי כל נביאיו ויאמר תפתה וגם תוכל
צא ועשה כן ואמר אפוק ואהי לרוח דשקר
בפום כל נביוהי ואמר תטעי ואף תכול פוק
ועביד כין ועתה הנה נתן יהוה רוח שקר
בפי כל נביאיך אלה ויהוה דבר עליך רעה
וכען הא יהב יי רוח דשקר בפום כל נביך
אלין ויי גזר לאיתאה עלך בישא ויגש
צדקיהו בן כנענה ויכה את מיכיהו על הלחי
ויאמר אי זה עבר רוח יהוה מאתי לדבר אתך
וקריב צדקיה בר כנענה ומחא ית מיכה על
לסתא ואמר איזא שעא אסתלק רוח נבואה
מן קדם יי מני למללא עמך ויאמר מיכיהו
הנך ראה ביום ההוא אשר תבא חדר בחדר
להחבה ואמר מיכה הא את חזי ביומא ההוא
דאת עליל תון בתון לאטמרא ויאמר מלך
ישראל קח את מיכיהו והשיבהו אל אמן
שר העיר ואל יואש בן המלך ואמר מלכא
דישראל דבר ית מיכה ואתיבהי לות אמון
רב קרתא ולות יואש בר מלכא ואמרת כה
אמר המלך שימו את זה בית הכלא והאכלהו
לחם לחץ ומים לחץ עד באי בשלום ותימר

ג משביעך וחב המר
ח ב י ט
יח חס ב כת הי חס
ג לשון אביה חס יוד
ב ה ל מל
ג ב רפי

ויפל ג' וסימנ' ברמת גלעד וחב טוחי תפל ... דמל' רוח שקר בפי כל נביאיו ודדברי ימים לרוח שקר נביאיך אלה וסימנ' רכן לנך

כדנן

כדנן אמר מלכא שוו ית דין בית אסירי
ואוכלוהי לחמא כדחוק ומיא כדחוק עד
מיתא בשלמא׃ ויאמר מיכיהו אם שוב
תשוב בשלום לא דבר יהוה בי ויאמר שמעו
עמים כלם׃ ואמר מיכה אם מתב תתוב
בשלמא לא רעוא קדם יי בי ואמר שמעו
עממיא כלהון׃ ויעל מלך ישראל ויהושפט
מלך יהודה רמת גלעד׃ וסליק מלכא דישראל
ויהושפט מלך שבטא דבית יהודה לרמות
גלעד׃ ויאמר מלך ישראל אל יהושפט
התחפש ובא במלחמה ואתה לבש בגדיך ג
ויתחפש מלך ישראל ויבא במלחמה׃ ואמר
מלכא דישראל ליהושפט אנא אשתני
ואיעול בקרבא ואת לבש לבושך ואשתני
מלכא דישראל ועל בקרבא׃ ומלך ארם
צוה את שרי הרכב אשר לו שלשים ושנים
לאמר לא תלחמו את קטן ואת גדול כי אם את
מלך ישראל לבדו׃ ומלכא דארם פקיד
ית רבני רתכיא דיליה תלתין ותרין למימר
לא תגיחון קרב עם זעירא ועם רבא אלהין
עם מלכא דישראל בלחודוהי׃ ויהי כראות
שרי הרכב את יהושפט והמה אמרו אך
מלך ישראל הוא ויסרו עליו להלחם ויזעק ל בספ
יהושפט׃ והוה כד חזו רבני רתכיא ית
יהושפט ואנון אמרו ברם מלכא דישראל
הוא וזרו עלוהי לאגחא וצוח יהושפט׃ ויהי

כראות שרי הרכב כי לא מלך ישראל הוא
וישובו מאחריו׃ והוה כד חזו רבני רתכיא ז ל מל
ארי לא מלכא דישראל הוא ותבו מבתרוהי׃ בנב׳
ואיש משך בקשת לתמו ויכה את מלך
ישראל בין הדבקים ובין השרין ויאמר
לרכבו הפך ידך והוציאני מן המחנה כי
החליתי׃ וגברא נגד בקשתא לקבליה ומחא
ית מלכא דישראל בין דבקיא ובין שריינא
ואמר למרכבתיה אתחזר לאחורך ואפיקני
מן משריתא ארי אתמרעית׃ ותעלה המלחמה
ביום ההוא והמלך היה מעמד במרכבה נכח ב
ארם וימת בערב ויצק דם המכה אל חיק
הרכב׃ וסליקו עבדי קרבא ביומא ההוא
ומלכא הוה מתקף וקאים ברתכא לקביל
אנש ארם ומית ברמשא ואתרק דמא דמחתא
לגו רתכא׃ ויעבר הרנה במחנה כבא השמש ו חס
לאמר איש אל עירו ואיש אל ארצו׃ ועבר
כרוזא במשריתא כמיעל שמשא למימר
גבר לקרתיה וגבר לארעיה׃ וימת המלך
ויבוא שמרון ויקברו את המלך בשמרון׃ ומית ל מל
מלכא ואתא לשומרון וקברו ית מלכא
בשומרון׃ וישטף את הרכב על ברכת שמרון
וילקו הכלבים את דמו והזנות רחצו כדבר
יהוה אשר דבר׃ ושטפו ית רתכא על בריכתא
דשומרון ולחיכו כלביא ית דמיה ומני זינא
שטפו כפתגמא דיי דמליל׃ ויתר דברי

כבא ז חס וסימנ׳ ∴ משה לפנות ערב ויעבר הרנה ראו כבא המלאך כבא הספר ויהי כבא הספר

אחאב וכל אשר עשה ובית השן אשר בנה
וכל הערים אשר בנה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ ושאר פתגמי
אחאב וכל דעבד ובית שנא דבנא וכל קרויא
דבנא הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא
למלכי ישראל׃ וישכב אחאב עם אבתיו וימלך
אחזיהו בנו תחתיו׃ ושכיב אחאב עם אבהתוהי
ומלך אחזיה בריה תחותוהי׃
ויהושפט בן אסא מלך על יהודה
בשנת ארבע לאחאב מלך ישראל׃ ויהושפט
בר אסא מלך על דבית יהודה בשנת ארבע
לאחאב מלכא דישראל׃ יהושפט בן שלשים
וחמש שנה במלכו ועשרים וחמש שנה מלך
בירושלם ושם אמו עזובה בת שלחי׃ יהושפט
בר תלתין וחמיש שנין כד מלך ועסרין וחמיש
שנין מלך בירושלם ושום אמיה עזובה
בת שלחי׃ וילך בכל דרך אסא אביו לא סר
ממנו לעשות הישר בעיני יהוה׃ ואזל בכל
אורח אסא אבוהי לא סטא מנה למעבד
דכשר קדם יי׃ אך הבמות לא סרו עוד העם
מזבחים ומקטרים בבמות׃ ברם במתא
לא עטרא עד כען עמא מדבחין ומסקין
בוסמין על במתא׃ וישלם יהושפט עם
מלך ישראל׃ ואשלים יהושפט עם מלכא
דישראל׃ ויתר דברי יהושפט וגבורתו אשר
עשה ואשר נלחם הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי יהודה׃ ושאר פתגמי
יהושפט וגברותיה דעבד ודאגיח הלא
אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכיא
דבית יהודה׃ ויתר הקדש אשר נשאר בימי
אסא אביו בער מן הארץ׃ ושאר נפקתנא
דאשתאר ביומי אסא אבוהי פלי מן ארעא׃
ומלך אין באדום נצב מלך׃ ומלכא לית באדום
ממנא אלהין אסטרטיגא למלכא׃ יהושפט
עשר אניות תרשיש ללכת אופירה לזהב
ולא הלך כי נשברה אניות בעציון גבר׃
יהושפט עבד ספינת אפירקא למיזל לאופיר
לאיתאה דהבא ולא אזל ארי אתברא ספינתא
בעציון גבר׃ אז אמר אחזיהו בן אחאב אל
יהושפט ילכו עבדי עם עבדיך באניות ולא
אבה יהושפט׃ בכין אמר אחזיה בר אחאב
ליהושפט ייזלון עבדי עם עבדך בספינתא
ולא אבא יהושפט׃ וישכב יהושפט עם אבתיו
ויקבר עם אבתיו בעיר דוד אביו וימלך יהורם
בנו תחתיו׃ ושכיב יהושפט עם אבהתוהי
ואתקבר עם אבהתוהי בקרתא דדוד אבוהי
ומלך יהורם בריה תחותוהי׃
אחזיהו בן אחאב מלך על ישראל
בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט
מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים׃ אחזיהו
בר אחאב מלך על ישראל בשומרון בשנת
שבע עסרי ליהושפט מלך שבטא דבית

באניות ד' ומל' וסימנה׃ והשיבך יי' מצרים עבדי עם עבדיך וכשדים יורדי ובעת קץ יתנגח עמו וחד ובאניות וחד כאניות סוחר׃ וישלם לו ליח כות

יהודה ומלך על ישראל תרתין שנין׃ ויעש
הרע בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובדרך
אמו ובדרך ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל׃ ועבד דביש קדם יי׳ ואזל
באורח אבוהי ובאורח אמיה ובאורח ירבעם
בר נבט דחייב ית ישראל׃ ויעבד את הבעל
וישתחוה לו ויכעס את יהוה אלהי ישראל
ככל אשר עשה אביו׃ ופלח ית בעלא וסגיד
ליה וארגיז קדם יי׳ אלהא דישראל ככל
דעבד אבוהי׃ ויפשע מואב בישראל אחרי
מות אחאב׃ ומרדו מואבאי בישראל בתר
דמית אחאב׃ ויפל אחזיה בעד השבכה
בעליתו אשר בשמרון ויחל וישלח מלאכים
ויאמר אליהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי
עקרון אם אחיה מחלי זה׃ ונפל אחזיה מן
סריגתא בעליתיה דבשומרון ואתמרע ושלח
אזגדין ואמר להון איזילו תבעו בבעל זבוב
טעות עקרון אם איחי ממרעי דין׃
ומלאך יהוה דבר אל אליה
התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון
ודבר אליהם המבלי אין אלהים בישראל
אתם הלכים לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון׃
ומלאכא דיי׳ מליל עם אליה דמתשוב קום
סק לקדמות אזגדי מלכא דשומרון ואתנבי
להון הלא אלה קיים דשכינתיה שריא בישראל
אתון אזלתון למתבע בבעל זבוב טעות

עקרון׃ ולכן כה אמר יהוה המטה אשר
עלית שם לא תרד ממנה כי מות תמות וילך
אליה׃ ובכין כדנן אמר יי׳ ערסא דסלקתא
לתמן לא תיחות מנה ארי ממת תמות ואזל
אליה׃ וישובו המלאכים אליו ויאמר אליהם
מה זה שבתם׃ ותבו אזגדיא לותיה ואמר
להון מא דין תבתון׃ ויאמרו אליו איש עלה
לקראתנו ויאמר אלינו לכו שובו אל המלך
אשר שלח אתכם ודברתם אליו כה אמר
יהוה המבלי אין אלהים בישראל אתה
שלח לדרש בבעל זבוב אלהי עקרון לכן
המטה אשר עלית שם לא תרד ממנה כי
מות תמות׃ ואמרו ליה גברא סליק לקדמותנא
ואמר לנא איזילו תובו לות מלכא דשלח
יתכון ותמללון עמיה כדנן אמר יי׳ הלא
אלה קיים דשכינתיה שריא בישראל את שלח
למתבע בבעל זבוב טעות עקרון בכין
ערסא דסליקתא לתמן לא תיחות מנה
ארי ממת תמות׃ וידבר אלהם מה משפט
האיש אשר עלה לקראתכם וידבר אליכם
את הדברים האלה׃ ומליל עמהון מא
נימוסיה דגברא דסליק לקדמותכון ומליל
עמכון ית פתגמיא האלין׃ ויאמרו אליו
איש בעל שער ואזור עור אזור במתניו
ויאמר אליה התשבי הוא׃ ואמרו ליה גבר
סערן וזרזא דמשכא אסיר בחרציה ואמר

ובדרך ד׳ וסימנה׃ והאיש אשר יתמו ב׳ בו וז׳ ובדרך אל תלכו׃ אליה ה׳ וחד ואליה וסימנה׃ ומלאך יג׳ ולכן אזור ויען הנה ויערשיה

אֱלֹהִים מִתְּשׁוּבָה הוּא וַיִּשְׁלַח אֲלֵיהוּ שַׁרְחֲמִשִּׁים
וַחֲמִשָּׁיו וַיַּעַל אֲלֵיהוּ וְהִנֵּה יֹשֵׁב עַל רֹאשׁ הָהָר ה
וַיְדַבֵּר אֵלָיו אִישׁ הָאֱלֹהִים הַמֶּלֶךְ רִכֵּר רָדָה׃ ג
וְשִׁלַּח לוֹתֵיהּ רַכְחַמְשִׁין וְחַמְשִׁין דְּעַמֵּיהּ
וְסַלִּיק לוֹתֵיהּ וְהוּא יָתִיב עַל רֵישׁ טוּרָא וַאֲמַר לֵיהּ
עַמֵּיהּ נְבִיָּא דְּיָיָ מַלְכָּא אֲמַר לְחוֹת וַיַּעַן
אֵלִיָּהוּ וַיְדַבֵּר אֶל שַׂר הַחֲמִשִּׁים וְאֶסְאִישׁ ח ג
אֱלֹהִים אָנִי תֵּרֶד אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל ג
אֹתְךָ וְאֶת חֲמִשֶּׁיךָ וַתֵּרֶד אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם רפ׳
וַתֹּאכַל אֹתוֹ וְאֶת חֲמִשָּׁיו וְאָתֵיב אֵלִיָּהוּ וַאֲמַר
עִם רַכְחַמְשִׁין וְאִם נְבִיָּא דְּיָיָ אֲנָא תֵּיחוֹת ח
אִישְׁתָּא מִן שְׁמַיָּא וְתֵיכוֹל יָתְךָ וְיָת חַמְשִׁין
דְּעַמָּךְ וְנָחֵתַת אִישְׁתָּא מִן שְׁמַיָּא וַאֲכָלַת
יָתֵיהּ וְיָת חַמְשִׁין דְּעַמֵּיהּ וַיָּשָׁב וַיִּשְׁלַח אֵלָיו
שַׁרְחֲמִשִּׁים אַחֵר וַחֲמִשָּׁיו וַיַּעַל וַיְדַבֵּר אֵלָיו
אִישׁ הָאֱלֹהִים כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ מְהֵרָה רְדָה׃ ב
וְתֹכַל וְשִׁלַּח לוֹתֵיהּ רַכְחַמְשִׁין אָחֳרָנָא וְחַמְשִׁין ובעג
דְּעַמֵּיהּ וְאָתֵיב וַמַּלִּיל עִמֵּיהּ נְבִיָּא דְּיָיָ כְּדֵין
אָמַר מַלְכָּא אוֹחִי חוֹתַי וַיַּעַן אֵלִיָּהוּ וַיְדַבֵּר ה
אֲלֵיהֶם אִם אִישׁ הָאֱלֹהִים אָנִי תֵּרֶד אֵשׁ מִן ו
הַשָּׁמַיִם וְתֹאכַל אֹתְךָ וְאֶת חֲמִשֶּׁיךָ וַתֵּרֶד אֵשׁ ואליה
אֱלֹהִים מִן הַשָּׁמַיִם וַתֹּאכַל אֹתוֹ וְאֶת חֲמִשָּׁיו׃
וְאָתֵיב אֵלִיָּהוּ וַאֲמַר לְהוֹן אִם נְבִיָּא דְּיָיָ אֲנָא
תֵּיחוֹת אִישְׁתָּא מִן שְׁמַיָּא וְתֵיכוֹל יָתְךָ וְיָת
חַמְשִׁין דְּעַמָּךְ וְנָחֵתַת אִישְׁתָּא מִן קֳדָם יְיָ
מִן שְׁמַיָּא וַאֲכָלַת יָתֵיהּ וְיָת חַמְשִׁין דְּעַמֵּיהּ׃

וַיִּשְׁלַח שַׁרְחֲמִשִּׁים שְׁלִשִׁים וַחֲמִשָּׁיו
וַיַּעַל אֲשַׁרַחֲמִשִּׁים הַשְּׁלִישִׁי וַיִּכְרַע עַל ו
בִּרְכָּיו לְנֶגֶד אֵלִיָּהוּ וַיִּתְחַנֵּן אֵלָיו וַיְדַבֶּר אֵלָיו
אִישׁ הָאֱלֹהִים תִּיקַר נָא נַפְשִׁי וְנֶפֶשׁ עֲבָדֶיךָ
אֵלֶּה חֲמִשִּׁים בְּעֵינֶיךָ׃ וְתָבוֹשׁ שִׁלַּח לוֹתֵיהּ רַכְחַמְשִׁין
חַמְשִׁין דְּעַמֵּיהּ וְסַלִּיק לוֹתֵיהּ וְאָתֵיב עַל רֵישׁ טוּרָא וַאֲמַר לֵיהּ
אֵלִיָּהוּ וְכַעַן תִּיקַר נַפְשִׁי בְּעֵינָךְ׃ עַמֵּיהּ נְבִיָּא דְּיָיָ מַלְכָּא אֲמַר לְחוֹת
עִמֵּיהּ לָא תִדְחַל מִן קֳדָמוֹהִי וְקָם וְנָחַת עִמֵּיהּ
לְוָת מַלְכָּא׃ וַיְדַבֵּר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה יַעַן
אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ מַלְאָכִים לִדְרֹשׁ בְּבַעַל זְבוּב
אֱלֹהֵי עֶקְרוֹן הֲמִבְלִי אֵין אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל
לִדְרֹשׁ בִּדְבָרוֹ לָכֵן הַמִּטָּה אֲשֶׁר עָלִיתָ שָׁם
לֹא תֵרֵד מִמֶּנָּה כִּי מוֹת תָּמוּת׃ וּמַלִּיל עִמֵּיהּ
כְּדֵין אֲמַר שְׁלַח לְוָת דְּשַׁלַּח אֲחַזְיָה לְמִתְנַע
דְּשָׁכִינְתֵּיהּ שְׁרִיָא בְּיִשְׂרָאֵל לְמִשְׁאַל בְּפִתְגָמָא

עַל רֹאשׁ הָהָר ה׳ וְסִימָנֵךְ — וְנִצְּבְתָּ לִי שָׁם וְיַעֲבֹר דְּוִד שַׁר חֲמִשִּׁים אֶלֶף אַחַד זְאֹת תּוֹרַת הַבְּיָת ג׳ — וְאִם אִישׁ ג׳ וְסִימָנֵךְ עַמּוֹ הוּא אֱלֹהִים וְאִם אִישׁ שִׁפְתַיִם ף

בכיץ ערסאורס ליקתא רתמן לאתיחותמנה
ארי ממת תמות ויממת כדבר יהוה אשר
דבר אליחו ימלך יהורם תחותוי
בשנת שתים ליהורם בן יהושפט ג
מלך יהודה כי לא חיה לוכין ומית כפתגמא
דיתי דמלל אליה ומלך יהורם תחותוהי בשנת
תרתין ליהורם בר יהושפט מלך שבטא דבית
יהודה ארי לא הוה ליה בר ויתר דברי אחזיהו
אשר עשה הלא המה כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל פתגמי אחזיה
דעבד הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי זמנא
למלכי ישראל ויהי בהעלות 2 ג
יהוה את אליהו בסערה השמים ואליהו
ואלישע מן גרגלא ויאמר אליהו לאלישע
שבנא פה כי יהוה שלחני עד בית אל ויאמר
אלישע חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך וירדו
בית אל ויאמר אליהו לאלישע תיב כען הכא
ארי יתי שלחני עד ירדנא ואמר קיים הוא יתי
וחיי נפשך אם אשבקנך ואזלו תרויהון וחמשין
איש מבני הנביאים הלכו ועמדו ממגד מרחק
ושניהם עמדו על הירדן וחמשין גברא
מתלמידי נביאא אזלו וקמו מקבל מרחיק
ותרויהון קמו על ירדנא ויקח אליהו את
אדרתו ויגלגל ויכה את המים ויחצו הנה הנה
ויעברו שניהם ביבשתא ויהי כעברם ואליהו
אמר לאלישע שאל מה אעשה לך בטרם

דין יתי דברית רכונך מנך ואמר אנא ידעא
שתוקו ואמר לו אליהו שבנא פה כי יהוה
שלחני ירחו ואמר חי יהוה וחי נפשך אם
אעזבך ויבאו ירחו ואמר ליה אליהו אלישע
תיב כען הכא ארי יתי שלחני ירחו ואמר קיים
הוא יתי וחיי נפשך אם אשבקנך ואתו לירחו
ויגשו בני הנביאים אשר בירחו אל אלישע
ויאמרו אליו הידעת כי היום יהוה לקחת ט
את אדניך מעל ראשך ויאמר גם אני ידעתי החשו
וקריבו תלמידי נביאא דבירחו לות אלישע
ואמרו ליה הידעת ארי יומא דין יתי דברית
רכונך מנך ואמר אנא ידעא שתוקו
ויאמר לו אליהו שבנא פה כי יהוה שלחני
הירדנה ויאמר חי יהוה וחי נפשך אם אעזבך ו
וילכו שניהם ואמר ליה אליהו תיב כען הכא
ארי יתי שלחני עד ירדנא ואמר קיים הוא יתי
וחיי נפשך אם אשבקנך ואזלו תרויהון וחמשין
איש מבני הנביאים הלכו ועמדו ממגד מרחק
ושניהם עמדו על הירדן וחמשין גברא
מתלמידי נביאא אזלו וקמו מקבל מרחיק
ותרויהון קמו על ירדנא ויקח אליהו את
אדרתו ויגלגל ויכה את המים ויחצו הנה הנה
ויעברו שניהם ביבשתא ויהי כעברם ואליהו
אמר לאלישע שאל מה אעשה לך בטרם

אֲלַקַּח מֵעִמָּךְ וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע וִיהִי נָא פִּי שְׁנַיִם
בְּרוּחֲךָ אֵלָי יְהוָה כִּמְעַט הָרוֹן וַאֲלִיהוּ אָמַר
לֶאֱלִישָׁע שְׁאַל מָה אֶעֱשֶׂה לָךְ עַד לֹא אִלָּקַח
מֵעִמָּךְ וַאֲמַר אֱלִישָׁע וִיהִי כְּעַן עַל חַד תְּרִין
רוּחָךְ נָבוֹא אָתָךְ עִמִּין וַאֲמַר הְקַשֵּׁיתָ לְשַׁאוֹל
אִם תֶּרְאֶה אוֹתִי לֻקָּח מֵאִתָּךְ יְהִי לְךָ כֵּן וְאִם אַיִן
לָא יְהֶיֶה וְאַמַּר אִקְשִׁיתָא לְמִשְׁאַל אִם תֶּחֱזֵי
יָתִי דְּאִנָּא מִתְפַּרַס מִנָּךְ יְהִי לָךְ כֵּן וְאִם לָאו
לָא יְהֵי וַיְהִי הֵמָּה הֹלְכִים הָלוֹךְ וְדַבֵּר וְהִנֵּה
רֶכֶב אֵשׁ וְסוּסֵי אֵשׁ וַיַּפְרִידוּ בֵּין שְׁנֵיהֶם וַיַּעַל
אֵלִיָּהוּ בַּסְּעָרָה הַשָּׁמָיִם יְהוָה עַד דְּאִנּוּן
אָזְלִין מִיזַּל וּמְמַלְלִין וְהָא רְתֵכִין דְּאִשָּׁתָא
וְסוּסָוָן דְּאִשָּׁתָא וְאַפְרִישׁוּ בֵּין תְּרֵוֵיהוֹן
וְסַלֵּיק אֵלִיָּה בְּעַלְעוֹלָא דְּצִית שְׁמַיָּא וֶאֱלִישָׁע
רָאָה וְהוּא מְצַעֵק אֲבִי אֲבִי רֶכֶב יִשְׂרָאֵל
וּפָרָשָׁיו וְלָא חֲזָהוּ עוֹד וַיַּחֲזֵק בִּבְגָדָיו וַיִּקְרָעֵם
לִשְׁנַיִם קְרָעִים וַאֱלִישָׁע חֲזָה וְהוּא מְצַוַּחְרֵי
דְּבֵי דְּטָב לֵיהּ לְיִשְׂרָאֵל בְּצְלוֹתֵיהּ מְרַתְכִין
וְמִפְּרַשִׁין וְלָא חֲזָהִי עוֹד וְאִתְקֵיף בִּלְבוּשׁוֹהִי
וְסַרְקִנּוּן לְתַרְתֵּין סַדְקִין וַיָּרֶם אֶת אַדֶּרֶת אֵלִיָּהוּ
אֲשֶׁר נָפְלָה מֵעָלָיו וַיָּשָׁב וַיַּעֲמֹד עַל שְׂפַת
הַיַּרְדֵּן וְאָרִים יָתֵשׁוּשְׁפָא דְּאֵלִיָּה דְּנָפְלַת
מֵעֲלוֹהִי וְתַבְרוֹקֵם עַל כֵּיף יַרְדְּנָא וַיִּקַּח אֶת
אַדֶּרֶת אֵלִיָּהוּ אֲשֶׁר נָפְלָה מֵעָלָיו וַיַּכֶּה אֶת
הַמַּיִם וַיֹּאמַר אַיֵּה יְהוָה אֱלֹהֵי אֵלִיָּהוּ אַף הוּא
וַיַּכֶּה אֶת הַמַּיִם וַיֵּחָצוּ הֵנָּה וְהֵנָּה וַיַּעֲבֹר

אֱלִישָׁע וְנָסִיבַת שׁוּשְׁפָא דְּאֵלִיָּה דְּנָפְלַת
מִנֵּיהּ וּמְחָאַת מַיָּא וַאֲמַר קָדִיל בְּעוֹתִי שַׁוֵּי
אֱלָהִיהּ דְּאֵלִיָּה אַף הוּא וּמְחָאַת מַיָּא וְאִתְפְּלִיגָן
לְהֵיךְ וּלְהֵיךְ וְעַבַר אֱלִישָׁע וְיָרְחוּ בְּנֵי הַנְּבִיאִים
אֲשֶׁר בִּירִיחוֹ מִנֶּגֶד וַיֹּאמְרוּ נָנֲחָה רוּחַ אֵלִיָּהוּ
עַל אֱלִישָׁע וַיָּבֹאוּ לִקְרָאתוֹ וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ אָרָעָה
וְחָזוֹהִי תַּלְמִידֵי נְבִיָּא דִּבְיִרִיחוֹ מִקַּבֵּל וַאֲמָרוּ
נָחַת רוּחֵיהּ דְּאֵלִיָּה עַל אֱלִישָׁע וְאָתוֹ לְקַדָּמוֹתֵיהּ
וְסָגִידוּ לֵיהּ עַל אַרְעָא וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה נָא
יֶשׁ אֶת עֲבָדֶיךָ חֲמִשִּׁים אֲנָשִׁים בְּנֵי חַיִל יֵלְכוּ
נָא וִיבַקְשׁוּ אֶת אֲדֹנֶיךָ פֶּן נְשָׂאוֹ רוּחַ יְהוָה
וַיַּשְׁלְכֵהוּ בְּאַחַד הֶהָרִים אוֹ בְּאַחַת הַגֵּיאוֹת
וַיֹּאמֶר לֹא תִשְׁלָחוּ וַאֲמַרוּ לֵיהּ הַאֲפַע אִית
עִם עַבְדָּךְ חַמְשִׁין גַּבְרִין בְּנֵי חַיְלָא יֵיזְלוּן
כְּעַן וִיבַעְיוּן יָתְרְכוֹנָךְ דִּלְמָא נְטָלֵיהּ רוּחָא
מִן קֳדָם יְיָ וְרַמְיֵהּ בְּחַד מִן טוּרַיָּא אוֹ בְּחַד
מִן חִלְיָא וַאֲמַר לָא תְשַׁלְּחוּן וְיַפְצְרוּ בֵּיהּ עַד
בֵּישׁ וַיֹּאמֶר שַׁלָּחוּ וְיִשְׁלְחוּ חֲמִשִּׁים אִישׁ
וַיְבַקְשׁוּ שְׁלָשֶׁת יָמִים וְלֹא מְצָאֻהוּ וְאִתְקִיפוּ
בֵּיהּ עַד סְגִיוּ וַאֲמַר שַׁלְּחוּהוּ חֲמִשִּׁין
גִּבָּרִים וִיבַעְיוּ תְּלָתָה יוֹמִין וְלָא אַשְׁכְּחוּהִי
וְיָשׁוּבוּ אֵלָיו וְהוּא יָשֵׁב בִּירִיחוֹ וַאֲמַר אֲלֵהֶם
הֲלֹא אָמַרְתִּי אֲלֵיכֶם אַל תֵּלֵכוּ וְתִבְוֹלוֹתִיהּ
וְהוּא יָתִיב בִּירִיחוֹ וַאֲמַר לְהוֹן הֲלָא אֲמָרִית
לְכוֹן לָא תֵיזְלוּן וַיֹּאמְרוּ אַנְשֵׁי הָעִיר אֶל
אֱלִישָׁע הִנֵּה נָא מוֹשַׁב הָעִיר טוֹב כַּאֲשֶׁר

נחה ג בטעמ׳ בנון ופימ׳ רוחאליהו שקטה ארס על אפריס ׃ — ׃ ויבקשו ג ופימ׳ את ארנין אוכך ויתפללו ׃ — ׃

אַרְנִי רְאֵה וְהַמַּיִם רָעִים וְהָאָרֶץ מְשַׁכֶּלֶת׃
וַאֲמַרוּ אַנְשֵׁי קִרְתָּא לַאֲלִישָׁעַ הָא נָעִם מוֹתַב
קִרְתָּא שַׁפִּיר כְּמָא דְּרִבּוֹנִי חָזֵי וּמַיָּא בִּישִׁין
וְאַרְעָא מְתַכְּלָא׃ וַיֹּאמֶר קְחוּ לִי צְלֹחִית
חֲדָשָׁה וְשִׂימוּ שָׁם מֶלַח וַיְקְחוּ אֵלָיו וַאֲמַר
אֵיתוֹ לִי צְלוֹחִיתָא חַדְתָּא וְשַׁוּוֹ תַּמָּן מִלְחָא
וְאֵיתָיאוּ לְוָתֵיהּ׃ וַיֵּצֵא אֶל מוֹצָא הַמַּיִם וַיָּשֶׁלְ
שָׁם מֶלַח וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה רְפֵאתִי לַמַּיִם רפיתי ק׳ ל׳
הָאֵלֶּה לֹא יִהְיֶה מִשָּׁם עוֹד מָוֶת וּמְשַׁכֶּלֶת׃
וּנְפַק לְמַפְקַנָא דְּמַיָּא וּרְמָא תַּמָּן מִלְחָא
וַאֲמַר כִּדְנַן אֲמַר יְיָ אַסְיֵתִי לְמַיָּא הָאִלֵּין לָא
יְהֵי מִתַּמָּן עוֹד מָוֶת וְתַכְלוּל׃ וַיֵּרְפּוּ הַמַּיִם עַד
הַיּוֹם הַזֶּה כִּדְבַר אֱלִישָׁע אֲשֶׁר דִּבֶּר׃ וְאִתְסְיָין
מַיָּא עַד יוֹמָא הָדֵין כְּפִתְגָּמָא דְּאֱלִישָׁע דְּמַלֵּיל׃
וַיַּעַל מִשָּׁם בֵּית אֵל וְהוּא
עֹלֶה בַּדֶּרֶךְ וּנְעָרִים קְטַנִּים יָצְאוּ מִן הָעִיר
וַיִּתְקַלְּסוּ בּוֹ וַיֹּאמְרוּ לוֹ עֲלֵה קָרֵחַ עֲלֵה קָרֵחַ׃
וְסַלִּיק מִתַּמָּן לְבֵית אֵל וְהוּא סַלִּיק בְּאוֹרְחָא
וְיַנְקַיָּא דְּעָדְקִין נַפְקוּ מִן קִרְתָּא וְאִתְלָעֲבוּ בֵּיהּ
וַאֲמָרוּ לֵיהּ סַק קָרֵחָא סַק קָרֵחָא׃ וְיָפַק אַחֲרָיו
וַיְקַלֵּל לָהֶם בְּשֵׁם יְיָ וְתָאתָה שְׁתַּיִם
דֻּבִּים מִן הַיַּעַר וְתַבַּקַּעְנָה מֵהֶם אַרְבָּעִים
וּשְׁנֵי יְלָדִים׃ וְאִתְפְּנִי לְאֲחוֹרוֹהִי וְחָזְנוּן וְלָטְנוּן
בִּשְׁמָא דְּיְיָ וּנְפַקָא תַּרְתֵּין דְּבִּין מִן חוּרְשָׁא
וּבְזָעָא מִנְּהוֹן אַרְבְּעִין וְתַרְתֵּין יַנְקַיָּא׃ וַיֵּלֶךְ
מִשָּׁם אֶל הַר הַכַּרְמֶל וּמִשָּׁם שָׁב שֹׁמְרוֹן׃ ח

וְאַזְלַמְתַּמָּן לְטוּר כַּרְמֶלָא וְמִתַּמָּן תָּב
לְשׁוֹמְרוֹן׃ 3
וִיהוֹרָם בֶּן אַחְאָב
מָלַךְ עַל יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן בִּשְׁנַת שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה
לִיהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּמְלֹךְ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה
שָׁנָה׃ וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה רַק לֹא כְּאָבִיו וּכְאִמּוֹ וַיָּסַר
אֶת מַצֵּבַת הַבַּעַל אֲשֶׁר עָשָׂה אָבִיו׃ ג
רַק בְּחֵטְא יָרָבְעָם בֶּן נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת יִשְׂרָאֵל
דָּבַק לֹא סָר מִמֶּנָּה׃ וּמֵישַׁע מֶלֶךְ מוֹאָב הָיָה
נֹקֵד וְהֶשִׁיב לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֵאָה אֶלֶף כָּרִים
וּמֵאָה אֶלֶף אֵילִים צָמֶר׃ וַיְהִי כְּמוֹת אַחְאָב וַיִּפְשַׁע מֶלֶךְ מוֹאָב
מֵעַל אֶת מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל׃ וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ יְהוֹרָם בַּיּוֹם הַהוּא
מִשֹּׁמְרוֹן וַיִּפְקֹד אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל׃ וַיֵּלֶךְ
וַיִּשְׁלַח אֶל יְהוֹשָׁפָט מֶלֶךְ יְהוּדָה׃

ויאמר מלך מואב פשע בי התלך אתי אל
מואב למלחמה ויאמר אעלה כמוני כמוך
כעמי כעמך כסוסי כסוסיך ואזל ושלח
ליהושפט מלך שבטא דבית יהודה למימר
מלכא דמואב מריד בי התיזיל עמי לות
מואב לאגחא קרבא ואמר אסק אנא כותך
עמי כעמך סוסותי כסוסותך ויאמר אי זה
הדרך נעלה ויאמר דרך מדבר אדום ואמר
באי דא אורחא נסק ואמר באורח מדברא
דאדום וילך מלך ישראל ומלך יהודה ומלך
אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא היה מים
למחנה ולבהמה אשר ברגליהם ואזל מלכא
דישראל ומלך שבטא דבית יהודה ומלכא
דאדום ואסתחרו מהלך שבעא יומין ולא
הוו מיא למשריתא ולבעירא דעמהון ויאמר
מלך ישראל אהה כי קרא יהוה לשלשת
המלכים האלה לתת אותם ביד מואב ואמר
מלכא דישראל וארי זמין ייי לתלתא
מלכיא האילין למימסר יתהון בידא דמואב
ויאמר יהושפט האין פה נביא ליהוה ונדרשה
את יהוה מאותו ויען אחד מעבדי מלך
ישראל ויאמר פה אלישע בן שפט אשר
יצק מים על ידי אליהו ואמר יהושפט
הלית כא נביא קדם ייי ונתבע ית פתגמא
דייי מנה ואתיב חד מעולימי מלכא דישראל
ואמר כא אלישע בר שפט דשמיש ית

אליהו ויאמר יהושפט יש אותו דבר יהוה
וירדו אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך
אדום ואמר יהושפט אית עמיה פתגמא
דייי ונחתו לותיה מלכא דישראל ויהושפט
ומלכא דאדום ויאמר אלישע אל מלך
ישראל מה לי ולך לך אל נביאי אביך ואל
נביאי אמך ויאמר לו מלך ישראל אל כי
קרא יהוה לשלשת המלכים האלה לתת
אותם ביד מואב ואמר אלישע למלכא
דישראל מא לי ולך איזיל לות נביאי אבוך
ולות נביאי אמך ואמר ליה מלכא דישראל
בבעו לא תדכר חובין בשעתא הדא בעי
עלנא רחמין ארי זמין ייי לתלתא מלכיא
האילין למימסר יתהון ביד מואב ויאמר
אלישע חי יהוה צבאות אשר עמדתי לפניו
כי לולי פני יהושפט מלך יהודה אני נשא
אם אביט אליך ואם אראך ואמר אלישע
קיים הוא ייי צבאות דשמישנא קדמוהי
ארי אלו לא אפון אפי יהושפט מלך שבטא
דבית יהודה אנא נסיב אם אסתכל בך ואם
אחזינך ועתה קחו לי מנגן והיה כנגן המנגן
ותהי עליו יד יהוה וכען אייתו לי גברא דידע
לנגנא בכנרא והוי כד מנגין דמנגין ושרת
עלוהי רוח נבואה מן קדם ייי ויאמר כה
אמר יהוה עשה הנחל הזה גבים גבים
ואמר כדנן אמר ייי יתעביד נחלא הדין

פְּצִירִין פְּצִירִיךְ כִּי כֹה אָמַר יְהוָה לֹא תֵרָאוּ
רוּחַ וְלֹא תִרְאוּ גֶּשֶׁם וְהַנַּחַל הַהוּא יִמָּלֵא
מַיִם וּשְׁתִיתֶם אַתֶּם וּמִקְנֵיכֶם וּבְהֶמְתְּכֶם׃
אֲרֵי כְדֵין אֲמַר יְיָ לָא תֶחֱזוֹן רוּחָא וְלָא
תֶחֱזוֹן מְטָרָא וְנַחְלָא הָהוּא יִתְמְלֵי מַיָּא
וְתִשְׁתּוֹן אַתּוּן וְגֵיתֵיכוֹן וּבְעִירְכוֹן וְנַקֵּל
וְאֶת בְּעֵינֵי יְהוָה וְנָתַן אֶת מוֹאָב בְּיֶדְכֶם׃
וְקַלְיְלָא דְּאַקְדָּם יְיָ יִמְסַר יָת מוֹאָבָאי
בִּידְכוֹן וְהִכִּיתֶם כָּל עִיר מִבְצָר וְכָל עִיר
מִבְחוֹר וְכָל עֵץ טוֹב תַּפִּילוּ וְכָל מַעְיְנֵי מַיִם
תִּסְתֹּמוּ וְכָל הַחֶלְקָה הַטּוֹבָה תַּכְאִבוּ בָאֲבָנִים׃
וְתִמְחוֹן כָּל כְּרַךְ תְּקִיף וְכָל קִרְיָא כְּרִיכָא וְכָל
אִילָן דְּיָאֵי תְּעִקְרוּן וְכָל מַבּוּעֵי מַיָּא תִּסְתְּמוּן
וְכָל אֶחְסַנְתָּא שַׁפִּירְתָּא תְּטַמְּנוּן בְּאַבְנַיָּיא
בַּקֶּר כַּעֲלוֹת הַמִּנְחָה וְהִנֵּה הַמַּיִם בָּאִים
מִדֶּרֶךְ אֱדוֹם וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אֶת הַמַּיִם וַיֹּהוָה
בְּצַפְרָא כְּמִסְקָא מִנְחְתָּא וְהָא מַיָּא אָתְיָן מֵאוּרְחָא
אֲדוֹם וְאִתְמְלִיאַת אַרְעָא יָת מַיָּא וְכָל מוֹאָב
שָׁמְעוּ כִּי עָלוּ הַמְּלָכִים לְהִלָּחֶם בָּם וַיִּצָּעֲקוּ
מִכֹּל חֲגַר חֲגֹרָה וָמַעְלָה וַיַּעַמְדוּ עַל הַגְּבוּל׃
וְכָל מוֹאָבָאי שְׁמָעוּ אֲרֵי סְלִיקוּ מַלְכַיָּא
וּלְאַגָּחָא קְרָבָא בְּהוֹן וְאִתְכַּנִּישׁוּ מִכֹּל אֲסַר
סִיפָּא וּלְעֵילָא וּקְמוּ עַל תְּחוּמָא׃ וַיַּשְׁכִּימוּ
בַבֹּקֶר וְהַשֶּׁמֶשׁ זָרְחָה עַל הַמָּיִם וַיִּרְאוּ
מוֹאָב מִנֶּגֶד אֶת הַמַּיִם אֲדֻמִּים כַּדָּם׃ וְאָקְרִימוּ
בְּצַפְרָא וּשְׁמֶשָׁא נְחַת עַל מַיָּא וְחָזוֹ מוֹאָבָאי

יתמיא סמקין כדמא׃ ואמרו דם זה החרב
נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה
לשלל מואב׃ ואמרו דמאדין אתגרייאה
אתגריאו מלכיא וקטלו גבר ית חבריה וכען
פוקו לבזתא מואבאי ויתאו לרמחנא ישראל
ויקמו ישראל ויכו את מואב ויגוסו מפניהם
ויכו בה והכות את מואב׃ ואתו למשריתא
דישראל וקמו ישראל ומחו ית מואבאי
ואפכו מן קדמיהון ומחונהון וקטילות
מואבאי והערים יהרסו וכל חלקה טובה
ישליכו איש את אבניו ומלאוה וכל מעין מים
יסתמו וכל עץ טוב יפילו עד השאיר
אבניה בקיר חרשת ויסבו הקלעים ויכוה׃
וקרויא אפגרו וכל אחסנתא שפירתא רמו
גברא אבניה ומלוהא וכל מבוע מיא סתמו
וכל אילן דיאי עקרו עד דלא אשתארת
אבנא בכותלא דלא פגרוה ואסתחרו
קלעיא ומחוהא ויירא מלך מואב כי חזק
ממנו המלחמה ויקח אותו שבע מאות
איש שלף חרב להבקיע אל מלך אדום
ולא יכלו׃ ויחזא מלכא דמואב ארי תקיפו
מניה עבדי קרבא ודבר עמיה שבעמאה
גברא שלפי סיפא לאפנאה לות מלכא דאדום
ולא יכילו׃ ויקח את בנו הבכר אשר ימלך
תחתיו ויעלהו עולה על החמה ויהי קצף
גדול על ישראל ויסעו ממעליו וישבו לארץ׃

וְנִסַּיְבִית בְּרִיהּ לְוָכְרָא דְּעִתִּיד דְּיִמְלוֹךְ
תְּחוֹתֵהּ וְאַסְקֵיהּ עַל שׁוּרָא וְהַוָּה רָגֵז
רַב עַל יִשְׂרָאֵל וְאִסְתַּלַּק מִנֵּיהּ וְאָתֵי לְאַרְעָא
דְּיִשְׂרָאֵל וְאִשָּׁה אַחַת מִנְּשֵׁי 4 אפטרתא
בְּנֵי הַנְּבִיאִים צָעֲקָה אֶל אֱלִישָׁע לֵאמֹר עַבְדְּךָ מוצקת
אִישִׁי מֵת וְאַתָּה יָדַעְתָּ כִּי עַבְדְּךָ הָיָה יָרֵא אֶת
יְהוָה וְהַנֹּשֶׁה בָּא לָקַחַת אֶת שְׁנֵי יְלָדַי לוֹ
לַעֲבָדִים: וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֱלִישָׁע מַה אֶעֱשֶׂה לָּךְ הַגִּידִי לִי מַה יֶּשׁ לָךְ בַּבָּיִת
בַּעֲלִי מֵת וְאַתְּ יָדַעְתְּ אֵרִי עַבְדְּךָ הוה דחיל
מִן קֳדָם יְיָ דכד קטילת איזבל ית נביאי דייָ
דַּבַּר מְנַהוֹן מְאָה גַּבְרָא וְאַטְמַרְנוּן חַמְשִׁין
חַמְשִׁין גַּבְרָא בְּמַעֲרְתָּא וְהוה יְזִין וְמוֹכֵיל
לְהוֹן כְּדֵיל דְּלָא יְהוֹן מִתְנַסְּחִין וְאַחֲנָ
מִן קֳדָם דְּאִנּוּן אַנְסָאוּ כְּעַן רְשִׁיאָה לְמִדַּנְ
יִתְתְּרִין בְּנֵי לֵיהּ לְעַבְדִּין וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֱלִישָׁע
מָה אֶעֱשֶׂה לָּךְ הַגִּידִי לִי מַה יֶּשׁ לָךְ בַּבָּיִת
וַתֹּאמֶר אֵין לְשִׁפְחָתְךָ כֹּל בַּבַּיִת כִּי אִם סָךְ
שָׁמֶן: וַיֹּאמֶר לְכִי שַׁאֲלִי לָךְ כֵּלִים מִן
חוּץ לִי מֵאֵת כָּל שְׁכֵנָיִךְ כֵּלִים רֵקִים אַל חטאין
תַּמְעִיטִי: וּבָאת וְסָגַרְתְּ הַדֶּלֶת בַּעַדֵךְ וּבְעַד בָּנַיִךְ וְיָצַקְתְּ

עַל כָּל הַכֵּלִים הָאֵלֶּה וְהַמָּלֵא תַּסִּיעִי: וַתֵּלֶךְ
וַתִּסְגֹּר הַדֶּלֶת בַּעַדָהּ וּבְעַד בָּנֶיהָ הֵם מַגִּישִׁים אֵלֶיהָ וְהִיא מְיָצֶקֶת
וַתְּהִי כְּמַלּוֹתָיהּ וְאָמְרָת דְּשׁוּא בְּאַפָּהּ וּבְאַפֵּי
בְּנָהָא אִנּוּן מְקָרְבִין לָהּ מָנָא וְהִיא מְרִיקָא
מִשְׁחָא: וַיְהִי כִּמְלֹאת הַכֵּלִים וַתֹּאמֶר אֶל
בְּנָהּ הַגִּישָׁה אֵלַי עוֹד כֶּלִי וַיֹּאמֶר אֵלֶיהָ אֵין
עוֹד כֶּלִי וַיַּעֲמֹד הַשָּׁמֶן: וְהוֹא כְּמִשְׁלַם מָנָא
וְאָמְרַת לִבְרָהּ קָרֵיב לִי עוֹד מָנָא וְאָמַר לָהּ
לֵית עוֹד מָנָא וּפְסַק מִשְׁחָא וַתָּבֹא וַתַּגֶּד לְאִישׁ
הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לְכִי מְכְרִי אֶת הַשֶּׁמֶן וְשַׁלְּמִי
אֶת נִשְׁיָכִי וְאַתְּ וּבָנַיִכִי תְּחֵיִי בְּנוֹתָרִי: וְאִתַּת
וְחַוְיַת לְנַבְיָא דְיְיָ וְאָמַר אִיזִיל זְבִינִי יָת
מְשִׁחָא וְשַׁלְּמִי לְמָרֵי חוֹבְתִיךְ וְאַתְּ וּבְנַיִךְ
תִּתְפָּרְנְסִין בְּמָא דְּיִשְׁתְּאַר:

וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּעֲבֹר אֱלִישָׁע אֶל שׁוּנֵם
וְשָׁם אִשָּׁה גְּדוֹלָה וַתַּחֲזֵק בּוֹ לֶאֱכָל לָחֶם וַיְהִי
מִדֵּי עָבְרוֹ יָסוֹר שָׁמָּה לֶאֱכָל לָחֶם וְהוה יוֹמָא
וְעַבַּר אֱלִישָׁע לְשׁוּנֵם וְתַמָּן אִתַּת דְּרַחֲלַת
חִטְאִין וְאִתְקִיפַת בֵּיהּ לְמֵיכַל לְחֵמָא וְהוה
בְּזִמְנָא מְעָרְהֵי מִתְפְּנֵי לְתַמָּן לְמֵיכַל לְחֵמָא
וַתֹּאמֶר אֶל אִישָׁהּ הִנֵּה נָא יָדַעְתִּי כִּי אִישׁ
אֱלֹהִים קָדוֹשׁ הוּא עֹבֵר עָלֵינוּ תָּמִיד: נַעֲשֶׂה
לְבַעְלָהּ הָא כְּעַן יְדַעְנָא אֲרֵי נְבִיָא קַדִּישָׁא

ובאת ה' ומינה אל המלך ולקחת בידך ומגרת הדלת עד בעל מרגלותיו וחר ובת טוות" — "יסר ג חש ומימ מדי עברון מי פתי ישר וחברון" —

מתפני לותנא תדירא: נעשה נא עלית קיר
קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא
ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה: נעביד
כען עלית כותלא זעירא ונתקין ליה תמן
אתר ערסא ופתורא וכורסיא ומנרתא ויהי
במיתוהי לותנא מתפני לתמן: ויהי היום
ויבא שמה ויסר אל העליה וישכב שמה:
והוה יומא ועל לתמן וזר לעליתא ושכיב
תמן: ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית
הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו: ואמר לגחזי
עולימיה קרי לשונמיתא הדא וקרא לה
וקמת קדמוהי: ויאמר לו אמר נא אליה
הנה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת מה
לעשות לך היש לדבר לך אל המלך או אל
שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי ישבת:
ואמר ליה אימר כען לה הא עסקת לנא ית
כל עסקא הדא מא למעבד ליך הפתגם אית
ליך למללא עם מלכא או עם רב חילא
ואמרת בגו עסקי עמי אנא מסוברא: ויאמר
ומה לעשות לה ויאמר גחזי אבל בן אין
לה ואישה זקן: ואמר ומא למעבד לה
ואמר גחזי בקושטא בר לית לה ובעלה
סיב: ויאמר קרא לה ויקרא לה ותעמד בפתח:
ואמר קרא לה וקרא לה וקמת בתרעא: ויאמר
למועד הזה כעת חיה את חבקת בן ותאמר
אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך:

ואמר לזמנא הדין כעדן דאתון קימין תהן
מחבקא ברא ואמרת בבעו רבוני נביא דיי
לא יתכדב פתגמא באמתך: ותהר האשה
ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר
אליה אלישע: ועדיאת אתתא וילידת בר
לזמנא הדין כעדן דהיא קימא דמליל עמה
אלישע: ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו
אל הקצרים: ורבא רביא והוה יומא ונפק
לות אבוהי לות חצודיא: ויאמר אל אביו
ראשי ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו:
ואמר לאבוהי רישי רישי ואמר לעולימא
סבהי ואובלהי לאמיה: וישאהו ויביאהו אל
אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת:
ונסביה ואובליה לאמיה ויתיב על ברכהא
עד עדן טיהרא ומית: ותעל ותשכבהו על
מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא:
וסליקת ואשכיבתיה על ערסא דנביא דיי
ואגפת באפוהי ונפקת: ותקרא אל אישה
ותאמר שלחה נא לי אחד מן הנערים ואחת
האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה:
וקרת לבעלה ואמרת שדר כען לי חד מן
עולימיא וחדא מן אתניא ואתמטי לות נביא
דיי ואתוב: ויאמר מדוע את הלכת אליו
היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום:
ואמר מדין את אזלא לותיה יומא דין לא
ירח ולא שבא ואמרת שלם: ותחבש האתון

שכיבה שמה ג̇ בלישנ̇ וסימנ̇ ושמה רחב ויסר אל העליה כי וירס ... שלחה ו̇ וסימנ̇ הנער שלחה וקחנו דוד מן הנערים תעלותה

ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי
לרכב כי אם אמרתי לך: וזריזת אתנא
ואמרת לעולימא דבר ואזיל לא תדחק
עלי למרכב אלהין כד אימר לך: ותלך ותבא
אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות
איש האלהים אתה מנגד ויאמר אל גחזי
נערו הנה השונמית הלז: ואזלת ואתת לות
נביא דיי לטור כרמלא והוה כד חזא נביא
דיי יתה מקביל ואמר לגחזי עולימיה הא
שונמיתא דיכי: עתה רוץ נא לקראתה ואמר
לה השלום לך השלום לאישך השלום לילד
ותאמר שלום: כען רהוט כען לקדמותה
ואימר לה השלם ליך השלם לבעליך השלם
לרביא ואמרת שלם: ותבא אל איש האלהים
אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גיחזי להדפה
ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה
מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי:
ואתת לות נביא דיי לטורא ואתקיפת בריגלוהי
וקריב גיחזי למדחה ואמר נביא דיי שביק
מנה ארי נפשה מרירא לה ומן קדם יי אתכסא
מני ולא אתחוה לי: ותאמר השאלתי בן
מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה אתי:
ואמרת השאילית ברא מן רבוני הלא אמרת
לך אם מתיהיב לי בר קיים ואם לא לא תנסס
יתי: ויאמר לגחזי חגר מתניך וקח משענתי
בידך ולך כי תמצא איש לא תברכנו וכי

יברכך איש לא תעננו ושמת משענתי
על פני הנער: ואמר לגיחזי זריז חרצך וסב
חוטרי בידך ואיזיל ארי תשכח גבר לא
תשאל בשלמיה וארי ישאל בשלמך לא
לא תתיבניה ותשוי חוטרי על אפי רביא
ותאמר אם הנער חי יהוה וחי נפשך אם
אעזבך ויקם וילך אחריה: ואמרת אימיה
דעולימא קיים הוא יי וחיי נפשך אם שבקנך
וקם ואזל בתרהא: וגחזי עבר לפניהם וישם
את המשענת על פני הנער ואין קול ואין
קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ
הנער: וגיחזי עבר קדמיהון ושוי ית חוטרא
על אפי רביא ולית קל ולית רמצית ותב
לקדמותיה וחוי ליה למימר לא אתער רביא
ויבא אלישע הביתה והנה הנער מת משכב
על מטתו: ואתא אלישע לביתא והא רביא
מית רמי על ערסיה: ויבא ויסגר הדלת
בעד שניהם ויתפלל אל יהוה: ואתא ואגיף
דשא באפי תרויהון וצלי קדם יי: ויעל
וישכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על
עיניו וכפיו על כפיו ויגהר עליו ויחם בשר
הילד: וסליק ושכיב על רביא ושוי פומיה
על פומיה ועינוהי על עינוהי וידוהי על
ידוהי ואלהית עלוהי וחם בסרא דרביא:
וישב וילך בבית אחת הנה ואחת הנה ויעל
ויגהר עליו ויזורר הנער עד שבע פעמים

ויפקח הנער את עיניו: ותב והליך בביתא
זמנא חדא לכא וזמנא חדא לכא וסליק
ואלהית עלוהי ואתחמם רביא עד שבע
זמנין ופתח רביא ית עינוהי: ויקרא אל
גיחזי ויאמר קרא אל השנמית הזאת ויקראה
ותבא אליו ויאמר שאי בנך: וקרא לגיחזי
ואמר קרי לשונמיתא הדא וקרא לה ואתת
לקדמוהי ואמר סבי בריך: ותבא ותפל על
רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא:
ואתת ונפלת קדם רגלוהי וסגידת על ארעא
ונסיבת ית ברה ונפקת:

ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני
הנביאים ישבים לפניו ויאמר לנערו שפת
הסיר הגדולה ובשל נזיד לבני הנביאים:
ואלישע תב לגלגלא וכפנא בארעא ותלמידי
נביאיא יתבין קדמוהי ואמר לעולימיה תפי
דודא רבא ובשיל תבשילא לתלמידי נביאיא:
ויצא אחד אל השדה ללקט ארת וימצא
גפן שדה וילקט ממנו פקעת שדה מלא
בגדו ויבא ויפלח אל סיר הנזיד כי לא ידעו:
ונפק חד לחקלא ללקטא ירקונין ואשכח
גפנא בחקלא ולקיט מניה פקעי חקלא מלי
לבושיה ואתא ופרס ורמי לדודא דתבשילא
ארי לא ידעו: ויצקו לאנשים לאכול ויהי
כאכלם מהנזיד והמה צעקו ויאמרו מות
בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל: ואריקו
לגבריא למיכל והוה במיכלהון מתבשילא
ואנון צוחו ואמרו מותא בדודא נביא דיי
ולא יכילו למיכל: ויאמר וקחו קמח וישלך
אל הסיר ויאמר צק לעם ויאכלו ולא היה
דבר רע בסיר: ואמר איתו קמחא ורמו
לדודא ואמר אריק לעמא וייכלון ולא
הוה מדעם ביש בדודא:

ואיש
בא מבעל שלשה ויבא לאיש האלהים
לחם בכורים עשרים לחם שערים וכרמל
בצקלנו ויאמר תן לעם ויאכלו: וגברא אתא
מארע דרומא ואיתי לנביא דיי לחים בכורין
עסרין טולמין דלחים סערין ופירוכן בלבשיה
ואמר הב לעמא וייכלון: ויאמר משרתו מה
אתן זה לפני מאה איש ויאמר תן לעם
ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול והותר: ואמר
משמשניה מא אתין דין קדם מאה גברא
ואמר הב לעמא וייכלון ארי כדנן אמר יי
ייכלון וייתרון: ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו
כדבר יהוה: ויהב קדמיהון ואכלו ואשארו
5 כפתגמא דיי:

ונעמן שר
צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו
ונשא פנים כי בו נתן יהוה תשועה לארם
והאיש היה גבור חיל מצרע: ונעמן רב
חילא דמלכא דארם הוה גבר רב קדם רבוניה
ונסיב אפין ארי על ידוהי עבד יי נצחנא
לאנש ארם וגברא הוה גבר חילא והוא

פקיחה את עינ׳ ד׳ וסימנ׳ הגר השונמית נער אלישע לכול פיסו ועל בית יהודה ארות ב׳ בתרי ל׳ ש׳ חד חס וחד מל׳ וסימ׳ ללקט ארת כי טל אורות

לקיבסגירותא וארם יעאו גדודים וישבו
מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת
נעמן ותאמר אל גברתה אחלי
אדני לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף
אתו מצרעתו ותאמר למרתה טובי רבוני
אם ייזיל לקדם נביא דבשומרון בדיין יסי
ית מסגירותיה ויבא ואגיד לעדניו לאמר
כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ
ישראל ואתא אוחוי לרבונה למימר כדין
וכדין מלילת עולימתא דמארעא דישראל
ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל
מלך ישראל וילך ויקח בידו עשר ככרי
כסף ושש תאלפים זהב ועשר חליפות בגדים
ואמר מלכא דארם איתא איזיל ואשדר
אגרתא לות מלכא דישראל ואזל ונסיב
בידיה עסר ככרין דכסף ושתה אלפין
דינרין דדהב ועסר אצטלון דלבושא ויבא
הספרא למלך ישראל לאמר ועתה כבוא
הספרא הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן
עבדי ואספתו מצרעתו ואיתי אגרתא לות
מלכא דישראל למימר וכין כתיבה וכען
כמיתא אגרתא הדא לותך הא שדרית לך
תנעמן עבדי ותסיניה מסגירותיה ויהי
כקרא מלך ישראל את הספרא ויקרע בגדין

ואמר האלהים אני להמית ולהחיות כי זה
שולח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו
נא וראו כי מתאנה הוא לי ויהי כשמע
מלכא דישראל ית אגרתא וכזע לבושוהי
ואמר היערון איתבי מן קדמי למקטל
ולאחאה ארידין שלח לי לאסאה גברא
מסגירותיה ארי ידים דעו כען וחזו ארי
תסקופא הוא בעי לאתגרא הבי ויהי כשמעו
אלישע איש האלהים ארי קרע מלך ישראל
את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה
קרעת בגדיך יבא נא אלי וידע כי יש נביא
בישראל ויהי כד שמע אלישע נביא ארי
בזע מלכא דישראל ית לבושוהי ושדר
לות מלכא למימר למא בזעתא לבושך יתי
כען לותי וידע דאית נביא בישראל ויבא
נעמן בסוסוהי וברכבתיה ויעמד פתח הבית
לאלישע והא נעמן בסוסוהי וברתכוהי
וקם כתרעא דביתא ואלישע ושלח אליו
אלישע מלאך לאמר הלוך ורחצת שבע
פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר ושלח
לותיה אלישע אגדא למימר איזיל תסטו
שבע זמנין בירדנא ויתוב בסרך לך ואתסי
ויקצף נעמן וילך ואמר הנה אמרתי אלי
יצא יצוא ועמד וקרא בשם יהוה אלהיו
והניף ידו אל המקום ואסף המצרע ורגיז
נעמן ואזל ואמר הא אהויתי אמר דלותי

גברתה ד וסי מנ׳ ותקל אחלי הנה כעיב ושפחה כי תירש גברתה ׳׳ — ׳׳ והחיות ג ומל וסי מנ׳ לכם הלהים לב נדאים ׳׳ — ׳׳ וטהר ג וסי בשרך ויחן ׳׳ ס

יפוק מפק ויקום ויצלי בשמא דיי אלהיה
ויריס ידיה על אתר בית מחתא ותתנסי
סגירותא: הלא טוב אבנה ופרפר נהרות אמנה ק
דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ
בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה: הלא טבין
אמנה ופרפר נהרי דמשק מכל מי ארעא
דישראל הלא אטבול בהון ואתסי ואתפני
ואזל ברגז: ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו
אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלא תעשה
ואף כי אמר אליך רחץ וטהר: וקריבו עבדוהי
ומלילו עמיה ואמרו מרי אלו פתגמא רבא
נביא מליל עמך הלא תעביד ואף אלהין
דאמר לך טבול ואתסי: וירד ויטבל בירדן
שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו
ב כבשר נער קטן ויטהר: ונחת וטבל בירדנא
ושתה שבע זמנין כפתגמא דנביא דיי ותב בסריה
כבסר ינוק זעיר ואתסי: וישב אל איש האלהים
הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר
הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ
כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת
עבדך: ותב לות נביא דיי הוא וכל משריתיה
ואתא וקם קדמוהי ואמר הא כען ידענא ארי
לית אלה קיים בכל ארעא אלהין בישראל
וכען קביל כען תקרובתא מן עבדך: ויאמר
חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר
בו לקחת וימאן: ואמר קיים הוא יי דמשמשנא

קדמוהי אם אקביל ואתקיף ביה לקבלא ולא
ב אבא: ויאמר נעמן ולא יתן נא לעבדך משא
יא צמד פרדים אדמה כי לוא יעשה עוד עבדך
עלה וזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה: ואמר
נעמן ולא יתיהיב כען לעבדך טעון זוג
כודנון מעפר ארמתא ארי לא יעביד עוד
עבדך עלא ודבח לטעות עממיא אלהין
לשמא דיי: לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך
ט בבוא אדני בית רמון להשתחות שמה והוא
מל נשען על ידי והשתחויתי בית רמן בהשתחויתי
נא כת בית רמן יסלחנא יהוה לעבדך בדבר הזה:
ולא לפתגמא הדין ישבוק יי לעבדך במיעל
קרי רבוני לבית רמון למסגד תמן והוא סמיך
על ידי ואסגוד בבית רמון במסגדי בבית
רמון ישבוק יי לעבדך בפתגמא הדין: ויאמר לו
לך לשלום וילך מאתו כברת ארץ: ואמר
ליה איזיל לשלם ואזל מלותיה כרוב ארעא:
ויאמר גיחזי נער אלישע
איש האלהים הנה חשך אדני את נעמן
הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא
חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי מאתו
מאומה: ואמר גיחזי תלמידא דאלישע
נביא דיי הא מנע רבוני ית נעמן ארמאה
הדא מלקבלא מנה ית דאיתי קיים הוא יי
אלהין ארהוט בתרוהי ואסב מניה מדעם:
ה וירדף גיחזי אחרי נעמן ויראה נעמן רץ

אדמה י״א וסימנ׳ ותסף ללדת תזבח נעמן ולשארית. אל תיראי חרש שדה טמאה כי ארם כי אהב ותחדש ״ וטהר ג׳ וס׳ בשרך רחץ יריס

ל אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר
השלום׃ ורדף גיחזי בתר נעמן וחזא נעמן
גברא דהיט בתרוהי ואתרכין מן רתיכא
לקדמותיה ואמר השלם׃ ויאמר שלום
אדני שלחני לאמר הנה עתה זה באו אלי
שני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תנה
נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים׃ ואמר
ט שלם רבוני שלחני למימר הא כען אתו
לותי תרין עולימין מטורא דבית אפרים
מתלמידי נביא הב כען להון ככרא דכספא
ותרין אצטלוון דלבושא׃ ויאמר נעמן
הואל קח ככרים ויפרץ בו ויצר ככרים כסף ג
בשני חרטים ושתי חלפות בגדים ויתן אל ג
שני נעריו וישאו לפניו׃ ואמר נעמן שרי
ה סב תרתין ככרין ואתקיף ביה וצר תרתין
ככרין דכסף בתרין פרדיסין ותרין אצטלון
דלבושא ויהב לתרין עולימוהי ונסיבו קדמוהי׃
ויבא אל העפל ויקח מידם ויפקד בבית וישלח כב
את האנשים וילכו׃ ועל לאתר כסי ונסיב
יא מידהון ופקיד בביתא ושלח ית גבריא ואזלו׃
והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע
ל מאן גחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה׃ מאין ל ג דומי׳ ק
והוא אתא וקם קדם רבוניה ואמר ליה אלישע
ב מנן אתאתי גיחזי ואמר לא אזל עבדך לכא
ולכא׃ ויאמר אליו לא לבי הלך כאשר הפך
ב איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת ב
ומל׳

את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים
וצאן ובקר ועבדים ושפחות׃ ואמר ליה
ברוח נבואה אתחזי לי כד אתהפיך גברא
מעל רתכיה לקדמותך השתא היא לך
דנסיבתא כספא ונסיבתא לבושיא וחשבתא
בלבך למקני זיתין וכרמין ועאן ותורין
ועבדין ואמהן׃ וצרעת נעמן תדבק בך
ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג׃
וסגירות נעמן תדבק בך ובבנך לעלם ונפק
מן קדמוהי חיור כתלגא׃
ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא
המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר
ממנו׃ ואמרו תלמידי נביא לאלישע הא
כען אתרא דאנחנא יתבין תמן קדמך עק
לנא׃ נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש
קורה אחת ונעשה לנו שם מקום לשבת
שם ויאמר לכו׃ ניזיל כען עד ירדנא ונסב
מתמן גבר שריתא ונתקין לנא תמן אתרא
למתב תמן ואמר איזילו׃ ויאמר האחד
הואל נא ולך את עבדיך ויאמר אני אלך׃
ואמר חד שרי כען ואיזיל עם עבדך ואמר
אנא איזיל׃ וילך אתם ויבאו הירדנה ויגזרו
העצים׃ ואזל עמהון ואתו ליורדנא וקצו אעיא׃
ויהי האחד מפיל הקורה ואת הברזל נפל
אל המים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא
שאול׃ והוה חד מחי בשריתא ואשתליף

מלפניו ט וסימנ׳ ויצא וישלח שיראו אשר יראו דבר מלכות ולבקש וזרעות השטף חילו ורב ימים ולקחת ד וסימ׳ ודאי לעבדים בגוים רצון

ברזלא ונפל למיא וצוח ואמר בבעו רבונו
משאל שאילתיה: ויאמר איש האלהים
אנה נפל ויראהו את המקום ויקצב עץ וישלך
שמה ויצף הברזל: ואמר נביא דיי אן נפל
ואחזייה ית אתרא וקץ אעא ורמא לתמן
וקפא ברזלא: ויאמר הרם לך וישלח ידו
ויקחהו: ואמר טול לך ואושיט ידיה ונסביה:
ומלך ארם היה נלחם
בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל מקום
פלני אלמני תחנתי: ומלכא דארם הוה מגיח
קרבא בישראל ואתמליך בעבדוהי למימר
לאתר כסי וטמיר בית משרנא: וישלח
איש האלהים אל מלך ישראל לאמר
השמר מעבר המקום הזה כי שם ארם
נחתים: ושלח נביא דיי לות מלכא דישראל
למימר אסתמר מלמעבר אתרא הדין ארי
תמן אנש ארם כמנין: וישלח מלך ישראל
אל המקום אשר אמר לו איש האלהים
והזהירה ונשמר שם לא אחת ולא שתים:
ושלח מלכא דישראל לאתרא דאמר ליה
נביא דיי ואזהריה ואסתמר תמן לא חדא
זמנא ולא תרתין זמנין: ויסער לב מלך
ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר
אליהם הלא תגידו לי מי משלנו אל מלך
ישראל: ואסתער לבא דמלכא דארם על
פתגמא הדין וקרא לעבדוהי ואמר להון

הלא תחוון לנא מן מדילנא גלי רזא למלכא
דישראל: ויאמר אחד מעבדיו לוא אדני
המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל
יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר
בחדר משכבך: ואמר חד מעבדוהי לא
רבוני מלכא ארי אלישע נביא דבישראל
יחוי למלכא דישראל ית פתגמיא דתמליל
באדרון בית משכבך: ויאמר לכו וראו
איכה הוא ואשלח ואקחהו ויגד לו לאמר
הנה בדתן: ואמר איזילו וחזו איכא הוא
ואשלח ואדבריניה ואתחוה ליה למימר
הא בדותן: וישלח שמה סוסים ורכב וחיל
כבד ויבאו לילה ויקפו על העיר: ושלח
לתמן סוסון ורתכין ומשרין סגיאין ואתו
בליליא ואקיפו על קרתא: וישכם משרת
איש האלהים לקום ויצא והנה חיל סובב
את העיר וסוס ורכב ויאמר נערו אליו
אהה אדני איכה נעשה: ואקדים משמשנא
דנביא ד[illegible] ונפק והא משרין אקיפו
ית קרתא וסוסון [illegible]תכין ואמר עולימיה
ליה בבעו רבוני איכדין נעביד: ויאמר
אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אותם:
ואמר לא תדחל ארי סגיאין דעימנא מדעמהון
ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את
עיניו ויראה ויפקח יהוה את עיני הנער
וירא והנה ההר מלא סוסים ורכב אש

שאול ב̇ ומל̇ וסימנ̇ — השאלתיהו לע̇ אהה אדני וכל שוס בר נשכות̇ — פלני אלמני ג̇ וסימ̇ פלני אלמני תחנתי יורעי̇ אל מקום פלני אלמני

סביבת אלישע: וצלי אלישע ואמר בבעו
יי גלי כען ית עינוהי ויחזי וגלא יי ית עיני
רביא וחזא והא טורא מלי סוסון ורתכין
דאישתא סחרנות אלישע: וירדו אליו
ויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את
הגוי הזה בסנורים ויכם בסנורים כדבר
אלישע: ונחתו לותיה וצלי אלישע קדם
יי ואמר מחי כען ית עמא הדין בשברריא
ומחנון בשברריא כפתגמא דאלישע: ויאמר
אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זה העיר
לכו אחרי ואוליכה אתכם אל האיש אשר
תבקשון וילך אותם שמרונה: ואמר להון
אלישע לא דא אורחא ולא דין קרתא איתו
בתרי ואוביל יתכון לות גברא דאתון בען
ואוביל יתהון לשומרון: ויהי כבאם
שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני ודביונים ק
אלה ויראו ויפקח יהוה את עיניהם ויראו
והנה בתוך שמרון: והוה כמיעלהון לשמרון
ואמר אלישע יי גלי י[illegible] אלין ויחזון
וגלא יי ית עיניהון וחזו והא בגו שומרון:
ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראתו
אותם האכה אכה אבי: ואמר מלכא דישראל
לאלישע כד חזא יתהון האקטול אקטול
רבי: ויאמר לא תכה האשר שבית בחרבך
ובקשתך אתה מכה שים לחם ומים לפניהם
ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם: ואמר לא

תקטול הדשביתא בחרבך ובקשתך את
קטיל שוי לחמא ומיא קדמיהון וייכלון
וישתון ויזלון לות רבונהון: ויכרה להם
כרה גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו
אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבוא
בארץ ישראל: ואתקין להון שירו רבא
ואכלו ושתיאו ושלחנון ואזלו לות רבונהון
ולא אוסיפא עוד משרית ארם למיעל
בתחום ארעא דישראל:

ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם
את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון: והוה
בתר כין וכנש בר הדד מלכא דארם ית כל
משריתיה וסליק וצר על שומרון: ויהי
רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד
היות ראש חמור בשמנים כסף ורבע הקב
חרי יונים בחמשה כסף: והוה כפנא רבא
בשומרון והא אנון צירין עלה עד דהוה
רישא דחמרא מזדבן בתמנן כסף ורבעת
קבא דזיבל מפקת יונא בחמיש סלעין
דכסף: ויהי מלך ישראל עבר על החמה
ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני
המלך: והוה מלכא דישראל עבר על שורא
ואתתא קבילא קדמוהי למימר פרוק רבוני
מלכא: ויאמר אל יושיעך יהוה מאין
אושיעך המן הגרן או מן היקב: ואמר הא
ימרקניך יי מנן אפרקניך המן אדרא או מן

מעצרתא ויאמר לה המלך מה לך ותאמר
האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלנו
היום ואת בני נאכל למחר ואמר לה מלכא מא
ליך ואמרת את הדא אמרת לי הבי יתברין
ונילונייה יומא דין ויתברי ניכול מחר ונבשל
את בנך ונאכלנו ותחבא את בנה וכשלנא
יתברי ואכלנהי ואמרית לה ביומא אחרנא
הבי יתבריך ונילונה ואטמרת ית ברה
ויהי כשמעה המלך את דברי האשה ויקרע
את בגדיו והוא עבר על החומה וירא העם
והנה השק על בשרו מבית והוה כד שמע
מלכא ית פתגמי אתתא וכזעית לבושוהי
והוא עבר על שורא וחזא עמא והא סקא
אסיר על כסריה מלגיו ויאמר כדי יעשה
לי אלהים וכה יוסיף אם יעמד ראש אלישע
בן שפט עליו היום ואמר כדין יעביד לי
ייי וכדין יוסיף אם יתקיים ראש אלישע
בר שפט עלוהי יומא דין ואלישע ישב
בביתו והזקנים ישבים אתו וישלח איש
מלפניו בטרם יבוא המלאך אליו והוא
אמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן
המרצח הזה להסיר את ראשי ראו בבא
המלאך שגרו הדלת וחלצתם אתו בדלת
הלוא קול רגלי אדניו אחריו ואל אלישע ית
בביתא וסבי יתבין עמיה ושלח גברא

מן קדמוהי עד לא ייתי אזגדא לותיה והוא
אמר לסבייא החזיתון ארי שלח בר קטולא
הדין לאעדאה ית רישי חזו כמיתי אזגדא
אחורו רשא ותדחקון יתיה בדרשא הלא
קל רגלי רבונה בתרוהי עודנו מדבר עמם
והנה המלאך ירד אליהן ויאמר הנה זאת
הרעה מאת יהוה מה אוחיל ליהוה עוד
עד דהוא ממרי ל עמהון והא אזגדא נחית
לותיה ואמר הא בשתא מן קדם ייי מא
אצלי קדם יי עוד׃ ויאמר
אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת
מחר סאה סלת בשקל ושתים שערים
בשקל בשער שמרון ואמר אלישע אל
פתגמא דיי כדין אמרי כעדנא הדין מחר
סאה סלתא בסלעא ותרתין סעדין בסלעא
בתרעא דשומרון ויען השלישי אשר
למלך נשען על ידו ואת איש האלהים ויאמר
הנה יהוה עשה ארבות בשמים היהיה הדבר
הזה ויאמר הנכה ראה בעיניך ומשם לא
תאכל ואתיב גבורא דמלכא סמיך על ידיה
ית נביא דייי ואמר אלו ייי פתחין במחית
טובא מן שמיא היהי כפתגמא הדין ואמר
הא את חזי בעינך ומתמן לא תיכול׃
וארבעה אנשים היו מצרעים
פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו
ישבים פה עד מתנו׃ וארבעה גברין הוו סגירין

אפטרתא
ז זאת והיה

יִתְּכִין כְּמַעֲלָא דְתַרְעָא וְאָמְרוּ גַּבְרֵי לְחַבְרֵיהּ
מָאן אִנְחְנָא יִתְּבִין כָּאן עַד דְּנָמוּת וְאִסְתָּאֲמַרְנָן?
נֵלְכָה הָעִירָה וְהָרָעָב בָּעִיר וָמַתְנוּ שָׁם וְאִם־
יַשְׁבְּנוּ פֹּה וָמַתְנוּ וְעַתָּה לְכוּ וְנִפֹּלָה אֶל־מַחֲנֵה
אֲרָם אִסְ יְחַיֻּנוּ נִחְיֶה וְאִסְ יְמִיתֻנוּ וָמַתְנוּ: וְאִם
נֵימְרִנְיָעוּל לְקַרְתָּא וְכַפְנָא בְקַרְתָּא וְנָמוּת
תַּמָּן וְאִם נְתִיבִ הָכָא וְנָמוּת וְכַעְאִיתוּ וְנִשְׁתְּמַע
לְמִשְׁרִיתָ אֲרָם אִסְ יְחַיֻּנָּא נִחְיֵי וְאִסְ יְקְטְלֻנָּא
וְנִתְקְטִיל: וְיָקְמוּ בְּנַשְׁפָּ לְמֵיתֵי לְמַחֲנֵה אֲרָם
וְיָתוּ עַד קְצֵה מַחֲנֵה אֲרָם וְהֵיךְ לֵית תַּמָּן אֲנָשׁ: וְאִנּוּן
וְקָמוּ בְקַבְלָא לְמִיעַל לְמִשְׁרִיתָ אֲרָם וְאִתּוּ שְׁ
סָיְפֵי מִשְׁרִיתָ אֲרָם וְהָא לֵית תַּמָּן אֲנָשׁ וְאִנּוּן
הָשְׁמִיעַ אֲתְמַחֲנֵה אֲרָם קָל רְכָבְקָל סוּס קָל
חֵיל גַּדָּל וְאָמְרוּ אִישׁ לְאָחִיו הָנֵּה שָׂכַר
עָלֵינוּ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת־מַלְכֵי הַחִתִּים וְאֶת
מַלְכֵי מִצְרַיִם לָבוֹא עָלֵינוּ: וְמִן קָדָם שְׁאִשְׁתְּמַע
לְמִשְׁרִיתָ אֲרָם קָל רְתִכִין קָל סוּסָן קָל מִשְׁרִין
סַגִּיאִין וְאָמְרוּ גַּבְרֵ לְאָחוֹהִי הָא אַגַּר עָלַנָא
מַלְכָּא דְיִשְׂרָאֵל יָתְ מַלְכֵי חִתָּאֵי וְיָתְ מַלְכֵי
מִצְרִיִּם לְמֵיתֵי עָלַנָא וְיָקוּמוּן וְיָנְסוּ בְּנַשְׁפָּ
וְיִשְׁבְּקוּ יָתְ מַשְׁכְּנֵיהוֹן וְיָתְ סוּסָוָתְהוֹן
וְיָתְ חַמָּרֵיהוֹן לְמִשְׁרִיתָא כְּמָא דְהִיא וְעַרְקוּן
לְשֵׁיזְבָא נַפְשָׁתְהוֹן: וַיָּבֹאוּ הַמְצֹרָעִים הָאֵלֶּה
עַד קְצֵה הַמַּחֲנֶה וַיָּבֹאוּ אֶל־אֹהֶל אֶחָד וַיֹּאכְלוּ
וַיִּשְׁתּוּ וַיִּשְׂאוּ מִשָּׁם כֶּסֶף וְזָהָב וּבְגָדִים וַיֵּלְכוּ:
וַיָּשׁוּבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־אֹהֶל אַחֵר וַיִּשְׂאוּ
מִשָּׁם וַיֵּלְכוּ וַיִּטְמְנוּ וְאַתּוּ סְגִירָיָא הָאִלֵּין עַל
סִיפֵּי מַשְׁרִיתָא וְעָלוּ לְמִשְׁכְּנָא חַד וְאָכְלוּ
וְשָׁתִיוּ וְנְסִיבוּ מִתַּמָּן כַּסְפָּא וְדַהֲבָא וְלְבוּשִׁין
וְאָזְלוּ וְאַטְמִרוּ וְתָבוּ וְעָלוּ לְמִשְׁכְּנָא אָחֳרָנָא
וְנְסִיבוּ מִתַּמָּן וְאָזְלוּ וְאַטְמִרוּ: וַיֹּאמְרוּ אִישׁ
אֶל־רֵעֵהוּ לֹא כֵן אֲנַחְנוּ עֹשִׂים הַיּוֹם הַזֶּה יוֹם
בְּשׂוֹרָה הוּא וַאֲנַחְנוּ מַחְשִׁים וְחִכִּינוּ עַד־אוֹר
הַבֹּקֶר וּמְצָאָנוּ עָוֹן וְעַתָּה לְכוּ וְנָבֹאָה וְנַגִּידָה
בֵּית הַמֶּלֶךְ: וְאָמְרוּ גַּבְרֵ לְחַבְרֵיהּ לָא כְשַׁרְמָא
דַּאֲנַחְנָא עָבְדִין יוֹמָא הָדֵין יוֹם כְּסוֹרָא הוּא
וְאִלּוּ אֲנַחְנָא שְׁתִכִּין וְמוֹרְכִין עַד מִיהַר
עַפְרָא וְיַעְרְעִנָּנָא חוֹבָא וְכַעְאִיתוּ וְנִתְמְטֵי
וְנֵחוֹבִית מַלְכָּא וַיָּבֹאוּ וַיִּקְרְאוּ אֶל־שֹׁעֵר
הָעִיר וַיַּגִּידוּ לָהֶם לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל־מַחֲנֵה אֲרָם
וְהִנֵּה אֵין שָׁם אִישׁ וְקוֹל אָדָם כִּי אִסְ־סוּס
אָסוּר וְחֲמוֹר אָסוּר וְאֹהָלִים כַּאֲשֶׁר הֵמָּה:
וְאִתּוּ וְקָרוּ לְנָטְרֵי תַּרְעָא וְחַוְיוּ לְהוֹן
לְמֵימְרָא דְתִנְיָא לְמִשְׁרִיתָ אֲרָם וְהָא לֵית תַּמָּן
אֲנָשׁ וְקָל אֲנָשׁ אֶלָּהֵין סוֹסָוָא אֲסִירִין וְחַמְרִין
אֲסִירִין וּמִשְׁכְּנִין כְּמָא דַּאֲנוּן: וַיִּקְרְאוּ הַשֹּׁעֲרִים
וַיַּגִּידוּ בֵּית הַמֶּלֶךְ פְּנִימָה: וְקָרוּ נָטְרֵי תַּרְעָא
וְחַוְיוּ בֵּית מַלְכָּא לְגַיָּו וַיָּקָם הַמֶּלֶךְ לַיְלָה
וַיֹּאמֶר אֶל־עֲבָדָיו אַגִּידָה נָא לָכֶם אֵת אֲשֶׁר
עָשׂוּ לָנוּ אֲרָם יָדְעוּ כִּי רְעֵבִים אֲנַחְנוּ וַיֵּצְאוּ

מִזַּהֲמַחֲנֵה לְהַחֲבֵא בַּהּ שָׁרֵהּ לְאֲמַר כְּיֵצֵא
מִזַּהְעִיר וְנִתְפְּשֵׂם חַיִּים וְאֶלְהָעִיר נָבֹא
וְקָם מַלְכָּא בְּלֵילְיָא וְאֲמַר לְעַבְדּוֹהִי אֲחַוֵי
כְּעַן לְכוֹן יָת דְּעַבְדוּ לְנָא אֲנָשׁ אֲרָם יְדַעְיָן
אֲרֵי כְּפַנְיָן אִנְחְנָא וְנִפְקוּ מִן מַשְׁרִיתָא לְאִטְמָלָא
בְּחַקְלָא לְמֵימַר אֲרֵי יִפְקוּן מִן קִרְתָּא וְנֵיחוֹדְנוּן
כַּד חַיִּין וְלִקְרְתָא נֵיעוֹל וַיַּעַן אֲחַד מֵעַבְדָּיו
וַיֹּאמֶר וְיִקְחוּן נָא חַמְשָׁה מִן הַסּוּסִים הַנִּשְׁאָרִים
אֲשֶׁר נִשְׁאֲרוּ בָהּ הִנָּם כְּכָל הֲמוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
נִשְׁאֲרוּ בָהּ הִנָּם כְּכָל הֲמוֹן יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר תַּמּוּ
וְנִשְׁלְחָה וְנִרְאֶה וְאִתְיְבַח חַד מֵעַבְדּוֹהִי וַאֲמַר
וִידַבְּרוּן כְּעַן חַמְשָׁה מִן סוֹסָוָתָא שְׁאָרָא
דְּאִשְׁתְּאָרוּ בָהּ וְאִם יְיַבְּדוּן הָאִנּוּן כְּכָל הֲמוֹנָא
דְּיִשְׂרָאֵל דְּסַפּוּ וְנִשְׁלַח וְנֵחֲזֵי וְיִקְחוּ שְׁנֵי רְכָבִ
סוּסִים וְיִשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אַחֲרֵי מַחֲנֵה אֲרָם וַאֲמוֹ
לְכוּ וּרְאוּ וְדִלְמָא תְּרִין דְּכֵי סוּסָוָן שְׁלַח
מַלְכָּא בָּתַר מִשְׁרִיתָא אֲרָם לְמֵימַר אֵיזִילוּ
וְחָזוֹ וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵיהֶם עַד הַיַּרְדֵּן וְהִנֵּה כָּל הַדֶּרֶךְ
מְלֵאָה בְגָדִים וְכֵלִים אֲשֶׁר הִשְׁלִיכוּ אֲרָם
בְּהָחְפְּזָם וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים וַיַּגִּידוּ לַמֶּלֶךְ
וְאָזְלוּ בָּתְרֵיהוֹן עַד יַרְדְּנָא וְהָא כָּל אוֹרְחָא
מְלֵיאָ לְבוּשִׁין וּמָנִין דְּרָמוּ אֲנָשׁ אֲרָם
בְּאִתְבְּעוּתֵיהוֹן לְמִשְׁרֵק וְתָבוּ אַזְגְּדִיאוּ וְחַוְיוּ
לְמַלְכָּא וְיָצְאָה הָעָם וַיָּבְזְזוּ אֶת מַחֲנֵה אֲרָם
וַיְהִי סְאָה סֹלֶת בְּשֶׁקֶל וְסָאתַיִם שְׂעֹרִים

בְּשֶׁקֶל כִּדְבַר יְהוָה יוֹנְפַק עַמָּא וּבָזוֹ יָת מַשְׁרִיתָ
אֲרָם וְהָוֹה סְאָה סֹלֶת בְּסֶלַע וְסָאתַן סְעָרִין
בְּסֶלַע כְּפִתְגָמָא דַּיְיָ וְהַמֶּלֶךְ הָפְקִיד אֶת
הַשָּׁלִישׁ אֲשֶׁר נִשָּׁעַן עָלָיו עַל הַשַּׁעַר
וַיִּרְמְסֵהוּ הָעָם בַּשַּׁעַר וַיָּמָת כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּרִדְתַּ הַמֶּלֶךְ אֵלָיו
וַמַּלְכָּא מְנִי יָת גְּבָרָא דְּסָמִיךְ עַל יְדֵיהּ עַל
תַּרְעָא וּדְשָׁוֵהִי עַמָּא בְּתַרְעָא וּמִית כְּמָא
דְּמַלִּיל נְבִיָּא דִּי מְמַלִּיל כַּד נְחַת מַלְכָּא
לְוָתֵיהּ וַיְהִי כְּדַבֵּר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל הַמֶּלֶךְ
לֵאמֹר סָאתַיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל וְסָאָה סֹלֶת
בְּשֶׁקֶל יִהְיֶה כָּעֵת מָחָר בְּשַׁעַר שֹׁמְרוֹן יְהוָה
כַּד מַלִּיל נְבִיָּא דְּיָי עִם מַלְכָּא וַאֲמַר סְתָם
סְעָרִין בְּסֶלַע וְסָאָה סֹלֶת בְּסֶלַע יְהֵי כְּעִדָּנָא
הָדֵין מָחָר בְּתַרְעָא דְּשׁוֹמְרוֹן וַיַּעַן הַשָּׁלִישׁ
אֶת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר וְהִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה
אֲרֻבּוֹת בַּשָּׁמַיִם הֲיִהְיֶה כַּדָּבָר הַזֶּה וַיֹּאמֶר
הִנָּךְ רֹאֶה בְּעֵינֶיךָ וּמִשָּׁם לֹא תֹאכַל וְאִתְיְבַ
גְּבָרָא יָת נְבִיָּא דְּיָי וַאֲמַר וְאָלוּ יְיָ פָּתַח כְּוִין
וְמָחֵית טוֹבָא מִן שְׁמַיָּא הֲיֵהֵי כְּפִתְגָמָא הָדֵין
וַאֲמַר הָא אַתְּ חָזֵי בְּעֵינָךְ וּמִתַּמָּן לָא תֵיכוֹל
וַיְהִי לוֹ כֵּן וַיִּרְמְסוּ אֹתוֹ הָעָם בַּשַּׁעַר וַיָּמָת
וַהֲוָה לֵיהּ כֵּן וּדְשׁוֹ יָתֵיהּ עַמָּא בְּתַרְעָא
וּמִית׃ וְאֶל הַשֵּׁנִי דִּבֶּר אֱלֹהָאשָׁה
אֲשֶׁר הֶחֱיָה אֶת בְּנָהּ לֵאמֹר קוּמִי וְלְכִי אַתְּ
וּבֵיתֵךְ וְגוּרִי בַּאֲשֶׁר תָּגוּרִי כִּי קָרָא יְהוָה לָרָעָב

בשדה ק

בחפזם ק

וגם בא אל הארץ שבע שנים׃ ואלישע
מליל עם אתתא דאחיי ית ברה למימר קומי
ואיזילי את ואנש ביתיך ודורי באתר דכשר
למדר ארי זמין יי׳ כפנא ואף עתיד למיתי
על ארעא שבע שנין׃ ותקם האשה ותעש
כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר
בארץ פלשתים שבע שנים׃ וקמת אתתא
ועבדת כפתגמא דנביא דיי׳ ואזלת היא
ואנש ביתה ואתותבת בארע פלשתאי שבע
שנין׃ ויהי מקצה שבע שנים ותשב האשה
מארץ פלשתים ותצא לצעק אל המלך אל
ביתה ואל שדה׃ והוה מסוף שבע שנין ותבת
אתתא מארע פלשתאי ונפקת למקבל קדם
מלכא על ביתה ועל חקלה׃ והמלך מדבר
אל גחזי נער איש האלהים לאמר ספרה נא
לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע׃
ומלכא ממליל עם גיחזי תלמידא דנביא
דיי׳ למימר אשתעי כען לי ית כל רברבתא
דעבד אלישע׃ ויהי הוא מספר למלך את
אשר החיה את המת והנה האשה אשר
החיה את בנה צעקת אל המלך על ביתה
ועל שדה׃ ויאמר גחזי אדני המלך זאת
האשה וזה בנה אשר החיה אלישע׃ והוה
הוא משתעי למלכא ית דאחיי ית מיתא
והא אתתא דאחיי ית ברה קבלא קדם
מלכא על ביתה ועל חקלה ואמר גיחזי

רבוני מלכא דא אתתא ודין ברה דאחיי
אלישע׃ וישאל המלך לאשה ותספר לו
ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השיב
את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה
מיום עזבה את הארץ ועד עתה׃ ושאיל
מלכא לאתתא ואשתעיאת ליה ומני לה
מלכא גזברא חד למימר אתיב ית כל דילה
וית כל עללת חקלא מיומא דשבקת ית
ארעא ועד כען׃ ויבא אלישע
דמשק ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר
בא איש האלהים עד הנה׃ ואתא אלישע
לדמסק ובר הדד מלכא דארם מרע
ואתחוה ליה למימר אתא נביא דיי׳ עד
הלכא׃ ויאמר המלך אל חזהאל קח בידך
מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרשת
את יהוה מאותו לאמר האחיה מחלי זה׃
ואמר מלכא לחזאל סב בידך תקרבתא
ואיזיל לקדמות נביא דיי׳ ותתבע ית פתגמא
דיי׳ מניה למימר האיחי ממרעי דין׃ וילך
חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב
דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד
לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני
אליך לאמר האחיה מחלי זה׃ ואזל חזאל
לקדמותיה ונסיב תקרובתא בידיה וכל טוב
דמסק טעון ארבעין גמלין ואתא וקם
קדמוהי ואמר ברך בר הדד מלכא דארם

שלחני לותך למימר האיחי ממרעיין
ויאמר אליו אלישע לך אמר לאחיה
תחיה והראני יהוה כי מות ימות ואמר
ליה אלישע איזיל אימר ליה מיחא תיחי
ואחזיני שאר ממת ימותי ויעמר את פנין
וישם עד כשו ויבך איש האלהים ואסחר
ית אפוהי ואוריך עד סגי ובכא נביאיא
ויאמר חזאל מדוע אדני בכה ויאמר כי
ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעה
מבצריהם תשלח באש ובחוריהם בחרב
תהרג ועולליהם תרטש והרתיהם תבקע
ואמר חזאל מדין דכונין כלבי ואמר אדי
דעבא ית דת עביד לבני ישראל בישא
מרכיהון תוקיד בנורא ועולימיהון בחרבא
תקטיל וינקיהון תסדיף ומעדיתהון תבזע
ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה
הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני
יהוה אתך מלך על ארם ואמר חזאל
עבדך כלבא אדי יעביד פתגמא הדין
ואמר אלישע אחזיני שי יתך מלכא על
ארם ויליף מאת אלישע ואיתא לארגיו
ויאמר לו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר
לי חיה תחיה ואזל מלות אלישע ואתא לות
רבוניה ואמר ליה מא אמר לך אלישע ואמר
אמר לי מיחא תיחי ויהי ממחרתא ויקח המגבו
ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך

חזאל תחתיו ויהוה ביומא דנתרוהי ונסיב
גונכא וטבל במיא ופרס על אפוהי ומית
ומלך חזאל תחותוהי ובשנת חמש
ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהושפט מלך
יהודה מלך יהורם בר יהושפט מלך יהודה
ובשנת חמש ליורם בר אחאב מלכא דישראל
ויהושפט מלך שכטא דבית יהודה מלך
יהורם בר יהושפט מלך שכטא דבית יהודה
בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה
שנה מלך בירושלם ברתלתין ותרתין שנין
שנין הוה כד מלך ותמני שנין מלך בירושלם
וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשו בית
אחאב כי בת אחאב היתה לו ויעש
הרע בעיני יהוה ואזל באורח מלכי ישראל
כמא דעבדו בית אחאב ארי בת אחאב הות
ליה לאתו ועבד דבישׁ קדם יי ולא אבה יהוה
להשחית את יהודה למען דוד עבדו כאשר
אמר לו לתת לו ניר לבניו כל הימים הודת
דעבא מן קדם יי דלא אחבלא ית בית יהודה
בדיל דוד עבדיה כמא דאמר ליה למתן ליה
מרכו ולבנוהי כל יומיא בימיו פשע אדום
מתחת ידי יהודה וימלכו עליהם מלך ויעבר
מרדו ארומאי מתחות ידי אנש יהודה ואמרינו
עליהון מלכא ויעבר יורם צעירה וכל
הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויכה את אדום
הסובב אליו ואת שרי הרכב ונס העם לאהליו

שנים ן

יתיר יוד

ועבר יורם לצעיר וכל רתכיא עמיה והוה
הוא קם בליליא ומחא ית אנש אדום דמקפין
ליה וית רבני רתכיא ואפך עמא לקרויהון: ויפשע
אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז תפשע
לבנה בעת ההיא: ומרדו אדומאי מתחות יד
אנש יהודה עד יומא הדין בכין מרדו יתבי
לבנה בעדנא ההוא: ויתר דברי יורם וכל
אשר עשה הלא הם כתבים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה: ושאר פתגמי יורם
וכל דעבד הא אנון כתיבין על ספר פתגמי
יומיא למלכיא דבית יהודה: וישכב יורם
עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך
אחזיהו בנו תחתיו: ושכיב יורם עם אבהתוהי
ואתקבר עם אבהתוהי בקרתא דדויד ומלך
אחזיה בריה תחותוהי: בשנת
שתים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך
ישראל מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה:
בשנת תרתא עסרי שנין ליורם בר אחאב
מלכא דישראל מלך אחזיה בר יהורם
מלך שבטא דבית יהודה: בן עשרים ושתים
שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם
ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל:
בר עסרין ותרתין שנין אחזיה כד מלך ושתא
חדא מלך בירושלם ושום אמיה עתליה בת
עמרי מלכא דישראל: וילך בדרך בית אחאב
ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן

בית אחאב הוא: והליך כאורח בית אחאב
ועבד דביש קדם יי כבית אחאב ארי חתנא
דבית אחאב הוא: וילך את יורם בן אחאב
למלחמה עם חזהאל מלך ארם ברמת
גלעד ויכו ארמים את יורם: ואזל עם יורם
בר אחאב לאגחא קרבא עם חזאל מלכא
דארם ברמות גלעד ומחו אנש ארם ית יורם:
וישב יורם המלך להתרפא ביזרעאל מן
המכים אשר יכהו ארמים ברמה בהלחמו
את חזהאל מלך ארם ואחזיהו בן יהורם
מלך יהודה ירד לראות את יורם בן אחאב
ביזרעאל כי חלה הוא: ותב יורם מלכא
לאתסאה ביזרעאל מן מחתא דמחוהי אנש
ארם ברמתא כד אגיח קרבא עם חזאל
מלכא דארם ואחזיה בר יהורם מלך שבטא
דבית יהודה נחת למסער ית יורם בר אחאב
ביזרעאל ארי מתמרע הוא:
9 ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים
ויאמר לו חגר מתניך וקח פך השמן הזה
בידך ולך רמת גלעד: ואלישע נביא קרא
לחד מתלמידי נביא ואמר ליה זריז חרציך
וסב מנא דמשחא הדין בידך ואיזיל לרמת
גלעד: ובאת שמה וראה שם יהוא בן יהושפט
בן נמשי ובאת והקמתו מתוך אחיו והביאת
אתו חדר בחדר: ותהך לתמן ותחזי תמן יהוא
בר יהושפט בר נמשי ותהך ותקימניה מגו

אחוהי ותעיל יתיה תוון בגו תוון׃ ולקחת פך
השמן ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה
משחתיך למלך אל ישראל ופתחת הדלת
ונסתה ולא תחכה׃ ותסב מנא דמשחא ותריק
על רישיה ותימר כדנן אמר יי׳ משחתך
למהוי מלכא על ישראל ותפתח דשא
ותערוק ולא תסכי׃ וילך הנער הנער הנביא
רמת גלעד׃ ואזל עולימא תלמידא דנביא
לרמות גלעד׃ ויבא והנה שרי החיל ישבים
ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוא
אל מי מכלנו ויאמר אליך השר׃ ואתא והא
רבני חילא יתבין ואמר פתגם אית לי למללא
עמך רבא ואמר יהוא עם מן מכלנא ואמר
עמך רבא׃ ויקם ויבא הביתה ויצק השמן
אל ראשו ויאמר לו כה אמר יהוה אלהי ישראל
משחתיך למלך אל עם יהוה אל ישראל׃ וקם
ועל לביתא ואריק משחא על רישיה ואמר
ליה כדנן אמר יי׳ אלהא דישראל משחתך
למהוי מלכא על עמא דיי׳ על ישראל׃
והכיתה את בית אחאב אדניך ונקמתי דמי
עבדי הנביאים ודמי כל עבדי יהוה מיד
איזבל׃ ותמחי ית בית אחאב רבונך ואתפרע
פורענות דם עבדי נביא ודמי כל עבדייא
דיי׳ מידא דאיזבל׃ ואבד כל בית אחאב
והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב
בישראל׃ ואביד כל בית אחאב ואשיצי

לאחאב ידע מדע ואחיד ושביק בישראל׃
ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט
וכבית בעשא בן אחיה׃ ואתין ית בית אחאב
כבית ירבעם בר נבט וכבית בעשא בר
אחיה׃ ואת איזבל יאכלו הכלבים בחלק
יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס׃ וית
איזבל ייכלון כלביא באחסנת יזרעאל
ולית דקבר ופתח דשא וערק׃ ויהוא יצא אל
עבדי אדניו ויאמר לו השלום מדוע בא
המשגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם
ידעתם את האיש ואת שיחו׃ ויהוא נפק
לות עבדי רבונה ואמרו ליה השלם מדין
אתא שטיא הדין לותך ואמר להון אתון
ידעתון ית גברא וית שועיתיה׃ ויאמרו שקר
הגד נא לנו ויאמר כזאת וכזאת אמר אלי
לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך אל
ישראל׃ ואמרו שקרא את אמר חוי כען לנא
ואמר כדין וכדין אמר לי למימר כדנן אמר
לי למימר כדנן אמר יי׳ משחתך למהוי
מלכא על ישראל׃ וימהרו ויקחו איש
בגדו וישימו תחתיו אל גרם המעלות ויתקעו
בשפר ויאמרו מלך יהוא׃ ואוחיאו ונסיבו
גבר לבושיה ושויאו תחותוהי על דרג
שעיא ותקעו בשופרא ואמרו מלך יהוא׃
ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמשי אל יורם
ויורם היה שמר ברמת גלעד הוא וכל ישראל

מפני חזאל מלך ארם ומריד יהוא בר יהושפט
בר נמשי על יורם ויורם הוה נטיר ברמות
גלעד הוא וכל ישראל מן קדם חזאל מלכא
דארם וישב יהורם המלך להתרפא ביזרעאל
מן המכים אשר יכהו ארמים בהלחמו את
חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש נפשכם
אל יצא פליט מן העיר ללכת לגיד ביזרעאל להגיד ק
ותב יהורם מלכא לאתאסאה ביזרעאל מן
מחתא דמחוהי אנשי ארם כד אגיח קרבא
עם חזאל מלכא דארם ואמר יהוא אם רעוא
נפשכון לא יפוק משיזבא מן קרתא למיזל
לחואה ביזרעאל וירכב יהוא וילך יזרעאלה
כי יורם שכב שמה ואחזיה מלך יהודה ירד
לראות את יורם ורכיב יהוא ואזל ליזרעאל
ארי יורם שכיב תמן ואחזיה מלך שבטא
דבית יהודה נחת למסער ית יורם והצפה
עמד על המגדל ביזרעאל וירא את שפעת
יהוא בבאו ויאמר שפעת אני ראה ויאמר
יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר
השלום וסכואה קאים על מגדלא ביזרעאל
וחזא ית משריתא דיהוא במיתוהי ואמר
משריא אנא חזי ואמר יהורם דבר רכבא
לקדמותהון ויימר השלם וילך רכב הסוס ושלח
לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום
ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל אחרי
ויגד הצפה לאמר בא המלאך עד הם ולא שב

ואזל רכיב סוסיא לקדמותיה ואמר כדנן
אמר מלכא השלם ואמר יהוא מא לך
ולשלם אסתחר לאחורי וחוי סכואה למימר
אתא אזגדא עד להתהון ולא תב וישלח רכב
סוס שני ויבא אלהם ויאמר כה אמר המלך
שלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אל
אחרי ושלח רכיב סוסיא תנינא ואתא להתהון
ואמר כדנן אמר מלכא שלם ואמר יהוא
מא לך ולשלם אסתחר לאחורי ויגד הצפה
לאמר בא עד אליהם ולא שב והמנהג כמנהג
יהוא בן נמשי כי בשגעון ינהג וחוי סכואה
למימר אתא עד להתהון ולא תב ודברא
כדברא דיהוא בר נמשי ארי בניח מדבר
ויאמר יהורם אסר ויאסר רכבו ויצא יהורם
מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו
ויצאו לקראת יהוא וימצאהו בחלקת נבות
היזרעאלי ואמר יהורם אזדרזו וטקיס
רתכיה ונפק יהורם מלכא דישראל ואחזיה
מלך שבטא דבית יהודה גבר ברתכיה
ונפקו לקדמות יהוא ואשכחוהי באחסנת
נבות יזרעאלאה ויהי כראות יהורם את יהוא
ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום
עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים והוה
כד חזא יהורם ית יהוא ואמר השלם יהוא
ואמר מא שלם עד טעוות איזבל אמך וחרשהא
סגיאין ויהפך יהורם ידיו וינס ויאמר אל

אֲחַזְיָהוּ מִרְמָה אֲחַזְיָהוּ וְאֹתְחַזֵּר יְהוֹרָם
לְאַחוֹרוֹתָיו וְאָפַק וְאָמַר לַאֲחַזְיָה נִכְלָא אֲחַזְיָהוּ
וַיְהוּא מִלְּאָיָרָו בְּקַשְׁתָּוֹ וַיַּךְ אֶת יְהוֹרָם בֵּין
זְרוֹעָיו וַיֵּצֵא הַחֵצִי מִלִּבּוֹ וַיִּכְרַע בְּרִכְבּוֹ וַיְהוּא
מָלֵא יָדָיו בַּקֶּשֶׁת וּמַכֶּה אֶת יְהוֹרָם בֵּין
דְּרָעוֹתָיו וַיִּפֹּק גֹּרָא מִלִּבּוֹ וְכִרְעָה בְּרִכְבָּהּ׃
וַיֹּאמֶר אֶל בִּדְקַר שָׁלִשָׁה שָׂא הַשְׁלִכֵהוּ
בְּחֶלְקַת שְׂדֵה נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי כִּי זָכֹר אֲנִי
וְאַתָּה אֶת רִכְבִּים צְמָדִים אַחֲרֵי אַחְאָב אָבִיו
וַיהוָה נָשָׂא עָלָיו אֶת הַמַּשָּׂא הַזֶּה׃ וְאִמְרֵי
לְבִדְקַר גִּדְרִיהוּ טוֹל רְמִיהוּ בְּאַחְסַנְתָּא חֲקַל
נָבוֹת יִזְרְעֵיל אֲהָא אֲרִי דְכִיר אֲנָא וְאָת כַּד
הֲוֵינָא רְכִיבִין זוּגָא חַד אֲזָלִין כָּתַר אַחְאָב
אֲבוּהִי וּמַן קֳדָם מֵימְרָא עַל עֲלוֹהִי מַטְלָ
נְבוֹאתָא דְּדִין אִסְלָא אִתְדְּמֵי נָבוֹת וְאֶת
דְּמֵי בְּנָוֹהִי רָאֵיתִי אֲמַר יְיָ וְאֶשַׁלֶּמְךָ
לְךָ בְּחֶלְקָה הַזֹּאת נְאֻם יְהוָה וְעַתָּה שָׂא
הַשְׁלִכֵהוּ בְּחֶלְקָה כִּדְבַר יְהוָה׃ וְאִם לָא אִית
דְּמֵי נָבוֹת וְיָת דְּמֵי בְּנוֹהִי גְּלַן קֳדָמַי בְּקָרִיב
אֲמַר יְיָ וְאֶשַׁלֵּם לָךְ בְּאַחְסַנְתָּא הָדָא אֲמַר
יְיָ וְכַעַן טוֹל רְמִיהוּ בְּאַחְסַנְתָּא כְּפִתְגָמָא
דְּיְיָ וַאֲחַזְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה רָאָה וַיָּנָס דֶּרֶךְ
בֵּית הַגָּן וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו יֵהוּא וַיֹּאמֶר גַּם
אֹתוֹ הַכֵּהוּ אֶל הַמֶּרְכָּבָה בְּמַעֲלֵה גּוּר אֲשֶׁר
אֶת יִבְלְעָם וַיָּנָס מְגִדּוֹ וַיָּמָת שָׁם׃ וַאֲחַזְיָה
מֶלֶךְ שֹׁבְטָא דְּבֵית יְהוּדָה חֲזָא וְאִפֵּק נָאוּרָא

בֵּית גַּנָּא וּרְדַף בָּתְרוֹהִי יֵהוּא וְאָמַר אַף יָתֵיהּ
מַחְתּוֹהִי בְּרִתְכָּא דְּמַסְקָנָא דְּגִיר דְּעִם יִזְרְעֶאל
וְאִפֵּק לְמִגְדּוֹ וּמִית תַּמָּן וַיַּרְכִּבוּ אֹתוֹ עֲבָדָיו
יְרוּשָׁלַ‍ִם וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּקִבְרָתוֹ עִם אֲבֹתָיו
בְּעִיר דָּוִד׃ וַאֲחִיתוּ יָתֵיהּ עַבְדּוֹהִי לִירוּשְׁלֵם
וּקְבָרוּ יָתֵיהּ בְּקִבּוּרְתֵּיהּ עִם אֲבָהָתוֹהִי בְּקִרְוָ
דָּוִיד׃ וּבִשְׁנַת אַחַת עֶשְׂרֵה שו
שָׁנָה לְיוֹרָם בֶּן אַחְאָב מָלַךְ אֲחַזְיָה עַל ק
יְהוּדָה׃ וּבֶן שְׁנַת תְּרֵין עֲסַר שְׁנִין לְיוֹרָם
כַּד אַחְאָב מְלַךְ אֲחַזְיָה עַל דְּבֵית יְהוּדָה׃
וַיְהוּא יְהוּא יִזְרְעֶאלָה וְאִיזֶבֶל שְׁמָעָה וַתָּשֶׂם
בַּפּוּךְ עֵינֶיהָ וַתֵּיטֶב אֶת רֹאשָׁהּ וַתַּשְׁקֵף
בְּעַד הַחַלּוֹן׃ וְאָתָא יֵהוּא לִיזְרְעֶאל וְאִיזֶבֶל
שְׁמָעַת וְכַחֲלַת בְּצִדְיָא עֵינָהָא וְתַקִּינַת
יָת רֵישָׁהּ וְאִסְתְּכִיאַת מִן חַרְכָּא׃ וְיֵהוּא עָא
בְּשַׁעְרָתָא אֲמַר הַשָּׁלוֹם זִמְרִי הֶרֶג אֲדֹנָיו׃
וַיְהוּא עָלְתָה הַשַּׁעַר וַאֲמַרַת הַשָּׁלוֹם זִמְרִי
קָטִיל רִבּוֹנֵיהּ וְיֵשָׁא פָּנָיו אֶל הַחַלּוֹן וַיֹּאמֶר
מִי אִתִּי מִי וַיָּשְׁקִפוּ אֵלָיו שְׁנַיִם שְׁלִשָׁה
סָרִיסִים׃ וּזְקַף אַפּוֹהִי לְחַרְכָּא וַאֲמַר מָן
הָכָא מָן וְאִסְתְּכִיאוּ לְוָתֵיהּ תְּרֵין תְּלָתָה
גַּוָּאִין׃ וַיֹּאמֶר שְׁמִטֵהוּ וַיִּשְׁמְטֻהוּ וַיִּז שמטוהו
מִדָּמָהּ אֶל הַקִּיר וְאֶל הַסּוּסִים וַיִּרְמְסֵהוּ ק
וַאֲמַר מִגְדּוֹהָא וּמִגְדּוֹהָא וּנְרָא מִדְּמָהּ
עַל כְּתָלָא וְעַל סַסְוָתָא וְדָשׁוֹהִי וַיְנָאֵהוּ וַיֹּאכַל
וַיֵּשְׁתְּ וַיֹּאמֶר פְּקוֹדוּ נָא אֶת הָאֲרוּרָה הַזֹּאת

וקברוה כי בת מלך היא: ועלו ואכלו ושתי ואמר
סערו כען ית ארורתא הדא וקברוהא ארי
בת מלכא היא: וילכו לקברה ולא מצאו בה
כי אם הגלגלת והרגלים וכפות הידים: ואזלו
למקברה ולא אשכחו בה אלהין גלגלתא
ורגליא ופסת ידיא: וישבו ויגידו לו ויאמר
דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו
התשבי לאמר בחלק יזרעאל יאכלו הכלבים
את בשר איזבל: ותבו וחויאו ליה ואמר פתגמא
דיוי הוא דמליל ביד עבדיה אליה דמתותב
למימר באחסנת יזרעאל ייכלון כלביא ית
בסרא דאיזבל: והיית נבלת איזבל כדמן — והיתה ק
על פני השדה בחלק יזרעאל אשר לא יאמרו
זאת איזבל: ותהי נבלתא דאיזבל כזיבל
מבדר על אפי חקלא באחסנת יזרעאל
דלא יימרון דא איזבל:
10 ולאחאב שבעים בנים בשמרון ויכתב
יהוא ספרים וישלח שמרון אל שרי יזרעאל
הזקנים ואל האמנים אחאב לאמר: ולאחאב
שבעין בנין בשומרון וכתב יהוא אגרן
ושדר לשומרון לות רבני יזרעאל סביא
ולות תרביני דאחאב למימר: ועתה כבא
הספר הזה אליכם ואתכם בני אדניכם ואתכם
הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק: וכען
כמיתי אגרתא הדא לותכון ועמכון בני
רבונכון ועמכון רתכין וסוסון וקרוין

דרכין ומזיינא: וראיתם הטוב והישר
מבני אדניכם ושמתם על כסא אביו והלחמו
על בית אדניכם: ותחזון דתקין ודכשר מבני
רבונכון ותשוון על כרסי מלכותא דאבוהי
ותגיחון קרבא על בית רבונכון: ויראו מאד
מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו
לפניו ואיך נעמד אנחנו: ודחילו לחדא לחדא
ואמרו הא תרין מלכיא לא יכילו למקם
קדמוהי ואיכדין נקום אנחנא: וישלח אשר
על הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים
אל יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר
תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש הטוב
בעיניך עשה: ושלח דממנא על ביתא
ודממנא על קרתא וסביא ותרביניא לות
יהוא למימר עבדך אנחנא וכל דתימר לנא
נעביד לא נמליך גבר דתקין בעינך עביד:
ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם
ולקלי אתם שמעים קחו את ראשי אנשי בני
אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה ובני
המלך שבעים איש את גדלי העיר מגדלים
אתם: וכתב להון אגרתא תניינות למימר
אם דילי אתון ומנאתון מקבלין סבו ית
רישי גברי בני רבונכון ואיתו לותי כעדנא
הדין מחר ליזרעאל ובני מלכא שבעין
גברא ית רברבי קרתא מרבן יתהון: ויהי
כבא הספר אליהם ויקחו את בני המלך

וישחטו שבעים איש וישימו את ראשיהם
בדודים וישלחו אליו יזרעאלה יהוה נמיתי
אגרת את לותהון ודכרויתכנין מלכא ונכסו
שבעין גברא ושויאו יתרישיהון בסליא
ושדרו לותיה ליזרעאל ויכא המלאכא ויזף
לו ואמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר
שימו אתם שני צברים פתח השער עד
הבקר ואתא אזגדא וחוויליה למימר איתיון
רישי בני מלכא ואמר שויו יתהון תרין
דגורין כמעלנא דתרעא עד צפרא ויהי
בבקרו ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם
צדקים אתם הנה אני קשרתי על אדני
ואהרגיה ומי הכה את כלהון יהוה כצפרא
ונפק וקם ואמר לכל עמא זכאין אתון הא
אנא מריבית על רבוני וקטלתיה ומן קטל
ית כל אלין דעו אפוא כי לא יפל מדבר
יהוה ארע אשר דבר יהוה על בית אחאב
ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו
ויכה יהוא את כל השארים לאחאב
בזיזרעאל וכל גדוליו ומידעיו
וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד ומחא
יהוא ית כל אשתארו לבית אחאב בזיזרעאל
וכל רבוהי וקריביהי וחכרוהי עד דלא
אשאר ליה משיזיבו ויקם ויתאויך שמרון

ויהוא מצא את אחי אחזיהו מלך יהודה
ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו ונחנו
וניד לשלום בני המלך ובני הגבירה ויהוא
אשלח ית אחי אחזיה מלך שבטא דלית
יהודה ואמר מן אתון ואמרו אחי אחזיה
אנחנא ונחתנא למסער שלם בני מלכא
ובני מלכתא ויאמר תפשום חיים ויתפשום
חיים וישחטום אל בור בית עקד ארבעים
ושנים איש ולא השאיר איש מהם ואזל
אתון כד חיין ואחדונון כד חיין ונכסונון
לגו בית כנשת ארבעין ותרין גברא ולא
אשתאר אנש מנהון ויזיל משם ויממצא
את יהונדב בר רכב לקדמותיה
ואנא מקני קדם שי ואחיתו יתיה כרתכיה
ויבא שמרון ויכה את כל השארים לאחאב

ז

בשמרון עד השמדו כדבר יהוה אשר דבר
אל אליהו: ואתא לשומרון ומחא ית כל
דאשתארו לאחאב בשומרון עד דשיציה
כפתגמא דיי דמליל עם אליהו
ויקבץ יהוא את כל העם
ויאמר אלהם אחאב עבד את הבעל מעט
יהוא יעבדנו הרבה: וכנש יהוא ית כל עמא
ואמר להון אחאב פלח ית בעלא זעיר
יהוא יפלחנה סגי: ועתה כל נביאי הבעל
כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש אל יפקד
כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא
יחיה ויהוא עשה בעקבה למען האביד את
עבדי הבעל: וכען כל נביי בעלא כל פלחוהי
וכל כמרוהי זמינו לי אנש לא ישתגי ארי שירו
רב לי לבעלא כל דישתגי לא יתקיים ויהוא
עבד בחכמה בדיל לאובדא ית פלחי בעלא
ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו:
ואמר יהוא זמינו כנישא לבעלא וזמינו:
וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי
הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו
בית הבעל וימלא בית הבעל פה לפה: ושלח
יהוא בכל ישראל ואתו כל פלחי בעלא ולא
אשתאר אנש דלא אתא ועלו לבית בעלא
ואתמלי בית בעלא ספא בספא: ויאמר
לאשר על המלתחה הוצא לבוש לכל עבדי
הבעל ויצא להם המלבוש: ואמר לדממנא

על קמטריא אפיק לבושיא לכל פלחי בעלא
ואפיק להון לבושיא: ויבא יהוא ויהונדב
בן רכב בית הבעל ויאמר לעבדי הבעל
חפשו וראו פן יש פה עמכם מעבדי יהוה
כי אם עבדי הבעל לבדם: ואתא יהוא
ויהונדב בר רכב לבית בעלא ואמר לפלחי
בעלא בלישו וחזו דלמא אית כא עמכון
מעבדיא דיי אלהין פלחי בעלא בלחודיהון:
ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוא שם לו
בחוץ שמנים איש ויאמר האיש אשר
ימלט מן האנשים אשר אני מביא על
ידיכם נפשו תחת נפשו: ועלו למעבד
נכסת קודשין ועלון ויהוא מני ליה בברא
תמנן גברא ואמר גברא דישתיזב מן גבריא
דאנא מעיל על ידיכון נפשיה חלף נפשיה:
ויהי ככלתו לעשות העלה ויאמר יהוא
לרצים ולשלשים באו הכום איש אל יצא
ויכום לפי חרב וישלכו הרצים והשלשים
וילכו עד עיר בית הבעל: והוה כד שיצי
למעבד עלתא ואמר יהוא לרהטיא
ולגבריא עולו ומחונון אנש לא יפוק ומחונון
לפתגם דחרב ורמו רהטיא וגבריא קטיליין
ואזלו עד קרית בית בעלא: ויצאו את מצבות
בית הבעל וישרפוה: ואפיקו ית קמת בית
בעלא ואוקדוהא: ויתצו את מצבת הבעל
ויתצו את בית הבעל וישמהו למחראות

למוצאות
ק

עד היום: ותרעו ית קמת בעלא ותרעו ית
בית בעלא ושויוהא לבית מפקת אנש
עד יומא הדין: וישמד יהוא את הבעל
מישראל: ושיצי יהוא ית בעלא מישראל:
רק חטאי ירבעם בן נבט אשר החטיא את
ישראל לא סר יהוא מאחריהם עגלי הזהב
אשר בית אל ואשר בדן: לחוד חובי ירבעם
בר נבט דחייב ית ישראל לא סטא יהוא
מבתריהון אשתעבד לעגלי דהבא דבבית
אל ודבדן: ויאמר יהוה אל יהוא
יען אשר הטיבת לעשות הישר בעיני ככל
אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים
ישבו לך על כסא ישראל: ואמר יי ליהוא
חלף דאתקינתא למעבד דכשר קדמי ככל
דברעותי עבדתא לבית אחאב בנין רביעאין
יתבון לך על כורסי מלכותא דישראל:
ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי
ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות
ירבעם אשר החטיא את ישראל: ויהוא לא
נטר למהך באוריתא דיי אלהא דישראל
בכל ליביה לא סטא מכל חובי ירבעם דח
דחייב ית ישראל: בימים ההם החל יהוה
לקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול
ישראל: ביומיא האנון שרי רגזא דיי למתקף
בישראל ומחנון חזאל בכל תחום ארעא
דישראל: מן הירדן מזרח השמש את כל

ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערער
אשר על נחל ארנן והגלעד והבשן: מן ירדנא
מדנח שמשא ית כל ארע גלעד שיבט גד
ושבט ראובן ושבטא דמנשה מערוער
דעל נחלא דארנון וארע גלעד ומתנן: ויתר
דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו
הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל: ושאר פתגמי יהוא וכל
דעבד וכל גבורתיה הלא אנון כתיבין על
ספר פתגמי יומיא למלכי ישראל: וישכב יהוא
עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך
יהואחז בנו תחתיו: ושכיב יהוא עם אבהתוהי
וקברו יתיה בשומרון ומלך יהואחז בריה
תחותוהי: והימים אשר מלך יהוא על ישראל
עשרים ושמנה שנה בשמרון: ויומיא דמלך
יהוא על ישראל עסרין ותמני שנין בשומרון:
יתיר וו — ועתליה אם אחזיהו וראתה
כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע הממלכה:
ועתליה אמיה דאחזיה חזת ארי מית ברה
וקמת ואבידת ית כל זרעא דמלכותא: ותקח
יהושבע בת המלך יורם אחות אחזיהו את
יואש בן אחזיה ותגנב אתו מתוך בני המלך
המומתים — הממותתים אתו ואת מינקתו בחדר המטות
ויסתרו אתו מפני עתליהו ולא הומת: ונסיבת
יהושבע בת מלכא יורם אחתיה דאחזיה
ית יואש בר אחזיה וגנבת יתיה מגו בני מלכא

דמתקטלין ואטמרת יתיה וית מינקתיה
באדרון בית ערסתא ואטמרו יתיה מן קדם
עתליה ולא אתקטיל: ויהי אתה בית יהוה
מתחבא שש שנים ועתליה מלכת על
הארץ: והוה עמה בבית מקדשא דיי מטמר
שית שנין ועתליה מלכת על ארעא:
ובשנה השביעית שלח יהוידע
ויקח את שרי המאיות לכרי ולרצים ויבא המאות ק
אתם אליו בית יהוה ויכרת להם ברית
וישבע אתם בבית יהוה וירא אתם את בן
המלך: ובשתא שביעיתא שלח יהוידע
ודבר ית רבני מאותא לגבריא ולרהטיא
ואעיל יתהון לותיה לבית מקדשא דיי
וגזר להון קיים ואומי יתהון בבית מקדשא
דיי ואחזי יתהון ית בר מלכא: ויצום לאמר
זה הדבר אשר תעשון השלשית מכם
באי השבת ושמרי משמרת בית המלך:
ופקידנון למימר דין פתגמא דתעבדון תלתא
מנכון עלי שבתא ונטרי מטרת בית מלכא:
והשלשית בשער סור והשלשית בשער
אחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית
מסח: ותלתא בתרע גיניא ותלתא בתרעא
דבתר והי תרע רהטיא ותטרון ית מטרת
ביתא מלישתלי: ושתי הידות בכם כל יצאי
השבת ושמרו את משמרת בית יהוה אל
המלך: ותרין חולקין בכון כל נפקי שבתא

ותטרון ית מטרת בית מקדשא דיי על
מלכא: והקפתם על המלך סביב איש וכליו
בידו והבא אל השדרות יומת והיו את המלך
בצאתו ובבאו: ותקפון על מלכא סחור סחור
גבר ומני זיניה בידיה ודייעול לגיו מן סדריא
יתקטיל והוו עם מלכא במפקיה ובמיעליה:
ויעשו שרי המאיות ככל אשר צוה יהוידע המאות ק
הכהן ויקחו איש את אנשיו באי השבת עם
יצאי השבת ויבאו אל יהוידע הכהן: ועבדו
רבני מאותא ככל דפקיד יהוידע כהנא ודברו
גבר ית גברוהי עלי שבתא עם נפקי שבתא
ואתו לות יהוידע כהנא: ויתן הכהן לשרי
המאיות את החנית ואת השלטים אשר המאות ק
למלך דוד אשר בבית יהוה: ויהב יהוידע
כהנא לרבני מאותא ית מורניתא וית שלטיא
דלמלכא דויד דבבית מקדשא דיי: ויעמדו
הרצים איש וכליו בידו מכתף הבית הימנית
עד כתף הבית השמאלית למזבח ולבית
על המלך סביב: וקמו רהטיא גבר ומני זיניה
בידיה מעיבר ביתא מימינא עד עיבר ביתא
מסמלא למדבחא ולבית כפורי על מלכא
סחור סחור: ויוצא את בן המלך ויתן עליו
את הנזר ואת העדות וימלכו אתו וימשחהו
ויכו כף ויאמרו יחי המלך: ואפיק ית בר
מלכא ויהב עלוהי ית כלילא וית סהדותא
ואמליכו יתיה ומשחוהי וטפחו ידו ואמרו יצלח

מלכא׃ ותשמע עתליה את
קול הרצים והעם ותבא אל העם בית יהוה׃
ושמעת עתליה ותקרע בגדים ותקרא קשר קשר
לות עמא לבית מקדשא דייי ותעל ותבא הבית
המלך עמר על העמוד כמשפטו והשרים
והחצצרת את המלך וכל עם הארץ שמח
ותקע בחצצרות ותקרע עתליה את בגדיה
ותקרא קשר קשר וחזת והא מלכא קאים
על אסטונא כהלכתא ורבניא עמיה
וחצוצרתא קדם מלכא וכל עמא דארעא
חדין ותקעין בחצוצרתא ובזעת עתליה
ית לבושה ואוקרת מרדא ויצל
יהוידע כהנא את שרי המאיות פקדי החיל
ואמר אליהם הוציאוה מבית לשורות
והבא אחריה במתבחר בי אמר כהנא
אל תומת בית יהוה׃ ופקיד יהוידע כהנא ית
רבני מאותא דממנן על חילא ואמר להון
אפיקון ית דגיז מן סדריא ודייעול בתרהא
יתקטיל בחרבא ארי אמר כהנא לא תתקטיל
בבית מקדשא דייי ושויו להון ידיהם ותבוא
דרך מבוא הסוסים בית המלך ותומת שם׃
ואתקינו להא אתר ועלת באורח מעלנא דסוסותא
לבית מלכא ואתקטילת תמן׃ ויכרת יהוידע
את הברית בין יהוה ובין המלך ובין העם
להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם׃
וגזר יהוידע ית קימא בין מימרא דייי ובין

מלכא ובין עמא למהוי לעם משמיש קדם
ייי ובין מלכא ובין עמא ביאו כל עם הארץ
בית הבעל ותיבו יתיה ואת מדבחתיו
שברו היטיבו ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני
המזבחות וישם הכהן פקדת על בית יהוה׃
ועלו כל עמא דארעא לבית בעלא וסתרוהי
ית אגוריהי וית צלמוהי תברו יאות וית מתן
כומרא דבעלא קטלו קדם אגוריא ומנא כהנא
מטרא על בית מקדשא דייי ויקח את שרי
המאות ואת הבריו ואת הרצים ואת כל עם
הארץ וירדו את המלך מבית יהוה ויבאו
דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא
המלכים׃ ודכר ית רבני מאותא ית גבריא
וית רחטיא וית כל עמא דארעא ואחיתו ית
מלכא מבית מקדשא דייי ועלו באורח תרע
רחטיא בית מלכא ויתיב על כרסי מלכיא׃
וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת
עתליה המיתו בחרב בית המלך׃ וחד יאן
כל עמא דארעא וקרתא שדיכת ועתליה
קטלו בחרבא בית מלכא׃

בן שבע שנים יהואש במלכו׃
בר שבע שנין יהואש כד מלך בשנת שבע
ליהוא מלך יהואש וארבעים שנה מלך
בירושלם ושם אמו צביה מבאר שבע׃
בשנת שבע ליהוא מלך יהואש וארבעין
שנין מלך בירושלם ושום אמיה צבייה

תיו ק

אות ק

המלך ק

לשבת שקלים

מבאר שבע׃ ויעש יהואש הישר בעיני יהוה
כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן׃ ועבד
יהואש דכשר קדם יי כל יומוהי דאלפיה
יהוידע כהנא׃ רק הבמות לא סרו עוד העם
מזבחים ומקטרים בבמות׃ להוד במתא
לא עטרא עד כען עמא מדבחין ומסקין
בסמין על במתא׃ ויאמר יהואש
אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא
בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו
כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית
יהוה׃ ואמר יהואש לכהניא כל כסף קודשיא
דמתעל לבית מקדשא דיי כסף תקליא
דעבר על מנין גבריא כסף פרקן נפשתא
דמיתן גבר פרקן נפשיה כל כסף דמתנדב
גבר בלביה לאיתאה לבית מקדשא דיי׃ יקחו
להם הכהנים איש מאת מכרו והם יחזקו את
בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק׃ יסבון
להון כהניא גבר מן מכריהון ואנון יתקפון ית
בדקא דביתא לכל אתר דישתכח תמן בדקא׃
ויהי בשנת עשרים ושלש
שנה למלך יהואש לא חזקו הכהנים את בדק
הבית׃ והוה בשנת עסרין ותלת שנין למלכא
יהואש לא תקיפו כהניא ית בדקא דביתא׃
ויקרא המלך יהואש ליהוידע הכהן
ולכהנים ויאמר אלהם מדוע אינכם מחזקים
את בדק הבית ועתה אל תקחו כסף מאת
מכריכם כי לבדק הבית תתנהו׃ וקרא מלכא
יהואש ליהוידע כהנא ולכהניא ואמר להון
מדין לית אתון מתקפין ית בדקא דביתא
וכען לא תסבון כספא מן מכריכון ארי
לבדקא דביתא תתנוניה׃ ויאתו הכהנים לבלתי
קחת כסף מאת העם ולבלתי חזק את בדק
הבית׃ ואתפיסו כהניא בדיל דלא למסב כספא
מן עמא ובדיל דלא לתקפא ית בדקא דביתא׃
ויקח יהוידע הכהן ארון אחד ויקב חר
בדלתו ויתן אתו אצל המזבח בימין בבוא מימין ק
איש בית יהוה ונתנו שמה הכהנים שמרי
הסף את כל הכסף המובא בית יהוה׃ ונסיב
יהוידע כהנא ארונא חד ונקב חורא בדשיה
ויהב יתיה בסטר מדבחא מימינא במיעל
גברא לבית מקדשא דיי ויהבין תמן כהניא
אמרכליא ית כל כספא דמתעל לבית מקדשא
דיי׃ ויהי כראותם כי רב הכסף בארון ויעל
ספר המלך והכהן הגדול ויצרו וימנו את
הכסף הנמצא בית יהוה׃ והוה כד חזו ארי
סגי כספא בארונא וסליק ספרא דמלכא
וכהנא רבא וצרו ומנו ית כספא דאשתכח
בבית מקדשא דיי׃ ונתנו את הכסף המתכן
על ידי עשי המלאכה הפקדים בית יהוה המפקדים ק
ויוצאהו לחרשי העץ ולבנים העשים בית
יהוה׃ ויהבין ית כספא דמתקס על ידי
עבדי עבידתא דממנן בבית מקדשא דיי

וּמַפְקִין לֵיהּ לְנַגָּרֵי אָעֵיָא וְלָאַרְדּוֹכְרֵיָא דְּעָבְדִין
בֵּיתָא מַקְדְּשָׁא דְּיָנֵי וְלַגָּזְרִים וְלַחֲצָבֵי הָאֲבֶן
וּלְקָנוֹת עֵצִים וְאַבְנֵי מַחֲצָב לְחַזֵּק אֶת הַבֶּדֶק
בֵּית יְהוָה וּלְכֹל אֲשֶׁר יֵצֵא עַל הַבַּיִת לְחָזְקָה
וּלְאַרְגּוּבְרֵיָא וּלְפַסְלֵי אַכְנֵיָא וּלְמִזְבַּן אָעֵיץ
וְאַבְנֵי פַּסִילָא לְתַקָּפָא יַת בֵּידַק בֵּית מַקְדְּשָׁא
דְּיָי וּלְכֹל דְּיִפּוֹק עַל בֵּיתָא לְתַקָּפוּתֵיהּ צְלָ וְלָא
יֵעָשֶׂה בֵּית יְהוָה סִפּוֹת כֶּסֶף מְזַמְּרוֹת מִזְרָקוֹת
חֲצֹצְרוֹת כָּל כְּלִי זָהָב וְכְלִי כֶסֶף מִן הַכֶּסֶף
הַמּוּבָא בֵּית יְהוָה כַּרְסֵי לָא מִתְעֲבִיד בֵּית
מַקְדְּשָׁא דְּיָי קוּלִין דְּכַסְפָּ מְזַמְּרִיָא מִזְרָקִיָּא
חֲצוֹצְרָתָא כָּל מָנֵי דְּדָהַב וּמָנֵי דְּכַסְפָּ מִן כַּסְפָּא
דְּמִתְעַל לְבֵית מַקְדְּשָׁא דְּיָי כִּדְ יַעֲשׂוּ הַמְּלָאכָה
יִתְנָהוּ וְחַזְּקוּ אֶת בֵּית יְהוָה אֲרֵי לְעַבְדֵי
עֲבִידְתָּא יְהֵבִין לֵיהּ וּמִתְקְפִין בֵּיהּ יַת בֵּית
מַקְדְּשָׁא דְּיָי וְלָא יְהֵבוּ שַׁבָּנִין וְאֶת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
יִתְּנוּ אֶת הַכֶּסֶף עַל יָדָם לָתֵת לַעֲשֵׂי הַמְּלָאכָה
כִּי בֶאֱמוּנָה הֵם עֹשִׂים וְלֹא מְחַשְׁבִין עִם
גַּבְרַיָּא דְּיְהֵבִין יַת כַּסְפָּא עַל יְדְהוֹן לְמִתֵּן
לְעַבְדֵי עֲבִידְתָּא אֲרֵי בְּהֵימְנוּתָא אִנּוּן עָבְדִין
כֶּסֶף אָשָׁם וְכֶסֶף חַטָּאוֹת לֹא יֻבָא בֵּית יְהוָה
לַכֹּהֲנִים יִהְיוּ כַּסְפָּ אַשְׁמָא וְכַסְפָּ חַטָּאוֹתָא
לָא מִתְעַל לְבֵית מַקְדְּשָׁא דְּיָי כָּהֲנַיָּא יְהוֹן
לֵיהּ וּמִתְקְפִין בֵּיהּ יַת בֵּית
אֱזַי יַעֲלֶה חֲזָאֵל מֶלֶךְ
אֲרָם וְיִלָּחֶם עַל גַּת וְיִלְכְּדָהּ וַיָּשֶׂם חֲזָאֵל פָּנָיו
לַעֲלוֹת עַל יְרוּשָׁלִָם וַכְּכִין סַלִּיק חֲזָאֵל מַלְכָּא

וְאַרְמָאָה וְאַגִּיחַ קְרָבָא עַל גַּת וּכְבָשָׁהּ וְשַׁוִּי
חֲזָאֵל אַפּוֹהִי לְמִסַּק עַל יְרוּשְׁלֵם וַיִּקַּח יְהוֹאָשׁ
מֶלֶךְ יְהוּדָה אֶת כָּל הַקָּדָשִׁים אֲשֶׁר הִקְדִּישׁוּ
יְהוֹשָׁפָט וְיוֹרָם וַאֲחַזְיָהוּ אֲבֹתָיו מַלְכֵי יְהוּדָה
וְאֶת קָדָשָׁיו וְאֶת כָּל הַזָּהָב הַנִּמְצָא בְּאֹצְרוֹת
בֵּית יְהוָה וּבֵית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח לַחֲזָאֵל מֶלֶךְ
אֲרָם וַיַּעַל מֵעַל יְרוּשָׁלִָם וְנָסִיב יְהוֹאָשׁ
מַלְכָּ שְׁבַטָּא דְּבֵית יְהוּדָה יַת כָּל קוּדְשַׁיָּא
דְּאַקְדִּישׁוּ יְהוֹשָׁפָט וְיוֹרָם וַאֲחַזְיָה אֲבָהָתוֹהִי
מַלְכֵּי דְּבֵית יְהוּדָה וְיַת קוּדְשׁוֹהִי וְיַת כָּל
דְּהַבָּא דְּאִשְׁתְּכַח בְּאוֹצָרֵי בֵּית מַקְדְּשָׁא דְּיָי
וּבְגִנְזֵי בֵּית מַלְכָּא וְשַׁדַּר לְחַזָּאֵל מַלְכָּא דַּאֲרָם
וְאִסְתַּלַּק מֵעַל יְרוּשְׁלֵם וְיָתַר דְּבָרֵי יוֹאָשׁ
וְכָל דַּאֲשֶׁר עָשָׂה הֲלוֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר
דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה וְשַׁאר פִּתְגָּמֵי
יוֹאָשׁ וְכָל דְּעָבַד הֲלָא אִנּוּן כְּתִיבִין עַל סִפְרָ
פִּתְגָּמֵי יוֹמַיָּא לְמַלְכָּא דְּבֵית יְהוּדָה וַיָּקוּמוּ
עַבְדָיו וַיִּקְשְׁרוּ קֶשֶׁר וַיַּכּוּ אֶת יוֹאָשׁ בֵּית מִלּוֹא
הַיֹּרֵד סִלָּא וְקָמוּ עַבְדּוֹהִי וּמְרָדוּ מְרַדָּא
וּמְחוֹ יַתְיוֹאָשׁ בֵּית מִלּוֹא דְּנָחִית לְסִלָּא וְיוֹזָכָר
בֶּן שִׁמְעָת וִיהוֹזָבָד בֶּן שֹׁמֵר עַבְדָיו הִכֻּהוּ
וַיָּמָת וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ עִם אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד
וַיִּמְלֹךְ אֲמַצְיָה בְנוֹ תַּחְתָּיו וְיוֹזָכָר בֶּן שִׁמְעָת
וְיְהוֹזָבָד בֶּן שֹׁמֵר עַבְדּוֹהִי מְחוֹהִי וְקַטָּלוּהִי
וְקָבְרוּ יָתֵיהּ עִם אֲבָהָתוֹהִי בְּקִרְתָּא דְּדָוִד
וּמַלְכָּ אֲמַצְיָה בְּרֵיהּ תְּחוֹתוֹהִי בִּשְׁנַת

עֶשְׂרִים וְשֶׁרֶשׁ שָׁנָה לְיוֹאָשׁ בֶּן־אֲחַזְיָהוּ מֶלֶךְ
יְהוּדָה מָלַךְ יְהוֹאָחָז בֶּן־יֵהוּא עַל־יִשְׂרָאֵל
בְּשֹׁמְרוֹן שֶׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה׃ בִּשְׁנַת עֶשְׂרִין
וּתְלַת שְׁנִין לְיוֹאָשׁ בַּר אֲחַזְיָה מַלְכָּא שְׁבַטָּא
דְּבֵית יְהוּדָה מַלְכָּא יְהוֹאָחָז בַּר יֵהוּא עַל יִשְׂרָאֵל
בְּשׁוֹמְרוֹן שַׁבְעָ עֲשַׂר שְׁנִין וַיַּעַשׂ הָרַע
בְּעֵינֵי יְהוָה וַיֵּלֶךְ אַחַר חַטֹּאת יָרָבְעָם בֶּן־נְבָט
אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל לֹא סָר מִמֶּנָּה וְעִבֵּד
דְּבִישׁ קֳדָם עֵיטָא לָא סְטָא מִנְּהוֹן וַיִּחַר
אַף יְהוָה בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּתְּנֵם בְּיַד חֲזָאֵל מֶלֶךְ
אֲרָם וּבְיַד בֶּן־הֲדַד בֶּן־חֲזָאֵל כָּל־הַיָּמִים וְתַקֵּף
רְגָזָא דַיְיָ בְּיִשְׂרָאֵל וּמְסָרִנּוֹן בְּיַד חֲזָאֵל
מַלְכָּא דַּאֲרָם וּבְיַד בַּר הֲדַד בַּר חֲזָאֵל כָּל יוֹמַיָּא
וַיְחַל יְהוֹאָחָז אֶת־פְּנֵי יְהוָה וַיִּשְׁמַע אֵלָיו יְהוָה
כִּי רָאָה אֶת־לַחַץ יִשְׂרָאֵל כִּי לְחָצָם מֶלֶךְ
אֲרָם וְיִצְלִי יְהוֹאָחָז קֳדָם יְיָ וְקַבֵּיל צְלוֹתֵיהּ
יַעְאָרֵי גְּלִי קֳדָמוֹהִי דְּחָקָא דְיִשְׂרָאֵל אֲרֵי
דְּחָקִיתְהוֹן מַלְכָּא דַּאֲרָם וְיָתֵן יְהוָה לְיִשְׂרָאֵל
מוֹשִׁיעַ וַיֵּצְאוּ מִתַּחַת יַד אֲרָם וַיֵּשְׁבוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּאָהֳלֵיהֶם כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם וַיִּהְכֹּנְנוּ יִשְׂרָאֵל
פְּרִיקוּנְפָקוּ מִתְּחוֹת יְדָא דַּאֲרָם וִיתִיבוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּקוּרְיֵיהוֹן כְּמִיאַתְמָלִי וּמִדְּקָמוֹהִי
אַךְ לֹא־סָרוּ מֵחַטֹּאת בֵּית יָרָבְעָם אֲשֶׁר
הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל בָּהֳלָךְ וְגַם הָאֲשֵׁרָה
עָמְדָה בְּשֹׁמְרוֹן יְרוֹם לָא סְטוֹ מִחוֹבֵי בֵּית

החטיא
ן

וְרָבְעָם דְּחַיְבִית יִשְׂרָאֵל בְּהוֹן אֲזַל וְאַף
אֲשֵׁירְתָּא קָמַת בְּשׁוֹמְרוֹן׃ כִּי לֹא הִשְׁאִיר
לִיהוֹאָחָז עַם כִּי אִם־חֲמִשִּׁים פָּרָשִׁים וַעֲשָׂרָה
רִכְבֵי וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים רַגְלִי כִּי אִבְּדָם מֶלֶךְ אֲרָם
וַיְשִׂמֵם כֶּעָפָר לָרָמֶשׂ׃ אַרְעִי לָא אִשְׁתְּאַר לִיהוֹאָחָז
עַם אֶלָּהֵין חַמְשִׁין פָּרָשִׁין וַעֲשַׂר רְתִכִין
וַעֲשָׂרָה אַלְפִין גֻּבַר רַגְלַי אֲרֵי אֲבָדִנּוּן מַלְכָּא
דַּאֲרָם וְשַׁוִּינוּן כְּעַפְרָא לְדִישׁ׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי
יְהוֹאָחָז וְכָל־אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ הֲלוֹא־הֵם
כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃
וְשַׁאַר פִּתְגָמֵי יְהוֹאָחָז וְכָל־דְּעָבַד וְגִבְרוּתֵיהּ
הַלָּא אִנּוּן כְּתִיבִין עַל סֵפֶר פִּתְגָמֵי יוֹמַיָּא
לְמַלְכֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁכַּב יְהוֹאָחָז עִם־אֲבֹתָיו
וַיִּקְבְּרֻהוּ בְשֹׁמְרוֹן וַיִּמְלֹךְ יוֹאָשׁ בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃
וְשַׁכִּיב יְהוֹאָחָז עִם־אֲבָהָתוֹהִי וְקַבְּרוּהִי
בְּשׁוֹמְרוֹן וּמְלַךְ יוֹאָשׁ בְּרֵיהּ תְּחוֹתוֹהִי׃

בִּשְׁנַת שְׁלֹשִׁים וְשֶׁבַע
שָׁנָה לְיוֹאָשׁ מֶלֶךְ יְהוּדָה מָלַךְ יְהוֹאָשׁ בֶּן־
יְהוֹאָחָז עַל־יִשְׂרָאֵל בְּשֹׁמְרוֹן שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה
שָׁנָה׃ בִּשְׁנַת תְּלָתִין וּשְׁבַע שְׁנִין לְיוֹאָשׁ מַלְכָּא
שְׁבַטָּא דְּבֵית יְהוּדָה מַלְכָּא יְהוֹאָשׁ בַּר יְהוֹאָחָז
עַל יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹמְרוֹן שֵׁית עֲשַׂר שְׁנִין׃ וַיַּעַשׂ
הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה לֹא סָר מִכָּל־חַטֹּאת יָרָבְעָם
בֶּן־נְבָט אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת־יִשְׂרָאֵל בָּהֳלָךְ׃
וְעִבֵּד דְּבִישׁ קֳדָם עֵיטָא לָא סְטָא מִכָּל חוֹבֵי
יָרָבְעָם בַּר נְבָט דְּחַיַּיבִית יִשְׂרָאֵל בְּהוֹן אֲזַל

וְיֶתֶר דִּבְרֵי יוֹאָשׁ וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה וּגְבוּרָתוֹ
אֲשֶׁר נִלְחַם עִם אֲמַצְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה הֲלֹא
הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּשְׁכַּב יוֹאָשׁ עִם אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם
אֲבֹתָיו בְּשֹׁמְרוֹן עִם מַלְכֵי
יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּמְלֹךְ יָרָבְעָם תַּחְתָּיו׃ וְאֶלִישָׁע
חָלָה אֶת חָלְיוֹ אֲשֶׁר יָמוּת בּוֹ וַיֵּרֶד אֵלָיו יוֹאָשׁ
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַיִּבְךְּ עַל פָּנָיו וַיֹּאמַר אָבִי אָבִי
רֶכֶב יִשְׂרָאֵל וּפָרָשָׁיו׃ וַאֱלִישָׁע מֵת וַיִּקְבְּרוּהוּ
מְרִשָׁה רִימוֹת בִּיהּ וְנַחַת לוֹתֵיהּ יוֹאָשׁ מַלְכָּא
דְּיִשְׂרָאֵל וּבְכָא עַל אַפּוֹהִי וְאָמַר רִבִּיהּ רִבִּיהּ
לֵיהּ לְיִשְׂרָאֵל בְּצִלּוֹתֵיהּ מְרִתְּכִין וּמְפָרְשִׁין׃
וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלִישָׁע קַח קֶשֶׁת וְחִצִּים וַיִּקַּח אֵלָיו
קֶשֶׁת וְחִצִּים׃ וְאָמַר לֵיהּ אֱלִישָׁע סַב קַשְׁתָּא
וְגַרְיָא וְנַסִּיב לֵיהּ קַשְׁתָּא וְגַרְיָא וַיֹּאמֶר׃
לְמַלְכָּא דְּיִשְׂרָאֵל הַרְכֵּב יְדָךְ עַל קַשְׁתָּא וַיַּרְכֵּב
יָדָו וַיָּשֶׂם אֱלִישָׁע יָדָיו עַל יְדֵי הַמֶּלֶךְ׃ וְאָמַר
לְמַלְכָּא דְּיִשְׂרָאֵל אַחִית יְדָךְ עַל קַשְׁתָּא
וְאַחִית יְדֵיהּ וְשַׁוִּי אֱלִישָׁע יְדוֹהִי עַל יְדֵי
מַלְכָּא וַיֹּאמֶר פְּתַח הַחַלּוֹן קָדְמָה וַיִּפְתָּח
וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע יְרֵה וְיָרָה וַיֹּאמֶר חֵץ תְּשׁוּעָה
לַיהוָה וְחֵץ תְּשׁוּעָה בַּאֲרָם וְהִכִּיתָ אֶת אֲרָם
בַּאֲפֵק עַד כַּלֵּיהּ וַיֹּאמֶר פְּתַח כְּוִין וּמָדַר נָחָא
וּפְתַח וַאֲמַר אֱלִישָׁע שַׁדֵּי וְשַׁדָּא וַאֲמַר חֲדִין
גִּירָא יִתְעֲבִיד לְאָפְרָקְנָא מִן קֳדָם שַׁוְהָדִין
גְּרָא יִתְעֲבִיד לְנָא נִצְחָנָא בַּאֲנָשׁ אֲרָם וְתִמְחֵי
יָת אֲנָשׁ אֲרָם בַּאֲפֵק עַד דְּתִשֵּׁיצִנּוּן׃ וַיֹּאמֶר
קַח הַחִצִּים וַיִּקָּח וַיֹּאמֶר לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הַךְ
אַרְעָתָא וְהַךְ שַׁלְשׁ פְּעָמִים וַיַּעֲמֹד׃ וַיֹּאמֶר סַב
גְּרִיָּא וְנַסִּיב וַאֲמַר לְמַלְכָּא דְּיִשְׂרָאֵל מְחֵי
לְאַרְעָא וּמְחָא תְּלָת זִמְנִין וּפְסַק׃ וַיִּקְצֹף עָלָיו
אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לְהַלּוֹת חָמֵשׁ אוֹ שֵׁשׁ
פְּעָמִים אָז הִכִּיתָ אֶת אֲרָם עַד כַּלֵּיהּ וְעַתָּה
שָׁלֹשׁ פְּעָמִים תַּכֶּה אֶת אֲרָם וּרְגִיז עֲלוֹהִי
נְבִיָּא רַבָּיָא וַאֲמַר הוֹה חָזֵי לָךְ לְמִמְחֵי חֲמֵשׁ
אוֹ שִׁית זִמְנִין כְּדֵין פּוֹן מְחֵיתָא יָת אֲנָשׁ אֲרָם
עַד שֵׁיצְיוֹתָא וּכְעַן תְּלָת זִמְנִין תִּמְחֵי יָת אֲנָשׁ
אֲרָם׃ וַיָּמָת אֱלִישָׁע וַיִּקְבְּרוּהוּ
וּגְדוּדֵי מוֹאָב בָּאוּ בָאָרֶץ בָּא שָׁנָה וַהֲוָה כַּד קָבְרִין
וְקַבְרוֹהִי וְאִשְׁתָּרִית מוֹאָב עֲלָא בְּאַרְעָא מִן
שְׁתָא׃ וַיְהִי הֵם קֹבְרִים אִישׁ וְהִנֵּה רָאוּ אֶת
הַגְּדוּד וַיַּשְׁלִיכוּ אֶת הָאִישׁ בְּקֶבֶר אֱלִישָׁע
וַיֵּלֶךְ וַיִּגַּע הָאִישׁ בַּעֲצְמוֹת אֱלִישָׁע וַיִּחִי
וַיָּקָם עַל רַגְלָיו׃ וְחָזָאֵל מֶלֶךְ

ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחז וחזאל
מלכא דארם דחק ית ישראל כל יומי יהואחז
ויחן יהוה אתם וירחמם ויפן אליהם למען
בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה
השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה
וחס יי׳ עליהון ורחים עליהון ואתפני במימריה
לאיטבא להון בדיל קימיה דעם אברהם יצחק
ויעקב ולא אבא לחבלותהון ולא אגלינון
מארע בית שכינתיה עד כען וימת חזאל
מלך ארם וימלך בן הדד בנו תחתיו ומית חזאל
מלכא דארם ומלך בר הדד בריה תחותוהי
וישב יהואש בן יהואחז ויקח את הערים מיד
בן הדד בן חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו
במלחמה שלש פעמים הכהו יואש וישב
את ערי ישראל ותב יהואש בר יהואחז ונסב
ית קרויא מיד בר הדד בר חזאל דנסיב מיד
יהואחז אבוהי בקרבא תלת זמנין מחהי יואש
ואתיב ית קרוי ישראל   בשנת 14
שתים ליואש בן יואחז מלך ישראל מלך
אמציהו בן יואש מלך יהודה בשנת תרתין
ליואש בר יואחז מלכא דישראל מלך
אמציה בר יואש מלך שבטא דבית יהודה
בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ועשרים
ותשע שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדן
מן ירושלם בר עסרין וחמיש שנין הוה
כד מלך ועסרין ותשע שנין מלך בירושלם

ושום אמיה יהועדן מן ירושלם ויעש
הישר בעיני יהוה רק לא כדוד אביו ככל
אשר עשה יואש אביו עשה ועבד דכשר
קדם יי׳ לחוד לא כדוד אבוהי ככל דעבד
יואש אבוהי עבד רק הבמות לא סרו עוד
העם מזבחים ומקטרים בבמות לחוד
במתא לא אעטרא עד כען עמא מדבחין
ומסקין בוסמין על במתא ויהי כאשר
חזקה הממלכה בידו ויך את עבדיו המכים
את המלך אביו והוה כד תקיפת מלכותא
בידיה וקטל ית עבדוהי דקטלו ית מלכא
אבוהי ואת בני המכים לא המית ככתוב בספר
תורת משה אשר צוה יהוה לאמר לא יומתו
אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי
אם איש בחטאו ימות וית בני קטולוהי לא
קטל כמא דכתיב בספר אוריתא דמשה
דפקיד יי׳ למימר לא ימותון אבהן על פום
בנין ובנין לא ימותון על פום אבהן אלהן
אנש בחוביה ימות הוא הכה את אדום בגיא
המלח עשרת אלפים ותפש את הסלע
במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד היום
הזה הוא מחא ית אנשא דאדום בגי מלחא עסרא
אלפין וכבש ית כרכא בקרבא וקרא ית שמה
יקתאל עד יומא הדין   אז שלח
אמציה מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן
יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים

בכיץ שלח אמציה אזגדיץ לות יהואש בר
יהואחז בר יהוא מלכא דישראל למימר
איתו נקביל אפיץ בקרבא ויש֗לח יהואש
מלך ישראל לאמציהו מלך יהודה למימר
החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר
בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה
ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס
את החוח וישלח יהואש מלכא דישראל
לאמציה מלך שבטא דבית יהודה למימר
חוחא דבלבנץ שלח לארזא דבלבנן למימר
הב יתברתך לברי לאתו ועברת חית בר
דבלבנץ ורשת ית חוחא יהבית אתרעות
ונשאך לבך התכבד ושב בביתך ולמה תתגרה
ברעה ותפל אתה ויהודה עמך ממחא
מחית את אנש אדום ורוחך מסלקתך
אתיקר ות֗ב בביתך ולמא את מתגרי בנשתא
ותפול את ויהודה עמך ולא שמע
אמציהו ויעל יהואש מלך ישראל ויתגרו
פנים הוא ואמציהו מלך יהודה בבית שמש
אשר ליהודה ולאקבילו אמציה וסליק יהואש
מלכא דישראל ואקבילו אפיהון בקרבא
הוא ואמציה מלך שבטא דבית יהודה
נבית שמש דלשיבט יהודה ונפק יהודה
לפני ישראל ונסו איש לאהליו ואתבדרו
אנש יהודה קדם ישראל ואפכו גבר לקרוהי
ואת אמציהו מלך יהודה בן יהואש בן

אחזיהו תפש יהואש מלך ישראל בבית
שמש ויבאו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם
בשער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות
אמה ויקח את אמציה מלך שבטא דבית יהודה
בר יהואש בר אחזיה אחד יהואש מלכא
דישראל לבית שמש ואתא לירושלם ופרט
בשורא דירושלם מתרע שיבטא אפרים
עד תרע זויתא ארבע מאה אמין ולקח
את כל הזהב והכסף ואת כל הכלים
הנמצאים בבית יהוה ובאוצרות בית המלך
ואת בני התערבות וישב שמרונה ויתן
ית כל דהבא וכספא וית כל מנא דאשתכחו
בית מקדשא דיי ובגנזי בית מלכא ות בני
רברביא ותב לשומרון ויתן דברי יהואש
אשר עשה וגבורתו ואשר נלחם עם אמציהו
מלך יהודה הלא הם כתבים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל ושאר פתגמי יהואש
דעבד וגבורותיה ודאגיח עם אמציה מלך
שבטא דבית יהודה הלא אנון כתיבין על ספר
פתגמי יומיא למלכי ישראל וישכב יהואש
עם אבתוהי וקבר בשומרון עם מלכי ישראל
וימלך יבמעם בנו תחתיו ושכב יהואש
עם אבהתוהי ואתקבר בשומרון עם מלכי
ישראל ומלך ירבעם בריה תחותוהי

ויחי אמציהו בן יהואש מלך
יהודה אחרי מות יהואש בן יהואחז מלך

ל״ו ק

ישראל חמש עשרה שנה׃ וחיא אמציה
בר יואש מלך שבטא דבית יהודה בתר
דמית יהואש בר יהואחז מלכא דישראל
חמיש עסרי שנין׃ ויתר דברי אמציהו הלא
הם כתבים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה׃ ושאר פתגמי אמציה הלא אנון
כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכיא דבית
יהודה׃ ויקשרו עליו קשר בירושלם וינס
לכישה וישלחו אחריו לכישה וימתהו שם׃
ומרדו עלוהי מרדא בירושלם ואפך ללכיש
ושלחו בתרוהי ללכיש וקטלוהי תמן׃ וישאו
אתו על הסוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו
בעיר דוד׃ ונטלו יתיה על סוסותא ואתקבר
בירושלם עם אבהתוהי בקרתא דדויד׃ ויקחו
כל עם יהודה את עזריה והוא בן שש עשרה
שנה וימלכו אתו תחת אביו אמציהו׃ ודברו
כל עמא דבית יהודה ית עזריה והוא בר שית
עסרי שנין ואמליכו יתיה תחות אבוהי
אמציה׃ הוא בנה את אילת וישבה ליהודה
אחרי שכב המלך עם אבתיו׃ הוא בנא ית
אילת ואתיבה לדבית יהודה בתר דישכיב
מלכא עם אבהתוהי׃ בשנת חמש
עשרה שנה לאמציהו בן יואש מלך יהודה
מלך ירבעם בן יואש מלך ישראל בשמרון
ארבעים ואחת שנה׃ בשנת חמיש עסרי
שנין לאמציה בר יואש מלך שבטא דבית
יהודה מלך ירבעם בר יואש מלכא דישראל
בשומרון ארבעין וחדא שנין׃ ויעש הרע
בעיני יהוה לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל׃ ועבד דביש קדם
יי לא אסטא מכל חובי ירבעם בר נבט דחייב
ית ישראל׃ הוא השיב את גבול ישראל
מלבוא חמת עד ים הערבה כדבר יהוה אלהי
ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי
הנביא אשר מגת החפר׃ הוא אתיב ית תחום
ישראל ממעלנא דחמת עד ימא דמישרא
כפתגמא דיי דמליל ביד עבדיה יונה בר
אמתי נביא דמגת חפר׃ כי ראה יהוה את עני
ישראל מרה מאד ואפס עצור ואפס עזוב
ואין עזר לישראל׃ ארי גלי קדם יי שעבודא
דישראל תקיף לחדא ואנון מטלטלין ושביקין
ולית דסעיד לישראל׃ ולא דבר יהוה למחות
את שם ישראל מתחת השמים ויושיעם
ביד ירבעם בן יואש׃ ולא הות רעוא מן קדם יי
דלא למימחי ית שמא דישראל מתחות שמיא
ופרקנון על יד ירבעם בר יואש׃ ויתר דברי
ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם
ואשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה
בישראל הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל׃ ושאר פתגמי ירבעם
וכל דעבד וגבורתיה דאגיח ודאתיב ית דמשק
וית חמת לדבית יהודה בישראל הלא אנון

כתיבין על ספר פתגמי ימיא למלכי ישראל׃
וישכב יהורם עם אבתיו עם מלכי ישראל
וימלך זכריה בנו תחתיו׃ ושכב יהורם עם
אבתיהו עם מלכי ישראל ומלך זכריה
בריה תחותוהי׃ בשנת עשרין
ושבע שנה ליהרבעם מלך ישראל מלך
עזריה בר אמציה מלך יהודה׃ בשנת עשרין
ושבע שנין ליהרבעם מלכא דישראל מלך
עזריה בר אמציה מלך שבטא דבית יהודה׃
בן שש עשרה שנה הוה במלכוניה וחמשים
ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו
יכליהו מירושלם׃ כדשית עסרי שנין
הוה כד מלך וחמשין ותרתין שנין מלך
בירושלם ושום אמיה יכליה מירושלם׃
ועבד השר בעיני יהוה ככל אשר עשה
אמציהו אבוהי׃ ועבד דכשר קדם ני ככל
דעבד אמציה אבוהי׃ ברם במות לא אסרו
עור העם מזבחים ומקטרים במות׃ לחור
בממתא לא עטרא על כען עמא מרבחין
ומסקין בסמין על במתא׃ ובנא יתהון את
המלך ויהי מצרע עד יום מתון וישכב בבית
החפשית ויותם בר המלך על חבית שפט
את עם הארץ׃ ואיתי ני מרע על מרכא
והוה סגיר עד יום מותיה ויתיכר מן ירשלם׃
ויותם בר מלכא ממנא על ביתא דאיץ ית
עמא דארעא׃ ויתר דברי עזריהו וכל אשר

עשה הלאהם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי יהודה׃ ושאר פתגמי עזריה וכל
דעבד הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי ימיא
למלכא דכית יהודה׃ וישכב עזריה עם—
אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דוד
וימלך יותם בנו תחתיו׃ ושכיב עזריה עם
אבהתוהי וקברו יתיה עם אבהתוהי בקרתא
דדויד ומלך יותם בריה תחותוהי׃
בשנת שלשים ושמנה
שנה לעזריהו מלך יהודה מלך זכריהו בן—
ירבעם על ישראל בשמרון שתה חדשים׃
ועבד דכשר קדם יהוה ככל אשר עשו אבתיו
לא סטא מחטאת ירבעם
בן נבט דהחטיא את ישראל׃ ועבד דכשר
קדם ני כמא דעבדו אבהתוהי לא סטא מחוי
ירבעם בר נבט דהחטיא ית ישראל׃ ויקשר עליו
שלום בן יבש ויכהו קבל עם ויקטלניה
ומלך תחותוהי׃ ויתר דברי זכריה הנם כתובים על ספר דברי הימים
למלכי ישראל׃ ושאר פתגמי זכריה האנון
הוא דבר יהוה אשר דבר אל יהוא לאמר בני
ורביעים ישבו לך על כסא ישראל ויהי כן׃

הוא פתגמא דנפיל ירמיה על עם יהוא למימר
בנין רביעאין יתבון לך על כרסי מלכותא
דישראל והוה כיון שלום בעמא
מלך בשנת שבע ושלשים ותשע שנין לעזיה מלך
יהודה ומלך יתמי בשמרון שלום בר יביש
מלך בשנת תלתין ותשע שנין לעזיה מלך
שבטא דבית יהודה ומלך ירחעם יומין בשמרון
ויעל מנחם בן גדי מתרצה ויתי לשמרון ויכי
את שלום בן יביש בשמרון וימתיה וימלך
תחתוי יוסליק מנחם בר גדי מתרצה ואת
לשמרון ומחא ית שלום בר יביש בשמרון
וקטליה ומלך תחותוהי ויתר דברי שלום
וקשרו אשר קשר הנם הכתובים על ספר
דברי תימים למלכי ישראל ושאר פתגמי
שלום ומרדיה דמריד האנון כתיבין על ספר
פתגמי יומיא למלכי ישראל
אז
יכה מנחם את תפסח ואת כל אשר בה ואת
גבולה מתרצה כי לא פתחו לך את כל
תהרותיה בקע ובכין מחא מנחם ית תפסח
וית כל דבה וית תחומה מתרצה לא
פתחת תרעה לאשלמא ומחה ית כל מעידתה
בשנת שלשים
ותשע שנין לעזריה מלך יהודה מלך מנחם
בן גדי על ישראל עשר שנין
בשמרון בשנת
תלתין ותשע שנין לעזריה מלך שבטא דבית
יהודה מלך מנחם בר גדי על ישראל עשר שנין

בשומרון ויעש הרע בעיני יהוה לא סר
מעל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא
את ישראל כל ימיו ועבד רבישקדם עלא
סטא מעל חובי ירבעם בר נבט דחייב ית
ישראל כל יומוהי בא פול מלך אשור על
הארץ ויתן מנחם לפול אלף ככרין דכסף להיות
ידיו אתו להחזיק המלכה בידו ויאת מנחם
למלכא דאתור על ארעא ויהב מנחם לפול
אלף ככרין דכסף לאשלמא ידוהי עמיה
לתקפא מלכותא בידיהו ויצא מנחם את הכסף
על ישראל על כל גבורי החיל לתת למלך
אשור חמשים שקלים כסף לאיש אחד
וישב מלך אשור ולא עמד שם בארץ ורמא
מנחם ית כספא על ישראל על כל גבורי חילא
למיתן למלכא דאתור חמשין סלעין דכספ
לגבר חד ותב מלכא דאתור ולא אנזיק תמן
בארעא ויתר דברי מנחם וכל אשר עשה
הלוא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
ישראל ושאר פתגמי מנחם וכל דעבד הלא
אנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכי
ישראל וישכב מנחם עם אבהתוי וימלך
פקחיה בנו תחתוי ושכיב מנחם עם אבהתוי
ומלך פקחיה בריה תחותוהי
בשנת חמשים שנה לעזריה מלך יהודה
מלך פקחיה בן מנחם על ישראל בשמרון
שנתים בשנת חמשים שנין לעזריה מלך

שכטא דכית יהודה מלך פקחיה בר מנחם
על ישראל בשומרון תרתין שנין ויעש
הרע בעיני יהוה לא סר מחטאות ירבעם
בן נבט אשר החטיא את ישראל ועבד גש
קדם שלמא מחוכי ירבעם בר נבט
דחייבית ישראל ויקשר עליו פקח בן
רמליהו שלישו ביהוה בשמרון בארמון
בית מלך את ארגב ואת אריה ועמהון
חמשים איש מבני גלעדים וימיתהון וימלך
תחתיו ומריד עלוהי פקח בר רמליהו
גפריה ומחי בשומרון בארמון בית מלכא
ית ארגוב וית אריה ועמיה חמשין גברא
מבני גלעדאה וקטליה ומלך תחותוהי ויתר
דברי פקחיה וכל אשר עשה הנם כתובים
על ספר דברי ימים למלכי ישראל ושאר
פתגמי פקחיה וכל דעבד האנון כתיבין על
ספר פתגמי יומיא למלכי ישראל

בשנת חמשים ושתים שנה
לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו
על ישראל בשמרון עשרים שנה בשנת
חמשין ותרתין שנין לעזריה מלך שכטא
דבית יהודה מלך פקח בר רמליה על ישו

ישראל ביומי פקח מלך ישראל בא תגלת
פלאסר מלך אשור ויקח את עיון ואת אבל
בית מעכה ואת ינוח ואת קדש
ואת חצור ואת גלעד ואת גלילה כל ארע נפתלי
ואגלינון לאתור ית קשר הושע
בן אלה על פקח בן רמליהו ויממיתהו
וימלך תחותוהי בשנת עשרים ליותם ברה
ומריד מרדא הושע בר אלה על פקח בר רמליהו
ומחי וקטליה ומלך תחותוהי בשנת עשרין
ליותם בר עזיה ויתר דברי פקח וכל אשר
עשה הנם כתובים על ספר דברי ימים
למלכי ישראל ושאר פתגמי פקח וכל
דעבד האנון כתיבין על ספר פתגמי יומיא
למלכי ישראל

בשנת שתים
לפקח בן רמליהו מלך ישראל מלך יותם
בן עזיהו מלך יהודה בשנת תרתין לפקח
בר רמליה מלכא דישראל מלך יותם בר
עזיה מלך שכטא דבית יהודה בן עשרים
וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה
מלך בירושלם ושם אמו ירושא בת צדוק
בר עשרין וחמיש שנין הוה כד מלך ושית
עשרי שנין מלך בירושלם ושום אמיה ירושא

כת צדוק ויעש הישר בעיני יהוה ככל
אשר עשה עזיהו אביו עשה יואש רק
קדם מי כבל דעבד עזיהו אבוהי עבד יבק
הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים
בבמות הוא בנה את שער בית יהוה העליון
לחור במתא לא עטרא עד כען עמא מנחין
ומסקין בוסמין על במתא הוא בנא יתרע
בית מקדשא דני עלאה ויתר דברי יואש
וכל אשר עשה הלאהם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה ושאר פתגמי יואש
דעבד הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי
יומיא למלכי בית יהודה בימים ההם
החל יהוה להשליח ביהודה ברציו מלכא
ארם ואת פקח בר רמליהו כיומא האנון
שרי עבי לגדאה בדבית יהודה רציו מלכא
דארם וית פקח בר רמליהו ישבב יומתם
עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד
אביו וימלך אחז בנו תחתיו ושכיב יותם
עם אבהתוהי ואתקבר עם אבהתוהי בקרתא
דדוד אבוהי ומלך אחז בריה תחותוהי

בשנת שבע עשרה שנה
לפקח בר רמליהו מלך אחז בן יותם מלך
יהודה בשנת שבע עסרי שנין לפקח בר
רמליה מלך אחז כד מלך שכטא
דבית יהודה יבן עשרים שנה אחז במלכו
ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה

הישר בעיני יהוה אלהיו כדוד אבוהי: כד
עסרין שנין אחז כד מלך ושית עסרי שנין
מלך בירושלם ולא עבד דכשר קדם יי
אלהיה כדויד אבוהי ייליך בדרך מלכי
ישראל ואף בנוהי העביר באשא כתועבת
הגוים אשר הורישׁ יהוה אתם מפני בני
ישראל ואזל באורח מלכי ישראל ואף
יתבריה אעבר בנוהי כתועבת עממיא
דתריך עני יתהון מן קדם בני ישראל ויבחי
ויקטר בבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ
רענן וזבח ואסיק בסמין בבמתא ועל מתא
ותחות כל אילן עבות אדין יהלה רציו מלך
ארם ופקח בן דמליהו מלך ישראל ירושלם
למחחמתי ירו על אחז ולא יכלו ותהח בכין
סליק רציו מלכא דארם ופקח בר רמליה
מלכא דישראל לירושלם לאגחא קרנאו ועצו
על אחז ולא יכילו לאגחא: בעת ההיא השיב
רציו מלך ארם את אילת לארם ותריך ית יהודאי
מאילות ואנשי אדום אתו ואילתו ויתבו תמן
עד יומא הדין וישלח אחז מלאכים את תגלת
פלסר מלך אשור לאמר עבדך ובנך אני
עלה והושיעני מכף מלך ארם ומכף מלך
ישראל הקומים עלי וישלח אחז אוצרין

ואדומים ק

לוֹת תִּגְלַת פִּלְאסַר מַלְכָּא דְאָתּוּר דְּמֵימַר עִנְדָּךְ
וּבְרַךְ אַנָּא סַקּוֹפְרוֹקְנִי מִיַּד מַלְכָּא דְאָרָם
וְמִיַּד מַלְכָּא דְיִשְׂרָאֵל דְּקָמוּ עֲלַי וְיַקְחָאָחָז
אֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הַזָּהָב הַנִּמְצָא בֵּית יְהוָה
וּבְאֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר
שֹׁחַד: וְנִסִּיכָא אָחָז יָת כַּסְפָּא וְיָת דְּהַב דְּאִשְׁתְּכַח
בֵּית מַקְדְּשָׁא דַּיְיָ וּבְגִנְזֵי בֵית מַלְכָּא וְשַׁדַּר
לְמַלְכָּא דְאָתּוּר שׁוּחֲדָא: וְיִשְׁמַע אֲלַיְהוֹן מַלְכָּא
אַשּׁוּר וַיַּעַל מַלְכָּא אַשּׁוּרָאָה דַּמֶּשֶׂק וַיִּתְפְּשֶׂהָ
וַיִּגְלֶהָ קִירָה וְאָתְרִצִין הֵמִית וְקַבִּיל מִנֵּיהּ
מַלְכָּא דְאָתּוּר וְסָלִיק מַלְכָּא דְאָתּוּר עַל
דַּמֶּסֶק וְאַחְדַּהּ וְאַגְלִי עַמָּא דַּהֲוָה לְקִירִינָא
וְיָת רְצִין קְטַל וַיְיָ: וְלָךְ הַמֶּלֶךְ אָחָז לְקָבְלַת תִּגְלַת
פִּלְאסַר מַלְכָּא דְאָתּוּר דְּהוּא מִשְׁקֵי יָת מַדְבְּחָא
הַכֹּהֵן אֶת דְּמוּת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת תַּבְנִיתוֹ לְכָל
מַעֲשֵׂהוּ: וְאָזַל מַלְכָּא אָחָז דְּקָדְמוּת תִּגְלַת
פִּלְאסַר מַלְכָּא דְאָתּוּר לְדַרּוֹמָסֶק וְחָזָא יָת מַדְבְּחָא
דְּבְדַרּוֹמָסֶק וְשַׁדַּר מַלְכָּא אָחָז לְוָת אוּרִיָּה כָּהֲנָא
יָת דְּמוּת מַדְבְּחָא וְיָת טִקּוֹסֵיהּ לְכָל עוֹבָדוֹתֵיהּ:
וּבְנָא אוּרִיָּה כָּהֲנָא יָת מַדְבְּחָא כְּכֹל דְּשָׁלַח מַלְכָּא
אָחָז מִדַּמֶּסֶק כֵּן עֲבַד אוּרִיָּה כָּהֲנָא עַד דְּאָתָא
מַלְכָּא אָחָז מִדַּמֶּסֶק: וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ מִדַּמֶּשֶׂק

וַיַּרְא הַמֶּלֶךְ אֶת הַמִּזְבֵּחַ וַיִּקְרַב הַמֶּלֶךְ עַל
הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעַל עָלָיו: וְאַתְקֵיד מַלְכָּא מַסֶּקְ
וְחָזָא מַלְכָּא יָת מַדְבְּחָא וּקְרִיב מַלְכָּא עַל
מַדְבְּחָא וְאַסִּיק עֹלוֹהִי וַיַּקְטֵר אֶת עוֹלָתוֹ
וְאֶת מִנְחָתוֹ וַיִּסֵּךְ אֶת נִסְכּוֹ וַיִּזְרֹק אֶת דַּם
הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר לוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ: וְאַסִּיקַת
עֹלָתֵיהּ וְיָת מִנְחָתֵיהּ וְנַסִּיךְ יָת נִסְכֵּיהּ וּזְרַק יָת
דַּם נִכְסַת קֻדְשֵׁי דִילֵיהּ עַל מַדְבְּחָא: וְאֶת
הַמִּזְבַּח הַנְּחשֶׁת אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וַיַּקְרֵב מֵאֵת
פְּנֵי הַבַּיִת מִבֵּין הַמִּזְבֵּחַ וּמִבֵּין בֵּית יְהוָה וַיִּתֵּן
אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפוֹנָה: וְיָת מַדְבְּחָא
דְּנְחָשָׁא דְּקֳדָם יְיָ וְקָרִיב מִן קֳדָם בֵּיתָא מִבֵּין
מַדְבְּחָא וּמִבֵּין בֵּית מַקְדְּשָׁא דַּיְיָ וְיָהַב יָתֵיהּ
עַל שֹׁולֵי מַדְבְּחָא צָפוֹנָא: וַיְצַוֵּה הַמֶּלֶךְ ויצוה
אָחָז אֶת אוּרִיָּה הַכֹּהֵן לֵאמֹר עַל הַמִּזְבֵּחַ הַגָּדוֹל ק
הַקְטֵר אֶת עֹלַת הַבֹּקֶר וְאֶת מִנְחַת הָעֶרֶב
וְאֶת עֹלַת הַמֶּלֶךְ וְאֶת מִנְחָתוֹ וְאֶת עֹלַת כָּל
עַם הָאָרֶץ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם וְכָל דַּם עֹלָה
וְכָל דַּם זָבַח עָלָיו תִּזְרֹק וּמִזְבַּח הַנְּחשֶׁת
יִהְיֶה לִי לְבַקֵּר: וְקַבִּיל מַלְכָּא אָחָז יָת אוּרִיָּה
כָּהֲנָא וּמֵימַר עַל מַדְבְּחָא רַבָּא אַסִּיק יָת
עֹלַת צַפְרָא וְיָת מִנְחַת רְמְשָׁא וְיָת עֹלַת מַלְכָּא
וְיָת מִנְחָתֵיהּ וְיָת עֹלַת כָּל עַמָּא דְאַרְעָא
וּמִנְחָתְהוֹן וְנִסְכֵּיהוֹן וְכָל דַּם עֹלָא וְכָל דַּם
נִכְסַת קֻדְשָׁא עֲלוֹהִי תְּזָרוֹק וּמַדְבְּחָא דְנְחָשָׁא
יְהֵי לִי לְבַקָּרָא: וַיַּעַשׂ אוּרִיָּה הַכֹּהֵן כְּכֹל אֲשֶׁר

צוה המלך אחז׃ ועבד אוריה כהנא ככל
דפקיד מלכא אחז׃ ויקצץ המלך אחז את
המסגרות המכונות ויסר מעליהם ואת הכיר
ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר
תחתיה ויתן אתו על מרצפת אבנים׃ וקציץ
מלכא אחז ית גדנפי בסיסיא ואעדי מנהון
ית כיוריא וית ימא אחית מעל תוריא דנחשא
דתחותוהי ויהב יתיה על ריצפת אבניא׃ ואת
מיסך השבת אשר בנו בבית ואת מבוא
המלך החיצונה הסב בית יהוה מפני מלך
אשור׃ וית טקוס שבתא דבנו בביתא וית
מעלנא דמלכא בראה אסחר לבית מקדשא
דיי׳ מן קדם מלכא דאתור׃ ויתר דברי אחז
אשר עשה הלוא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה׃ ושאר פתגמי אחז
דעבד הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי
יומיא למלכיא דבית יהודה׃ וישכב אחז
עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד וימלך
חזקיהו בנו תחתיו׃ ושכיב אחז עם אבהתוהי
ואתקבר עם אבהתוהי בקרתא דדויד ומלך
חזקיה בריה תחותוהי׃

בשנת שתים עשרה לאחז מלך יהודה מלך
הושע בן אלה בשמרון על ישראל תשע
שנים׃ בשנת תרתא עסרי לאחז מלך שבטא
דבית יהודה מלך הושע בר אלה בשומרון
על ישראל תשע שנין׃ ויעש הרע בעיני

מוסך ק

17

יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו׃
ועבד דביש קדם יי׳ לחוד לא כמלכי ישראל
דהוו קדמוהי׃ עליו עלה שלמנאסר מלך
אשור ויהי לו הושע עבד וישב לו מנחה׃
עלוהי סליק שלמנאסר מלכא דאתור והוה
ליה הושע עבדא ואתיב ליה תקרובתא׃ וימצא
מלך אשור בהושע קשר אשר שלח מל
מלאכים אל סוא מלך מצרים ולא העלה
מנחה למלך אשור כשנה בשנה ויעצרהו
מלך אשור ויאסרהו בית כלא׃ ואשכח מלכא
דאתור בהושע מרדא דשלח אזגדין לות
סוא מלכא דמצרים ולא אסיק תקרובתא
למלכא דאתור כשנא בשנא ואחדיה מלכא
דאתור ואסריה בבית אסירי׃ ויעל מלך אשור
בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש
שנים׃ וסליק מלכא דאתור בכל ארעא וסליק
לשומרון וצר עלה תלת שנין׃ בשנת התשיעית
להושע לכד מלך אשור את שמרון ויגל את
ישראל אשורה וישב אתם בחלח ובחבור
נהר גוזן וערי מדי׃ בשתא תשיעתא להושע
כבש מלכא דאתור ית שומרון ואגלי ית
ישראל לאתור ואותיב יתהון בחלח ובחבור
נהר גוזן וקרוי מדי׃ ויהי כי חטאו בני ישראל
ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים
מתחת יד פרעה מלך מצרים וייראו אלהים
אחרים׃ והוה כד חטו בני ישראל קדם יי׳

אלהיהון דאסיק יתהון מארעא דמצרים
מתחות ידפרעה מלכא דמצרים ודחילו
לטעות עממיא ילפו בחקות הגוים אשר
הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל
אשר עשו ואזלו בגזירת עממיא דתריך
מן קדם בני ישראל ומלכי ישראל דעבדו׃
ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על
יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל עריהם
ממגדל נוצרים עד עיר מבצר ויאמרו בני
ישראל מלין דלא כשרין קדם יי אלההון
ובנו להון במן כל קרוייהון ממגדל תקוף
עד קרויין דריכין ויצבו להם מצבות ואשרים
על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן ואקימו
להון קמין ואשירין על כל רמא מנטלא ותחות
כל אילן עבות׃ ויקטרו שם בכל במות כגוים
אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים
להכעיס את יהוה ואסיקו בסמיך תמן כל
קמין כעממיא דאגלי יי מן קדמיהון ועבדו
פתגמין בישין לארגזא קדם יי ויעבדו גולחין
אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר
הזה׃ ופלחו לטעותא דאמר יי להון לא
תעבדון ית פתגמא הדין ויעד יהוה בישראל
וביהודה ביד כל נביאו כל חזה לאמר שובו
מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקתי
כל האורתא דאגלי ית אבהתיכם ואשר
שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים ואסהיד

ויתיר מם

נביאי ק

ובני ישראל לא שמעו אלההון דסני יתהון מארעא דמצרים
מתחות ידפרעה מלכא דמצרים ודחילו
לטעות עממיא ילפו בחקות הגוים אשר
הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל
אשר עשו׃ ואזלו בגזירת עממיא דתריך
מן קדם בני ישראל ומלכי ישראל דעבדו׃
ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על
יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל עריהם
ממגדל נוצרים עד עיר מבצר׃ ואמרו בני
ישראל מלין דלא כשרין קדם יי אלההון
ובנו להון במן כל קרוייהון ממגדל תקוף
עד קרויין דריכין׃ ויצבו להם מצבות ואשרים
על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן׃ ואקימו
להון קמין ואשירין על כל רמא מנטלא ותחות
כל אילן עבות׃ ויקטרו שם בכל במות כגוים
אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים
להכעיס את יהוה׃ ואסיקו בסמיך תמן כל
קמין כעממיא דאגלי יי מן קדמיהון ועבדו
פתגמין בישין לארגזא קדם יי׃ ויעבדו גולחין
אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר
הזה׃ ופלחו לטעותא דאמר יי להון לא
תעבדון ית פתגמא הדין׃ ויעד יהוה בישראל
וביהודה ביד כל נביאו כל חזה לאמר שובו
מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקתי
כל האורתא דאגלי ית אבהתיכם ואשר
שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים ואסהיד

ובני ישראל לא שמעו אלההון דסני יתהון מארעא דמצרים
מתחות ידפרעה מלכא דמצרים ודחילו
לטעות עממיא ילפו בחקות הגוים אשר
הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל
אשר עשו׃ ואזלו בגזירת עממיא דתריך
מן קדם בני ישראל ומלכי ישראל דעבדו׃
ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על
יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל עריהם
ממגדל נוצרים עד עיר מבצר׃ ואמרו בני
ישראל מלין דלא כשרין קדם יי אלההון
ובנו להון במן כל קרוייהון ממגדל תקוף
עד קרויין דריכין׃ ויצבו להם מצבות ואשרים
על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן׃ ואקימו
להון קמין ואשירין על כל רמא מנטלא ותחות
כל אילן עבות׃ ויקטרו שם בכל במות כגוים
אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים
להכעיס את יהוה׃ ואסיקו בסמיך תמן כל
קמין כעממיא דאגלי יי מן קדמיהון ועבדו
פתגמין בישין לארגזא קדם יי׃ ויעבדו גולחין
אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר
הזה׃ ופלחו לטעותא דאמר יי להון לא
תעבדון ית פתגמא הדין׃ ויעד יהוה בישראל
וביהודה ביד כל נביאו כל חזה לאמר שובו
מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקתי
כל האורתא דאגלי ית אבהתיכם ואשר
שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים ואסהיד

ויתיר מם

ובני ישראל לא שמעו אלההון דסני יתהון מארעא דמצרים
מתחות ידפרעה מלכא דמצרים ודחילו
לטעות עממיא ילפו בחקות הגוים אשר
הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל
אשר עשו׃ ואזלו בגזירת עממיא דתריך
מן קדם בני ישראל ומלכי ישראל דעבדו׃
ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על
יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל עריהם
ממגדל נוצרים עד עיר מבצר׃ ואמרו בני
ישראל מלין דלא כשרין קדם יי אלההון
ובנו להון במן כל קרוייהון ממגדל תקוף
עד קרויין דריכין׃ ויצבו להם מצבות ואשרים
על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן׃ ואקימו
להון קמין ואשירין על כל רמא מנטלא ותחות
כל אילן עבות׃ ויקטרו שם בכל במות כגוים
אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים
להכעיס את יהוה׃ ואסיקו בסמיך תמן כל
קמין כעממיא דאגלי יי מן קדמיהון ועבדו
פתגמין בישין לארגזא קדם יי׃ ויעבדו גולחין
אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר
הזה׃ ופלחו לטעותא דאמר יי להון לא
תעבדון ית פתגמא הדין׃ ויעד יהוה בישראל
וביהודה ביד כל נביאו כל חזה לאמר שובו
מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקתי
כל האורתא דאגלי ית אבהתיכם ואשר
שלחתי אליכם ביד עבדי הנבייאים ואסהיד

נביאי ק

ובני ישראל לא שמעו אלההון דסני יתהון מארעא דמצרים
מתחות ידפרעה מלכא דמצרים ודחילו
לטעות עממיא ילפו בחקות הגוים אשר
הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל
אשר עשו׃ ואזלו בגזירת עממיא דתריך
מן קדם בני ישראל ומלכי ישראל דעבדו׃
ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על
יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל עריהם
ממגדל נוצרים עד עיר מבצר׃ ואמרו בני
ישראל מלין דלא כשרין קדם יי אלההון
ובנו להון במן כל קרוייהון ממגדל תקוף
עד קרויין דריכין׃ ויצבו להם מצבות ואשרים
על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן׃ ואקימו
להון קמין ואשירין על כל רמא מנטלא ותחות
כל אילן עבות׃ ויקטרו שם בכל במות כגוים
אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים
להכעיס את יהוה׃ ואסיקו בסמיך תמן כל
קמין כעממיא דאגלי יי מן קדמיהון ועבדו
פתגמין בישין לארגזא קדם יי׃ ויעבדו גולחין
אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר
הזה׃ ופלחו לטעותא דאמר יי להון לא
תעבדון ית פתגמא הדין׃ ויעד יהוה בישראל
וביהודה ביד כל נביאו כל חזה לאמר שובו
מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקתי
כל האורתא דאגלי ית אבהתיכם ואשר
שלחתי אליכם ביד עבדי הנבייאים ואסהיד

ויתיר מם

נביאי ק

ובני ישראל לא שמעו אלההון דסני יתהון מארעא דמצרים
מתחות ידפרעה מלכא דמצרים ודחילו
לטעות עממיא ילפו בחקות הגוים אשר
הוריש יהוה מפני בני ישראל ומלכי ישראל
אשר עשו׃ ואזלו בגזירת עממיא דתריך
מן קדם בני ישראל ומלכי ישראל דעבדו׃
ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על
יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל עריהם
ממגדל נוצרים עד עיר מבצר׃ ואמרו בני
ישראל מלין דלא כשרין קדם יי אלההון
ובנו להון במן כל קרוייהון ממגדל תקוף
עד קרויין דריכין׃ ויצבו להם מצבות ואשרים
על כל גבעה גבהה ותחת כל עץ רענן׃ ואקימו
להון קמין ואשירין על כל רמא מנטלא ותחות
כל אילן עבות׃ ויקטרו שם בכל במות כגוים
אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים
להכעיס את יהוה׃ ואסיקו בסמיך תמן כל
קמין כעממיא דאגלי יי מן קדמיהון ועבדו
פתגמין בישין לארגזא קדם יי׃ ויעבדו גולחין
אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר
הזה׃ ופלחו לטעותא דאמר יי להון לא
תעבדון ית פתגמא הדין׃ ויעד יהוה בישראל
וביהודה ביד כל נביאו כל חזה לאמר שובו
מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקתי
כל האורתא דאגלי ית אבהתיכם ואשר
שלחתי אליכם ביד עבדי הנבייאים ואסהיד

מֵאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וַיִּסְרֶם מֵעַל פָּנָיו לֹא נִשְׁאַר
רַק שֵׁבֶט יְהוּדָה לְבַדּוֹ יְהוָה הִנְהִיג מִן קְדֹם עַד
לְחֹק אֶת יִשְׂרָאֵל וְאַגְלִינוֹן מֵאֶרֶץ עֲבוֹדַת שְׁכִינָתָה
לֹא אִשְׁתָּאַר לְחוֹד שִׁבְטָא דִּיהוּדָה בִּלְחוֹדוֹהִי
גַּם יְהוּדָה לֹא שָׁמַר אֶת מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
וַיֵּלְכוּ בְּחֻקּוֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת עֲבוֹדַת
יְהוּדָה לֹא נָטְרוּ יָת פִּקּוּדַיָּא דַּיְיָ אֱלָהֲהוֹן וְאַזְלוּ
בִּגְזֵרַת יִשְׂרָאֵל דְּעַבְדוּ וְיִמְאַס יְהוָה בְּכָל
זֶרַע יִשְׂרָאֵל וַיְעַנֵּם וַיִּתְּנֵם בְּיַד שֹׁסִים עַד
אֲשֶׁר הִשְׁלִיכָם מִפָּנָיו וְקַיָּן שַׁי בְּכָל אַרְעָא
דְּיִשְׂרָאֵל וְעַנְנוֹן וּמַסְרְנוֹן בְּיַד בְּזוֹזִין עַד
דְּאַגְלִינוֹן מֵאַרְעֲבוֹדַת שְׁכִינְתֵּיהּ בְּקַרְעָא יִשְׂרָאֵל
מֵעַל בֵּיתָא דְּדָוִד וְאַמְלִיכוּ אֵת יָרָבְעָם בֶּן נְבָט
וַיַּדַּח יָרָבְעָם אֶת יִשְׂרָאֵל מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְהֵחֱטִיאָם
חֲטָאָה גְּדוֹלָה אַרְיָא תַּפְלִיגוּבְּת
יִשְׂרָאֵל עַל בֵּית דָּוִד וְאַמְלִיכוּ יָת יָרָבְעָם
בַּר נְבָט וְאַטְעִי יָרָבְעָם יָת יִשְׂרָאֵל מִבָּתַּר
פֻּלְחָנָא דַּיְיָ וְחַיְבִנּוּן חוֹבָא רַבָּא וַיֹּלֶךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּכָל חַטֹּאת יָרָבְעָם אֲשֶׁר עָשָׂה
לֹא סָרוּ מִמֶּנָּה וְאַגְלִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל חוֹבֵי
יָרָבְעָם בַּר נְבָט דְּעַבַּד לְאַסְטָאָה מִנְּהוֹן עַד
אֲשֶׁר הֵסִיר יְהוָה אֶת יִשְׂרָאֵל מֵעַל פָּנָיו
כַּאֲשֶׁר דַּבֶּר בְּיַד כָּל עַבְדָּיו הַנְּבִיאִים וַיִּגֶל
יִשְׂרָאֵל מֵעַל אַרְמָתוֹ אַשּׁוּרָה עַד הַיּוֹם
הַזֶּה יְעַד וְאַגְלִי יָתֵי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְעֲבוֹדַת
שְׁכִינְתֵּיהּ כְּמָא דְּמַלִּיל בְּיַד כָּל עַבְדּוֹהִי

ומשפלוים ק

ויד"ח ק

נְבִיאָא וְגָלוּ יִשְׂרָאֵל מֵעַל אַרְעֲהוֹן לְאָתוֹר עַד
יוֹמָא הָדֵין וַיָּבֵא מֶלֶךְ אַשּׁוּר מִבָּבֶל וּמִכּוּתָה
וּמֵעַוָּא וּמֵחֲמָת וּסְפַרְוַיִם וַיֹּשֶׁב בְּעָרֵי שֹׁמְרוֹן
תַּחַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּרְשׁוּ אֶת שֹׁמְרוֹן וַיֵּשְׁבוּ
בְּעָרֶיהָ וַאֲיתֵי מַלְכָּא דְּאָתוֹר מִבָּבֶל וּמִכּוּתָה
וּמֵעַוָּא וּמֵחֲמָת וּמִסְפַרְוַיִם וְאוֹתִיב בְּקִרְוֵי
שׁוֹמְרוֹן תְּחוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וִירִיתוּ יָת שׁוֹמְרוֹן
וִיתִיבוּ בְּקִרְוֵהָא וַיְהִי בִּתְחִלַּת שִׁבְתָּם שָׁם לֹא
יָרְאוּ אֶת יְהוָה וַיְשַׁלַּח יְהוָה בָּהֶם אֶת הָאֲרָיוֹת
וַיְהִי הֹרְגִים בָּהֶם וְהוֹא כְּשָׁרְיוֹת מִתְכַּהוֹן
תַּמָּן לָאו הוּא דְּחָלִין מִן קֳדָם יְיָ וְגָרִי בֵּיהוֹן
יָת אֲרָיָוָתָא הָהוּא וְקַטְלִין כֵּהוֹן וַיֹּאמְרוּ לְמֶלֶךְ
אַשּׁוּר לֵאמֹר הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִגְלִיתָ וַתּוֹשֶׁב
בְּעָרֵי שֹׁמְרוֹן לֹא יָדְעוּ אֶת מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי
הָאָרֶץ וַיְשַׁלַּח בָּם אֶת הָאֲרָיוֹת וְהִנָּם מְמִיתִים
אוֹתָם כַּאֲשֶׁר אֵינָם יֹדְעִים אֶת מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי
הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ לְמֶלֶךְ אַשּׁוּר לֵאמֹר
עַמְמָיָא דְּ[illegible] וְאוֹתִיבְתָּא בְּקִרְוֵי שׁוֹמְרוֹן
לָאו הוּ יְדִעִין יָתְדִּין אֱלָהֵיהּ דְּאַרְעָא וְגָרִי
בֵּיהוֹן יָת אֲרָיָוָתָא וְהָאֲנוּן מְקַטְלִין יְתֵהוֹן
כְּדִלֵּית אֲנוּן יְדִעִין יָתְדִּין אֱלָהָא דְּאַרְעָא
וַיְצַו מֶלֶךְ אַשּׁוּר לֵאמֹר הֹלִיכוּ שָׁמָּה אֶחָד
מֵהַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר הִגְלִיתֶם מִשָּׁם וְיֵלְכוּ וְיֵשְׁבוּ
שָׁם וְיֹרֵם אֶת מִשְׁפַּט אֱלֹהֵי הָאָרֶץ וְפָקִיד
מַלְכָּא דְּאָתוֹר דְּמֵימַר אוֹבִילוּ לְתַמָּן חַד
מִכָּהֲנַיָּא דְּאַגְלִיתוּן מִתַּמָּן וְיֵיזְלוּן וְיִתְּבוּן תַּמָּן

וירפנוך יתדין אלהא דארעא ולא אחד
מהכהנים אשר חגרו משמרון וישב בבית
אל ויהי מורה אתם איך יראו את יהוה וא
ואתא אחד מכהניא דאתגליאו משומרון ויתיב
בבית אל והוה מדליף יתהון איכדין ירחלון
מן קדם מימרא ויהי עשים גוי גוי אלהיהון ויעיחו
בבית במותא אשר עשו השמרנים גוי
גוי בעריהם אשר הם ישבים שם והוו
עבדין עמא עמא טעותיה ואחיתו בבית
במתא דעבדו שומרונאי עמא עמא פקרונהון
ואנון יתבין תמן ואנשי בבל עשו את סכות
בנות ואנשי יכות עשו את נרגל ואנשי חמת
עשו את אשימא ואנשי כפל עבדו ית
סכות בנות ואנשי כות עבדו ית נרגל ואנשי
חמת עבדו ית אשימא והוו עשים נבחז
ואת תרתק והפרוים שרפים את בניהם
באש לאדרמלך וענמלך אלהי ספרוים ועואי
עבדו נבחז ואת תרתק ואנש ספרוים מוקדין
ית בנוהון כנורא לאדרמלך וענמלך טעות
ספרוים ויהיו יראים את יהוה ויעשו להם
מקצותם כהני במותא ויהיו עשים להם בבית
הבמות והוו דחלין מן קדם עי ועבדו להון
מקצתהון כומרי במתא והוו עבדין להון
בבית במתא את יהוה הוו יראים ואת
אלהיהם הוו עבדים כמשפט הגוים אשר
הגלו אתם משם מן קדם עי הוו דחלין ואת

טעות ההון הוו פלחין כנמוסי עממיא דאתגוין
יתהון מתמן עד היום הזה הם עשים כמשפטים
הראשנים אינם יראים את יהוה ואינם עשים
כחקתם וכמשפטם וכתורה וכמצוה אשר
צוה יהוה את בני יעקב אשר שם שמו ישראל
עד יומא הדין אנון עבדין כנמוסיהון קדמאי
דיתנון דחלין מן קדם עי דלית אנון עבדין
כגזירתהון וכדחזי להון וכאוריתא וכתפקדתא
דפקיד עי ית בני יעקב דשוי שמיה ישראל
ויכרת יהוה את ברית עמהם וצוה לאמר לא
תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא
תעבדום ולא תזבחו להם וגזר עי עמהון קים
ופקידנון למימר לא תדחלון דטעות עממיא
ולא תסגדון להון ולא תפלחונון ולא תפחון
להון כי אם את יהוה אשר העלה אתכם
מארץ מצרים בכח גדול ובזרוע נטויה
אותו תיראו ולו תשתחוו ולו תזבחו אלהין
קדם עי דאסיק יתכון מארעא דמצרים
בחיל דכ ובדרע מרמם יתיה תדחלון וקדמוי
תסגדון ועל מדבחיה תדכחון ואת חקים
ואת המשפטים והתורה והמצוה אשר
כתב לכם תשמרון לעשות כל הימים ולא
תיראו אלהים אחרים ויתקימיא ויתריצא
ואורייתא ותפקידתא דכתב לכון תטרון
למעבד כל יומיא ולא תדחלון לטעות
עממיא והברית אשר כרתי אתכם לא

ספרוים
ק

תִשְׁכָּחוּ וְלֹא תִירְאוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים׃ וּקְיָמָא
דִגְזָרִית עִמְּכוֹן לָא תִתְנְשׁוֹן וְלָא תִדְחֲלוּן
לְטַעֲוָות עַמְמַיָא׃ כִּי אִם־אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
תִּירָאוּ וְהוּא יַצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד כָּל־אֹיְבֵיכֶם׃
אלהין קדם יי אלהכון תדחלון והוא ישיזיב
יתכון מיד כל בעלי דבביכון׃ וְלֹא שָׁמֵעוּ
כִּי אִם־כְּמִשְׁפָּטָם הָרִאשׁוֹן הֵם עֹשִׂים׃ ולא
קבילו אלהין כנמוסיהון קדמאה אנון עבדין׃
וַיִּהְיוּ הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה יְרֵאִים אֶת־יְהוָה וְאֶת
פְּסִילֵיהֶם הָיוּ עֹבְדִים גַּם־בְּנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם
כַּאֲשֶׁר עָשׂוּ אֲבֹתָם הֵם עֹשִׂים עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃
והוו עממיא האלין דחלין מן קדם יי וית
צלמניהון הוו פלחין אף בניהון ובני בניהון
כמא דעבדו אבהתהון אנון עבדין עד
יומא הדין׃ וַיְהִי בִּשְׁנַת שָׁלֹשׁ
לְהוֹשֵׁעַ בֶּן־אֵלָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מָלַךְ חִזְקִיָּה
בֶּן־אָחָז מֶלֶךְ יְהוּדָה׃ והוה בשנת תלת להושע
בר אלה מלכא דישראל מלך חזקיה בר
אחז מלך שבטא דבית יהודה׃ בֶּן־עֶשְׂרִים
וְחָמֵשׁ שָׁנָה הָיָה בְמָלְכוֹ וְעֶשְׂרִים וָתֵשַׁע
שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָם וְשֵׁם אִמּוֹ אֲבִי בַּת
זְכַרְיָה׃ בר עסרין וחמיש שנין הוה כד מלך
ועסרין ותשע שנין מלך בירושלם ושום
אמיה אבי בת זכריה׃ וַיַּעַשׂ הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי
יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר־עָשָׂה דָּוִד אָבִיו׃ ועבד
דכשר קדם יי ככל דעבד דויד אבוהי׃

הוּא הֵסִיר אֶת־הַבָּמוֹת וְשִׁבַּר אֶת־הַמַּצֵּבֹת
וְכָרַת אֶת־הָאֲשֵׁרָה וְכִתַּת נְחַשׁ הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר
עָשָׂה מֹשֶׁה כִּי עַד־הַיָּמִים הָהֵמָּה הָיוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מְקַטְּרִים לוֹ וַיִּקְרָא־לוֹ נְחֻשְׁתָּן׃ הוא
עדי ית במתא ותבר ית קמתא וקץ ית
אשירתא ופסק חויא דנחשא דעבד משה
ארי עד יומיא האנון הוו בני ישראל מסקין
בוסמין ליה והוו קרן ליה נחשתן׃ בַּיהוָה
אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל בָּטָח וְאַחֲרָיו לֹא־הָיָה כָמֹהוּ
בְּכֹל מַלְכֵי יְהוּדָה וַאֲשֶׁר הָיוּ לְפָנָיו׃ במימרא
דיי אלהא דישראל אתרחיץ ובתרוהי לא
הוה כותיה בכל מלכיא דבית יהודה ודהוו
קדמוהי׃ וַיִּדְבַּק בַּיהוָה לֹא־סָר מֵאַחֲרָיו וַיִּשְׁמֹר
מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ואדבק
בדחלתא דיי לא סטא מבתר פלחניה ונטר
פקודוהי דפקיד יי ית משה׃ וְהָיָה יְהוָה עִמּוֹ
בְּכֹל אֲשֶׁר־יֵצֵא יַשְׂכִּיל וַיִּמְרֹד בְּמֶלֶךְ־אַשּׁוּר
וְלֹא עֲבָדוֹ׃ והוה מימרא דיי בסעדיה בכל
אתר דנפיק מצלח ומריד במלכא דאתור
ולא פלחיה׃ הוּא הִכָּה אֶת־פְּלִשְׁתִּים עַד־עַזָּה
וְאֶת־גְּבוּלֶיהָ מִמִּגְדַּל נוֹצְרִים עַד־עִיר מִבְצָר׃
הוא קטל ית פלשתאי עד עזה וית תחומהא
ממגדל תקופת עד קרוין כריכן׃
וַיְהִי בַּשָּׁנָה הָרְבִיעִית לַמֶּלֶךְ
חִזְקִיָּהוּ הִיא הַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית לְהוֹשֵׁעַ בֶּן
אֵלָה מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל עָלָה שַׁלְמַנְאֶסֶר מֶלֶךְ

אַשּׁוּר עַל שֹׁמְרוֹן וַיַּצַּר עָלֶיהָ׃ וַיַּשְׁלֵם מֶלֶךְ אַשּׁוּר עַל חֲזָקִיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה
שָׁלֹשׁ מֵאוֹת כִּכַּר כֶּסֶף וּשְׁלֹשִׁים כִּכַּר זָהָב׃
וַיִּתֵּן חִזְקִיָּה אֶת כָּל הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא
בֵּית יְהוָה וּבְאֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ בָּעֵת הַהִיא קִצַּץ חִזְקִיָּה
אֶת דַּלְתוֹת הֵיכַל יְהוָה וְאֶת הָאֲמֻנוֹת אֲשֶׁר
צִפָּה חִזְקִיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּתְּנֵם לְמֶלֶךְ
אַשּׁוּר׃ וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ אַשּׁוּר אֶת
תַּרְתָּן וְאֶת רַב סָרִיס וְאֶת רַב שָׁקֵה מִן
לָכִישׁ אֶל הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ בְּחַיִל כָּבֵד
יְרוּשָׁלִַם וַיַּעֲלוּ וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלִַם וַיַּעֲלוּ וַיָּבֹאוּ
וַיַּעֲמֹדוּ בְּתְעָלַת הַבְּרֵכָה הָעֶלְיוֹנָה אֲשֶׁר
בִּמְסִלַּת שְׂדֵה כוֹבֵס׃ וַיִּשְׁלַח מֶלֶךְ אַשּׁוּר
אֵלֵיהֶם אֶל הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר׃

חַטָּאתִי שׁוּב מֵעָלַי אֵת אֲשֶׁר תִּתֵּן עָלַי אֶשָּׂא
וַיָּשֶׁם מֶלֶךְ אַשּׁוּר עַל חִזְקִיָּה מֶלֶךְ יְהוּדָה
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כִּכַּר כֶּסֶף וּשְׁלֹשִׁים כִּכַּר זָהָב׃
וַיִּתֵּן חִזְקִיָּה מֶלֶךְ שַׁבְּתַי יְהוֹרָה
עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר הֵיכַל יְהוָה וּמִמֵּר חִבִּית
אֶסְתַּלֵּק מִנִּי כֹּל אֲתַרְמִי עָלַי אֶקְבֵּיל וּרְמָא
מַלְכָּא דְּאַתּוּר עַל חִזְקִיָּה מַלְכָּא שַׁבְּתַי
יְהוֹרָה תְּלָת מְאָה כִּכְרִין דְּכַסְפָּא וְתַלְתִּין כִּכְרִין
דְּדַהֲבָא וְיָתֵן חִזְקִיָּה אֵת כָּל כַּסְפָּא הַנִּמְצָא
בֵּית יְהוָה וּבְאֹצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ׃ וְיָהַב חִזְקִיָּה
יַת כָּל כַּסְפָּא וְאִשְׁתַּכַּח בֵּית מַקְדְּשָׁא דַּיְיָ
וּבְגִנְזֵי בֵית מַלְכָּא בְּעִדָּנָא הַהִיא קְצַץ חִזְקִיָּה
יָת דַּלְתוֹת הֵיכַל יְהוָה וְיָת אֲשְׁקוֹפֵי דְּחַפָּא חִזְקִיָּה מַלְכָּא
שַׁבְּתַי יְהוֹרָה וְיַהֲנִנוּן לְמַלְכָּא דְּאַתּוּר׃
וְיִשְׁלַח מֶלֶךְ אַשּׁוּר אֶת
תַּרְתָּן וְאֶת רַב סָרִיס וְאֶת רַב שָׁקֵה מִן
לָכִישׁ אֶל הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ בְּחַיִל כָּבֵד
יְרוּשָׁלִַם וַיַּעֲלוּ וַיָּבֹאוּ יְרוּשָׁלִַם וַיַּעֲלוּ וַיָּבֹאוּ
וַיַּעֲמֹדוּ בְּתְעָלַת הַבְּרֵכָה הָעֶלְיוֹנָה אֲשֶׁר
בִּמְסִלַּת שְׂדֵה כוֹבֵס׃ וַיִּשְׁלַח מַלְכָּא דְּאַתּוּר
יַת תַּרְתָּן וְיָת רַב סָרִיס וְיָת רַב שָׁקֵה מִן לָכִישׁ
לְוָת מַלְכָּא חִזְקִיָּה בְּמִשְׁרְיָן סַגִּיאִין לִירוּשְׁלֵם
וְסָלִיקוּ וַאֲתוֹ לִירוּשְׁלֵם וְסָלִיקוּ וַאֲתוֹ וְקָמוּ

וַיֵּצֵא אֲלֵיהֶם אֶלְיָקִים בֶּן חִלְקִיָּהוּ אֲשֶׁר עַל הַבָּיִת וְשֶׁבְנָא הַסֹּפֵר וְיוֹאָח בֶּן אָסָף הַמַּזְכִּיר׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רַב שָׁקֵה אִמְרוּ נָא אֶל חִזְקִיָּהוּ כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַשּׁוּר
מָה הַבִּטָּחוֹן הַזֶּה אֲשֶׁר בָּטָחְתָּ׃ אָמַרְתָּה אַךְ דְּבַר שְׂפָתַיִם עֵצָה וּגְבוּרָה לַמִּלְחָמָה
עַתָּה עַל מִי בָטָחְתָּה כִּי מָרַדְתָּה בִּי׃ הִנֵּה בָטַחְתָּה לְךָ עַל מִשְׁעֶנֶת הַקָּנֶה הָרָצוּץ הַזֶּה
עַל מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִסָּמֵךְ אִישׁ עָלָיו וּבָאָה בְכַפּוֹ וְנִקָּבָהּ כֵּן פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם
לְכֹל הַבֹּטְחִים עָלָיו׃ וְכִי תֹאמְרוּן אֵלַי אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בָּטָחְנוּ
הֲלֹא הוּא אֲשֶׁר הֵסִיר חִזְקִיָּהוּ אֶת בָּמֹתָיו וְאֶת מִזְבְּחֹתָיו
וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה וְלִירוּשָׁלִַם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה תִּשְׁתַּחֲווּ בִּירוּשָׁלִָם׃
וְעַתָּה הִתְעָרֶב נָא אֲדֹנִי אֶת עַבְדּוֹ מַלְכָּא דְּאַתּוּר וְאֶתְּנָה לְךָ אַלְפַּיִם סוּסִים
אִם תּוּכַל לָתֵת לְךָ רֹכְבִים עֲלֵיהֶם׃ וְאֵיךְ תָּשִׁיב פְּנֵי פַחַת אֶחָד מִקְּטַנֵּי עַבְדֵי אֲדֹנִי
וַתִּבְטַח לְךָ מִצְרַיִם לְמֶרְכָּבָה וְלִפָרָשִׁים׃ וְעַתָּה הֲבִלְעֲדֵי יְהוָה עָלִיתִי עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה
לְהַשְׁחִיתוֹ יְהוָה אָמַר אֵלַי עֲלֵה אֶל הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהַשְׁחֵת אוֹתָהּ׃
וַיֹּאמֶר אֶלְיָקִים וְשֶׁבְנָא וְיוֹאָח אֶל רַב שָׁקֵה דַּבֶּר נָא אֶל עֲבָדֶיךָ אֲרָמִית כִּי שֹׁמְעִים אֲנָחְנוּ
וְאַל תְּדַבֵּר אֵלֵינוּ יְהוּדִית בְּאָזְנֵי הָעָם אֲשֶׁר עַל הַחוֹמָה׃
וַיֹּאמֶר רַב שָׁקֵה הַאֶל אֲדֹנֶיךָ וְאֵלֶיךָ שָׁלְחַנִי אֲדֹנִי לְדַבֵּר אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
הֲלֹא עַל הָאֲנָשִׁים הַיֹּשְׁבִים עַל הַחוֹמָה לֶאֱכֹל אֶת צוֹאָתָם וְלִשְׁתּוֹת אֶת מֵימֵי רַגְלֵיהֶם אִתָּכֶם׃
וַיַּעֲמֹד רַב שָׁקֵה וַיִּקְרָא בְקוֹל גָּדוֹל בִּיהוּדִית וַיֹּאמֶר שִׁמְעוּ דְּבַר הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ אַל יַשִּׁא לָכֶם חִזְקִיָּהוּ כִּי לֹא יוּכַל לְהַצִּיל אֶתְכֶם׃
וְאַל יַבְטַח אֶתְכֶם חִזְקִיָּהוּ עַל יְהוָה לֵאמֹר הַצֵּל יַצִּילֵנוּ יְהוָה וְלֹא תִנָּתֵן הָעִיר הַזֹּאת
בְּיַד מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ אַל תִּשְׁמְעוּ אֶל חִזְקִיָּהוּ כִּי כֹה אָמַר מֶלֶךְ אַשּׁוּר עֲשׂוּ אִתִּי בְרָכָה
וְצֵאוּ אֵלַי וְאִכְלוּ אִישׁ גַּפְנוֹ וְאִישׁ תְּאֵנָתוֹ וְשִׁתּוּ אִישׁ מֵי בֹרוֹ׃
עַד בֹּאִי וְלָקַחְתִּי אֶתְכֶם אֶל אֶרֶץ כְּאַרְצְכֶם אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ אֶרֶץ לֶחֶם וְכָרָמִים
אֶרֶץ זֵיתֵי שֶׁמֶן וּדְבָשׁ וִחְיוּ וְלֹא תָמוּתוּ וְאַל תִּשְׁמְעוּ אֶל חִזְקִיָּהוּ כִּי יְסִיתְכֶם לֵאמֹר
יְהוָה יַצִּילֵנוּ׃ הַאִלְהֵי הַגּוֹיִם אִישׁ אַרְצוֹ הִצִּילוּ אֶת אַרְצָם מִיַּד מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
אַיֵּה אֱלֹהֵי חֲמָת וְאַרְפָּד אַיֵּה אֱלֹהֵי סְפַרְוַיִם הֵנָעָה וְעִוָּא׃
וְאֵת אֱלֹהֵי אֶרֶץ שֹׁמְרוֹן הִצִּילוּ אֶת שֹׁמְרוֹן מִיָּדִי׃
מִי בְכָל אֱלֹהֵי הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִצִּילוּ אֶת אַרְצָם מִיָּדִי כִּי יַצִּיל יְהוָה אֶת יְרוּשָׁלִַם מִיָּדִי׃
וַיַּחֲרִשׁוּ הָעָם וְלֹא עָנוּ אֹתוֹ דָּבָר כִּי מִצְוַת הַמֶּלֶךְ אֲמָרָה לֵאמֹר
לֹא תַעֲנֻהוּ׃ וַיָּבֹא אֶלְיָקִים בֶּן חִלְקִיָּהוּ אֲשֶׁר עַל הַבָּיִת וְשֶׁבְנָא הַסֹּפֵר וְיוֹאָח בֶּן אָסָף הַמַּזְכִּיר
אֶל חִזְקִיָּהוּ קְרוּעֵי בְגָדִים וַיַּגִּדוּ לוֹ אֶת דִּבְרֵי רַב שָׁקֵה׃
וַיְהִי כִּשְׁמֹעַ הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ וַיִּקְרַע אֶת בְּגָדָיו וַיִּתְכַּס שַׂק וַיָּבֹא בֵּית יְהוָה׃
וַיִּשְׁלַח אֶלְיָקִים אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת וְאֶת שֶׁבְנָא הַסֹּפֵר וְאֶת זִקְנֵי הַכֹּהֲנִים מְכֻסִּים שַׂקִּים
אֶל יְשַׁעְיָהוּ בֶן אָמוֹץ הַנָּבִיא׃ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר חִזְקִיָּהוּ יוֹם צָרָה וְתוֹכֵחָה וּנְאָצָה הַיּוֹם הַזֶּה
כִּי בָאוּ בָנִים עַד מַשְׁבֵּר וְכֹחַ אֵין לָלֵדֶת׃
אוּלַי יִשְׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת דִּבְרֵי רַב שָׁקֵה אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ מֶלֶךְ אַשּׁוּר אֲדֹנָיו לְחָרֵף אֵל חָי
וְהוֹכִיחַ בַּדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַע יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְנָשָׂאתָ תְפִלָּה בְּעַד הַשְּׁאֵרִית הַנִּמְצָאָה׃
וַיָּבֹאוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ אֶל יְשָׁעְיָהוּ׃ וַיֹּאמֶר יְשַׁעְיָהוּ אֲלֵהֶם כֹּה תֹאמְרוּן אֶל אֲדֹנֵיכֶם
כֹּה אָמַר יְהוָה אַל תִּירָא מִפְּנֵי הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמָעְתָּ אֲשֶׁר גִּדְּפוּנִי נַעֲרֵי מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃
הִנֵּה אֲנִי נֹתֵן בּוֹ רוּחַ וְשָׁמַע שְׁמוּעָה וְשָׁב אֶל אַרְצוֹ וְהִפַּלְתִּיו בַּחֶרֶב בְּאַרְצוֹ׃
וַיָּשָׁב רַב שָׁקֵה וַיִּמְצָא אֶת מֶלֶךְ אַשּׁוּר נִלְחָם עַל לִבְנָה כִּי שָׁמַע כִּי נָסַע מִלָּכִישׁ׃
וַיִּשְׁמַע עַל תִּרְהָקָה מֶלֶךְ כּוּשׁ לֵאמֹר יָצָא לְהִלָּחֵם אִתָּךְ וַיִּשְׁמַע וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים אֶל חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר׃
כֹּה תֹאמְרוּן אֶל חִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר אַל יַשִּׁאֲךָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה בוֹטֵחַ בּוֹ לֵאמֹר
לֹא תִנָּתֵן יְרוּשָׁלִַם בְּיַד מֶלֶךְ אַשּׁוּר׃ הִנֵּה אַתָּה שָׁמַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר לְכָל הָאֲרָצוֹת לַהֲחָרִים אוֹתָם
וְאַתָּה תִּנָּצֵל׃ הַהִצִּילוּ אוֹתָם אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר שִׁחֲתוּ אֹתָם אֶת גּוֹזָן וְאֶת חָרָן וְאֶת רֶצֶף

בְּמִזְקֶת בְּרִיכְתָּא עִלַּיתָא דְּבֵי כִּיבּוּשׁ חַקְלָא מִשְׁטַח
קְצָרְיָא וַיִּקְרְאוּ אֶל הַמֶּלֶךְ וַיֵּצֵא אֲלֵהֶם אַרְיֵקִים
בֶּן חִזְקִיָּהוּ אֲשֶׁר עַל הַבַּיִת וְשֶׁבְנָה הַסֹּפֵר וְיוֹאָח
בֶּן אָסָף הַמַּזְכִּיר וַיִּקְרְעוּ מַלְכָּא וּנְפַקוּ לוֹתְהוֹן
אַרְיֵקִים בַּר חִלְקִיָּה דְּמִמְנָא עַל בֵּיתָא וְשֶׁבְנָא
סַפְרָא וְיוֹאָח בַּר אָסָף דְּמִמְנָא עַל דְּכִרְנָיָא
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רַבְשָׁקֵה אִמְרוּנָא אֶל חִזְקִיָּהוּ
כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל מֶלֶךְ אַשּׁוּר מָה הַבִּטָּחוֹן
הַזֶּה אֲשֶׁר בָּטָחְתָּ וְאָמַר לְהוֹן רַבְשָׁקֵה אֲמַרוּן
כְּעַן לְחִזְקִיָּה כְּרַעֵם אֲמַר מַלְכָּא רַבְּתָּנָא מַלְכָּא
דְּאַתּוּר מָא רְחִיצְתָּנָא הָדֵין דְּאַתְרְחִיצְתָּא אֲמַרְתָּ
אַךְ דְּבַר שְׂפָתַיִם עֵצָה וּגְבוּרָה לַמִּלְחָמָה עַתָּה
עַל מִי בָטַחְתָּ כִּי מָרַדְתָּ בִּי אָמַרְתָּא כְּרַם מִמַּלַּל
סְפַוְתָּא כְּמִילַּל וּגְבוּרָא אַעְבִּיד קְרָבָא כְּעַן עַל
מָא אַתְרְחִיצְתָּא דְּמָרַדְתָּא בִּי עַתָּה הִנֵּה
בָטַחְתָּ לְךָ עַל מִשְׁעֶנֶת הַקָּנֶה הָרָצוּץ הַזֶּה
עַל מִצְרַיִם אֲשֶׁר יִסָּמֵךְ אִישׁ עָלָיו וּבָא בְכַפּוֹ
וְנִקָּבָהּ כֵּן פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם לְכָל הַבֹּטְחִים
עָלָיו כְּעַן הָא אַתְרְחִיצְתָּ לָךְ עַל סְמָךְ קָנְיָא
רַעְיָא הָדֵין עַל פַּרְעֹה מַלְכָּא דְּמִצְרַיִם וְאִם
יֵשׁ אֲתֶּם אֵלַי תֹּאמְרוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
בָּטָחְנוּ הֲלֹא הוּא אֲשֶׁר הֵסִיר חִזְקִיָּהוּ אֶת
בָּמֹתָיו וְאֶת מִזְבְּחֹתָיו וַיֹּאמֶר לִיהוּדָה וְלִירוּשָׁלַם
לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ הַזֶּה תִּשְׁתַּחֲווּ בִּירוּשָׁלַם וְאַרְעִי

תִּמְרוֹן לִי עַל מִמְרָא דְּרַעְיָא הָנָא אַתְרְחִיצְנָא
הֲלָא הוּא דְּאַעְדִּי חִזְקִיָּה יָתְמַתּוֹהִי וְיָתַת
אִיגּוּרוֹהִי וְאָמַר לְאֶנְשׁ יְהוּדָה וְלִיתְבֵי יְרוּשְׁלֵם
קֳדָם מַדְבְּחָא הָדֵין תִּסְגְּדוּן בִּירוּשְׁלֵם וְעַתָּה
הִתְעָרְבְנָא אֶת אֲדֹנִי אֶת מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְאֶתֵּנָה
לְךָ אַלְפַּיִם סוּסִים אִם תּוּכַל לָתֶת לְךָ רֹכְבִים
עֲלֵיהֶם וּכְעַז אַתְּ עַרְכָּא כַּעַן עִם רַבּוֹנִי עִם
מַלְכָּא וְאֶתְּוֹר וְאֶתֵּן לָךְ תְּרֵין אַלְפִין סוּסִין
אִם תְּכוֹל וּמְנָאָה לָךְ רַכְּבִין עֲלֵיהוֹן וְאֵיךְ
תָּשִׁיב אֶת פְּנֵי פַּחַת אֶחָד מֵעַבְדֵי אֲדֹנִי הַקְּטַנִּים
וְתִבְטַח לְךָ עַל מִצְרַיִם לָרֶכֶב וְלַפָּרָשִׁים
וְאִיכְדִין אַתְּ מְדַמֵּי לְאַתְבָּאָה אַפִּיחַ מִשְׁטַנֵּי
עַבְדֵי רַבּוֹנִי זְעֵירָא וְאַתְרְחִיצַתְּ לָךְ עַל מִצְרַיִם
לְרְתְכִין וּלְפָרָשִׁין עַתָּה הַמַּדְלַעֲדֵי יְהוָה
עָלִיתִי עַל הַמָּקוֹם הַזֶּה לְהַשְׁחִיתוֹ יְהוָה אָמַר
אֵלַי עֲלֵה עַל הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהַשְׁחִיתָהּ כְּעַן
הַבַּר מִמִּימְרָא דֵּי סַלִּיקְתָּ עַל אַתְרָא הָדֵין
לְהַחְבָּלוּתֵיהּ שְׁאָמַר לִי סַק עַל אַרְעָא הָדָא
וְחַבֵּל לְהוֹן וַיֹּאמֶר אֶלְיָקִים בֶּן חִלְקִיָּהוּ וְשֶׁבְנָה
וְיוֹאָח אֶל רַבְשָׁקֵה דַּבֶּר נָא אֶל עֲבָדֶיךָ אֲרָמִית
כִּי שֹׁמְעִים אֲנָחְנוּ וְאַל תְּדַבֵּר עִמָּנוּ יְהוּדִית
בְּאָזְנֵי הָעָם אֲשֶׁר עַל הַחוֹמָה וַיֹּאמֶר אֶלְיָקִים
בַּר חִלְקִיָּהוּ וְשֶׁבְנָה וְיוֹאָח לְרַבְשָׁקֵה הֲלְגַבֵּי מָרֶיךָ
כְּעַן עִם עַבְדָּךְ אֲרָמִת אֲרֵי שָׁמְעִין אֲנָחְנָא
וְלָא תְּמַלֵּיל עִמָּנָא יְהוּדִית קֳדָם עַמָּא דְּעַל
שׁוּרָיָן וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם רַבְשָׁקֵה הַעַל אֲרֵי לְגַבֵּךְ

ואליך שלחני אדני לדבר את הדברים האלה
הלא על האנשים הישבים על החומה לאכל
את חוריהם ולשתות את שיניהם עמכם׃
ואמר להון רבשקי העל רבונך ועלך שלחני
רבוני למללא ית פתגמיא האלין הלא על
גבריא דיתבין על שורא למיכל ית מפקתהון
ולמשתי ית מימי רגליהון בצירא עמכון׃
ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול יהודית
וידבר ויאמר שמעו דברי המלך הגדול
מלך אשור׃ וקם רבשקי ואכלי בקל רב
יהודית ומליל ואמר שמעו פתגמא דמלכא
דרבתנא דמלכא דאתור׃ כה אמר המלך
אל ישא לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל
אתכם מידו׃ כדנן אמר מלכא לא יטעי
לכון חזקיה ארי לא יכול לשיזבא יתכון מן
ידי׃ ואל יבטח אתכם חזקיהו אל יהוה לאמר
הצל יצילנו יהוה ולא תנתן את העיר הזאת
ביד מלך אשור׃ ולא ירחיץ יתכון חזקיה
על מימרא דיי׳ למימר שיזבא ישיזבננא
יי׳ ולא תתמסר קרתא הדא ביד מלכא
דאתור׃ אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר
מלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו
איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו׃
לא תקבלון מן חזקיה ארי כדנן אמר מלכא
דאתור עבידו עמי שלמא ופוקו לותי ואכולו
גבר פירי גופניהי וגבר פירי תינוהי ושתו

צואתם
ק
מימי
רגליהם
ק

גבר מי גוביה׃ עד באי ולקחתי אתכם אל ארץ
כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים
ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא תמתו ואל
תשמעו אל חזקיהו כי יסית אתכם לאמר
יהוה יצילנו׃ עד מיתאי ואגלי יתכון לארע
טבא כארעכון ארע עבור וחמר ארע
חקלין וכרמין ארעא דזיתהא עבדין משחא
והיא עבדא דבש וחיו ולא תמותון ולא תקבלון
מן חזקיה ארי יטעי יתכון למימר יי׳ ישיזבננא
ההצילו הצילו אלהי הגוים איש את ארצו
מיד מלך אשור׃ השיזבא שיזיבא דחלת
עממיא גבר ית ארעיה מיד מלכא דאתור׃
איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים
הנע ועוה כי הצילו את שמרון מידי׃ אן
דחלת חמת וארפד אן דחלת ספרוים הלא
טלטילונון ואגליאונון ארי שיזבא ית
שומרון מן ידי׃ מי בכל אלהי הארצות
אשר הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה
את ירושלם מידי׃ מן בכל דחלת מדינתא
דשיזיבא ית ארעהון מן ידי ארי ישיזיב
יי׳ ית ירושלם מן ידי׃ ויחרישו העם ולא
ענו אתו דבר כי מצות המלך היא לאמר לא
תענהו׃ ושתיקו עמא ולא אתיבו יתיה פתגם
ארי תפקידת מלכא היא למימר לא תתיבוניה׃
ויבא אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא
הסופר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו

קרועי בגדים ויגידו לו את דברי רבשקה׃ ואתא
אליקים בר חלקיה דממנא על ביתא ושבנא
ספרא ויואח בר אסף דממנא על דכרניא לות
חזקיה כד מבזעין לבושיהון וחויאו ליה ית
פתגמי רבשקי׃ ויהי כשמע המלך חזקיהו
ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה׃
והוה כד שמע מלכא חזקיה ובזע ית לבושיה
ואתכסי סקא ועל לבית מקדשא דיוי׃ וישלח
את אליקים אשר על הבית ושבנא הספר
ואת זקני הכהנים מתכסים בשקים אל ישעיהו
הנביא בן אמוץ׃ ושלח ית אליקים דממנא
על ביתא ושבנא ספרא וית סבי כהניא כד
מכסן סקיא לות ישעיה נביא בר אמוץ׃
ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה
ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר וכח
אין ללדה׃ ואמרו ליה כדנן אמר חזקיה יום
עקא וחסודין ונאוצא יומא הדין ארי אקפתנא
עקא כאתתא דיתבא על מתברא וחיל לית לה
למילד׃ אולי ישמע יהוה אלהיך את כל דברי
רבשקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף
אלהים חי והוכיח בדברים אשר שמע יהוה
אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאה׃
מא אם שמיעין קדם יוי אלהך ית כל פתגמי
רבשקי דשלחיה מלכא דאתור רבוניה
לחסדא עמא דיוי קימא ויעביר פורענותא
על כל פתגמיא דשמיעין קדם יוי אלהך

ותתחנן בצלו על שארא דאשתאר׃ ויבאו
עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו׃ ואתו עבדי
מלכא חזקיה לות ישעיה׃ ויאמר להם ישעיהו
כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל
תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפו
נערי מלך אשור אתי׃ ואמר להון ישעיה כדין
תימרון לרבונכון כדנן אמר יוי לא תדחל
מן קדם פתגמיא דשמעתא דחסידו עולימי
מלכא דאתור קדמי׃ הנני נתן בו רוח ושמע
שמועה ושב לארצו והפלתיו בחרב בארצו׃
האנא יהיב ביה רוחא וישמע בסורא ויתוב
לארעיה ואפלניה בחרבא בארעיה׃ וישב רב
שקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה
כי שמע כי נסע מלכיש׃ ותב רבשקי ואשכח
ית מלכא דאתור מגיח קרבא עם לבנה ארי
שמע ארי נטל מלכיש׃ וישמע אל תרהקה
מלך כוש לאמר הנה יצא להלחם אתך וישב
וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר׃ ושמע
על תרהק מלכא דכוש למימר הא נפק לאגחא
קרבא עמך ותב ושלח אזגדין לות חזקיה
למימר׃ כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה
לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח בו
לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור׃
כדין תימרון לחזקיה מלך שבטא דבית
יהודה למימר לא יטעינך אלהך דאת רחיץ
למימר לא תתמסר ירושלם ביד מלכא דאתור׃

הִנֵּה אַתָּה שָׁמַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר עָשׂוּ מַלְכֵי אַשּׁוּר
לְכָל הָאֲרָצוֹת לְהַחֲרִימָם וְאַתָּה תִנָּצֵל הֲאֵאת
שְׁמַעְתָּא יָת דְּעַבְדוּ מַלְכֵי אַתּוּר לְכָל מְדִינָתָא
לְגַמָּרוּתְהוֹן וְאַתְּ מְרַמֵּי לְאִשְׁתֵּזָבָא הֲהַצִּילוּ
אֹתָם אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר שִׁחֲתוּ אֲבוֹתַי אֶת גּוֹזָן
וְאֶת חָרָן וְרֶצֶף וּבְנֵי עֵדֶן אֲשֶׁר בִּתְלַאשָּׁר׃
הַשֵּׁזִיבָא יָתְהוֹן דַּהֲלַת עַמְמַיָּא וְחַנִּילוּ וְאַפְּתִי
יָת גּוֹזָן וְיָת חָרָן וְרֶצֶף וּבְנֵי עֵדֶן דְּאִתְלַסַּר אֲיָן
מֶלֶךְ חֲמָת וּמֶלֶךְ אַרְפָּד וּמֶלֶךְ לָעִיר סְפַרְוַיִם
הֵנַע וְעִוָּה׃ אֵין מַלְכָּא דְחֲמָת וּמַלְכָּא דְאַרְפָּד
וּמַלְכָּא דְקִרְתָּא סְפַרְוַיִם הֵלָא טַלְטִילוּנוּן
וְאַגְרִיאוּנוּן׃ וַיִּקַּח חִזְקִיָּהוּ אֶת הַסְּפָרִים מִיַּד
הַמַּלְאָכִים וַיִּקְרָאֵם וַיַּעַל בֵּית יְהוָה וַיִּפְרְשֵׂהוּ
חִזְקִיָּהוּ לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיִּסַּח חִזְקִיָּהוּ יָת אִגַּרְתָּא
מִדְּאִזְגַּדְיָא וּקְרָנִין וְסַלִּיק לְבֵית מַקְדְּשָׁא דַּיְיָ
וּפְרִסְנוּן חִזְקִיָּהוּ קֳדָם יְיָ׃
וַיִּתְפַּלֵּל חִזְקִיָּהוּ לִפְנֵי יְהוָה וַיֹּאמַר׃ יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל יֹשֵׁב הַכְּרוּבִים אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ
לְכָל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם
וְאֶת הָאָרֶץ׃ זְצֵי חִזְקִיָּהוּ קֳדָם יְיָ וְאָמַר׃ עִוָּאהָא
דְיִשְׂרָאֵל דְּשָׁכִינְתֵּיהּ שְׁרָיָא עַל מִן כְּרוּבַיָּא
אַתְּהוּא לְחוֹדָךְ מָרֵי לְכָל מַלְכוּתָא דְּאַרְעָא
אַתְּ עֲבַדְתָּא יָת שְׁמַיָּא וְיָת אַרְעָא׃ הַטֵּה יְהוָה
אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח יְהוָה עֵינֶיךָ וּרְאֵה וּשְׁמַע
אֶת דִּבְרֵי סַנְחֵרִיב אֲשֶׁר שָׁלַח לְחָרֵף אֱלֹהִים
חַיִּ׃ גְּלֵי קֳדָמָךְ יְיָ וְדִין וּשְׁמִיעַ קֳדָמָךְ וְאִתְפְּרַע

וְעַכְשָׁיו פּוֹרְעֵנוֹ עַל כָּל פִּתְגָמֵי סַנְחֵרִיב דְּשָׁלַח
לְחַסָּדָא עַמָּא דְיִי קַיְמָא אֲמִנְתָּם יְהוָה הֶחֳרִבוּ
מַלְכֵי אַשּׁוּר אֶת הַגּוֹיִם וְאֶת אַרְצָם׃ בְּקִשְׁטָא
יְיָ אַחֲרִיבוּ מַלְכֵי אַתּוּר יָת עַמְמַיָּא וְיָת אַרְעָהוֹן׃
וְנָתְנוּ אֶת אֱלֹהֵיהֶם בָּאֵשׁ כִּי לֹא אֱלֹהִים הֵמָּה
כִּי אִם מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עֵץ וָאֶבֶן וַיְאַבְּדוּם׃
וּמְקַדְּשִׁין יְתַסְּעוּתְהוֹן בְּנוּרָא אֲרֵי לָאו טָעוֹן
הֲאִיתְבְּהוֹן צָרוֹ אֶנְשׁ אֱלָהִין עוֹבַד יְדֵי אֲנָשָׁא
אָעָא וְאַכְנָא וְאַבִּידוּנוּן׃ וְעַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
הוֹשִׁיעֵנוּ נָא מִיָּדוֹ וְיֵדְעוּ כָּל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ
כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ׃ וְכַעַן זְיִ אֱלָהָנָא
פְּרוֹקְנָא מִן יְדֵיהּ וְיִדְּעוּן כָּל מַלְכוּתָא אַרְעָא
אֲתְּ זְיִ לְחוֹדָךְ מָרֵי׃
וַיִּשְׁלַח
יְשַׁעְיָהוּ בֶּן אָמוֹץ אֶל חִזְקִיָּהוּ לֵאמֹר כֹּה אָמַר
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִתְפַּלָּלְתָּ אֵלַי אֶל
סַנְחֵרִיב מֶלֶךְ אַשּׁוּר שָׁמַעְתִּי׃ וְשׁוֹלַח יְשַׁעְיָהוּ
אָמוֹץ לְוָת חִזְקִיָּהוּ לְמֵימַר כְּדֵין אָמַר יְיָ אֱלָהָא
דְיִשְׂרָאֵל דְּצַלֵּיתָא מִן קֳדָמַי עַל סַנְחֵרִיב מַלְכָּא
דְאַתּוּר שְׁמִיעַ קֳדָמַי יְיָ הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר
יְהוָה עָלָיו בָּזָה לְךָ לָעַג לְךָ בְּתוּלַת בַּת צִיּוֹן
אַחֲרֶיךָ רֹאשׁ הֵנִיעָה בַּת יְרוּשָׁלִַם׃ מִן פִּתְגָמָא
דְגָזַר עֲלוֹהִי מַכְסַרָא עֲלָךְ מְעַיְּקָא עֲלָךְ
מַלְכוּת כְּמִשְׁתָּא דְצִיּוֹן כְּתַרְךָ דְּיִשְׁתְּזִן מִנְּדִין
עַמָּא דִּירוּשְׁלֶם אִתְמֵי חֲרָפָתָךְ וּגְדָפָתָךְ וְעַל
מִי חֵרַפְתָּ וְקוֹל וְתִשָּׂא מָרוֹם עֵינֶיךָ עַל קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל׃ אִתְמָךְ חֲסִידְתָּא וְעַל מָא אִתְרַכְּכַתָּא

וקדם מן ארימתא קלא וזקפתא דרומא עינך
אמרתא מדין דלא כשרין קדם קדישא דישראל
בית מוראכיך חרפתא ארעא ותאמר ברנך רכבי
אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרות קומת
ארזיו מבחור ברשיו ואבואה מלון קצה יער
ברמלו כידאוזגדך חסירתא עמא דעי ואמות
בסגיאות רתכיאנא סליקית רתקוף כרכיהון
ואת איחות בית מקדשיהון ואקטול שפר
גבריהון מכחר שרטונהון ואכביש קרית
תקפהון ואשיצי סגי משריתהון ואני קרתי
ושתיתי מי זרים ואחרבבכפעמי כל יארי
מצור אנא הויתי חפר גופין ושתימיין נכראין
ואטפחית בפרסתרגלי עמא דעמי כלמינהרין
עמיקין הלא שמעת למרחוק אתה עשיתי
למימי קדם ויצרתיה עתה הביאתיה ותהי
להשות גלים נצים ערים בצרות יהלא שמעתא
מלקדמין מארעבדית לפרעה מלכא דמצרים
על דשליטבהון אף עלך אתנבינביי ישואל
ולא תכתא ודא חזיא קדמי מיומי קדם למעבד
לך אף אתקינתה כען איתיתה ודא הות לך
לתקלא על תהואה קדמך כאתרגושת גלין
דשחי קרוין כריכין ויושבייהן קצריך חתו
ויבשו היו עשב שדהון ירק דשא חציר גגות
ושופה לפני קמה היו תכיהון את קצר חילהון
את תברו ובהיתו הוו כעסב חקריא ונירוק רתאה
כעסב אגריא דשלוק עד לא מטא למהוי שבלין

ושפתך ויצאתך ונפאך ידעתי ואת התרגזך
אלי ומתכך בעיצא ומפקך לאגחא קרבא
ומיתך לארעא דישראל גלי קדמי וידת
ואגניזתא קדמי גלי יעץ התרגזך אלי ישאנך
עלה באזני ושמתי חחי באפך ומתגי בשפתיך
והשבתיך בדרך אשר באת בה תהך ואגזתא
על מימרי ואתרגושתך סליקת לקדמי ואשוי
שירי בלסתך ואמם בספותך ואתענך נאורחא
דאתית אפה ויהלך האות אכול השנה ספיח
ובשנה השנית סחיש ובשנה השלישית
זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פריהן
לך אתא אכול כשתא הדא כתין ובשתא תניתא
כת כתין ובשתא תליתיתא זרעו וחצדו ונצבו
כרמין ואכלו ואכהון ויסף פליטת בית יהודה
הנשארה שרש למטה ועשה פרי למעלה
ויספון משיזבא בית יהודה דישתארון נאין
דמשלח שרשוהי ורעו ומרים נופיה לעילא
כי מירושלם תצא שארית ופליטה מהר
ציון קנאת יהוה תעשה זאת אמרי
מירושלם יפקון שאר צדיקיא ושיזבת מקימי
אוריתא מטורא דציון כמימרא דייי צבאות
תתעביד דא
יהוה אלמלך אשור לא יבא אלהעיר הזאת
ולא יורה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא ישפך
עליה סללה בדרך כדנן אמריי על מלכא
דאתור לא ייעול לקרתא הדא ולא יקשית

צבאות
קרי
ולא
כתיב

תמן גיר ולא יקדמנה כתריסין ולא יצערנה
מלית׳א בדרך אשר באבה ישוב ואל העיר
הזאת לא יבא נאם יהוה׃ כאורח׳א ראתא
יתוב ולקרת׳א הד׳א לא ייעול אמר יי׳ ונגנותי
אל העיר הזאת להושיעה למעני ולמען
דוד עבדי׃ ואגין על קרת׳א הד׳א למפרקה למ
מימרי ובדיל דויד עבדי׃

ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך יהוה ויך במחנה
אשור מאה שמנים וחמשה אלף וישכימו
בבקר והנה כלם פגרים מתים׃ והוה כד׳ליא
ההוא ונפק מלאכ׳א דיי׳ וקטל במשרית׳א דאש
מאה תמנין וחמשה אלפין ואקדימו בצפרא
והא כלהון פגירין מיתין׃ ויסע וילך וישב
סנחריב מלך אשור וישב בנינוה׃ ונטר ואזל
סנחריב מלכ׳א דאתור ויתיב בנינוה׃ והוא
משתחוה בית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר
הכהו בחרב והמה נמלטו ארצה אררט
וימלך אסרחדן בנו תחתיו׃ והוה הוא סגיד
בית נסרוך טעותיה ואדרמלך ושראצר
בנוהי קטלוהי בחרב׳א ואנוש אשתיזבו ארעא
קרדו ומלך אסרחדן בריה תחותוהי׃

בימים ההם חלה חזקיהו
למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא
ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת
אתה ולא תחיה׃ ויסב חזקיה
למת ואת׳א לותיה ישעיה בר אמוץ נבי׳א

ואמר ליה כדנן אמר יי׳ פקיד על אנש ביתך
ארי מאית את ולא תחיי ממרעך׃ ויסב את
פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה לאמר׃ ואסחר
ית׳אפוהי לכותל בית מקדשא וצלי קדם יי׳
למימר׃ אנה יהוה זכרנ׳א את אשר התהלכתי
לפניך באמת ובלבב שלם ובטוב בעיניך
עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול׃ קדמי לבעותי
ישעיה לא יצתה העיר התיכנה ודבר יהוה היה אליו
לאמר׃ שוב ואמרת אל חזקיהו נגיד עמי כה אמר
יהוה אלהי דויד אביך שמעתי את תפלתך
ראיתי את דמעתך הנני רפא לך ביום
השלישי תעלה בית יהוה ויספתי על ימיך חמש עשרה
מלכ׳א דעמי כדנן אמר יי׳ אלהיה דדויד
אבוך שמיע קדמי צלותך גליא קדמי דמעך
האנא מסיק לך ביומא תליתאה תסק לבית
מקדשא דיי׳ והוספתי על ימיך חמש עשרה
שנה ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר
הזאת וגנותי על העיר הזאת למעני ולמען
דויד עבדי׃ ואוסיף על יומך חמש עסרי שנין
ומיד מלכ׳א דאתור אשיזבנך ויתקרתא הד׳א
ואגין על קרתא הדא למימרי ובדיל דויד

בני
קרי
ולא
כתיב

חצי
ק

עבדי׃ ויאמר ישעיהו קחו דבלת
תאנים ויקחו וישימו על השחין ויחי׃ ואמר
ישעיה סבו דבלת תינין ונסיבו ושויו על שחנא
ואתסי׃ ויאמר חזקיהו אל ישעיהו מה אות כי
ירפא יהוה לי ועליתי ביום השלישי בית יהוה׃
ואמר חזקיה לישעיה מא את ארי יסי יי לי
ואסק ביומא תליתאה לבית מקדשא דיי׃ ויאמר
ישעיהו זה לך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה
את הדבר אשר דבר הלך הצל עשר מעלות
אם ישוב עשר מעלות׃ ואמר ישעיה דין לך
אתא מן קדם יי ארי יעביד יי ית פתגמא דמליל
היהך טולא עסר שעין אם יתוב עסר שעין׃
ויאמר יחזקיהו נקל לצל לנטות עשר מעלות
לא כי ישוב הצל אחרנית עשר מעלות׃ ואמר
יחזקיה קליל לא דאיהך טולא עסר שעין
ברם נסא יתוב טולא לאחורוהי עסר שעין׃
ויקרא ישעיהו הנביא אל יהוה וישב את הצל
במעלות אשר ירדה במעלות אחז אחרנית
עשר מעלות׃ וצלי ישעיה נביא קדם יי ואתיב
ית טולא בצורת אבן שעיא דנחתת במסקנת
דאחז שמשא לאחורוהי עסר שעין׃

בעת ההיא שלח בראדך
בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים ומנחה
אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו׃ בעדנא
ההוא שלח בראדך בלאדן בר בלאדן מלכא
דבבל אגרן וקרבנין לות חזקיה ארי שמע

ארי מרע חזקיה׃ וישמע עליהם חזקיהו
ויראם את כל בית נכתה את הכסף ואת הזהב
ואת הבשמים ואת שמן הטוב ואת בית כליו
ואת כל אשר נמצא באצרתיו לא היה דבר
אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו׃
וקביל מנהון חזקיה ואחזינון ית כל בית גנזוהי
ית כספא וית דהבא וית בסמניא וית משחא
טבא וית בית מנוהי וית כל דאשתכח בגנזוהי
לא הוה מדעם דלא אחזינון חזקיה בביתיה
ובכל שלטניה׃ ויבא ישעיהו הנביא אל המלך
חזקיהו ויאמר אליו מה אמרו האנשים האלה
ומאין יבאו אליך ויאמר חזקיהו מארץ
רחוקה באו מבבל׃ ואתא ישעיה נביא לות
מלכא חזקיה ואמר ליה מא אמרו גבריא
האלין ומנן אתו ואמר חזקיה מארע רחיקא
אתו מבבל׃ ויאמר מה ראו בביתך ויאמר
חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר
אשר לא הראיתם באצרתי׃ ואמר מא חזו
בביתך ואמר חזקיה ית כל דבביתי חזו לא
הוה מדעם דלא אחזיתינון בגנזי׃

ויאמר ישעיהו אל חזקיהו
שמע דבר יהוה׃ ואמר ישעיה לחזקיה
קביל פתגמא דיי׃ הנה ימים באים ונשא כל
אשר בביתך ואשר אצרו אבתיך עד היום
הזה בבלה לא יותר דבר אמר יהוה׃ הא
יומיא אתן ויתנטיל כל דבביתך ודגנזו אבהתך

עד

עד יומא הדין ויתובל לבבל לא ישתאר מדעם
אמר יי׳ ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד
יקח והיו סריסים בהיכל מלך בבל׳ ומבנך יקחו ק
דיפקון מנך דתוליד ידבר ויהון רברבין
בהיכלא דמלכא דבבל׃ ויאמר חזקיהו אל
ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר
הלוא אם שלום ואמת יהיה בימיי ואמר
חזקיה לישעיה תקין פתגמא דיי׳ דמלילתא
ואמר הלא אם שלם וקשוט יהי ביומיי׃ ויתר
דברי חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את
הברכה ואת התעלה ויבא את המים העירה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה׃ ושאר פתגמי חזקיה וכל גברותיה
ודעבד ית בריכתא וית מזקתא ואיתי ית מיא
לקרתא הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי
יומיא למלכיא דבית יהודה׃ וישכב חזקיהו
עם אבתיו וימלך מנשה בנו תחתיו׃ ושכיב
חזקיה עם אבהתוהי ומלך מנשה בריה
תחותוהי׃ 21 בן שתים עשרה
שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה
מלך בירושלם ושם אמו חפצי בה׃ בר תרתא
עסרי שנין מנשה כד מלך וחמשין וחמיש
שנין מלך בירושלם ושום אמיה חפצי בה׃
ויעש הרע בעיני יהוה כתועבת הגוים אשר
הוריש יהוה מפני בני ישראל׃ ועבד דביש
קדם יי׳ כתועיבת עממיא דתריך יי׳ מן קדם

בני ישראל׃ וישב ויבן את הבמות אשר אבד
חזקיהו אביו ויקם מזבחת לבעל ויעש אשרה
כאשר עשה אחאב מלך ישראל וישתחו
לכל צבא השמים ויעבד אתם׃ ותב ובנא ית
במתא דאבד חזקיה אבוהי ואקים איגורין
לבעלא ועבד אשירתא כמא דעבד אחאב
מלכא דישראל וסגיד לכל חילי שמיא ופלח
יתהון׃ ובנה מזבחת בבית יהוה אשר אמר
יהוה בירושלם אשים את שמי׃ ובנא אגורין
בבית מקדשא דיי׳ דאמר יי׳ בירושלם אשרי
ית שכינתי׃ ויבן מזבחות לכל צבא השמים
בשתי חצרות בית יהוה׃ ובנא איגורין לכל
חילי שמיא בתרתין דרת בית מקדשא דיי׳
והעביר את בנו באש ועונן ונחש ועשה אוב
וידענים הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיס׃
ואעבר ית בריה בנורא ועונין ונחיש ועבד
בדין וזכורו ואסגי למעבד דביש קדם יי׳ לארגזא׃
וישם את פסל האשרה אשר עשה בבית אשר
אמר יהוה אל דוד ואל שלמה בנו בבית הזה
ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל
אשים את שמי לעולם׃ ושוי ית צילם אשירתא
דעבד בביתא דאמר יי׳ לדויד ולשלמה בריה
בביתא הדין ובירושלם דאתרעיתי מכל
שבטיא דישראל אשרי ית שכינתי לעלם׃
ולא אסיף להניד רגל ישראל מן האדמה
אשר נתתי לאבותם רק אם ישמרו לעשות

כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָם וְכָל הַתּוֹרָה אֲשֶׁר צִוָּה אֹתָם
עַבְדִּי מֹשֶׁה וְלֹא סָרוּ לְטַלְטֵל אֶת יִשְׂרָאֵל
מֵאַרְעָא דְּיָהָבִית לַאֲבָהָתְהוֹן לְחוֹרָאם יְטָרוּן
לְמֶעְבַּד כְּכֹל דְּפָקִידְתִּנוּן וְכֹל דְּאוֹרַיְתָא דְּפָקִיד
יְהוֹן עַבְדֵי מֹשֶׁה וְלָא שְׁמִעוּ וַיֹּסֶף מְנַשֶּׁה
לַעֲשׂוֹת אֶת הָרַע מִן הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד
יְהוָה מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלָא קַבִּילוּ וְאִטְעִינוּן
מְנַשֶּׁה לְמֶעְבַּד יְתִירִישׁ מִן עַמְמַיָּא דְּשֵׁיצִי
יְיָ מִן קֳדָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְדַבֵּר יְהוָה בְּיַד עַבְדּוֹהִי
הַנְּבִיאִים לְאֵמַר דְּמַלֵּיל יְיָ בְּיַד עַבְדּוֹהִי נְבִיָּא
לְמֵימַר יַעַן אֲשֶׁר עָשָׂה מְנַשֶּׁה מֶלֶךְ יְהוּדָה
הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה הָרַע מִכֹּל אֲשֶׁר עָשׂוּ הָאֱמֹרִי
אֲשֶׁר לְפָנָיו וַיַּחֲטִא גַּם אֶת יְהוּדָה בְּגִלּוּלָיו חָלַף
דְּעָבַד מְנַשֶּׁה מַלְכָּא דִּשְׁבָטָא דְּבֵית יְהוּדָה בְּפַלְחָן
תּוֹעֵיבְתָּא הָאִלֵּין אֲבָאִישׁ מִכָּל דְּעָבְדוּ אֱמוֹרָאֵי
דְּקַדְמוֹהִי וְחַיַּב אַף יָת דְּבֵית יְהוּדָה בְּפִלְחָנֵי
טָעֲוָתֵיהּ׃ לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מֵבִיא רָעָה עַל יְרוּשָׁלַ͏ִם שמעה
וִיהוּדָה אֲשֶׁר כָּל שֹׁמְעָיו תְּצַלֶּינָה שְׁתֵּי אָזְנָיו ק
לָכֵין כְּדֵין אָמַר יְיָ אֱלָהָא דְּיִשְׂרָאֵל הָאֲנָא מֵיתֵי
בִּישְׁתָּא עַל יְרוּשְׁלֵם וִיהוּדָה דְּכָל דְּיִשְׁמַע עִנָּה
יְצַלֵּין תְּרֵתֵין אֻדְנוֹהִי וְנָטֵיתִי עַל יְרוּשָׁלַ͏ִם אֵת
קָו שֹׁמְרוֹן וְאֵת מִשְׁקֹלֶת בֵּית אַחְאָב וַמְחֵיתִי
אֶת יְרוּשָׁלַ͏ִם כַּאֲשֶׁר יִמְחֶה אֶת הַצַּלַּחַת מָחֹה
וְהָפַךְ עַל פָּנֶיהָ וְאֵיגוֹד עַל יְרוּשְׁלֵם יָת חוּט
חֻרְבָּן שׁוֹמְרוֹן וְיָת מִתְקוֹלֶת צְדוֹת בֵּית אַחְאָב

וְאֶמְחֵי יָת יְרוּשְׁלֵם כְּמָא דְּמִתְמְחֵי צַלּוֹחִיתָא
מִתְמְחֵי וּמְתַהְפְּכָא עַל אַפֵּהּ וְנַטֵּשְׁתִּי אֵת
שְׁאֵרִית נַחֲלָתִי וְנָתַתִּים בְּיַד אוֹיְבֵיהֶם וְהָיוּ לָבַז
וְלִמְשִׁסָּה לְכָל אוֹיְבֵיהֶם׃ וְאַרְטוּשׁ יָת שְׁאָרָא
דְּאַחְסַנְתִּי וְאֶמְסְרִנּוּן בְּיַד בָּעֲלֵי דְּבָבֵיהוֹן וִיהוֹן
לְכָל אוֹלְתָּנָא לְכָל בָּעֲלֵי דְּבָבֵיהוֹן יַעַן אֲשֶׁר
עָשׂוּ הָרַע בְּעֵינַי וַיִּהְיוּ מַכְעִסִים אוֹתִי מִן
הַיּוֹם אֲשֶׁר יָצְאוּ אֲבוֹתָם מִמִּצְרַיִם וְעַד הַיּוֹם
הַזֶּה חָלַף דְּעַבְדוּ יָת דְּבִישׁ קֳדָמַי וְהוּוֹ מַרְגְּזִין
קָדָמַי מִן יוֹמָא דְּנַפְקוּ אֲבָהָתְהוֹן מִמִּצְרַיִם
וְעַד יוֹמָא הָדֵין וְגַם דָּם נָקִי שָׁפַךְ מְנַשֶּׁה
הַרְבֵּה מְאֹד עַד אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת יְרוּשָׁלַ͏ִם פֶּה
לָפֶה לְבַד מֵחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר הֶחֱטִיא אֶת יְהוּדָה
לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה וְאַף הָם זְכוּ אֲשֶׁר
מְנַשֶּׁה סָגִי לְחַדָּא עַד דְּמַלֵּא יָת יְרוּשְׁלֵם סַסְגָּא
בְּסַסְגָּא בַּר מֵחוֹבֵיהּ דְּחַיֵּיב יָת דְּבֵית יְהוּדָה
לְמֶעְבַּד דְּבִישׁ קֳדָם יְיָ׃ וְיֶתֶר דִּבְרֵי מְנַשֶּׁה
וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה וְחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא הֲלֹא
הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי
יְהוּדָה׃ וַיִּשְׁכַּב מְנַשֶּׁה עִם אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר בְּגַן בֵּיתוֹ בְּגַן עֻזָּא וַיִּמְלֹךְ אָמוֹן
בְּנוֹ תַּחְתָּיו׃ וְשֵׁכִיב מְנַשֶּׁה עִם אֲבָהָתֵיהּ וְאִתְקְבַר
בְּגִנַּת בֵּיתֵיהּ בְּגִנַּת עֻזָּא וּמְלַךְ אָמוֹן בְּרֵיהּ
תַּחְוָתֵיהּ׃ בְּעֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם

שנה אמון במלכו ושתים שנים מלך בירושלם
ושם אמו משלמת בת חרוץ מן יטבה׃ כר
עסרין ותרתין שנין אמון כד מלך ותרתין
שנין מלך בירושלם ושום אמיה משלמת
בת חרוץ מן יטבה׃ ויעש הרע בעיני יהוה
כאשר עשה מנשה אבוהי ועבד כישקון
עי כמא דעבד מנשה אבוהי וליקבל פלחנך
אשר פלח אבוהי ויעבד את הגלולים אשר
עבד אבוהי וישתחו להם׃ וכל אורחא
דאזל אבוהי ופלח תפטעות ופלח אבוהי
וסגיד להון׃ ויעזב את יהוה אלהי אבתיו
ולא הלך בדרך יהוה׃ ושבקית פלחנא דעבד
אלהא ופלחת תוהי ולא הליך באורחא דתקנא
קדם עי׃ ויקשרו עבדי אמון עלוהי וקטלו
המלך בביתיה׃ ומרדו עבדי אמון עלוהי וקטלו
ית מלכא בביתיה׃ ועם הארע את כל דקשרו
על המלך אמון וימליכו עם הארע את אשיה
בנו תחתיו׃ וקטל עמא דארעא ית כל דמרדו
על מלכא אמון ואמרו עמא דארעא ית אשיה
בריה תחותוהי׃ ויתר דכרי אמון אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי
יהודה׃ ושאר פתגמי אמון דעבד הלא אנון
כתיבין על ספר פתגמי יומיא למלכי דבית
יהודה׃ ויקברו ית בקברתו בגן עזא וימלך
אשיה בנו תחתיו׃ וקבר יתיה בקבורתיה
בגנת עזא ומלך אשיה בריה תחותוהי׃

בשמנה שנה אשיהו
במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם
ושם אמו ידידה בת עדיה מבצקת׃ ועבד
שנין אשיה כד מלך ותלתין וחד שנין מלך
בירושלם ושום אמיה ידידא בת עדיה מבצקת
ויעש הישר בעיני יהוה והליך בכל דרך דוד
אבוהי ולא סר ימין ושמאל׃ ועבד כישר
קדם עי והליך בכל אורחא דאבוהי ולא סטא
לימינא ולסמאלא׃ ויהי בשמנה עשרה שנה
למלכו את שפן בן
אצליהו בן משלם הספר בית יהוה לאמר׃
והוה כתמנא עסרי שנין למלכא אשיה
שלח מלכא ית שפן כרא אצליה כר משלם
ספרא בית מקדשא דני למימר׃ עלה אל
חלקיהו הכהן הגדול ויתמא ית כסף המובא
בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת העם׃
סקלות חלקיה כהנא רבא ויטקיס ית כספא
דאתעל לבית מקדשא דעי דנשוא מרגלא
מן עמא ויתנהו׃ על ידי עשי המלאכה
המפקדים בבית יהוה ויתנו אתו לעשי המלאכה
אשר בבית יהוה לחזק בדק הבית׃ ויתנוה
על ידי עבדי עבידתא דממנן בית מקדשא
דעבדו ויתנון יתיה לעבדי עבידתא דבבית

ויתנהו
ק׳
בית
ק׳

ולמזבן אעין ואבנין פסילן לתקפא ית ביתא
אך לא יחשב אתם הכסף הנתן על ידם
כי באמונה הם עשים׃ ברם לא מתחשיב
עמהון כספא דמתיהיב על ידהון ארי בהמנותא
אנון עבדין׃ ויאמר חלקיהו
הכהן הגדול על שפן הספר ספר התורה
מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיה את הספר
אל שפן ויקראהו׃ ואמר חלקיה כהנא רבא
לשפן ספרא ספר אוריתא אשכחית בבית
מקדשא דיי׳ ויהב חלקיה ית ספרא לשפן
וקרהי׃ ויבא שפן הספר אל המלך וישב את
המלך דבר ויאמר התיכו עבדיך את הכסף
הנמצא בבית ויתנהו על יד עשי המלאכה
המפקדים בית יהוה׃ ואתא שפן ספרא לות
מלכא ואתיב ית מלכא פתגמא ואמר טקיטו
עבדך ית כספא דאשתכח בביתא ויהבוהי
על יד עבדי עבידתא דממנן בבית מקדשא
דיי׳׃ ויגד שפן הספר למלך לאמר ספר נתן
לי חלקיה הכהן ויקראהו שפן לפני המלך׃
וחוי שפן ספרא למלכא למימר ספרא יהב לי
חלקיה כהנא וקרהי שפן קדם מלכא׃ ויהי
כשמע המלך את דברי ספר התורה ויקרע
את בגדיו׃ והוה כד שמע מלכא ית פתגמי
ספרא דאוריתא ובזע ית לבושוהי׃ ויצו המלך
את חלקיה הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת
עכבור בן מיכיה ואת שפן הספר ואת עשיה

עבד המלך לאמר׃ ופקיד מלכא ית חלקיה
כהנא וית אחיקם בר שפן וית עכבור בר
מיכיה וית שפן ספרא וית עשיה עבדא דמלכא
למימר׃ לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד העם
ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא הזה
כי גדולה חמת יהוה אשר היא נצתה בנו על
אשר לא שמעו אבתינו על דברי הספר הזה
לעשות ככל הכתוב עלינו׃ איזילו תבעו מן
קדם יי׳ עלי ועל עמא ועל כל דבית יהודה
על פתגמי ספרא דאשתכח הדין ארי סגיאה
חמתא דיי׳ דהיא דליקת בנא על דלא קבילו
אבהתנא לפתגמי ספרא הדין למעבד ככל
דכתיב עלנא׃ וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור
ושפן ועשיה אל חלדה הנביאה אשת שלם
בן תקוה בן חרחס שמר הבגדים והיא ישבת
בירושלם במשנה וידברו אליה׃ ואזל חלקיה
כהנא ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה לות חלדה
נביאתא אתת שלום בר תקוה בר חרחס נטר
לבושיא והיא יתבא בירושלם בבית אלפנא
ומלילו עמה׃ ותאמר אליהם כה אמר יהוה
אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם
אלי׃ ואמרת להון כדנן אמר יי׳ אלהא דישראל
אמרו לגברא דשלח יתכון לותי׃ כה אמר יהוה
הנני מביא רעה אל המקום הזה ועל ישביו
את כל דברי הספר אשר קרא מלך יהודה׃
כדנן אמר יי׳ האנא מיתי בישתא על אתרא

25

הדין ושלית כתיבית כל פתגמי ספרא דקרא
מלך שבטאה דכית יהודה תחת אשר עזבו
ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל
מעשה ידיהם ונצתה חמתי במקום הזה ולא
תכבה׃ חלף רשכנו פרחני ואסיקו כוסמין
לטעות עממיא כדיל דארגזא קדמי בכל
עובדי ידיהון וידלק רגזי באתרא הדין ולא
יטפי׃ ואלמלך יהודה השלח אתכם לדרש
את יהוה כה תאמרון אלין כדהא מר יהוה אלהי
ישראל הדברים אשר שמעת׃ ולמלך שבטא
דבית יהודה דשלח יתכון למתבעא מן
קדם שי כדין תימרון ליה כדנן אמר ייי אלהא
דישראל פתגמיא דשמעתא יען רך לבבך
ותכנע מפני יהוה בשמעך על אשר דברתי על
המקום הזה ועל ישביו להיות לשמה ולקללה
ותקרע את בגדיך ותבכה לפני ונם אנכי שמעתי
נאם יהוה׃ חלף דזעו לבך ואתכנעתא מן קדם
שי כמשמעך דגזרית על אתרא הדין ועל
יתבי׳ למהוי לצדו ולרוטא ובזעתא ית
לבושך ובכיתא קדמי שמיע אמר שי רבון
הנני אספך על אבהתיך ונאספתא לקבריתיך
בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר
אני מביא על המקום הזה ואתא מלכא
ודבר יכין האנא כנישלך לות אבהתך ותתנעש
לקברך בשלום ולא יחזין עינך בכל בשתא
דאנא מיתי על אתרא הדין ואתיבו ית מלכא

פתגמא׃ וישלח המלך ואספו אלין כל זקני
יהודה וירושלם׃ ושלח מלכא וכנשו לותיה כל
סבי יהודה וירושלם׃ ועל המלך ביתיתה ופל
איש יהודה וכלישבי ירושלם אתו והכהנים
והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא
באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא
בבית יהוה׃ וסליק מלכא לבית מקדשא דיי
וכל אנש יהודה וכל יתבי ירושלם עמיה והנהיא
וספריא וכל עמא למזעיר ועד רבא ואקרא
קדמיהון ית כל פתגמי ספרא דקימא דאשתכח
בבית מקדשא דיי׃ ויעמד המלך על העמוד
ויכרת את הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה
ולשמר מצותיו ואתעדותיו ואת חקתיו בכל
לב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת
הכתבים על הספר הזה ויעמד כל העם בברית
וקם מלכא על אסטונא ונזרית קדם שי
למהך בתר פלחנא דשי ולמטר פקודוהי ית
סהדותיה ית קימוהי בכל לב ובכל נפש לקימא
ית פתגמי קימא הדין דכתיבין על ספרא הדין
וקביל כל עמא על הון קימא׃ ויצו המלך את
חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת
שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים
העשוים לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים
וישרפם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון
ונשא את עפרם בית אל׃ ופקיד מלכא ית כהני
כהנא רבא ית סגן כהניא ית אמרכלי לאפקא

מהיכלא דעבידין לבעלא
ולאשירתא ולכל חילי שמיא ואוקידו מבראי
לירושלם בנחלא דקדרון ואוביל ית עפרהון
לבית אל׃ והשבית את הכמרים אשר נתנו מלכי
יהודה ויקטר בבמות בערי יהודה וממסבי ירושלם
ואת המקטרים לבעל לשמש ולירחו ולמזלות
ולכל צבא השמים׃ ונטיל ית טומריהון
מלכוא דבית יהוה ואסיקו בסמיך על במתא
בקרויא דבית יהוה ובסחרני ירושלם וית
דאסיקו בסמיך לבעלא לשמשא ולסיהרא
ולמזלתא ולכל חילי שמיא׃ ויצא את האשרה
מבית יהוה מחוץ לירושלם אל נחל קדרון
וישרף אתה בנחל קדרון ויריק לעפרא וישלך
את עפרה על קברי בני העם׃ ואפיק ית אשירתא
מבית מקדשא דרעי מפרא לירושלם לנחלא
דקדרון ואוקיד יתה בנחלא דקדרון ואדקה
לעפרא ורמא ית עפרה לקברי גלגלאי ויתיב את
בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים
ארגות שם בתים לאשרה׃ ותרעיתנתי הקדיש
טעותא דבית מקדשא דעי דנשיא מחון תמן
מכוליז לאשירתא׃ ויבא את כל הכהנים מערי
יהודה וטמא את הבמות אשר קטרו שמה
הכהנים ממגבע עד באר שבע ונתץ את במות
השערים אשר פתח שער יהושע שר העיר אשר על שמאול איש בשער העיר׃ ואיתי
יתכל כומריא מקרויא דבית יהוה וסאיב

יתבמתא דאסיקו כסמיך תמן כמריא מגבע
עד באר שבע ותרע ית במת תרעיא דקרם
תרע יהושע שר קרתא דעל סמל גברא ממיעל
תרעי קרתא אף לא יעלו כהני הבמות את מזבח
יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם׃
כרם ואסרקין כומריא דבטלו מן כהנא על מדבחא
דיתי בירושלם אלהין אכלו פטיר בגו אחיהון׃
וטמא את התפת אשר בגי בני הנם לבלתי
להעביר איש את בנו ואת בתו באש למלך׃
וסאיב ית תופת דבחלת בר הנום בדיל דלא
לאעברא גברא ית ברתיה וית ברתיה באורא למולך׃
וישבת את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה
לשמש מבא בית יהוה אל לשכת נתן המלך
הסריס אשר בפרורים ואת מרכבות השמש
שרף באש׃ ונטיל ית סוסותא דיהבו מלכא
דיתי לשכת נתן מלך גואה דכפרויא וית
דתכי שמשא אוקיד כנורא׃ ואת המזבחות
אשר על הגג עלית אחז אשר עשו מלכי יהודה
ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי חצרות
בית יהוה נתץ המלך וירץ משם והשליך את
עפרם אל נחל קדרון׃ וית אגורא דעל אגר
עלית אחז דעבדו מלכיא דבית יהוה וית אגוריא
דעבד מנשה בתרתין דרת בית מקדשא דיי
תרע מלכא וארחיק מתמן ורמא ית עפרהון
לנחלא דקדרון׃ ואת הבמות אשר על פני

יהודה

ירושלם אשר מימין להר המשחית אשר
בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת שקץ
צידנים ולכמוש שקץ מואב ולמלכם תועבת
בני עמון טמא המלך: וית במתא דעל אפי
ירושלם דמדרום לטור זיתיא דבנא שלמה
מלכא דישראל לעשתורת שקוץ צידונאי
ולכמוש שקוץ מואבאי ולמלכום ריחוק בני
עמון סאיב מלכא: ושבר את המצבות
ויכרת את האשרים וימלא את מקומם עצמות
אדם: ותבר ית קמתא וקץ ית אשריא ומלא ית
אתרהון גרמי אנשא: וגם את המזבח אשר
בבית אל הבמה אשר עשה ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל גם את המזבח ההוא
ואת הבמה נתץ וישרף את הבמה הדק לעפר
ושרף אשרה: ואף ית איגורא דבבית אל במתא
דעבד ירבעם בר נבט דחייב ית ישראל אף
ית איגורא ההוא וית במתא תרע ואוקיד ית
במתא ארקה לעפרא ואוקיד אשירתא: ויפן
יאשיהו וירא את הקברים אשר שם בהר
וישלח ויקח את העצמות מן הקברים וישרף
על המזבח ויטמאהו כדבר יהוה אשר קרא
איש האלהים אשר קרא את הדברים האלה:
ואתפני יאשיהו וחזא ית קבריא דתמן בטורא
ושלח ונסיב ית גרמיא מן קבריא ואוקיד על
איגורא וסאביה כפתגמא דיי' דמליל נביא
דיי' דאתנבי ית פתגמיא האלין: ויאמר מה

הציון הלז אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי
העיר הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה
ויקרא את הדברים האלה אשר עשית על המזבח
בית אל: ואמר מא ציונא הדין דאנא חזי ואמרו
ליה אנשי קרתא קברא דנביא דיי' דאתא
משיבט יהודה ואתנבי ית פתגמיא האלין
דעבדתא על איגורא דבבית אל: ויאמר הניחו
לו איש אל ינע עצמותיו וימלטו עצמתיו את
עצמות הנביא אשר בא משמרון: ואמר שבקו
ליה אנש לא יזיע גרמוהי ושיזיבו גרמוהי
ית גרמי נבי שקרא דאתא משומרון: וגם את
כל בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו
מלכי ישראל להכעיס הסיר יאשיהו ויעש
להם ככל המעשים אשר עשה בבית אל:
ואף ית כל בתי במתא דבקרוי שומרון דעבדו
מלכי ישראל לארגזא אעדי יאשיהו ועבד להון
ככל עובדיא דעבד בבית אל: ויזבח את כל
כהני הבמות אשר שם על המזבחות וישרף
את עצמות אדם עליהם וישב ירושלם: ונכס
ית כל כמרי במתא דתמן על איגוריא ואוקיד
ית גרמי אנשא עליהון ותב לירושלם:

ויצו המלך את כל העם לאמר
עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר
הברית הזה: ופקיד מלכא ית כל עמא למימר
עבידו פסחא קדם יי' אלהכון כמא דכתיב
על ספרא דקימא הדין: כי לא נעשה כפסח

הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל
וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה׃ ארי לא
אתעביד כפסחא הדין מיומי נגודיא דדנו
ית ישראל וכל יומי מלכי ישראל ומלכיא
דבית יהודה׃ כי אם בשמנה עשרה שנה
למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם׃
אלהין בתמני עסרי שנין למלכא יאשיה
אתעביד פסחא הדין קדם יי בירושלם׃ וגם
את האבות ואת הידענים ואת התרפים ואת
הגללים ואת כל השקצים אשר נראו בארץ
יהודה ובירושלם בער יאשיהו למען הקים
את דברי התורה הכתבים על הספר אשר מצא
חלקיהו הכהן בית יהוה׃ ואף ית בדין וית זכורו
וית צלמניא וית טעותא וית כל שקוציא
דאתחזיאו בארעא דבית יהודה ובירושלם
פלי יאשיה בדיל לקימא ית פתגמי אוריתא
דכתיבין על ספרא דאשכח חלקיה כהנא
בית מקדשא דיי׃ וכמהו לא היה לפניו מלך
אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל
מאדו ככל תורת משה ואחריו לא קם כמהו׃
וכותיה לא הוה קדמוהי מלכא דתב לפולחנא
דיי בכל ליביה ובכל נפשיה ובכל נכסוהי ככל
אוריתא דמשה ובתרוהי לא קם כותיה׃ אך
לא שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר חרה
אפו ביהודה על כל הכעסים אשר הכעיסו
מנשה׃ ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר מעל ע״כ פסוק חד

פני כאשר הסרתי את ישראל ומאסתי את
העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלם ואת
הבית אשר אמרתי יהיה שמי שם׃ ברם לא
תב יי מתקוף רגזיה רבא דתקיף רוגזיה
בדבית יהודה על כל ארגזותא דארגיז קדמוהי
מנשה׃ ואמר יי אף ית דבית יהודה אגלי מאע
בית שכינתי כמא דאגליתי ית ישראל ואחריק
ית קרתא הדא דאתרעיתי בירושלם ובביתא
דאמרית יהי שמי תמן׃ ויתר דברי יאשיהו
וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה׃ ושאר פתגמי יאשיה
וכל דעבד הלא אנון כתיבין על ספר פתגמי
יומיא למלכיא דבית יהודה׃ בימיו עלה פרעה
נכה מלך מצרים על מלך אשור על נהר פרת
וילך המלך יאשיהו לקראתו וימיתהו במגדו
כראתו אתו׃ ביומוהי סליק פרעה חגירא
מלכא דמצרים על מלכא דאתור על נהר פרת
ואזל מלכא יאשיה לקדמותיה וקטליה במגדו
כד חזא יתיה׃ וירכבהו עבדיו מת ממגדו
ויבאהו ירושלם ויקברהו בקברתו ויקח עם
הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימשחו אתו
וימליכו אתו תחת אביו׃ ואחתוהי עבדוהי
כד מית ממגדו ואיתוהי לירושלם וקברוהי
בקבורתיה ודבר עמא דארעא ית יהואחז
בר יאשיה ומשחו יתיה ואמליכו יתיה תחות
אבוהי׃ בן עשרים ושלש שנה

יְהוֹאָחָז בְּמָלְכוֹ וְשָׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים מָלַךְ בִּירוּשָׁלָ֫ם
וְשֵׁם אִמּוֹ חֲמִיטַל בַּת יִרְמְיָהוּ מִלִּבְנָה: וַיַּר עֶשְׂרִין
וְתַלְתָּ שְׁנִין יְהוֹאָחָז כַּד מְלַךְ וּתְלָתָה יַרְחִין מְלַךְ
בִּירוּשְׁלֵם וּשְׁמוֹם אִמֵּיהּ חֲמוּטַל בַּת יִרְמְיָה
מִלִּבְנָה: וְיַעֲשֶׂה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשׂוּ
אֲבֹתָיו: וְעַבַּד דְּכִישׁ קֳדָם שְׁנֵי כְּכֹל דְּעַבְדוּ אֲבָהָתֹהִי:
וַאֲסָרֵהּ פַּרְעֹה נְכֹה בְּרִבְלָה בְּאַרְעָא דְּחֲמָת מִמְלַךְ
בִּירוּשְׁלֵם: וְיַתַּן עִנְשָׁא עַל אַרְעָא מְאָה כִּכְּרִין כְּסַף וְכִכַּר
זָהָב: וַאֲסַר פַּרְעֹה נְכֹה אֶת אֶלְיָקִים בְּרֵיהּ יֹאשִׁיָּהוּ תַּחַת יֹאשִׁיָּהוּ
אֲבוֹהִי וַיַּסֵּב אֶת שְׁמוֹ יְהוֹיָקִים וְאֶת יְהוֹאָחָז לָקַח
וַיָּבֹא מִצְרַיִם וַיָּמָת שָׁם: וְאַמְלִיךְ פַּרְעֹה נְכֹה
יָת אֶלְיָקִים בַּר יֹאשִׁיָּהוּ תַּחוֹת יֹאשִׁיָּהוּ אֲבוֹהִי
וְשַׁנִּי יָת שְׁמֵיהּ יְהוֹיָקִים וְיָת יְהוֹאָחָז דְּנָה וְאָתָא
לְמִצְרַיִם וּמִיתַת תַּמָּן: וְהַכְּסַף וְהַזָּהָב נְתַן יְהוֹיָקִים
לְפַרְעֹה הֵעֵרִיךְ אֶת הָאָרֶץ לָתֵת אֶת הַכֶּסֶף
עַל פִּי פַרְעֹה אִישׁ כְּעֶרְכּוֹ נָגַשׂ אֶת הַכֶּסֶף וְאֶת
הַזָּהָב אֶת עַם הָאָרֶץ לָתֵת לְפַרְעֹה נְכֹה כַּסְפָּא
וְדַהֲבָא יְהַב יְהוֹיָקִים לְפַרְעֹה בַּרְמָא מִגְבִּיתָא עַל עַמָּא
דְּאַרְעָא מְאָה כִּכְּרֵי כַסְפָּא וְכִכְּרָא דַּהֲבָא וּמַלְכָּא
פַּרְעֹה נְכֹה אֶת אֶלְיָקִים בַּר יֹאשִׁיָּהוּ תַּחַת יֹאשִׁיָּהוּ
אֲבוֹהִי וְשַׁנִּי יָת שְׁמֵיהּ יְהוֹיָקִים וְיָת יְהוֹאָחָז דְּנָה וְאָתָא
לְמִצְרַיִם וּמִיתַת תַּמָּן: וְכַסְפָּא וְדַהֲבָא יְהַב יְהוֹיָקִים
לְפַרְעֹה הֵעֵרִיךְ יָת אַרְעָא לְמִתַּן יָת כַּסְפָּא עַל מֵימְרָא
דְּפַרְעֹה גְּבַר כְּדְחַזִּי סְקִים יָת כַּסְפָּא וְדַהֲבָא
מִן עַמָּא דְּאַרְעָא לְמִתַּן לְפַרְעֹה נְכֹה:

בֶּן עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנָה יְהוֹיָקִים
בְּמָלְכוֹ וְאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה מָלַךְ בִּירוּשָׁלָ֫ם וּשְׁמַ

חמוטל ן

ממלך ן

זבודה ק

24

אִמּוֹ זְבִידָה בַּת פְּדָיָה מִן רוּמָה: וַיַּר עֶשְׂרִין וְחַמְשׁ
שְׁנִין יְהוֹיָקִים כַּד מְלַךְ וּחְדָא עַסְרֵי שְׁנִין מְלַךְ
בִּירוּשְׁלֵם וּשְׁמוֹם אִמֵּיהּ זְבוּדָה בַּת פְּדָיָה מִן רוּמָה:
וְיַעֲשֶׂה הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשׂוּ
אֲבֹתָיו: וְעַבַּד דְּכִישׁ קֳדָם שְׁנֵי כְּכֹל דְּעַבְדוּ אֲבָהָתֹהִי:
בְּיָמָיו עָלָה נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל וַיְהִי לוֹ יְהוֹיָקִים
עֶבֶד שָׁלֹשׁ שָׁנִים וַיָּשָׁב וַיִּמְרֹד בּוֹ: וּבְיוֹמוֹהִי סְלִיק
נְבוּכַדְנֶצַּר מַלְכָּא דְּבָבֶל וְהֹוָה לֵיהּ יְהוֹיָקִים עַבְדָּ
תְּלָת שְׁנִין וְתָב וּמְרִיד בֵּיהּ: וְיִשְׁלַח יְהוָה אֹתָם
גְּדוּדֵי כַשְׂדִּים וְאֶת גְּדוּדֵי אֲרָם וְאֶת גְּדוּדֵי מוֹאָב
וְאֶת גְּדוּדֵי בְּנֵי עַמּוֹן וַיְשַׁלְּחֵם בִּיהוּדָה לְהַאֲבִידָהּ
כִּדְבַר יְהוָה אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּיַד עֲבָדָיו הַנְּבִיאִים אַךְ
לְפִי יְהוָה הָיָתָה בִּיהוּדָה לְהָסִיר מֵעַל פָּנָיו בְּחַטֹּאת מְנַשֶּׁה כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה:
וְגַם עַל דַּם הַנָּקִי אֲשֶׁר שָׁפַךְ וַיְמַלֵּא אֶת
יְרוּשָׁלַ֫ם דָּם נָקִי וְלֹא אָבְתָה יְהוָה לִסְלֹחַ וְאַף עַל
דְּבַר דְּאִשְׁתַּדַּר וּמְלָא יָת יְרוּשְׁלֵם חוֹבַת דָּם זַכַּי הוֹת
רְעוּא מִן קֳדָם שְׁנֵי דְּלָא לְמִשְׁבַּק וְיָתַר דִּבְרֵי יְהוֹיָקִים
וְכָל אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא הֵם כְּתֻבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי
הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה וְשַׁאר פִּתְגָמֵי יְהוֹיָקִים
וְכָל דְּעַבַד הֲלָא אִנּוּן כְּתִיבִין עַל סִפְרָא פִּתְגָמֵי

יומיא למלכיא דבית יהודה ית יהויקים
עם אחתיו ימך יהויכין בנוי תחתיו ושנין
יהויקים עם אחתוהי ומלך יהויכין בריה
תחותוהי ולא הוסיף עור מלך מצרים לאתא
מארעו ארי שכיל מלך בבל ממחל ממצרים עד
נהרא פרת כל דהוה למלכא דמצרים׃

עשרת ן בשמנה עשרה שנה יהויכין
במלכו ושלשה חרשים מלך בירושלם ושמם
אמו נחשתא בת אלנתן מירושלם׃ ועבד תמן
עסרי שנין יהויכין כד מלך ותלתה ירחין
מלך בירושלם ושום אמיה נחשתא אלנתן
מירושלם׃ ועשה הרע בעיני יהוה ככל אשר
עשה אבוהי׃ ועבד חביש קרם נבוכדנצר מלך
אכוהי׃ בעת ההיא עלה עבדי נבכדנצר מלך עלו ן
בבל ירושלם ותבא העיר במצור׃ ואתא
סריקון עבדי נבוכדנצר מלכא דבבל לירושלם
ועלת קרתא כציראן׃ ויפק נבכדנצר מלך בבל
על העיר ועבדין צרים עליה׃ ואתא נבוכדנצר
מלכא דבבל לקרתא ועבדוהי צירין עלהי׃ ויגלי
יהויכין מלך יהודה על מלך בבל הוא ואמו
ועבדוהי
ורברבוהי וגברוהי ורבי ייתיה מלכא דבבל
בשנת תמני למלכותיה ויוצא משם אתבל
אוצרות בית יהוה ואוצרות בית המלך ויקצץ
את כל כלי הזהב אשר עשה שלמה מלך
ישראל בהיכל יהוה כאשר דבר יהוה׃ ויגל
מתמן ית כל אוצרי בית מקדשא דיי ואוצרי
בית מלכא וקצץ ית כל מנוי דהבא דעבד
שלמה מלכא דישראל בהיכלא דיי כמא
דממליל יי׃ והגלה את כל ירושלם ואת כל
השרים ואת כל גבורי החיל עשרה אלפים
גולה וכל החרש והמסגר לא נשאר זולתי דלת
עם הארץ׃ ואגלי ית כל ירושלם וית כל רברבי
וית כל גברי חילא עסרא אלפין כגלותא וכל
אומנא ותרעא לא אשתאר אלהין חשיבי
עמא דארעא׃ ויגלי את יהויכין בבלה ואת אם
המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אילי
הארץ הוליך גולה מירושלם בבלה׃ ואגלי
ית יהויכין לבבל וית אמא דמלכא וית נשי
מלכא וית רברבוהי וית רברבי ארעא אוביל
בגלותא מירושלם לבבל׃ ואת כל אנשי החיל
שבעת אלפים והחרש והמסגר אלף הכל גבורים
עשי מלחמה ויבאם מלך בבל גולה בבלה׃
וית כל גברי חילא שבעא אלפין ואומנא ותרעא
אלפא כל הין גברין עבדי קרבא ואתינון
מלכא דבבל כל לגלותא לבבל׃ וימלך מלך בבל
את מתניה דדקיו תחתיו ויסב את שמו צדקיהו

ואמליך מלכא דכלדיתא מתניה אחנוהי יתחותוהי
ושויית שמיה צדקיה׃ בן־
עשרים ואחת שנה צדקיה במלכו ואחת עשרה
שנה מלך בירושלם ושם אמו חמוטל בת ירמיה מלבנה׃ ויעש הרע בעיני
יתוה ככל אשר עשה יהויקים ועל דלית דיש
קדם ני כל דעבד יהויקים כי על אנף יתוה
הית בירושלם ויהודה עד דשרכו אתם
מעל פניו וימרד צדקיהו במלך בבל׃ והוה בשנת
דאתגלי קדם ני הות בירושלם וביהודה על
דאגלי יתהון מארעית שכינתיה ומריד
צדקיה במלכא דכלדיא׃ ויהי 25
בשנת התשיעית למלכו בחדש העשירי
בעשור לחדש בא נבכדנאצר מלך בבל
הוא וכל חילו על ירושלם ויחן עליה ויבנו
עליה דיק סביב׃ ותהוה כשתא תשיעיתא
למלכיה בירחא עסיראה בעסרא לירחא
אתא נבוכדנצר מלכא דבבל הוא וכל משריתיה
על ירושלם ושרא עלה ובנו עלה כרקום
סחור סחור׃ ותבאה העיר במצור עד עשתי
עשרה שנה למלך צדקיהו׃ ועל תקות נציוא
עד חדא עסרי שנין למלכא צדקיה בתשעה
לרחדש ויחזק הרעב בעיר ולא הית לחם לעם
הארץ׃ כתשעא לירחא ותקיף כפנא בקרתא

ולא הוה מיכל לעמא דארעא׃ ותתבקע העיר
ובל האנשי המלחמה יהלילו וילכו משרבין החמתים
אשר על גן המלך וכשדים על העיר סביב
וילך דרך הערבה׃ ואתרעית קרתא וכל גברי עתי
קרבא בלילי באורח תרעין שוריא דעל גנתא
דמלכא וכסדאי שרין על קרתא סחור סחור ואזל
באורח מישרא׃ וירדפו חיל כשדים אחרי המלך
וישגו אתו בערבות יריחו וכל חילו נפצו מעליו׃
ורדפו משריתיכסדאי בתר מלכא ואדביקו יתיה
במישרי יריחו וכל משריתיה אתבדרו מניה׃
ויתפשו את המלך ויעלו אתו אל מלך בבל
לרבלתה ויברו אתו משפט׃ ואחדו ית מלכא
ואסיקו יתיה לות מלכא דבבל לרבלתה ומליל
עמיה פתגמי דינין׃ ואת בני צדקיהו שחטו לעיניו
ואת עיני צדקיהו עור ואסרה בשני נחשתים ויתיה
בבל׃ ית בני צדקיה נכסו לעינוהי ית עינוי
צדקיה עור ואסריה בשני נחשתין ואחתיה לבבל
ובחדש החמישי בשבעה
לחדש היא שנת תשע עשרה שנה למלך
נבוכדנאצר מלך בבל בא נבוזרדן רב טבחים
עבד מלכא דבבל ירושלם׃ וכירחא חמישאה
בשבעא לירחא היא שנת תשע עסרי שנין
למלכא נבוכדנצר מלכא דבבל אתא נבוזרדן
רב קטוליא עבדא דמלכא דבבל לירושלם׃
וישרף את בית יתוה ואת בית המלך ואת כל

בתי ירושלם ואת כל בית גברול שרף באשא׃

וְאוֹקִיד יָתְכוֹן מַקְדְּשָׁא דְּיִשְׂרָאֵל וְיָתְכוֹן מַלְכָּא וְיָת
כָּל בָּתֵּי יְרוּשְׁלֶם וְיָת כָּל בָּתֵּי רַבְרְבַיָּא אוֹקִיד
בְּנוּרָא וְאֶתְחוֹמֵת יְרוּשְׁלֶם סַחְפִין נְתִצוֹן לַחֵיל
כַּשְׂדָּאֵי אֲשֶׁר רַבְטַבָּחִים: וְיָת שְׁאָר יְרוּשְׁלֶם
סְחוֹר סְחוֹר תַּרְעָא כָּל מִשְׁרִיתָא כַּסְדָּאֵי דְּרַב
קְטוֹלַיָּא: וְאֵת יָתֵר הָעָם הַנִּשְׁאָרִים בָּעִיר וְאֵת
הַנֹּפְלִים אֲשֶׁר נָפְלוּ עַל הַמֶּלֶךְ כָּל וְאֵת יָתֵר
הֲהָמוֹן הָגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן רַבְטַבָּחִים: וְיָת שְׁאָר עַמָּא דְּאִשְׁתְּאַרוּ בְּקִרְתָּא וְיָת שְׁמָעֵיאוְאִשְׁמָעֵאל
עַל מַלְכָּא דְּבַבְלוֹנְיָת שְׁאָר הֲמוֹנָא אַגְלִינָן נְבוּזַרְאֲדָן
רַב קְטוֹלַיָּא: וּמִדַּלַּת הָאָרֶץ הִשְׁאִיר רַבְטַבָּחִים
לַכֹּרְמִים וְלִיגְבִים: וּמַחֲשִׁיכֵי עַמָּא דְּאַרְעָא
אֲשֶׁר רַב קְטוֹלַיָּא לְמִהֵוֵי מְפָרְחִין בְּחַקְלִין
וּבְכַרְמִין: וְאֶת עַמּוּדֵי הַנְּחשֶׁת אֲשֶׁר בֵּית יְהוָה
וְאֶת הַמְּכֹנוֹת וְאֶת יָם הַנְּחשֶׁת אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה
שִׁבְּרוּ כַּשְׂדִּים וַיִּשְׂאוּ אֶת נְחשְׁתָּם סַבְּלָהוֹהִית
עַמּוּדֵי נְחשָׁא דְּבֵיתָא מַקְדְּשָׁא דִּי עֲבַדוּ תַּבְרוֹ
וְיָת יַמָּא דְּנְחשָׁא דְּבֵיתָא מַקְדְּשָׁא דִּי תַּבְרוֹ
כַּסְדָּאֵי וְאוֹבִילוּ יָת נְחשְׁתּוֹן לְבָבֶל: וְאֶת הַסִּירוֹת
וְאֶת הַיָּעִים וְאֶת הַמְזַמְּרוֹת וְאֶת הַכַּפּוֹת וְאֶת
כָּל כְּלֵי הַנְּחשֶׁת אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ בָּהֶם לָקָחוּ: וְיָת
דּוּדַיָּא וְיָת מַגְרוֹפִיתָא וְיָת מַזְמְרַיָּא וְיָת מְנַנְקְיָא
וְיָת כָּל מָנֵי נְחשָׁא דְּהוֹן מְשַׁמְּשִׁין בְּהוֹן נְסִיבוּ:
וְאֶת הַמַּחְתּוֹת וְאֶת הַמִּזְרָקוֹת אֲשֶׁר זָהָב זָהָב
וַאֲשֶׁר כֶּסֶף כֶּסֶף לָקַח רַב טַבָּחִים: וְיָת מַחְתְּיָתָא
וְיָת מְזָרְקַיָּא דִּדְהַבָּא דִּדְהַבָּא וּדְכַסְפָּא כַּסְפָּא נְסִיב

אמות ק

רַב קְטוֹלַיָּא: הָעַמּוּדִים שְׁנֵים הַיָּם הָאֶחָד וְהַמְּכֹנוֹת
אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁלֹמֹה לְבֵית יְהוָה לֹא הָיָה מִשְׁקָל
לִנְחשֶׁת כָּל הַכֵּלִים הָאֵלֶּה: עַמּוּדַיָּא תְּרֵין יַמָּא
חַד וּכְסִיסַיָּא דְּעָבַד שְׁלֹמֹה לְבֵית מַקְדְּשָׁא דְּיְיָ
לָא הֲוָה מִתְקַל לְנְחשְׁתּוֹן דְּכָל מָנָא הָאִלֵּין:
שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה אַמָּה קוֹמַת הָעַמּוּד הָאֶחָד
וּכוֹתֶרֶת עָלָיו נְחשֶׁת וְקוֹמַת הַכּוֹתֶרֶת שָׁלֹשׁ
אַמּוֹת וְשָׂבָכָה וְרִמֹּנִים עַל הַכּוֹתֶרֶת סָבִיב הַכֹּל
נְחשֶׁת וְכָאֵלֶּה לָעַמּוּד הַשֵּׁנִי עַל הַשְּׂבָכָה:
תִּשְׁעִין רִמּוֹנִין דְּעַמּוּדָא חַד
וְקִרְוֹנְתְהוֹן עֲלוֹהִי דִּנְחשָׁא וְרוּמָהּ דְּקַרְנְתְהוֹן
תְּלָתְאֲמִין וְסִרִיגַתָּא וְרִמּוֹנַיָּא עַל קִרְוֹנְתּוֹן
סְחוֹר סְחוֹר כּוּלָּא נְחשָׁא וְכֵאלִין דְּעַמּוּדָא
תִּנְיָנָא עַל סִרִיגַתָּא וְיָקַח רַבְטַבָּחִים אֶת שְׂרָיָה
כֹּהֵן הָרֹאשׁ וְאֶת צְפַנְיָהוּ כֹּהֵן מִשְׁנֶה וְאֶת שְׁלֹשֶׁת
שֹׁמְרֵי הַסַּף: וּדְרַב קְטוֹלַיָּא יָת שַׂרִיהּ נְהִיגָא
דְּאִתְבְּזַע קִרְתָּא וְיָת תְּלָתְהּ אֲמִינִין
וּמִן הָעִיר לָקַח סָרִיס אֶחָד אֲשֶׁר הוּא פָקִיד
עַל אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה וְחָמִשָּׁה אֲנָשִׁים מֵרֹאֵי
פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר נִמְצְאוּ בָּעִיר וְאֶת הַסֹּפֵר שַׂר
הַצָּבָא הַמַּצְבֵּא אֶת עַם הָאָרֶץ וְשִׁשִּׁים אִישׁ
מֵעַם הָאָרֶץ הַנִּמְצְאִים בָּעִיר: וּמִן קִרְתָּא דְּנָן
גַּבְרָא חַד דְּהוּא מְמַנָּא עַל גַּבְרֵי עַסְכָּרָא
וְחַמְשָׁה גַּבְרִין דְּחָזָן אַפֵּי מַלְכָּא דְּאִשְׁתְּכַחוּ
בְּקִרְתָּא וְיָת סַפְרָא רַב חֵילָא דְּמַנֵּישׁ יָת עַמָּא
דְּאַרְעָא וּשְׁתִּין גַּבְרָא מֵעַמָּא דְּאַרְעָא דְּאִשְׁתְּכַחוּ

בקרתא׃ ויקח אתם נבוזראדן רב טבחים וילך
אתם על מלך בבל רבלתה׃ ודבר יתהון נבוזראדן
רב קטוליא ואוביל יתהון לות מלכא דבבל
לרבלת׃ ויך אתם מלך בבל וימיתם ברבלה
בארץ חמת ויגל יהודה מעל אדמתו׃ ומחא
יתהון מלכא דבבל וקטלינון ברבלה בארעא
דחמת וגלו דבית יהודה מעל ארעהון׃ והעם
הנשאר בארץ יהודה אשר השאיר נבוכדנאצר
מלך בבל ויפקד עליהם את גדליהו בן אחיקם
בן שפן׃ ועמא דאשתאר בארעא דבית יהודה
דאשאר נבוכדנצר מלכא דבבל ומני עליהון
ית גדליה בר אחיקם בר שפן׃
וישמעו כל שרי החילים המה והאנשים כי
הפקיד מלך בבל את גדליהו ויבאו אל גדליהו
המצפה וישמעאל בן נתניה ויוחנן בן קרח
ושריה בן תנחמת הנטפתי ויאזניהו בן המעכתי
המה ואנשיהם׃ ושמעו כל רבני חילותא
אנון וגבריא ארי מני מלכא דבבל ית גדליה
ואתו לות גדליה למצפא וישמעאל בר נתניה
ויוחנן בר קרח ושריה בר תנחומת דמנטופא
ויאזניה בר מעכת אנון וגבריהון׃ וישבע
להם גדליהו ולאנשיהם ויאמר להם אל תיראו
מעבדי הכשדים שבו בארץ ועבדו את
מלך בבל וייטב לכם׃ וקיים להון גדליה
ולגבריהון ואמר להון לא תדחלון מעבדי
כסדאי תיבו בארעא ופלחו ית מלכא דבבל

וייטב לכון׃ ויהי בחדש השביעי
בא ישמעאל בן נתניה בן אלישמע מזרע
המלוכה ועשרה אנשים אתו ויכו את גדליהו
וימת ואת היהודים ואת הכשדים אשר היו
אתו במצפה׃ והוה בירחא שביעאה אתא
ישמעאל בר נתניה בר אלישמע מזרעא
דמלכותא ועסרא גברין עמיה ומחו ית גדליה
ומית וית יהודאי וית כסדאי דהוו עמיה במצפא׃
ויקמו כל העם מקטן ועד גדול ושרי החילים
ויבאו מצרים כי יראו מפני כשדים׃ וקמו כל
עמא מזעירא ועד רבא ורבני חילותא ואתו
למצרים ארי דחילו מן קדם כסדאי׃
ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות
יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים
ושבעה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל
בשנת מלכו את ראש יהויכין מלך יהודה מבית
כלא׃ והוה בתלתין ושבע שנין לגלות יהויכין
מלך שבטא דבית יהודה בתרי עסר ירחין
בעסרין ושבעא לירחא רבי אויל מרודך
מלכא דבבל בשנת ממלכיה ית ריש יהויכין
מלך שבטא דבית יהודה ואפיק יתיה מבית
אסירי׃ וידבר אתו טבות ויתן את כסאו מעל
כסא המלכים אשר אתו בבבל׃ ומליל עמיה
פתגמין תקנין ויהב ית כרסוהי עילא מן כרסי
מלכיא דעמיה בבבל׃ ושנא את בגדי כלאו
ואכל לחם תמיד לפניו כל ימי חייו׃ ושני ית

לבושי אסריה ואכל לחמא תדירא קדמוהי
כל יומי חיוהי׃ וארחתו ארחת תמיד נתנה
לו מאת המלך דבר יום ביומו כל ימי חיו׃ חייו ק
ושירותיה שירות תדירא מתיהבא ליה
מן קדם מלכא פתגם יום ביומיה כל יומי חיוהי׃

ברוך יי׳ לעולם
אמן ואמן׃

נכתב בירח מרחשון שנת התשף לשטרי ואקימנו טוב על מריה אברהם
ש״ץ ברב יוסף ר״ת ע״ה יזכיהו להגות בו ולדקדק בעניינו ולהבין מצפונו
מנוחה ועד עולם הוא וזרעו וזרע זרעו אנסו ויתקיים עליו מקרא שכתוב
יברכך יי׳ וישמרך יאר יי׳ פניו אל׳ ישא יי׳ פניו אל׳ וג׳ לה׳ יחודו לי על כל
מה ששגיתי וטעיתי ונסתר מעיני כדכתיב שגיאות מי יבין מנסתרות
נקיני אנס׳ [illegible]

[illegible] הילד הטוב גדולה לענין [illegible] יתן לו הטוב [illegible] אברהם [illegible] יוסף
[illegible] ראש חדש [illegible] לשטרות [illegible] יוסף
לו [illegible] על [illegible] ושנין על שנותיו [illegible] קרא דכתיב כי ילד ילד לנו
בן נתן לנו ותהי המשרה על שכמו ויקרא שמו פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום
ויקיים עלוי מקרא שכתוב יברכך יי׳ וישמרך יאר יי׳ פניו אליך ויחנך ישא יי׳ פניו אליך וישם לך שלום

אפטרת וירא אליו במלכים
והיא ואשה אחת׃ ויהיו חיי שרה תחלת מלכים
והיא והמלך דויד׃ ויהי מקץ במלכים
והיא ויקץ שלמה׃ ויחי יעקב במלכים
והיא ויקרבו ימי דויד׃

אפטרת ויהי בשלח בשפטים והי ויזנח אלהים את
יבין׃ ויקחו לי תרומה במלכים והיא ויהוה נתן חכמה
לשלמה׃ כי תשא במלכים והי ויהי ימים רבים׃

ויקהל במלכים והיא וישלח המלך שלמה׃
אלה פקודי במלכים והיא ויעש חירם׃
ספר שמואל אפטרות ויהי היום
השמיני בשמואל והי ויוסף עוד דוד׃ ס
זאת תהיה במלכים והיא ויאמר אלישע׃
נשא בשפטים והי ויהי איש אחד מצרעה
שלח לך ביהושע והי וישלח יהושע׃
ויקח קרח בשמואל והי ויאמר שמואל
אל העם׃ זאת חקת בשפטים׃
והי ויפתח הגלעדי׃ פנחס
במלכים והי ויד יהוה׃
לשבת מחר חדש בשמואל והי
ויאמר לו יהונתן׃
לשבת שקלים במלכים והי
בן שבע׃
לשבת זכור בשמואל והי
ותהי המלחמה׃
לראשון שלפסח ביהושע והי
בעת ההיא׃
ליום שני שלפסח במלכים והי
בן שמנה׃
לשביעי שלפסח בשמואל והי
וידבר דויד׃
לראש השנה תחלת שמואל והי
ויהי איש אחד מן הרמתים׃
ליום שני שלחג הסוכות במלכים והי